

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

# ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ

ΙΣ ΤΟΜΟΥ.



ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1885.

Ἐδρα τοῦ Συλλόγου.

Πέραν, Ὁδὸς Τεπτινάρ, ἀριθ. 18.

Πράκτορες διὰ τὰ ἑξωτερικόν.  
Lorentz und Keil, Librairie internationale.  
Πέραν, Μεγάλη Ὁδὸς, ἀριθ. 457.

ΤΥΠΟΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΣΑ.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Ο  
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ

ΙΣΤ' ΤΟΜΟΥ.



ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1885.

Ἔδρα τοῦ Συλλόγου :

Πέραν, Ὁδὸς Τοπτιλάρ, ἀριθ. 18.

Πράκτορες διὰ τὸ ἔξωτερόν :

Lorentz und Keil, Librairie internationale.

Πέραν, Μεγάλη Ὁδὸς, ἀριθ. 457.

ΤΥΠΟΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑ.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА



Наукова бібліотека  
Одеського національного  
університету  
імені І. І. Мечникова



# ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

## ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

ΕΝ Τῇ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΧΩΡΑΙΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

ὑπὸ τῆν Μαυρογορδῶτατον Εὐδοκιοῦ καὶ

ΥΠΟ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ.

(Ἀνεγνώσθη ἐν τῇ φεβρουαρίᾳ τοῦ Σολλόγου).

Ἐν τῶν σπουδαιότερων μελετῶν τοῦ  
ἡμετέρου Σολλόγου εἰνὲ ἀνακριβέως καὶ ἡ  
ἔρευνα καὶ καταγραφή τῶν ἐν Ἀνατολῇ εὐρι-  
σκομένων ἑλληνικῶν χειρογράφων, ἧς τὴν πρω-  
τοβουλίαν ἀνέλαθεν, ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τὴν  
προστασίαν αὐτοῦ ὁ διακεκριμένος καὶ εὐγενὴς  
φιλόπατρις κύριος Θεόδωρος Α. Μαυρογορδάτος.  
Τὴν ἀρετὴν τοῦ ἔργου τούτου σπουδαιότητα  
οὐδεὶς ἀπολύτως νὰ ἀρνήσῃ δύναται, διότι πο-  
λυχρόνιος πείρα τῶν δοκιμαστέων φιλόλογων  
ἀπέδειξεν ὅτι ἂνευ τῆς τῶν ἀγνώστων ἐπὶ χει-  
ρογράφων ζητήσεως καὶ μελέτης οὐδεμία ση-  
μαντικὴ πρόοδος ἐπιτυγχάνεται ἐν τῇ ἀναπτύ-  
ξει τῆς τῶν ἑλληνικῶν γραμμῶν ιστορίας.  
Εὐτυχὴ δὲ μέγιστα θεωρῶ ἑμαυτὴν καὶ νὰ  
καταστήσω ὅμιν γνωστὸν τὴν σήμερον ὅτι μετὰ  
μεγίστης χαρᾶς καὶ ἐκτιμῆσεως ἀπεδέξαντο  
οἱ σοφώτεροι τοῦ λογίου κόσμου, ἡμετέρου τε  
καὶ εὐρωπαίου, τὴν τοῦ κ. Μαυρογορδάτου  
πρὸς τὸν φιλολογικὸν σύλλογον πρότασιν καὶ  
γενναϊοῦραν, σπένσαντες ἄμα καὶ τὸ ἥδη  
ἐκδοθὲν πρῶτον τῆς Μαυρογορδατείου Εὐδοκιοῦ  
θήκης τεύχος νὰ ἀναλυσῶσιν εὐναϊκῶς ἐν ἐπι-  
σημίᾳ περιδοχίᾳ συγγραμμάτι, τὸν σκοπὸν  
ταύτης νὰ διαδώσῃ πανταχοῦ καὶ τὴν ἐκ-  
πλήρωσιν αὐτοῦ νὰ ἐνθαρρύνῃ διὰ λόγων προ-  
τρεπτικῶν ἄμα δὲ καὶ εὐχὸν καὶ ἐλπιδῶν. Δὲν  
δύνῃμαι ὅμως καὶ νὰ παρασκευάσω ὅτι ἡ τοῦ  
ἔργου τούτου ἐκτέλεσις τυγχάνει καὶ ἐπιπο-  
νωτάτη, διότι ὁ ἀναλίσκων αὐτὴν ὑποβάλλεται  
καὶ εἰς μακροχρόνιαν ἐκδρομὴν καὶ εἰς ἐπι-

καιὰς κλιματολογικὰς καὶ εἰς μελέτας ἀπορρο-  
γῶν ἐκαστοῦ ἐτους ἅπαντα ἀνεξαρτήτως τῶν  
χρόνων, καὶ ὅν ἀσφραγίζεται εἰς κοπιώδεις καὶ  
ἐπικινδύνους ὑδοιορίας, εἰς ἀναζητήσιν τευ-  
χῶν καὶ ἐργαζῶν, εἰς λεπτομερεστάτην τοῦ  
περιεχομένου αὐτῶν ἀναγραφήν, εἰς πολυά-  
ριθον ἀντιγραφήν διαφόρων κειμένων, εἰς ἀντι-  
βολὰς ἐκδομένων κειμένων πρὸς ἀγνώστους  
αὐτῶν κώδικας, εἰς τὴν ἰδίᾳ χειρὶ μεταγραφὴν  
πανμοιούτων σελίδων, εἰς τὴν καταρτισμὸν  
τῶν ἐκκαθάρσεων καὶ τῶν ἐπισημαστικῶν τοῦ  
συλλεγομένου ὕλικου, εἰς τὴν ἀνωμαλίαν καὶ  
τὴν τυπογραφικὴν τοῦ ἐκδομένου διόρθωσιν,  
τέλος δὲ καὶ εἰς τὴν ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀγρὰν  
τῶν ἀναγκασιούτων βιβλίων, τὸ μὲν πρὸς διὰ-  
γνωσιν τῶν τε ἀνεκδύτων κειμένων καὶ τῶν  
γραφῶν τῶν διαφόρων ἐποχῶν, τὸ δὲ πρὸς  
ἐπαρκῆ, εἰ μὴ παντὶν, λύσιν παντὸς ἐναρ-  
χάντος ζητήματος καὶ πάσης ἀπρίας περὶ  
τῆς δεινᾶς ἡ δεινᾶ κλασσικῆς, θεολογικῆς, βίβλι-  
κῆς καὶ νεοελληνικῆς συγγραφῆς. Μετ' οὖν  
ταῦτα δὲν ἀποθαρρύνεται ἀποβλέπων εἰς τὸν  
σκοπὸν τοῦ χρησιμοτάτου τούτου ἔργου, οὗ ἡ  
ἀποπεράτωσις πολλὴν θὰ περιέχῃ τῇ ἡμετέρᾳ  
Σολλόγῳ τιμὴν, ἥδη μέγιστα ὅτε φαίνεται ὅτι  
ἐπιπελάττονται καὶ ἡμῖν τοῖς Ἑλλήσι σπου-  
δαίαν ἀνακαλύψαι τῆς πατρῴας πνευματικῆς  
κληρονομίας.

Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην περίοδον ἐξη-  
τάσθησαν καὶ περιεργάσθησαν ἐκτὸς ἀξυλόγα  
τεύχη διασωθέντα ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν

βιβλιοπόλου κ. Χριστοδούλου, ὅστις εὐχεστέ-  
 ην νὰ υποβάλῃ μοι τὰς εἰς μακρὰν μελέτην.  
 Καὶ ὁ ἐκ τῶν ἡμετέρων συναδελφῶν ἀξιότιμος  
 κ. Κ. Διεπάστας ὑπέβαλε προθύμως εἰς ἐξέτα-  
 σιν τείχος τῆς παρρησιώτικῃ ἐκποντουμένης  
 περιόδου τῆς καὶ μὴ κείμενα, ἀπὸν  
 ἰδιδάσκοντο ἐν τοῖς ἑλληνοῖς σχολαῖς τῆς  
 ἐποχῆς ἐκείνης. Ὁ δὲ ἐν Νεώντιος τῆς Χίου  
 φίλος κ. Κ. Κανελλάκης ἐκοντοποίησέν μοι ἀρ-  
 χαῖα κοινοτικά ἐγγράφα καὶ σιγίλλικα τινὰ  
 πατριαρχικὰ συμβαλλόμενα εἰς τὴν μεσαιωνι-  
 κὴν ἱστορίαν τῆς νήσου Χίου. Ἄλλὰ σπουδαί-  
 ον καὶ πολὺτιμον κώδικα γεγραμμένον  
 κατὰ διαφόρους ἐποχάς (ἱς—iv) αἰῶνος) εὐ-  
 χριστέως ἐφορέσας ἡ Α. Υ. ὁ κ. Ἀλέξανδρος  
 Καλαθοδωρὴς νὰ μοι ἐγγεγραπὴ πρὸς μελέτην  
 τοῦ περιεχομένου, ὅπερ μετὰ μακρὰν ἔρευναν  
 ἀπέδειξε ὅτι σχετίζεται πρὸς σημαντικὰ  
 ἱστορικά τε καὶ φιλολογικὰ ζητήματα τῆς ἀπὸ  
 ἀλώσεως ἑλληνικῆς γραμματικῆς δὲν ἐλη-  
 σμονήσαντι διὰ τὸ μέρος τῆς ἀναλύσεως τοῦ  
 χειρογράφου τοῦτον ἀπασχολήσαν ἦδη ἡμῶς  
 ἐν δυτίν ὅλκις συνάρεσσι τῆς παρελθούσης σολ-  
 λογικῆς περιόδου. καὶ εὐχριστέως δὲ ἀνα-  
 φέρω ἐτι καὶ ἡ εὐγενὲς καὶ ταῖς μουσικαῖς  
 φιλοτάτη κ. Σοφία Νεφροπὴς ὑπέβαλέ μοι  
 φιλορέντως πρὸς ἐξέτασιν κώδικα τετραευχ-  
 γηλὸν γεγραμμένον μὲν ἐν ἀρχαῖς τοῦ ΙΒ' αἰ-  
 ὶνος ὑπὸ Θεοδούλου τινὸς ἱερομονάχου, λεκτορ-  
 μένον δὲ καὶ ὑπὸ ὠραίας λευκογράφου παρυσ-  
 τῆς τὴν Θεοτόκον πρὸς δεξιὴν καὶ ἀριστε-  
 ρὰν βρέρας Ἰησοῦ. Προσέθημι δὲ τοῦτοις ἐτι  
 καὶ ὁ διακεκριμένος ἱεράρχης καὶ βυζαντινολόγος  
 κ. Α. Μορδτμάνν Ι' ὑπέβαλέ μοι νὰ περι-  
 γράψω καὶ ἐξετάσω τρεῖς θεολογικῶς κώδι-  
 κας, ὧν εἰς περιέχει Ἐκδοράδιον τῶν κατη-  
 γήσεων Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου γραφὴν κατὰ  
 τὴν ΙΑ' ἐκποντουμένην ὑπὸ Ἀμβροσίου μο-  
 ναχοῦ τῆς εὐχαρις μονῆς Χαρταίτου. Μετ' ἐκ-  
 κρητικῆς δὲ μελέτης ἀναρρίψω τὴν πρὸβλημα καὶ  
 ἵκαν ἀξιότιμον ἀπόρριψιν τῆς σεβαστῆς ἐπο-  
 ρίας τῆς ἐν Χάλκῃ ἐμπορικῆς Σχολῆς ὅπως  
 κατακτῶ καὶ περιγράφω τοὺς ἐν αὐτῇ περι-  
 σωθέντας κώδικας τῆς μονῆς Θεοτόκου, οἵτινες  
 πολυάριθμοι ὄντες ἀπὸ τῆς ἐγνώσεως μέχρι  
 τῆς σήμερον, οὐδέποτε δ' ἠξιώθησαν λεπτομε-  
 ροῦς καταλόγου ἔχοντες πάντα τὰ ἀναγκαῖα  
 στοιχεῖα πρὸς ἐπαρκῆ ἐκτίμησιν παρὰ τε τῶν  
 φιλόλογων καὶ παλαιωγράφων. Ἄλλὰ μέγα  
 μέρος τῶν παλαιωγραφικῶν μου ἔρευνῶν ἐξε-  
 τέστη καὶ κατὰ τὴν παρούσαν περίοδον ἐν τα-  
 ξιδίαις καὶ μέλησιν ἐν τοῖς ἀρκούτοις

ἀπομεικνωμένοις. Τὸ κατ' ἀρχὰς διατρέβων  
 ἐν Ὁδησσῷ περιέγραφα τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ  
 τῆς ἡμετέρας ἐκαὶ σχολῆς διηγήθημα χει-  
 ρόγραφα, ἀπὸν ἐγκαίρως ἐμελέτησε καὶ ὁ ἐπι-  
 γραφὴς ἱεράρχης Κερκύρας Εὐστάθιος Βουλιαπῆς.  
 Κατὰ δὲ τὴν ἐν Κριμαίᾳ ἐλαιοῦμερον διατρέβῃ  
 μου εἶδον ἐπίσης χειρογράφους ἑλληνικὰ παρ' ἰ-  
 διώταις καὶ ἐκκλησιαῖς.

Ἐντεῦθεν ἐσκέθην ν' ἀπερώσω πολλὴν χρό-  
 νον διὰ παλαιωγραφικὰς ζητήσεις καὶ ἐν τόποις  
 ἥκιστα γνωστοῖς διὰ ἀπερῶσιν νὰ μεταβῶ  
 εἰς τὸν Πόντον καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀρμενίαν.  
 Ἡ ἐκλογὴ μου δὲν ἦτο ἀνεπιτυχής, εἰ καὶ λό-  
 γοι κλιματολογικὸι καὶ μέλησιν τοῦ χειμερινοῦ  
 τοῦ χρόνου διεκώλυνον τὴν περὶ ταυτάς ἐρεῖ-  
 νας ἐνασχολήσιν ἐπὶ χωρῶν ὀρεινῶν, δυσβάτων  
 καὶ ἐπικινδύνων. Ἡ τοπαρχία Τραπεζούντος  
 κατέστη καὶ ἄλλοτε ἀντικείμενον σπουδαίας  
 μὲν ἐρένης ὑπὸ φιλολογικῆν ἐποψιν, ἀλλὰ δια-  
 φόρου ὅλως τοῦ σκοποῦ τῆς Μαυρογραφίας  
 Βιβλιοθήκης· διότι ὁ μὲν ἐγκαταστασὶς Μηνῆς  
 Μηνοῦδης ἐσκόπει κυρίως καὶ κατὰ τὰς δύο  
 αὐτοῦ ἐκδρομὰς τὴν διαπάναν τῆς γαλλικῆς  
 κυβερνήσεως συλλογὴν σπουδαϊστῶν πρᾶξ-  
 ματι τευχῶν πρὸς πλουτισμὸν τῆς ἐν Παρισί-  
 οῖς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης· ὁ δὲ Γερμανὸς Fallme-  
 rayer προσέθετο ν' ἀνακλύσῃ κείμενα συμ-  
 βαλλόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς αυτοκρατορίας  
 Τραπεζούντος, ὁ δὲ νομοδιδάσκαλος Zachario  
 von Lingenthal ἀνέζητει τοῦ γραικορωμαϊκοῦ  
 δικαίου λαΐφανα. Συστηματικῇ ἔργῃ καὶ ἐπι-  
 στημονικῇ ἔρευνῃ καὶ ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ το-  
 παρχίᾳ ταύτῃ διασκορπισμένων οἰωνόποτε  
 χειρογράφων οὐδέποτε μίγροι τῆς ἐμῆς περι-  
 τήσεως ἐγένετο. Πρὶν δὲ ἀπαξ διὰ πάντως  
 ὅτι ν' ἐπικρατοῦσα ἐτι καὶ νῦν φήμῃ περὶ ὑπάρ-  
 ξου τὴν σήμερον ἀγνώστον φιλολογικῶν θε-  
 σαυρῶν ἐν ταῖς ἐγνωσμέναις τῆς τραπέζοντος  
 χώρας βιβλιοθήκαις εἶναι αὐτόγραφα μύθος· διό  
 πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀναγῇ ἐν τῷ Πόντῳ ἀξιό-  
 λογόν τι κείμενον ἀρ. ὄν· νὰ συνάγῃ φιλικὰς  
 σχέσεις μετὰ τῶν ἑλλήνων καὶ νὰ μεταβῇ ἐν  
 ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χω-  
 ρίον ἔρευνῶν καὶ κωδίκων καὶ βιβλίων τῶν ἐλ-  
 ληνῶν καὶ σλαβῶν γραπτῶν κειμένων. Ἡ  
 τοιαύτη δὲ ἔρευνα, ἥτις κατ' ἀρχὴν καὶ χρόνον  
 πολὺν ἀπαιτεῖ, δύναται ἴσως νὰ ἐξτεταθῇ  
 εἰς φῶς μετὰ τῶν ἀπείρων ἀρχαιοῦν τευχῶν.  
 Συναπῶ δὲ τὴν τοιαύτην ἔρευναν τοῖς μὲν  
 ἐν Πόντῳ περιηγηταῖς, διότι τὰ μὲν χωρία  
 τοῦ εἰσι πανάρχαια, οἱ δὲ ἐγκρίτως ἡ πλη-  
 ούστατοι συγγενεῖς λογίων καὶ διδασκάλων

ἀκασιμάτων κατὰ τὴν ΙΖ' καὶ ΙΗ' ἑκατονταετηρίδα, ἡ ἀπόγονος παμπάλαιων οἰκογενειῶν, ὡν τινον μάλιστα ἡ καταγωγή ἀνέχεται καὶ μέγας αὐτοῦ τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, ὡς ἀποδεικνύσιν ὡς ἱκανῶς τὰ ἐπὶ καὶ νῦν σωζόμενα οἰκογενειακὰ ἐπιγράμματα. Τὸ δὲ περιεργότερον ὅτι τοιαύτας ἐρευνᾶ ἀναγκαίαι τις νὰ ἀποπειραθῇ καὶ ἐν οἰκογενειακοῖς τοιαύταις παντὶ ὅσως χωρίου, μάλιστα δὲ τοῦ ἀκασιμάτων Ὁρεως, περὶ οὗ ἰδιόχουσα ἐκαστοῦ ἐν τῇ χώρῃ φήμη μὴ στερομένη πλῆθος διὰ πολλὰς ἀφορμὰς, καὶ μάλιστα διότι οἱ τοῦ τόπου ἐκεῖνου μουσουλμάνοι ἀπικρινῶν αὐτῶν γλώσσαν ἔχουσι τὴν ἑλληνικὴν.

Ἐν Τραπεζούντῃ ἐξήτασα καὶ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Φροντιστηρίου φυλασσόμενα τεύχη, τὰ ἀρχαία τῆς Μητροπόλεως καὶ τὰ εὐαγγέλια τεύχη καὶ ἀντίγραφα τοῦ ἐκεῖ ἐκείνου τοῦ φιλεκασιματικού Συλλόγου Ξενοφώντος. Ἔστα δὲ τὰ παρὰ τὸν ὁμογενέσιον ἰδιώταις, οἵτινες πᾶν πρῶτον εὐρεσθήσονται νὰ μοι ὑποβάλωσιν εἰς μελέτην ὅσα εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν εὕρισκον τεύχη· ὁμοκαστὶ δὲ ἀναφέρω τὸν ἀξιώσιμον πρὸς τὸν τοῦ ἐκείνου Συλλόγου κ. Γιαννηκαπέτην, τὸν φιλόκαλον καὶ ἐντιμὸν κ. Γ. Δομνινὸν, τὸν φιλόκαλον βιβλιοπῶλιν κ. Δ. Ξυφιλῶν καὶ τὸν σεβαστὸν διδάσκαλον κ. Γρηγόριον Παπαδόπουλον. Ἐκ Τραπεζούντος μετέβην εἰς Γαλιουμπούλιν (Ἀργυρούπολιν) ἐφοδιασμένος μετὰ προπρεπτικῶν καὶ συστατικῶν γραμμάτων τοῦ ἁγίου Τραπεζούντος κ. Γρηγορίου Καλλιίδου καὶ τῆς αὐτοῦ ἰδρυούσης ἀξιοσυστάτου διαρκούς Ἀδελφότητος τῶν Ἀργυρουπολιτῶν. Ἡ πόλις Γαλιουμπούλιν εἶνε ἰδρυμένη ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας Χαλδίας καὶ Χαιριάνων, συγκαταλεῖ δὲ μετὰ τῆς Τραπεζούντος ἐν ὁδοπορίῃ τεσσάρων συνήθως ἡμερῶν. Γινώσκειται ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων χριστιανῶν τε καὶ μουσουλμάνων διὰ τοῦ συνεπιδότου ὀνόματος Κἄν ληφθέντος ἐκ τοῦ παραρρέντος ποταμοῦ Κἄνος ἢ δ' ἄλλοτε πολυμήθωπος, πλουσιωτάτη καὶ ἐστὶ ἐλληνικῆς παιδείας μεγίστη κατὰ τὴν ἐσχάτην ἐκείνην τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας, πλουτοῦσα καὶ βιβλιοθηκῶν σπουδαιοτάτων, ὧν ἐλάχιστον μέρος διεσώθη, τὸ δὲ μέζον διεσπάρη εἰς βιβλιοθηκὰς γαλιaticῆς, ἀγγλικῆς καὶ ρωσικῆς. Ἐντεῖθεν δὲ κατὰ τὴν ἐξορτασίαν τοῦ στρατηγοῦ Πάσχεβιτς (1828) μετεκρίθη καὶ διεφυλῆθη, ὡς λέγεται, εἰς τὸ ἐν Πιερπολίου αὐτοκρατορικῶν ὁσκαφορλῶν ὅλος χρυσογεγραμμένος κώδιξ Εὐαγγελίων, περὶ οὗ ἔχ ὁμιλήσω ἐκτενέστερον ἄλλω-

χοῦ δημοσιεύων τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ καὶ μάλιστα μακρὴν ἔμμετρον σημείωμα τοῦ ἔτους 1572, ὅπου ἀποδείκνυνται ὅτι ὁ εἰρημένος κώδιξ ἦν πρότερον κτήμα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου τῆς Τραπεζούντος καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἄλυσιν αὐτῆς διεσώθη ἐξ ἀγορᾶς τῶν ἀδελφῶν τῆς οἰκογενείας Μιχαὴλ Στρατινίου τῆς ἐν Λαζίας εἰς τὸ Κἄνον μεταναστεύσας περὶ τὰ μέσα τῆς ἐκαδικῆς ἑκατονταετηρίδος. Ἐτέρω δὲ κώδικες τῆς πόλεως ταύτης διεσώθησαν παρ' οἰκογενεαῖς μετναστεύσασιν πρὸ πολλοῦ εἰς τὸν Κἄνον. Ἐν Γαλιουμπούλιν ἐξήτασα καὶ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ σχολαρχείου τεύχη, τὰ ἀρχαία καὶ τὸ ἐν τῇ μητροπόλει σπουδαιότατον διὰ τὴν ἐπιστολὴν ἱστορικῶν μαρτύρων, ὡς καὶ τὰ παρὰ τὸν ἰδιώταις βιβλία καὶ ἐγγράφα. Ἐκείθεν δὲ κομίζων προπρεπτικὰ καὶ συστατικὰ γράμματα τοῦ ἐκείνου ἀντιπροσώπου τῆς μητροπόλεως αἰδοσιμωτάτου κυρ Ἀθανασίου ἐπεσκήθην τὰ περὶ μονῆρα καὶ ἐκτικῆς χωρίᾳ ἐν ὅρῃ καὶ ὁμοίᾳ κείμενα. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐν συνοδίᾳ τοῦ αἰδ. κυρ Ἀθανασίου περιηγήθη τὸ μεσογειον διαίρημα Χαϊράνων (Cheiran-cassai), ἔνθα καίτοι μονὴν μὲν ἔχον Γεωργίου τοῦ Κελωρᾶ ἐπιλεγόμενον πρὸ τῆς ἀρχαιότητος περίπου ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Γεωργίου (τοῦ ὕστερον ἐπισκόπου Νικοπολεως) ἰδρυθῆναι μετὰ τῶν τουρκικῶν, ἐλλανικῶν καὶ κυρδικῶν χωρίων καὶ εἰς δεκάτορον ἀπόστασιν τῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ Λίκου. Ἀνακρίψας δὲ τέλος εἰς Τραπεζούνταν ἔρευνῶσα ὕστερον τῆς περίεργου σταυροπηγικῆς μονῆς Σουμελά, Βαζελάνου, καὶ Περιστέρ. Κατὰ τὴν ἐν τῷ Πόντῳ περιόδον μου ἐσκήθην νὰ περιηγηθῶ καὶ τὴν Καππαδοκίαν καὶ μάλιστα εὐάνθρωπῃ τινα μέρει τῶν ἀρμενικῶν χωρῶν, ἐν οἷς κατὰ ἀσφαλεῖς φιλικὰς πληροφορίας ἠδυνάμην ἀποτελεσματικῶς νὰ ἐκνοποιῶμαι τῆς ἐρευνᾶς μου· ἄλλα τὸ μὲν λόγῳ χρηματικῷ, τὸ δὲ τὸ χειμερινὸν τοῦ χρόνου παρεκώλυον τὴν ὅσον ἐφικνόμενον τοσοῦτο καὶ σπουδαῖον καὶ εὐχέριστον ἐν Καππαδοκίᾳ καὶ Ἀρμενίᾳ περιόδον· ἦν ὅμως συνιστῶν τὰ μέγιστα, διότι πολλὰ ἀφορμὰς συντελοῦσιν εἰς τὴν μετ' ἐπιτυχίας ἐκτέλεσιν φιλολογικῶν ζητήσεων ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις, ἰδίως δὲ ἡ ἀνάμνησις ὅτι ἀπὸ τῆς Ε' μέχρι τῆς ΙΕ' ἐκατονταετηρίδος συνέλειγοντο ἐκεῖ καὶ μετὰφρόντο ἀρμενιστὶ ἄπειρα ἑλληνικὰ συγγραμματα, ἐν οἷς καὶ πολλὰ παντελῶς ἄγνωστα τὴν σήμερον.

Συνοψίζων δὲ νῦν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατὰ



τὴν δευτέραν ταύτην περίοδον γενομένης ἐργασίας, διότι ἐν πρώτῳ ὅτι ἐξητάθησαν χειρόγραφα τεύχη ἐξακόσια καὶ πεντήκοντα περίπου, ὧν ἡ περιγραφή ἐγένετο ὡς καὶ πέρσιον, ἀλλὰ καὶ ἀναλόγως τοῦ ποιοῦ καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν περιεχομένων. Δεύτερον, ἐγνώσθησαν καὶ πάλιν ἱκανοὶ μετὰ χρονολογίων κώδικες, ὧν ὁ ἀρχαιότερος τοῦ 933 μ. Χρ. ἔτους, δυνάμενοι νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν ιστορίαν τῆς ἑλληνικῆς γραφῆς· εἰτα, πολυτέλειμα ὀνόματα ἀντιγραφίων καὶ καλλιγράφων μετὰ τινων ἐνδείξεων περὶ τῶν τόπων ἐν οἷς ἔγραλλον· τοῦ δ' ὅπερ πολλαπλῶς συντελεῖ εἰς τοπογραφικὰς καὶ παλαιογραφικὰς μελέτας. Πρὸς τοὺς γινωσκομένους νῦν πρώτον τεύχη καὶ περιέχοντα κλασικὰ κείμενα καὶ χρήσιμα ὅσοι πολλὰς ἐποφείας δι' ἀντιπαράβολος πρὸς τὰ παλαιότερα, εἰς ὧν ἀναφέρει κώδικα τῆς ΙΔ' ἐκείνων· δεύτερον περιέχοντα τὰς Νιγέλας καὶ τὸν Ἀλφειὸν τοῦ Ἀριστοφάνους, ἑτέρον τῆς ΙΕ' ἐκείνων· περιλαμβάνοντα τὸν κατὰ Τμήκρον λόγον τοῦ Αἰσίου, ἑτέρον τῆς αὐτῆς ἐποφείας φέρων· ἐν καλῷ ἀντιγράφῳ τρισηκοντακάρου τοῦ Ἀντισθένης, πέντε τῆς ΙΔ' καὶ ΙΕ' ἐκείνων· συνοπελομένης ἐκτενῆ σειράν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀλφειῶν· ἓνα τῆς ΙΓ' ἐκείνων· περιέχοντα σὺν ἄλλοις τὸ ἔγχειρίδιον τοῦ Ἐπικτήτου καὶ ἑτέρον τῶν αὐτῆς ἐποφείας περιέχοντα συλλογὴν τῶν παροιμιῶν τοῦ Διογενικοῦ καὶ ἀνθολόγιον (Florilegium) γνωμῶν κλασικῶν τε καὶ μὴ, πεζογραφικῶν καὶ ποιητικῶν.

Μετὰ δὲ τῶν ἀνεκδότων καταλέγονται διάφορα κείμενα διακρινόμενα εἰς τρεῖς κατηγορίας, ὧν ἡ πρώτη σύγκειται ἐξ ἔργων νεοελληνικῶν, ταυτέστιν ἐκ συγγραμμάτων ἐν ἀπικτιζούσῃ ἢ δημώδει γλώσσῃ. Γινώσκете δὲ καλῶς ὅπως ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες ἐνδιφερόμεθα τὴν σήμερον περὶ τῶν πνευματικῶν προϊόντων τῶν ἀπὸ ἀλλόθεν ἀκμασάντων λογίων καὶ διδασκάλων καὶ ὁπότες περὶ τὸ θέμα τοῦτο χρησιμοποιώμεθα ἐρείδων ἐπὶ ἀντικεινῶν ἀνδρῶν σοφῶν, ὡς ὁ Μουσσοῦδης καὶ καλίστοις ὁ Κωνσταντίνος Σάββας καὶ ὁ ἐγγενὴς γαλλότης· Emile Legrand. Ἐν τῇ πρώτῃ λοιπὴν κατηγορίᾳ καταλέγονται τὰ ἐπόμενα.

1. Κείμενα ἀναφερόμενα εἰς τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις Μάρκου Ἐγέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, τοῦ ὑπεραγαλλήσαντος, ὡς γνωστοῦ, ἐν τῇ Φλωρεντινῇ Συνόδῳ πρὸς δόξαν τῆς ἀνεκκρίσεως τῆς Ορθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ταῦτα δὲ σύγκεινται—α' ἐκ μικροῦ ἐπισήμου ἐγγρά-

φου τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γενοβίου τοῦ Σχολαρίου ἐπιτιπτόντος (1456) τὴν δι' ἀκολουθίας καθάρισιν τοῦ ἀνδρός—καὶ β' ἐκ τῆς ἀκολουθίας ταύτης συγγραμμένης κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν «παρὰ τῶν τριῶν διδασκάλων Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ κυρίου Μακαρίου μητροπολίτου Φιλαδέλφειας, Γεωργίου Βύζαντος καὶ Γρηγορίου τοῦ Βυζαντίου, ἐπὶ Γενναδίῳ τοῦ Σχολαρίου πατριαρχεῦοντος τῆς βασιλευσσης τῶν πόλεων». Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη δεικνυσὶν ἦναι τρεῖς διδασκάλους τῆς πατριαρχικῆς βιβλίας σχολῆς, περὶ ὧν οὐδεὶς οὐδὲν μέγιστον σήμερον ἐγίνωσκεν τι, κατὰ τὴν ἑρμηνείαν αὐτῆς ἀκολουθίαν καὶ παρακειμένης θεωρίας καὶ ἀγνοίας ἐρεῖνας περὶ τοῦ τίς ἦν ὁ πρῶτος τῆς εὐσεβείας εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος πατριαρχικῆς σχολῆς διδασκαλός. Ὅτι δὲ ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι πολλοῦ λόγου ἄξια, ἀναγκάζονται νὰ ἐμολογήσῃ καὶ ἐξ ὑπογράφου χειρογράφου ἐσφαλμένου ἀναγνωσθέντος (ὄψε V. Gardthausen Griech. Palaeographie σελ. 330 καὶ 362, Matthaeus Carnanotus aus Constantinople), ἥτις, ἐν ἑξῇ, ὡς ὑποτίθηναι, δεικνυσὶν ὁμολογημένους ὅτι ὁ νομιζόμενος πρῶτος τῆς εὐσεβείας σχολῆς διδασκαλός Μαρτίνος ὁ Καμαριώτης ἔζη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τῷ 1484, ταυτέστιν εἵκοσι καὶ ὀκτὼ ἔτη μετὰ τὴν πατριαρχίαν τοῦ Σχολαρίου, ὅτι διὰ βιωτικὰς ἀνάγκας ἢ πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἀντίγραφον ὁ Καμαριώτης κώδικα τῶν τοῦ Ἀρριανικοῦ συγγραμμάτων (Matin. II. A. 10), τοῦ δ' ὅπερ ὑποτίθηναι αὐτὸν ἐν γερωνικῇ ηλικίᾳ, ἀπὸ γινώσκεται ὅτι κασιμὸς ὡς παρουσίασε καὶ εἰς τὴν ἐν τῇ 1439 συγκροτηθείσῃ Φλωρεντινῇ συνόδῳ. (Alatini apud Fabricii Biblioth. Graec. ed. Harless XII, σελ. 107—108). Πρὸς τοὺς δυοὺς εἰρημένους κείμενα καταλέγονται γ' «Ἐλεγχον καὶ ἱστορίαν» πρὸς τὸν ἄγιον Μάρκον τῆς Ἐγέσου παρὰ Σιδηστρου τοῦ Βυζαντίου ἐρριμνέχου ἐκ Κασσάνης, ὃν τὸ πρῶτον ἐργον ἐγινώσκοντο μόνον ἐκ τῆς μνείας τοῦ Καβίρα καὶ τοῦ Εὐγενικοῦ τοῦ Βουζυγκέως· δ' Ὁσιος Μάρκου τοῦ Ἐγέσου ὑπὸ Μανουὴλ μεγάλου ῥήτορος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποστόλου τοῦ αὐτοῦ σχετικῶς εἰς τὸν βίον ἐκείνου ἐκ τοῦ «Ἀδριανῶν» κατὰ τοῦ Πλάτωνος «συντομώματος» καὶ ἐκ τοῦ «Περὶ Μάρκου τοῦ Ἐγέσου λόγου», οὗ ἡ ἀρχὴ· ἐπειδὴ μετὰ γε τῶν ἀλλοτέρων Μανουὴλ δι' ὁ μὲγας ῥήτωρ εἶναι ὁ 21ος καὶ 22ος σφραγιστὸς ὑπὸ τὸ ἐπωνύμιον Κορίνθιος, ἐπεὶ ὑπεγράφητο Γαλιωσίτης· καὶ ὃν γινώσκον ἐν-

НАУКОВА БИБЛІОТЕКА

στικῶς τὸ ἀξιόλογον ἐκεῖνο ἐκκλησιαστικὸν ὀφείκειον ἔχοντα κατὰ τὰ ἔτη 1545 καὶ 1546, πατριαρχόντος Ἱερεμίου Α' τοῦ ἀπὸ Σοφίας.

2. Καίμενα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου, συνστάμενα διὰ α) τῆς ἐξῆς συγγραφῆς «*Ἀμφοτέρω τῷ βασιλεῦσι πρὸς ἡμετέραν Ναυπλοῦτον Δημήτριον, περὶ τῶν ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ τῇ Συνόδῳ συμβεβηκότων*». Τῆς ἐπιστολικαίας ταύτης διατρέξεως ἐγνώμενον ἀποσπασματὰ τινὰ ἐκ συγγραφῶν Ἀθανασίου τοῦ Ἀλλατίου καὶ Δοσιθέου τοῦ Ἱεροσολύμου, β') ἐξ «*Ἐνθυμήσεως περὶ τῆς Συνόδου*» ἐκινῶν μὲν, ἀλλὰ συγχρόνῳ ἀνδρὸς περιστάσεις ἄλλας ἡμῶν διὰ βραχείων ἀξιοπεριέχοντα τε καὶ συνάκοντα (κατὰ τὰ ἔτη 1437 καὶ 1439) ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Μεθώνῃ, τοῦ πατριάρχου Ἰωσήφ καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου περιστατικῶν.

3. Ἐγγραφα ἀναφερόμενα εἰς τὴν κατὰ τίτους ἔθνικὴν ἡμῶν ἱστορίαν ἀπὸ τοῦ 15<sup>ου</sup> μέχρι τοῦ 17<sup>ου</sup> αἰῶνος. Ταῦτα διὰ ἐκείνους ἐπὶ τοῖς πλείστον συγίλιαι καὶ γράμματα πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως περὶ τὰ πεντήκοντα, ὧν τὰ κυριότερα συμβάλλονται εἰς τὴν τοπογραφίαν τῶν ἐπαρχῶν Τραπεζούντος καὶ Χαλδίας, εἰς τὰς περιπετείας τῶν ἐν αὐταῖς ὁμογενῶν καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν διαφόρων μονῶν. Τούτοις δὲ καταλέγεται καὶ πρᾶξις μεγάλης τοπικῆς συνόδου συγκροτηθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲνὶ μαίῳ τοῦ 1593 ἔτους καὶ συνετάχσης δώδεκα ἄρθρα συντελεστικὰ εἰς τὴν κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους διοίκησιν τῆς ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας. Συμπληροῦνται δὲ τὴν πρᾶξιν ταύτην, πλὴν Ἱερεμίου Β' προεδρεύοντος, ὁ Ἀλεξάνδριος Μελίτιος ὁ Πηγᾶς ἔχων καὶ τὰς γνώμας τῶν πατριαρχῶν Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἀντιοχείας, καὶ τεσσαράκοντα καὶ εἰς μητροπολίτι καὶ ἀρχιεπισκοπῇ.

4. Μικρὰ φιλολογικὰ καὶ ἱστορικὰ συγγραφα διαφόρων ἑλλογιῶν ἀνδρῶν, ἐξ ὧν ἀναφέρω: α') Ἀνωνύμων συντόμους βιογραφίας Θεοδώρου τοῦ Γαβρᾶ, Ἀθανασίου καὶ Βασιλείου μητροπολιτῶν Τραπεζούντος καλαχυσθέντων ἐπιστολῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζουντιῶν. β') Ἀδελφου μακρὸν στιχογράφημα τοῦ 17<sup>ου</sup> αἰῶνος περιγράφον τὴν μετὰ τὴν ἔλθωσιν Τραπεζούντος κοινωνικὴν τὴν κατόικον αὐτῆς κατὰστασιν, τὴν καταστροφὴν τῆς βιβλιοθήκης τῆς πόλεως καὶ τὴν παρ' ἄλλοις τῶν ἀρχαίων τοῦ μητροπολίτου ναοῦ ἁγίου Φιλίππου. γ') Ἱερεμίου Κακχέβιλα περὶ τοῦ ἐν ἔτει 1688 γεννηθέντος γέροντος λαγῶν ἐν Βλαχίᾳ καὶ Ἰωάννου τοῦ

Βυζαντίου «*ἡμετέρου τοῦ δικαγάρου λαγῶν ἐν Μουσίκᾳ*». δ') Ἀθανασίου Κομνηνοῦ τοῦ Ὑψηλάντου περὶ τῶν ἀπὸ ἀλώσεως μέγας αὐτοῦ ἀκμασάντων ἑλλήνων λογίων καὶ ἀνδρῶν ἐπιστήμων συγγραφὴ ἀξιόλογος ὑπὸ πολλὰς ἐπιφύεις καὶ μέλιστα διὰ τὰς κωνσταντινέας λεπτομερείας περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τύχης τῶν οἰκογενειῶν ἐκείνων ἐξ ὧν ἐγεννήθησαν οἱ μεγάλοι τῆς Πόλεως διεκρινεῖς καὶ οἱ ἡγεμόνες Οὐγγροβλαχίας καὶ Μολδαβίας.

Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ κατηγορίᾳ τῶν ἐν τοῖς ἐξετασθεῖσι χειρογράφοις ἀπαντωμένων ἀνεκδότων καίμενων πᾶσσονται ἔγγραφα ἱκανὰ καὶ συγγραφαί τῆς βυζαντινῆς περιόδου, ἐξ ὧν σημειῶ τάδε: α') Φιλοθέου Συληθρίας ἐπισκόπου (15<sup>α</sup> αἰὼν) «*Λόγος εἰς τὸν ὅσον πατέρα ἡμῶν Μακάριον τὸν πρότερον ἐν Ἐσῳ, ἵστερον δὲ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὴν μορὴν τοῦ Καλλίου ἀσκήσαντα*». Ὁ λόγος αὗτος εἶναι χρήσιμος εἰς τοὺς ἐνασχολουμένους περὶ τὴν βυζαντινὴν γεωγραφίαν καὶ μέλιστα τὴν ἱστορίαν καὶ τοπογραφίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῆς πλὴν ἑλλῶν καὶ τινὰς πληροφορίας περὶ μονῶν, ὡς τῆς ἐν Καρίᾳ τοῦ ὄρους Ἀττημοῦ, τῆς παρὰ τὴν Μαγνησίαν τοῦ Κρίστου, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῶν Στουδίου, Βάσσου, Καλλίου καὶ τῆς Χώρας τῶν Ζώντων. β') Νικολάου Κεράρα ἐπιστολαὶ δέκα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καὶ τὴν Κωδωνήν. γ') «*Στίχοι τοῦ Μαρασῆ πρὸς τὴν δέσποιναν*» ὑπὲρ τοῦς 500 περὶ ἀστρονομίας. δ') «*Πιττάκιον ἐκτεθὲν παρὰ τοῦ πρώτου ἡγεμῆτος κυροῦ Νικήτα τοῦ Β[α]λάντιου ἀποσταλὲν πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἀρμενίας, παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου*». ε') «*Τὸ γεγονότος λογοθέτου τῶν σεκρέτων καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, καὶ κριτῶν τοῦ βήλου κυροῦ Νικήτα τοῦ Χωριάτου, πρὸς τὸν Καματηρὸν κυρὸν Βασίλειον μέλλοντα ἀπελθεῖν εἰς Ἀρμενίαν ἐπὶ τῷ ἀποκομίσει τήμῃ τῷ Ἀβδὸν τὴν θεωγατέρα τοῦ βασιλέως κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Ἀλάκαρι ἐγγήσαντα εἰδῆσαν λαβεῖν τῶν αἰρέσεων τῶν Ἀρμενίων: καὶ τίνα τὰ παρ' αὐτῶν προβαλλόμενα περὶ τῆς δι' αὐτῶν δοξαζομένης μᾶε φθώσεως καὶ βεθέσεως ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ*». ζ') «*Τακτικόν: ὅπως ἔχῃσι τάδεως οἱ ἄνθρωποι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἐποκειμένων τῶν πατριάρχῃ Ἀντιοχείας ἐπὶ Ἀναστασίῳ πατριάρχῳ Ἀντιοχείας τοῦ παλαιῶν γέροντος τοῦτον*». Εἶναι δὲ κατὰλογος ἀρχαίων πόλεων τῆς Κιλικίας, Συρίας καὶ Ἀρμενίας πλὴν χρήσιμος ἐν ἀρχαιολογικαῖς μελέταις. ζ') Πολυά-

МЕЧНИКОВА



ρισμα ἔγγραφα συμβαλλόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν τοπογραφίαν τῆς αὐτοκρατορίας Τραπεζουσῆς, ἅτινα συμπληροῦσιν ἀνάλογον κοινοποίησιν μου ἀναγνωσθεῖσαν ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ συνεδρίῳ τῆς 'Οδησσού· εἶναι δὲ ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πρατήρια καὶ ἀφιρωτήρια πολλοῦ λόγου ἄξια, ὡς φέροντα χρονολογίας ἀπὸ τοῦ 1256 ἔτους μέχρι τοῦ 1479 καὶ περιλαμβανόμενα ἀπειράριθμα ὀνόματα ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν, πρόσωπα ὀφεικιοῦχα τῆς τραπεζουσῆς αὐτῆς, ὀνόματα τόπων, χωρίων καὶ ἀγρῶν καὶ τέλος λεπτομερείας περὶ τῶν ἠθῶν τῶν κατοίκων, περὶ αἰμαχυσίων καὶ περὶ τοῦ ναυτολογικοῦ συστήματος τῶν ποντικῶν χωρίων. Πρὸς δὲ τοῦτας περιέχουσι καὶ ἱκανὸς λέξις καὶ ἰδιωτισμοὺς ἑγχωρίους σημαντικούς ἐν μετὰ τῆς ἱστορίας τῆς τραπεζουσῆς διαλέκτου. Διὰ ταῦτα λοιπὸν οὐ μόνον γλωσσικῶς ἰδιωτισμοὺς ἡμᾶς τὰ εἰρημένα ἔγγραφα, ἀλλὰ καὶ διὰ ἱστορικὴν ἐποψίν, ἅτε δυνάμενα νὰ διαρωτίωσιν ἐπαρκῶς τὴν ἐσωτερικὴν κατὰστασιν τῆς αὐτοκρατορίας Τραπεζουσῆς, περὶ ἧς, ὡς γνωστόν, ἑλλείπουσιν ἐπίσημοι πηγαί, καὶ τοι οὗτοι *Fathmayer* ἐφ' ἱκανὴν ἔσθ' εἰργάσθη ἱερῶν πρὸς ἀνακάλυψιν σχετικῶν χειρογράφων καὶ ἔγγραφων. Πρὸς τοὺς εἰρημένους δὲ κεμένους καταλέγει δύο χρυσοβούλλας λόγους τῶν αὐτοκρατορικῶν Τραπεζουσῶν *Εὐμμενοῦ* καὶ καὶ *Ἀλεξίου* (1386) τῶν μεγάλων Κομνηνῶν, μέλιστα δὲ ἀξιολογώτατον δικογραφικὸν ἔγγραφον περιλαμβάνον ἀποφαστικῶς ἀκριβοῦς *Ἀρείου Πάγου*, ἥτοι αὐτῶν κληρικῶν κρατῶν τῆς θεοσώτου καὶ θεοσυντηρήσει πόλεως Τραπεζουσῆς καὶ πασῶν τῶν χωρίων, κατὰ ἀδικίαν ἐξενεχθείσης ἀποράσεως τοῦ δουκὸς τῆς Ματζούρας περὶ ἀφισθημένου ἀγροῦ.

Ἐν δὲ τῇ τρίτῃ κατηγορίᾳ τῶν ἀνεκδότων κεμένων καταλέγονται α') μὲν τοσαύτων καὶ ἔξ ἐν τετραπλίστοις ἐπιγραφόμενοι ἐν χειρογράτῳ τῆς II' ἑκατονταετηρίδος «*Νουθεσία Ἰγνατίου καὶ Βαθρίου*», β') «*Περὶ πειθαρχήσεως Ξενοφώντος τοῦ ῥήτορος τοῦ τοῦ Σπύρου* (ἢ. Κύρου) ἀφηγημένου», γ') *Σχόλια*

εἰς τὰς *Negélas* καὶ τὸν *Πλοῦτον* τοῦ Ἀριστοφάνους ἀναγνωσκόμενα ἐν τούτῃ τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος καὶ περιλαμβανόμενα, πλὴν γραμματικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν παρατηρήσεων, καὶ ἱστορίας μυθολογικῆς διαφερούσας τῶν ἐκδομένων. Ἐκτακτον δὲ σημαντικὸν εἶς ἀγνώστῳ ἐπιστολῶν τοῦ αὐτοκράτορος 'Ιουλιανῶν τοῦ Παρβέζου (ἴδε ἐκτενὲς κατωτέρω).

Τελευτῶν δὲ τὴν παρούσαν ἔχουσιν ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω χάριτας πρὸς τοὺς διευκολύνοντας ἐφέτος τὰς ἐρεῖνὰς μου, ἥτοι πρὸς τὸν διαπρεπῆ ἱερέα τῆς Θεσσαλονίκης, ὅστις Τραπεζουσῆς ὢν μητροπολίτης οὐ μόνον θερμὰς ἐξέδωκεν ἐγκυκλίους συστάσεως τὴν ἀποστολὴν μου, ἀλλὰ καὶ λίαν πατρικὴν παρέχει μοι φιλοξενίαν πρὸς τὸν διδάσκαλόν μου καὶ σφοδρὸν διευθυτὴν τοῦ φροντιστηρίου Τραπεζουσῆς κ. Κ. Ξανθοπούλου, πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς Περιστερῆ κ. Γρηγόριον, πρὸς τὸν ἐσιώτατον καὶ εὐπρόθετον καθηγούμενον τῆς μονῆς Σουμελά κ. Παρθένιον μετὰ τῶν τῶν αὐτῷ ἀσκειμένων πατέρων, Νικοδήμου Μυρίδου ἱερομονάχου καὶ Λεοντίου μοναχοῦ, πρὸς τοὺς πατέρας τῆς μονῆς Βαζιλιῶνος, πρὸς τὴν ἀξιόστατον διαρκῆ ἐπιτροπὴν τῶν ἐν Τραπεζουσῇ Ἀρχιεπισκοπικῶν καὶ τὸν ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς διδάσκαλον κ. Γρ. Παπαδόπουλον, πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Δομνινόν, τὸν κ. Δ. Ἀφιδίνον, τὸν καθηγητὴν κ. Ι. Παρχαρίδην καὶ τὸν κ. Γ. Γιαννηκαπάνην πρὸς τὸν ἀδιστάστον οἰκονόμον κ. Ἀθανάσιον, ἐπίτροπον τοῦ ἁγίου Χαλδίας, πρὸς τὸν σχολάρχην Ἀργυροπούλεως κ. Παυλίδην, πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀξιοτίμους κυρίους Χ' Κωνσταντίνον Ἰωαννίδην καὶ κ. Σ. Α. Βασιλειάδην, δημογέροντας, πρὸς τὸν κ. Krause διευθυτὴν τῶν μεταλλείων Γκιουμουσχανέ, πρὸς τὴν ἀσπίστην ἱερίαν τῆς ἐν Χάλκῃ ἐμπορικῆς σχολῆς, πρὸς τὸν διευθυτὴν αὐτῆς Γ. Λιανόπουλον καὶ τοὺς καθηγητὰς κ. κ. Ράλλην καὶ Μωραΐτην καὶ πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς συντελεσάμεναι μικρὴν ἢ μέγα εἰς τὰς κοινὰς μελέτας, μὴ

# ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

## ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

μετὰ προλεγομένων καὶ κριτικῶν σημειώσεων

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

§ α'. Τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουλιανοῦ τοῦ Παρα-  
βάτου ἐπιστολὰς τινὰς ἀνευρὼν ἐκδίδωμι νῦν  
τὸ πρῶτον, μαρτύριον πρόσφατον τοῖς περὶ τὰ  
ἑλληνικὰ γράμματα ἀσχυρομένους δεικνύων,  
ὅτι αἱ παρ' ἡμῶν βιβλιοθήκαι δημόσιαι ἢ ιδιω-  
τικαὶ περισώζουσιν ἐτι ἐκλεκτὰ τινὰ γραπτὰ  
λείψαντα ἀγνώστων τῆς ἀρχαιότητος μνημείων.  
Συγκεκρινὲς δέ, ὡς γνωστὸν, ὁ ἀνὴρ τοῖς μεγά-  
λοις πατρῷς τῆς Ἑκκλησίας Ἀθανασίῳ, Βα-  
σιλείῳ, Γρηγορίῳ, Ἰωάννῃ τῷ Χρυσόστομῳ,  
καὶ τοῖς σοφισταῖς Προκρίτῳ τε καὶ ἄλλοις,  
οἷς ἀνιστρέφετο, καὶ μάλιστα τῷ περιωνύμῳ  
Λιβανίῳ, οὗ θαυμαστὴς ὑπῆρχεν Ἰουλιανὸς ὁ  
κατὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ (361-363 μ. Χρ.)  
τὰ μέγιστα συνταρχῆας τὴν χριστιανικὴν θρη-  
σκίαν διὰ τῶν ὑπὲρ ἀναστηλώσεως τῆς εἰδω-  
λολατρίας ἀδικησάντων ἄμα καὶ παραδούων αὐ-  
τοῦ ἀγώνων<sup>1</sup>. Τὰ ὧδε καταχωριζόμενα ἔγγρα-  
φα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν μέχρι σήμερον γενομένων  
τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐκδόσεων φέρον-  
ται, ὧν πληρέστεραι ἐμολογοῦνται ἢ τοῦ Hey-

ler<sup>1</sup>, ἢ τοῦ Ροδόλφου Hertler<sup>2</sup>, καὶ ἐξῆς ἢ  
τοῦ Hertlein<sup>3</sup>, ἐν ᾗ εὗρισκονται πᾶσαι αἱ ἀ-  
ρχαίων διασωθείσαι ἐπιστολαὶ τοῦ Ἰουλι-  
αν<sup>4</sup>, ὡς καὶ ἱκανὸν μέρος τῆς προπαρασκευα-  
σθείσης κριτικῆς καὶ παλαιογραφικῆς αὐτῶν  
ἐπεξεργασίας ἐπὶ τῇ βάσει διαφόρων χειρῶν  
χειρογράφων τυχόν ἀποκειμένων ἐν εὐρωπαϊ-  
καῖς βιβλιοθήκαις. Ἀπαντᾷ δὲ ἀνεξαιρέτως τὰ  
ἐν αὐταῖς τεύχη εἰς τὴν ἑλληνικὴν, πλην τοῦ κώ-  
δικος Vossianus διασώσαντος εἰκοσι καὶ ἑπτὰ  
ἐπιστολάς, ὡς καὶ τοῦ τοῦ Hertleianus περι-  
λαμβάνοντος εἰκοσι καὶ ὀκτώ. Ἀρχαιότερος δὲ  
πάντων ἐστὶν ὁ κώδιξ Vossianus ἀνερχόμε-  
νος, ὡς λέγεται, μέχρι τῆς 18<sup>ης</sup> ἢ 17<sup>ης</sup> ἑκατον-  
ταετηρίδος· οἱ δὲ λοιποὶ εἰσὶ τὰς 14<sup>ης</sup>, 15<sup>ης</sup> καὶ  
15<sup>ης</sup> ἑκατονταετηρίδας. Ὁ δὲ ἡμέτερος κώδιξ,  
ὃν διακρίνω τῷ Χ στυλῳ, ἀνέρχεται εἰς τὰ  
μέσα τῆς 14<sup>ης</sup> ἑκατονταετηρίδος, λείψαντι μὲν  
ὃν τεύχος ἀπυλεσθέντος, ἀλλὰ διασωθὲν ἐν κω-  
δικῇ ἀναμίκτῳ (miscellaneous), οὗ τὴν λεπτο-  
μερῇ περιγραφὴν τίθημι κατωτέρω (§ 2). Φέ-  
ρει τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν: «**Τὸ αὐτοῦ  
Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐπιστολαὶ**»  
καὶ σύγκειται ἐκ εὐλλών εἰκοσι καὶ ἐνός  
ἀσυσπασθέντων ἐξ ἰδιαιτέρου, φανίνεται, τεύ-

1. Ἐκ τῆς περὶ Ἰουλιανὸν βιβλιογραφίας ση-  
μειῶ ὧδε κατ' ἐλάχιστον τὰς ἐπομένας συγγρα-  
φάς: A. de Broglie, L'église et l'empire romain  
au IV<sup>e</sup> s., 2<sup>e</sup> partie. Paris, 1869.—I. F. Mücke,  
Flav. Cl. Julianus nach den Quellen. 4 Abth.  
Gotha, 1866.—H. A. Naville, Julien l'Apostat et  
sa philosophie du polythéisme. Neuchâtel  
1877.—F. Rode, Die Reaction Kaiser Julians  
gegen die Kirche. Jena, 1877.—E. Zeidler, Der  
Kaiser Julian und seine Reaction. Dresden,  
1866.—G. Boissier, en Revue des Deux Mondes,  
1880, tom. 3 40<sup>e</sup> σ. 72 κ. ἑ.

(Παλαιογραφ. ἀετέριον).

1. Jul. Epistolae. Mogu tiae, 1828.  
2. Ἐπιστολογράφου Ἑλληνικοῦ. Paris, 1873  
(Didot), σελ. XLV, LI καὶ 337-391.  
3. Jul. imp. quae supersunt. Rec. Fr. C.  
Hertlein. Lips. 1875-76 (Teubner), σ. 480-610.  
4. Περὶ πάντων τῶν εὑρισκόμενων χειρογράφων, ὡς  
καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς σωζομένων ἐπιστολῶν, ἴσα  
τοὺς πρὸ λόγου τῆς ἐκδόσεως τοῦ Hertlein.

χους, ὅπου περιλαμβάνει ἑνίαν ἢ ἀπώτερον τῆς συγγραφῆς τοῦ 'Ιουλιανοῦ· τοῦδ' ὅπου πιστοποιεῖ ἢ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς λέξεις ἀπὸ αὐτοῦ ὑπονοούμενα ἀναμφιβόλως καὶ προσηγομίας τοῦ βασιλέως συγγραφῆς. 'Αλλ' εἰρήσθω ἐν παρόῳ ὅτι μόνον ἡ λέξις τοῦ αὐτοῦ ἀνήκει εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀντιγραφῆως, τὸ δὲ λοιπὸν τῆς ἐπιγραφῆς μέρος α' 'Ιουλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐπιστολαῖν μεταγενέστερόν ἐστι γραφέν πωλινάτωκα περὶ τῆς τῆς ΙΔ' ἐκατονταετηρίδος ὑπὸ τοῦ συναπηνόντος καὶ σταγώναντος τὸν ὅλον κώδικα. Αἱ ἐπιστολαὶ εἰσὶν ἡρωικαί· ἀρχοῦνται ἀπὸ τῶν ἀριθμητικῶν στοιχείων ις' καὶ λήγουσι εἰς τὸν ἀριθμὸν δε'. Πραγματικῶς λοιπὸν ἐπιστολαὶ ἀγνωστοὶ ἦδη ἦσαν ἀπὸ τοῦ ἀρ. ιε'. 'Αλλ' ἡ διατάξασα καὶ συναρμολογήσασα τὰ φύλλα χεῖρ προσέγραψεν ἐν τῇ ὡς ἔτιραν τῶν ἐπιστολῶν ἀριθμοῖν, καθ' ἣν ἡ μὲν ις' τοῦ ἀρχικοῦ 'κώδικος' ἐστὶ νῦν α', ἡ δὲ ὑστέρη ιε'.

Ἔρχονται δὲ τὴν μετομένην τάξιν.

- |     |       |                                    |
|-----|-------|------------------------------------|
| ις' | (α')  | Ἰουλιανὸς θεῖος αὐτοῦ.             |
| ιζ' | (β')  | Ἐν βολοῖα.                         |
| ιη' | (γ)   | Βουαντοῦ.                          |
| θ'  | (δ)   | Ἀθανάσιον μοναχὸν καὶ κασιγαστῆρα. |
| κ'  | (ε')  | Τῷ αὐτῷ.                           |
| κβ' | (ς)   | Ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Κασσαρείου.        |
| κγ' | (ζ)   | Εὐαγγελίου ῥήτος.                  |
| κδ' | (η)   | Ζήνωνι ἀρχιεπῶ.                    |
| κε' | (θ')  | Πλουτάρχῳ.                         |
| κς' | (ια') | 'Ιουλιανὸς θεῖος.                  |
| κζ' | (ιβ') | Εὐκλείδῃ φιλοσόφῳ.                 |
| κη' | (ιγ') | Μαξιμίῳ φιλοσόφῳ.                  |
| κθ' | (ιδ') | Εὐμερίῳ καὶ Φαρμακῷ.               |
| λ'  | (ιε') | Θεοδώρῳ.                           |
| λβ' | (ις') | Εὐσταθίῳ φιλοσόφῳ.                 |
| λγ' | (ιζ') | Θεοδώρῳ ἀρχιεπῶ.                   |
| λδ' | (ιη') | Πρίσκῳ.                            |
| λε' | (ιθ') | Μαξιμίῳ.                           |
|     | (κ')  | 'Αντιγραφῶς).                      |

1. Ἡ γραφὴ τοῦ κεμένου λαποτάτη οὕτω ἐχει καὶ ἱκανὰς συντομογραφίας (abbreviations) ἢ στίβας, ὡς συνήθως, πολυμερές ἐν δὲ τοῖς ἐγκληνομένοις οὐ τηροῦνται, ὡς νῦν, οἱ τῆς γραμματικῆς κανόνες· τὰ γὰρ τὰ καὶ τὰς συνήθιστα ἀπαντῶσι τετιονομένα σπανιστάτων δ' ἐστὶ τὸ ἐ υπογεγραμμένον ἀπέναντος γὰρ αὐτῷ δις ἢ τρίς μόνον ἐκ βορρᾶς δις σητὸν διατηρηθεῖσιν ἐναχοῦ ὁ χάρτης, καλίστα δ' ἐν τοῖς κρησπίδοις. Σχηματικῶς ἐν δὲ τὰς φωνήεντα ὕ καὶ ἱ πανταχοῦ ἔχουσι τὰ διαλυτικά σημεῖα, πλὴν τῆς ἐν ἀφθόγγῳ συναντήσεως αὐτῶν.

Ἔπειτα δὲ τῇ τελευταίᾳ ἐπιστολῇ· «**Τοῦ αὐτοῦ** (= 'Ιουλιανοῦ) παραμυθιακὸς εἰς ἐαυτόν, ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ Σαλαμονίων», μετ' ὃν ἀνακρινώσκονται «**Ἀθανάσιον σοφιστὸν ἐπιστολαῖν** ἀπὸ τοῦ ἀρ. α' - ζγ'» περὶ τῆς ἀναγραφῆς δὲ τούτων ὅρα κατωτέρω, ἐνδ' ἀναγράφονται τὰ περιεχόμενα παντὸς τοῦ κώδικος· οὗ τὰ φύλλα 245<sup>a</sup>-265<sup>b</sup> κατέχουσιν ἀπαντα τὰ ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χειρὸς ὡς δε σημαίνοντα. Ἀνάδοτοι δὲ ἐπιστολαὶ εἰσὶν αἱ ἐν ἀριθμοῖς κς', λ', λβ', λγ', λδ' καὶ λε', αἱς προστίθενται καὶ ἑτερεὶ ἐπιτετημημέναι καθ' ἑτέραν τῆς αὐτῆς ἐποχῆς χειρὸς ἡρώων, ὅπου ὀνόμασα Χα. Τὴν γνησιότητά δι τῶν ἐπιστολῶν τούτων οὐ μόνον τὰ πρόσωπα, οἱς ἐπιγράφονται, καὶ τὸ τῆς συντάξεως ὕψος μαρτυρεῖ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξῆς οὐ σμικρὰ σημαντικότητος παρατηρήσις. Ὁ λεξικογράφος δηλαδὴ Σουλᾶς ἐν τοῖς ἀρ. τοῖς Ἀργείῳ καὶ Μονάχιος Κασταῖνος παρατίθει δύο ἀποσπάσματα ἀντιγράφου ἐπιστολῆς τοῦ 'Ιουλιανοῦ, ἅτινα οἱ ἐκδόται Heyler, Hercher καὶ Hertlein μετετύπωσαν σὺν ἑλλογικῇ ἀποσπασματικῇ ἐν ἀριθμοῖς α' καὶ γ' θεωρησαντες ταῦτα τεμάχια δύο διαφόρων τοῦ 'Ιουλιανῷ ἐπιστολῶν. Ἀλλὰ τὸ ἡμέτερον εὐρημα δείκνυσιν νῦν τρανὰ ὅτι ἀμφοτέρω τὰ εἰρημένα ἀποσπάσματα πηγάζουσιν ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς, ἣν ὁ 'Ιουλιανὸς ἐπεμψε Θεοδώρῳ τῷ ἀρχιεπῶ καὶ ἣν ὁ κώδις Χ διέσωσε σκεδὸν σὺν (ἀρ. λβ').

§ Β'. Τὰ χειρόγραφα Χ καὶ Χθ, περὶ ὧν ἐνταῦθα πραγματεύομαι, λείψανα ὄντα ὀρθῶς ἀλλοτε κωδίκων εὐρίσκονται νῦν συνδεδεμένα ἐν γκώδι τείχεϊ περιλαμβανόμενα ἀποκλειστικῶς λείψανα πολλῶν διαφόρων χειρογράφων τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἅτινα εὐλαβῆς χεῖρ τῆς ΙΔ' πάλιν ἐκατονταετηρίδος περιέσωσε συναρμολογήσασα εἰς ἐν τεῦχος διὰ σταγώναντος ἐν παντὶ νεκρυμμένους ἐξωθεν ἐμικτὰ ἐρῶν. Ἐστὶ δὲ τὸ ὅλον τοῦτο τεῦχος ὀρθότου σχήματος (ἥτοι ὡς μὲν ἔχει 0,21 γ.μ., πλάτος δὲ περίπου 0,14) καὶ ἀπόκειται ἐν τῇ **βιβλιοθήκῃ τῆς κατ' Χάλκην μονῆς τῆς Θεοτόκου** (τῇν καλουμένην 'Ελ-

1. Ἦος περὶ τῆς μονῆς ταύτης καὶ ἐξῆς δύο βιβλία: Ἐπὶ φωνήεντα ἱστορικῶν περὶ τῆς κατ' Χάλκην μονῆς τῆς Θεοτόκου ... Ἐκ πολλῶν μὲν συλλεγὲν παρὰ Βαρθολομαίου Κασσαίου μουσιανοῦ τοῦ 'Ιαβρίου κατὰ 'Εννεακαισιποῦσιν, 1816. — Ἡ ἐν Χάλκῃ 'Ελληνοφρονεῖ τῇ Σχολῇ ὑπὸ Σενοφῶντος Δ. Μογέ, κατὰ 'Εν Κωνσταντινουπόλει, 1875.



Δημική (Ἐμπορικὴ Σχολή), ἔνθα φέροι τὸν 157<sup>ον</sup> ἀριθμὸν κατὰ τὴν γενομένην ἐσχάτην παρ' ἡμῶν κατάταξιν ἔμβα δὲ καὶ λεπτομερεστάτην ἀναγραφὴν ἐν γενικῷ καταλόγῳ<sup>1</sup>. Περιέχει δὲ τὰ ἐπόμενα:

Α', φ. 11, 1-8, τετραδίου αὐτοτελὲς, οὗ ἀρχαῖον ἐστὶ τὸ τελευταῖον φύλλον περιλαμβανόμενον ἐν γραφῇ τῆς 1<sup>ης</sup> ἐκκονταετηρίδος «Μαρτύριον εἰς τὸν ἐροῦντα τοῦ Χριστοῦ Εὐπλόρον (sic) ἐν ᾧ καὶ ἡ αἰνία μερικὰ συγγραφήν παρὰ **Ἰω(άννου) ἱερέως τοῦ Ἀσκανοῦ Ἀλῆ** καὶ πρωτεπίσκοπος τῆς ἡρωτέρας μητροπόλεως Ἀντινῶν». Ἀρχεται οὕτως: «Ὅπως ἡγεῖσθαι παντός ἔργου» κτλ. Τὸ τέλος οὗ ἐν ἔργῳ, ἀρθεῖσας κινήσας τῆς ἐπισθιν ἐσλίδος τοῦ 7 φύλλου· τελευτᾷ δὲ ἐν ταῖς λέξεσι: «καὶ τούτω, ὃ μετ' οἱ μωγῆς καὶ ταῖς ἐγκυμοποιήσας παρ' ἡμῶν» ὡς δὲ ἂν...

Β', φ. 9<sup>ον</sup>—66<sup>ον</sup>, λείψανον χειρογράφου ἐν χάρτου γρονθοῦ τῆς αὐτῆς μὲν ἐποχῆς, ἀλλ' ἐτέρως χειρὸς, περιέχον **ἀδῆλου** συγγραμμάτων γραμματικῶν κινῶν καὶ ἀρχόμενον ἐκ τῶν λέξεων τούτων: «ἀπὸ διαφορῶν λέξεων» ἢ δοῦν: ἢ τριῶν ἢ πλειόνων οἷον καὶ ἐκάστη λέξις, ἀπὸ διαφορῶν στήκεται συλλογῶν ἢ δοῦν: ἢ τριῶν ἢ πλειόνων οἷον, τὸ ἴσθαι ἀπὸ τῆς **ζῆ** συλλογῆς στήκεται κτλ. Τελευτᾷ δὲ οὕτω: «Τοσαῦτα σοι περὶ τῶν ἐν τῇ γραμματικῇ κειμένων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων καὶ μετασχῶν ὡς οὐκ ἐν διασφρηταί παρ' ἡμῶν οἰλοσσομένη (sic) μοι βασιλίδων καὶ πάντων ἐν τοῖς ῥήματι προσέχης, οὐκ ἂν σε διαλάβῃ ὄνομα οὐδὲν οὐδὲ ῥῆμα οὐδὲ ἔγκλισιν οὐδὲ συζυγίαν οὐδὲ τι τῶν ἄλλων ὅσα τοῖς ὀνόμασι τε καὶ ῥήμασι περιέπεται ἀλλ' ἀκριβῶς ἂν ἐκαστα ἐπινῶς καὶ τοῖς ἐρωτώσι διασφρήσας. Γίνονται δὲ σοι, παρὰ θεοῦ, μέγας δὲ βίβου, πλάτος δὲ γνώσεως ἵνα σοι προσκινῶσι κατὰ τάξιν ἐν τοῖς μνήμασι, πρώτα μὲν, μετὰ ταύτας τὴν πραγματείαν, τὰς ποιητικὰς διασφρήσασιν βίβλους μετὰ δὲ, ἣν ἠθέλησας, καὶ τῆς ῥητορικῆς ὁρηχθῇ σοι γενόμεθα καὶ ἡς τινας ἄλλας βίβλους» εἰ βούλοι τελεωτέρας τῶς δὲ

νῶν ἔχεις παρ' ἡμῶν, περατωθῆσαν σοι τὴν ἐπιταγήν. Τὸ λείψανον τοῦ τῆς γραμματικῆς ταύτης τεύχους παρατίθεται ἐπὶ ὅκτω ἐπὶ φύλλα περιέχοντα (φ. 67<sup>ον</sup>—74<sup>ον</sup>) συγγραμμάτων λεξιλογηρικῶν, οὗ ἡ ἐπιγραφή ἔχει ὅδε: «Ἀρχὴ ἐκ τῶν τοῦ κυροῦ Μαξίμου τοῦ **Πλατωνοῦ**». Ἀρχεται οὕτως: «Ὁ Χλός, ὃ ἐχλός παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς παρὰ δὲ τῇ θεῇ Γραφῇ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ». Τελευτᾷ δὲ ἐν τοῖς ἔξοις: «Τὸ ἂν ὅτι ἐν παραπληρωματικῶν σύνδεσμος, συντάσσεται μετὰ εὐκτικῶν ποιήσασιν ἂν καὶ μετὰ παρελθόντων ὀριστικῶν, ἐποικῆα ἂν καὶ μετὰ ἀπαρχῶν οἷον, παρ' Ἀριστείδῃ... τας ἂν, ἡ γοῦμαι φῆσαι ἂν εἶναι... ἐνγραφείας».

Γ', φ. 75<sup>ον</sup>—78<sup>ον</sup>, λείψανον ἐτέρου χειρογράφου καλλιγεγραμμένου ἐκ σιλπινοῦ χάρτου, περιέχον **ἀδῆλου** σημειώσεις γραμματικὰς τε καὶ φιλολογικὰς, ἐξ ὧν κατ' ἐκλογὴν παρατίθεται ὅδε τὰς ἐπομένους<sup>2</sup>. «Πανουργὸς λέγεται ὁ εἰς πᾶν ἔργον ἐπιθέλλων, ἥτοι ὁ πρόνομος· νῦν δὲ παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐπὶ τοῦ δολίου τίθεται ἡ λέξις—Φράζω ἐνεργητικῶς τὸ λέγω· φράζομαι δὲ παθητικῶς καὶ παρ' Ὀμήρῳ· φράξω τιθεῖν (sic) καὶ φράξω τιθεῖν (sic) ὁπῶς<sup>3</sup>.—Μῦθος καὶ παρὰ Διόσκω πρὸς καθήμενον ταῖς θύραις ἡ γυνὴ καὶ πολὺν αἶν (sic) ἂν με προσελθεῖν οὐκ ἔδωκα· μῦθος καὶ αἶν<sup>4</sup> ὁ λόγος· ἀπ' ὧν περιέβηκα καὶ παρ' ἑνὶ—Σοφοκλῆς τὸ σπασθῆναι ἐπὶ ἱκανῶς τάσσει φάτο· τοῦ σὺς ἀκρυβύνει· παρ' Ἡριδότην δὲ ὄνομα κῆρυον τὸ Σπασθῆναι· ἑτεροὶ δὲ ἐπὶ σὺς ἀκρυβύνει· τὰς τούτων αὐτό.—Τὸ μὲν λαγῶς κοινὸν ἐν, ἐφ' ἣται παρὰ Σοφοκλῆ· ῥαλακερ<sup>5</sup> ἱκτῖναι καὶ λαγῶ<sup>6</sup>· ὥστε παρὰ δὲ λαὸν καὶ καὶ λεγόντων κοινῶς, οἱ Ἀττικοὶ νεῶν καὶ λεῶν, οὕτω καὶ τὸν λαγόν, γερῶν (sic) ῥασι<sup>7</sup>, ὡς καὶ Εὐπολῆς· βατῖναι<sup>8</sup> καὶ λαγῶ (sic) καὶ γυναικερ εἰσιποδερ<sup>9</sup>· τὸ δὲ λαγῶς ἰωνικόν

1. Πρὸτερον ἔφερε τὸν ἀριθμὸν 131. Οὐδέποτε δὲ περιεγράφη πρὸς γνώσιν τὸν φιλόλογον· ἀπ' αὐτῶν ἐπισημασθῆναι αὐτοῦ μέλει ὁ ἀσέβης ἐπαρχὸς Διοφάνης ὁ Εὐεπίδης ἐκδοῦς ἐπιστολὰς τινας Γρηγορίου τοῦ Καρδίου. Περιέργον δὲ ἐστὶ τὴν ἀντιθέσιν αὐτοῦ διέφυγον οὐ μόνον αἱ τοῦ Ἰουλιανῶν ἀνέκδοτοι ἐπιστολαί, ἀλλὰ καὶ ἄλλα κείμενα οὗ σμικροῦ λόγου ἀξία, ὡς δηλοῖ ἡ ὡς παρατιθεμένη παντὸς τοῦ χειρογράφου περιγραφή.

1. Ἐκ τῶν παρατιθεμένων παραδείγματων ἀποδείκνυται ὅτι πληγῶν ἐκ τῶν ὑπὸ Matthaei καὶ Hermann ἐκδοθέντων λεξικῶν καὶ γραμματικῶν. Ἀλλ' αἱ ἐκδόσεις αὐτῶν οὐκ εἰστίθενται ἐν Κωνσταντινουπόλει διότι περιωρίσθησαν ἐν ὑποσημειώσῃ πλάγιᾳ πηγῇ, καὶ μόνον ὅπως βοηθήσῃ τοὺς ἐνταῦθα ἀναγνώστας μου.

2. Ἰακὼβ. Ε, 440.—3. Διὰ δὲ Ε, 113.

4. Ἀθην. IX, p. 401 D.—Gramm. Herm. p. 320. Cramer, Anecd. Paris. IV, p. 245, 20.—Νικηφ. Γρηγορὲς ἐν Matthaei, Gloss. min. p. 3.—Nauck, Tragic. graec. fragm. Lips. 1856, p. 132, 159.

5. Ἡρόδ. VII, 153, 159.

6. Εὐστάθιος.

МЕЧНИКОВА





ΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ.

'Εβουλόμην μὲν ἰθὺς ἐξ 'Ιρδῶν ἔχειν ἢ μαγὰρ ἄρα, οὐκ ἐπίστατον καὶ λαμπροτάτους, καὶ ἐνδοὺς προσεργεῖν σου τῇ μεγαλοπρεπείᾳ. ἢ ἢ ἐπειδή πολλὸν τῷ μέτρῳ τῆς προαιρέσεως τὰ πράγματα ἡμῖν ἀπολείπεται, ἢ διὰ θεοῦ καὶ τὸ σὺν εὐμενέῃ ἀναπληροῦται τὸ τοῦτων ὑστερήμα.

Ὁ κώδις δὲ ἀρτίζεται οὕτως. «Προσθίκει δὲ γράφειν ἐθέλοντα, ὅπου τοῦ κατὰ τὴν ἐπιστολὴν χαρακτῆρος τὸ ἐκ τοῦ προγράφειν ὄνομα, καὶ τοῦ πρὸς τὸν τὸν κατὰ τὸν γράφεται, καὶ οὕτως ἀπερχομαι ὁ δὲ καὶ τὸ δεινὸν στέλλω χαρῆσις, ἢ προσκύνει» κτλ.

ΣΤ', φ. 146<sup>1</sup>-215, κώδις ἀρτίζεται, ὡς εἰκε, περιλαμβανὼν ἀδῆλου ἀντιγράφου παρὰ τὸν τοῦ Α' τῆς 'Ιλιάδος μετὰ ἀκτασμένων ἐρμηνευτικῶν σχολίων. Καὶ τῇ μὴ παραφράσεως ἢ ἀρχὴ ἔχει οὕτως. «Ὁ θεὸς Καλλιόπῃ ἐπέειπε ἀκριβῶς ἐν ἐμμελλεῖ ποιητικῇ, τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ 'Αχιλλέως» κτλ. Ὁ ὑπομνηματισμὸς δὲ ἀρτίζεται ὡδε. «Μῆνιν, ἀρχίσσθαι θυμολογεῖν καὶ χολοῦσθαι, ταῦτόν· πλὴν ὅτι τὰ μὲν, εἰσι παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν γράσει· τὸ δὲ χολοῦσθαι, ποιητικόν» κτλ.

Ζ', φ. 216<sup>2</sup>-217<sup>3</sup>, λείψανον χειρογράφου ἐτέρης χειρὸς τῆς ΙΑ' ἐκαστονταετηρίδος, οὐ ἐλλείπει ἢ ἀρχή. Ἀπὸ φ. 216<sup>2</sup>-218<sup>3</sup> ἀναγνωσκται τὸ τέλος γραμματικῆς πραγματείας ἀδῆλου συγγραφέως περὶ τοῦ ὅρους ἡμῶν. Αἱ πρῶται λέξεις τοῦ κειμένου τούτου ἔχουσιν οὕτως. «κινούνται ποσῶς· ὁρεῖται μὲν διὰ τοῦ ξ καὶ ψ προβάται· εἴτα καὶ ἡνεῖα· ἐπεὶ δὲ τοῦτο κινώλυται διατινῇ (sic) αἰτίας, οὐκ οὐδ' εὐλογον ἐξ ἡμισείας ὡς εἴρηται καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἐρμηνεύει» κτλ. Τέλος. «σύνημι, ὁ παρατακτικὸς σύνημι· ἀντὶ τοῦ συνείδω, συνίης, συνή· [σ]ύνημι, συνπέρχων. Παρέπεται δὲ (φ. 218<sup>3</sup>-220<sup>4</sup>) α' ἑπιτομὴ τῶν ἐντέλει μέτρων ἐκ τοῦ ἐργασίου τοῦ Ἱφικράτους» κτλ. ἢ ἀρχή. «Τὸ ἰακχιδίων μέτρον δέχεται κατὰ μὲν τὰς περὶ τῆς χώρας» κτλ. Τὸ τέλος ἔχει οὕτως. «Ποσῶτα περὶ τῶν θ' μέτρων τῶν κοινῶν καὶ ὁμοειδῶν· παντὸς δὲ μέτρον, ἀδίκτορος ἐστίν ἢ τελευτικὰ συλλαβή· ὥστε διδύκασθαι εἶναι αὐτὴν καὶ βραχύνειν καὶ μακρύνειν καὶ πᾶν δὲ μέτρον εἰς τελεῖαν περατοῦται λέξιν· ὅθεν ἐπιπλεονεῖ εἰσι τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα. Ἰστέον ὅτι πάντα τὰ μέτρα, πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, κατὰ διπλοῦν μετρεῖται καὶ ἀνέρχεται

μέτρῳ τοῦ πενταμέτρου. Ὅστι δὲ μονόμετρον μὲν τὸ ἔχον πόδας δύο, διμέτρον τὸ ἔχον πόδας δ', τριμέτρον τὸ ἔχον πόδας ε', τετράμετρον τὸ ἔχον οὐκτώ, πεντάμετρον τὸ ἔχον δέκα· καὶ περὶ αὐτῶν οὐ πρόεισι. Παντὸς δὲ μέτρον || (φ. 220<sup>4</sup>), πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, ἀποδείξει· ἢ κατὰ τὴν εἰσὶ τέσσαρες βραχυκατάληκτον, καταληκτικόν, ἀκατάληκτον καὶ ὑπερκατάληκτον. Καὶ βραχυκατάληκτον μὲν ἐστίν ὡς ἐν παραδείγματι, ἐπὶ τοῦ μονομέτρου εἰπεῖν, ὅπου ποδὸς ὅλου δείτται πρὸς ἀπαρτισμὸν· οἷον τὸ θεῶ θεῶ, ἢ τὸ ἰῶ, ἢ τὸ εἶ· ταῦτα γὰρ μονόμετρα ἐστὶ βραχυκατάληκτα διὰ τὸ ἔχειν μὲν τὸν ἑνα πόδα, τὸν ἑτέρου δὲ λείπεσθαι καταληκτικὸν δὲ τὸ δεῦρον μὴ συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμὸν, οἷον τὸ ἰῶ μοι, ἢ τὸ ὦμο μοι· ταῦτα γὰρ μονόμετρα ἐστὶ καταληκτικὰ διὰ τὸ ἔχειν ἓν (γρ. ἑνα) πόδα καὶ μίαν συλλαβὴν, ἥτοι ἡμῶν ποδὸς, λείπεσθαι δὲ μὴ συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμὸν. Ἀκατάληκτον δὲ, ὅπου ἀπαρτισμένους ἔχει τοὺς πόδας, οἷον τὸ ἰῶ ἰοῦ καὶ τὸ ἰῶ ἰῶ, ἢ τὸ θεῶ θεῶ· ταῦτα γὰρ μονόμετρα ἐστὶν ἀκατάληκτα διὰ τὸ ἀπαρτισμένους ἔχειν τοὺς πόδας καὶ μὴ ἐλλείπει ὡς τὰ εἰρημένα. Ὑπερκατάληκτον δὲ τὸ ἔχον μὲν ἀπαρτισμένους τοὺς πόδας, ἔχον δὲ καὶ συλλαβὴν μίαν πλείονα· εἰληκτὰ δὲ πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, ὅτι τοῦτο μόνον κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται διὰ τὸ εἶναι τοὺς πόδας δισυλλαβῶν. Ὅτε μὲν ἀπαρτισμένους ἔχει τοὺς πόδας, λέγεται ἀκατάληκτον ὅτι δὲ πλείονα· συλλαβὴν ἔχει, λέγεται καταληκτικόν· εἰς συλλαβὴν ὅτι δὲ εἶ, καταληκτικόν· εἰς δισυλλαβὴν || (φ. 220<sup>5</sup>)· οὐκ ἔχει γὰρ ἐν τούτῳ χώρῳ τὸ βραχυκατάληκτον ἢ τὸ ὑπερκατάληκτον, ὡς οἱ μετριοὶ φασί. Ταῦτα καὶ ἐπὶ ὁμιλίῳ καὶ τριμέτρῳ καὶ τῶν λοιπῶν συμβαίνει τὰ πάθη. — Τέλος τῶν μέτρων, καὶ τῶν τεχνολογιῶν».

Η', φ. 221<sup>6</sup>-244, λείψανον κώδικος περιέχον σειρὰν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀεθωνίου, ὧν τὴν ἀναγραφὴν ἔρα ἐν τῷ πίνακι τοῦ Χ'. Ἡ γράφῃ ἀναγνώστως ἀποκλίνει δὲ ἐν τοῖς πρώτοις φύλλοις πρὸς γράφην τοῦ ΙΑ' αἰῶνος ἀπομνηνεύσαν ἀρκούντος ὑπὸ τοῦ ἀδῆλου ἡμῶν ἀντιγράφους, ὅστις ἔσχε πάντως ὑπ' αὐτοῦ κώδικα τῆς ΙΑ' ἐκαστονταετηρίδος· τοῦθ' ὅπου ἐπιβεβαιούται κατ' ἐμὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐ υπογεγραμμένου ἀπαντομένου ὅτι μὲν προγεγραμμένου ἐν μικρῷ σχήματι, ὅτι δὲ ὑπογεγραμμένου.

1. Ἦν Cramer, Anecd. Oxon., I<sup>1</sup>, p. 102.

1. Ἐν τῷ κώδ. π λ ε ῖ ω ν α. — 2. Ὅμοιος.

МЕЧНИКОВА

θ', p. 245<sup>a</sup>-265<sup>a</sup>, λείψανον ἑτέρου χειρογράφου διασώζον συνέχοντες ἐπιστολὴν τοῦ **Ιουλιανοῦ** μετὰ τῆς μεταχρυσιστρίας ἐπιγραφῆς **«Τοῦ αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ»**, ὃν τὴν τάξιν ὅρα ἐν τῇ ἡγουμένῃ α' παραγράφῳ. Τὸν κώδικα τοῦτον ὠνόμασα πρὸς διακρίσιν Χ. Ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ **Ἰουλιανοῦ** ἐπέτα (p. 250) «Τοῦ αὐτοῦ παραμυθητικὸς εἰς ἑαυτὸν, ἐπὶ τῇ ἐξέδῳ **Σαλλουστίου**» τὰς διακρίσεις δὲ γραφάς τοῦ λόγου τοῦτον ὅρα κατωτέρω. Παρίπονται (p. 254<sup>b</sup>) **«Λεβανίου** σοφιστοῦ ἐπιστολαί», ὃν τὴν μὲν ἀναγραφὴν ὅρα ἐν τῷ β' πίνακι τοῦ κώδικος Χ, τὴν δὲ ἀντιβολὴν μετὰ τὰς ἀνεκδότους καὶ ἐπιτετυμηνέας τοῦ **Ἰουλιανοῦ** ἐπιστολῆς.

κ', p. 266-272, μικρὸς κώδιξ, ἄρτους πάντων, γερὸν τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην **«Ἐπιστολαὶ Ἰουλιανῶν τοῦ τερπάρου»**, ὃν τὴν ἀναγραφὴν ὅρα ἐν τῷ α' πίνακι ἀπὸ α'-μς'.

λ', p. 273<sup>a</sup>-277<sup>a</sup>, λείψανον ἑτέρου κώδικος περιέχον ἐν ἐπιτομῇ ἐπιστολὰς τινὰς τοῦ **Ἰουλιανοῦ** (p. 273), τὸν εἰς ἑαυτὸν παραμυθητικὸν τοῦ αὐτοῦ λόγον καὶ ἐπιστολὰς τινὰς τοῦ **Λεβανίου**. Τὸν κώδικα τοῦτον ὠνόμασα Χ<sup>a</sup>. Ἰδίᾳ ἐκτενέστερον ἐκτὸς δ' παραγράφῳ. Αἱ τοῦ πρώτου συγγραφέως ἐκτεταταὶ φέρουσιν τὴν ἐξῆς μεταχρυσιστρὶν ἐπιγραφὴν **«Καὶ αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ Ἰουλιανῶν τοῦ βασιλέως εἰσὶν»**.

μ', p. 278<sup>a</sup>-283<sup>a</sup>, λείψανον τοῦ α' τετραδίου κώδικος τινος τῆς λ' ἐκατονταετηρίδος, ὅστις περιλαμβάνει συλλογὴν ἡρωικῶν ἐπιστολῶν **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου**. Ἡ α' ἐπιστολὴ, ὡς καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς β', ἰδιόγραφον. Ταύτας δὲ τὸ τέλος ἔχει οὕτω **«ὡς ἀκατήρτητα γένεσθαι»**, τὼν δὲ λοιπῶν αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ αἱ ἀρχαὶ ἔχουσιν ὡδε:

- α') Εὐδοκίω. — Νόμος ἐστὶν Ἀθήνησι
- β') Φιλαρίτω. — Εἶπε δὲ φιλοσοφεῖς τοῖς πάσι
- γ') Γρηγορίω Νέσσει. — Καὶ τοῦτο ἀπέκεντο
- δ') Παροσφῶ. — Τίς οὐκ ἐπαίνει σὺν
- ε') Κασσαρίω ἀδελφῷ. — Ἐκάρως ἠρωδίασμεν
- ς') Σωφρονίω. — Ὁ χροὸς μὲν ἀλλοτε
- ζ') Ἀντιπάτρω ἡγεμόνι. — Ὡς καὶ ἡ φιλοσοφία
- η') Ἀθηνόριω. — Διότινε σε ὡς τὸν ἀντίρα
- θ') Ὁ λυγίω ἄρχοντι. — Εἰ καὶ ὁ πάθος
- ιδ') Τῷ αὐτῷ. — Τὰς μὲν ἄλλας χάριτας
- ιγ') Τῷ αὐτῷ. — Ὁ μὲν χαμῶν πολὺς. Ἐλλείπει τὸ τέλος, τελευτᾷ δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς **«ἐργάσθαι εὐ μετὰ τῆς ἡμέρας»** . . . .

II', p. 284<sup>a</sup>-291<sup>a</sup>, λείψανον ἑτέρου κώδικος, ὃν ἐν ἐπιγραφῇ καὶ ἀρχῇ, περιέχον ἀδελφῶν συγγραφέως ἐπιστολὰς τινὰς σχετικὰς πρὸς

τὴν ἱστορίαν τῆς αἰρέσεως Βαρλαάμη καὶ Ἀνιδόμου. Ταύτας δὲ ὅς δημοσιεύσω ἀλλοθῶ.

ΙΔ', p. 292<sup>a</sup>-293<sup>a</sup>, ἑτέρον τετραδίον ἐκ δύο μόνων φύλλων γεγραμμένον ὑπὸ χειρὸς τῆς λ' ἐκατονταετηρίδος. Ἐπιγράφεται οὕτως: α') **«Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ μοναχοῦ Γρηγορίου ἡγουμένου τῆς μοῆς τοῦ Βασιλεῖου τοῦ Ἰερεδάκη»**. Ἐντεῦθεν ἀντιγραφεῖσαι ἰδημοσιεύθησαν αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Καρθάμη ὑπὸ τοῦ μακρῆτος Δωροθέου Εὐελπίδου<sup>1</sup> μετὰ σωρῶν προλεγόμενων περὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ συγγραφέως, ὃν ἀποδείκνυναι ἀμύκαστα μετὰ τῆς II' καὶ ΙΔ' ἐκατονταετηρίδος.

ΙΕ', p. 294<sup>a</sup>-300<sup>a</sup>, τετραδίον αὐτογράφου κώδικος φέρων τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν **«αὐτοῦ Νικολάου Ἰεραδίστα τοῦ Χαλκιδεοῦ(?) οἰκεία χειρά»**. Περιέχει δέκα ἐπιστολὰς αὐτοῦ, ὅς τις μετὰ τὸ περὶ αἰσωπιῶν μύθων κεφάλαιον.

ΙΣ', p. 301<sup>a</sup>-302<sup>a</sup>, δύο φύλλα ἐτέρας γραφῆς ἔχοντα τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν **«Δωρονίου φιλοσόφου Λαρυσαίου»** ἔχοντων ἐκαστὸν ἑκατομῶν ἀριθμητικῆς π[ρ]οσέτι λόγον ἐκ λόγου ἀπελθεῖν». Ἀρχ. **«Ὅταν ἐπιτατατὸμὲν λόγον ἐκ λόγου ἀρξείην»**. κτλ. Ἡ σελὶς 302<sup>a</sup> ἀγράφος ἐστίν.

ΙΖ', p. 303<sup>a</sup>-307<sup>a</sup>, πέντε φύλλα γεγραμμένα ὑπ' ἑξ χειρὸς ἐγέρθησαν αἱ τοῦ Καρθάμη ἐπιστολαὶ. Περιέχονται: p. 303<sup>a</sup> **«Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὁρῶμαι ἔχουσιν οὕτως: τῇ πρώτῃ τάξει: † ὁ μέγας οἰκονόμος»** κτλ.—p. 304<sup>a</sup> **«Τὸ ἀγίον Ἐπιφάνειον περὶ τῶν ἐκ λῶν τῶν ἐν τῷ δόγματι τῶν ἱερῶν ἐμπεσημένων»**. Ἀρχ. **«Σέρδιον τὸ βυζυλλικὸν καλούμενον»** κτλ.—p. 305<sup>a</sup> **«Τρόφωνος περὶ τῶν ἐν λέξει παθῶν»**, οὗ ἡ ἀρχή: **«Ἐκ τῆς λέξεως πάλιν ἡ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνονται, ἡ ἀπὸ ἰνδεια»** κτλ. Τελευτᾷ δὲ ὡδε: **«μὴ λατρεῖν, ἀλλὰ ἀγαπᾶν»** καὶ τὴν ὁμιλίαν.

III', p. 308<sup>a</sup>, ἑτέρα γραφὴ. Ἐθρική διὰ λέξεσσι **«ἀποβόνακτος»**. Ἀρχ. **«Τὸν Εὐδοκίω»**. Τὰς ἑθνικὰς ὀνόμασιν, ἀρσενικὰς

1. Ἡ δὲ βιβλίον αὐτοῦ: «Σπαρτίον ἐν τριτῷ συσταθῶν ἐξ ἐκκλησιαστικῶν καὶ πηλοτικῶν λόγων καὶ διακρίσεων προκλητικῶν τοῦ Μαρτυρολόγιου Κορυθαίου Δωροθέου Εὐελπίδου, ὅστις περὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐν ἀγ. πατρὶς ἡμῶν Φωτίου τῆς ἐκ τῶν ἀνεκδότων ἐπιστολῶν καὶ ἐπιστολῶν ἐπὶ τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ Καρθάμη ἡγουμένου τοῦ Βασιλεῖος πεδίου. Εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐκ τῶν τόπων Βουτυρᾶ καὶ Σπῆς, εἰς 80<sup>a</sup>, σελ. 220<sup>a</sup>». Ὁ αὐτὸς δὲ ἔφερε πρότερον τὴν 131 ἀριθμὸν.

2. Fabric. Harless. Bibl. G. VI. 64<sup>a</sup>. XI. 608.—Boissonade, Anecd. Gr. IV.



συντάττουσιν ἐπιθετα, ὡς τὸ κλυτὸς Ἰπποδῆμιον κτλ.

Κ', ρ. 309<sup>2</sup>, ἐτέρα γραφή. **Ἀδῆλου** γραμμικῶς σημειώσεις, ἐν αἷς ἀναγινώσκονται καὶ τὰ ἐπόμενα: «Ποτῖδαια ἡ νῦν Βέρροια: Πύδαν τὴν Κίρρον: Ἀπολλωνία ἡ πρὸς τῷ Ἀθω Ἐρίσσος: Ἰπποδῆμιος τὸ Ἀτρακύντιον Σόρμιον ἡ Οὐγγρία: Ἐπίδαμνος τὸ Δυρράχιον: Ἐγγρα ἡ Κόρινθος: Πίρηνθος ἡ Πάριος: Ἰζρος ὁ Δάννουβις: Ὀδρυσίς ἡ Ἀδριανούπολις: Αἰπεία (sic) ἡ νῦν Κορώνη: Πήδαρος ἡ νῦν Μελίονη, ἥς πλησίον ἐστὶ χειρόνιστος (sic) μικρὰ, ἡ τὸ παλαιὸν ἐλέγετο Πύλος ἡ τοῦ ἡμικτικοῦ Νέστος: Ἐπίδαυρος πόλις Θεσσαλίας Ἀσκληπιῶ ἀνακτομένη». — Ἐτέρων σημειώματα ἐν ρ. 309<sup>2</sup> περὶ τῶν ἐρημνευτῶν τοῦ Ἀριστοτέλους: «Ἐρημνιστὰς εἰς αὐτὴν πέντε φωνῶν, Δαυὶδ, Ἀμμώνιος, Ὀλυμπιονίκης καὶ σύνολος τινος. — Τῶν δέκα κατηγοριῶν, Δαυὶδ, Ἀμμώνιος καὶ Συμπλητικός. — Τοῦ περὶ ἐρημνείας, Ἀμμώνιος, Ἀνώμιλος, Μαχεντήνος (sic), Ψελλός. — Τῶν προτέρων τῶν ἀνατολικῶν, Ἀλέξανδρος, Φιλόνοτος, Ψελλός. — Τοῦ δ', Θεμιστίας, Φιλόνοτος, Εὐστράτιος καὶ Πρῶτος. — Τῆς διαλεκτικῆς, Ἀλέξανδρος. — Τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, Ἐρίσιος ὁ καὶ παρὰ τισι Ψελλός».

Κ', ρ. 310<sup>2</sup>-324, ἐτέρα γραφή. **Μεδοῖ** βιω[φ]ελεῖς αἰσούπου (sic) τοῦ μυθοποιῶ κατὰ στοιχεῖον». Εἰσὶν ἡρωικαί ἀπὸ α'-ρχος. Ἰδὲ περὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν ἐκτενέστερον μετὰ τὴν ἀντιβολὴν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Λιβανίου.

ΚΑ', ρ. 325<sup>2</sup>-326<sup>2</sup>, ἐτέρα γραφή. Δύο φύλλα λευκοῦ, οὗτος παρατίθηται τὰ ἐπόμενα δείγματα: «Δείδω τὸ φροῦμαι διὰ διερθόγγου τῆς τοῦ ε καὶ ε. Δε . . . φροῦμαι, παρατακτικὸς σημαίνει ἔχων ἐνιστώτος διὰ τῆς τοῦ ο καὶ ε διερθόγγου κτλ. — Κέλυρος ἄπαν σκέπασμα καρποῦ, λέγεται καὶ τὸ τοῦ ὠοῦ λέπος: τὸ τυγῶν καὶ ἀποτυγῶν γενικὴ συνάσσεται. τὸ δὲ ἐντυγῶν καὶ συντυγῶν καὶ περιτυγῶν τὸ αὐτὸ δοτικῇ. Τὸ δένδρον ἀμυγδαλὴ λέγεται, ὁ δὲ τοῦτου καρπὸς ἀμυγδαλὸν Θεόκετος. Νόμος ποιητικόν, νομὴ κοινόν. Ὁ χοῦμα ἐπὶ ἵππου, ἦγον ἵππεύς εἰμι, ὅχῳ δὲ ἔτερον, ὅχους δὲ ἐπὶ συνοσίτας καὶ ὅχεια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ: ὅχημα δὲ ἐπὶ ἄρματος».

1. Ὁ γεωγραφικὸς οὗτος κατάλογος μᾶλλον ἀνεπτυγμένος εὐρίσκεται ἐν τῷ ὅλῳ Goar ἐκδοθέντι: *Die Tafel*, Const. Porphy. σ. 21. — G. Parthey, *Hier. Synecd.* σ. 341. κ.ε. Μόνον δὲ τὸ περὶ Ἐπιδάουρον ἄρθρον οὐχ εὐρὸν ἐν τῷ τῷ Goar καταλόγῳ.

ΚΒ', ρ. 327<sup>2</sup>-338<sup>2</sup>, ἐτέρα γραφή ἐπὶ στιλβῶν χάρτου. Τῆς ἐπιγραφῆς ἡ πρώτη γραμμὴ ἐξελείβετο δι' ἐπὶ τὴν ὑπόθετον. **Ἰσαῖα** τοῦ **Ἀργυροῦ** ἀπολογιστικὴ πραγματεία. « . . . ρυθῶν καὶ τοῦ κέντρου ἐκτελέου αὐτῶν, καὶ ἀπλῶν ἐστὼν μηνῶν τε, ἡμερῶν καὶ ὥρων, ἐβρίσκειν τῇ τε γένναι τῆς ε καὶ ἀπόχουσι αὐτῆς. Ἐστὶ δὲ ἡ ἀρχὴ ἔτους ζωσός, ἐξ ἀρχῆς μηνὸς σεπτεβρίου, ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ πρὸς τὸν διὰ Βούργιου παράλληλον ὡς ἔθετο Ἰσαῖα μοναχὸς καὶ σοφὸς ὁ Ἀργυρὸς, καὶ ἐκ τῶν *Λιγυπελιῶν Καλονίων*<sup>2</sup>. Ἀρχεται οὕτως: «Σελήνης οὕτως ἐν διδόμεις, οἱ ἀποδημῶντες χρονίσουσιν ἐπὶ ξένους, καὶ μῆλις ὑποστρέφουσιν κακοπαθήσαντες» κτλ. Ὁ συγγραφεὺς παραπέμπει καὶ εἰς τὸν Εὐδόξιον. Ἐν φύλλῳ δὲ 338<sup>2</sup> ἀναγινώσκεται καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ ἀντιγράψαντος: «† ζωῆ (=1381) τοιμ. ιε'. Χεῖρ Γεωργίου Θεοῦ Κρητέρος».

ΚΓ', Εἰπον ἀνωτέρω (σελ. 10), ὅτι ἐν τῷ χειρογράφῳ τούτῳ ὑπάρχουσιν καὶ ἐπιστολαὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡδὴ γνωσταί, ὡς καὶ λόγος τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ Σαλλουστιοῦ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ συγγραφεῖς τοῦ Ἰουλιανοῦ περιέχοντες κώδικας σχετικῶς εἰσὶν ὀλίγοι, αἱ δὲ ἐν τῷ Χαλκηνῷ ἀναγινωσκόμεναι διὰ τὴν γραφὴν εἰσὶν ὑπὸ πολλὰς ἐπιφύσεις σημαντικαί, ἀναγκαῖον φυσικῶς κρίνεται ἵνα παραθῶ ὅδε καὶ τελεῖαν ὁπωσὺν ἀντιβολὴν αὐτῶν πρὸς τὴν τελευταίαν ὑμολογούμενας ἐκδοσὶν τοῦ Hertlein. Εἰρήσθω δὲ ἐν παρόδῳ ὅτι ἐθελώρῃς καὶ σημαντικὴν καὶ τὴν παραθέσιν τῶν κοινῶν καλῶν ἐνῶν ἀναγνώσεων (vulgata), διότι τινὲς μὲν αὐτῶν ἐπιβεβαιούσι τὴν τῶν ἐπιστολῶν παράδοσιν, τινὲς δὲ ἐξελέγχουσι τὴν τὸ μὲν ἐνὶνὸν κριτικῶν, ἄλλαι δὲ πάλιν δεδικαιολογημένην παρέχουσιν ἀφορμὴν εἰς μᾶλλον ἐπισταμένην μελέτην τοῦ ὅρους τοῦ Ἰουλιανοῦ. Ἡ ἀντιπαραβολὴ δὲ τοῦ κώδ. X ἔχει οὕτως κατὰ τὴν ταξίν τῶν ἐν αὐτῷ ἐπιστολῶν.

1. — Ἡ ις' ἐπιστολὴ ἔγγραπται μόνον ἐξ ἐνὸς κώδικος, τοῦ V (ossianus 77). Ἐν τῇ ἐκδόσει Hercher φέρεται ὑπ' ἀριθ. ιε', ἐν δὲ τῇ τοῦ Hertlein ὑπ' ἀριθ. ιγ' (ρ. 493). Ἐπιγράφεται δὲ κοινῶς ὁ Ἰουλιανὸς Ἰουλιανῷ θείῳ, ἀλλ' ὁ ἡμέτερος κώδιξ ἐπιγράφει αὐτὴν οὕτως: «Ἰουλιανῷ θείῳ αὐτοῦ». Ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν στίχ. 17 «Τί τὸν ἤλθον, ὁ κώδιξ ἔχει ἀπλῶς αὐτὸν;». — Αὐτοῖς ὁ V ἔχει «ἐπειδὴ θεοῦ», ἀπερ ὁ μὲν

1. Fabricii, *Bibl. graeca* IV. 155. XI, 126-27.

2. Ἡ λέξις γέγραπται ἐν μονογράμματι.

МЕЧНИКОВА





μόνον βιβλίον ἐπιγραφομένου «Τῶν ἑλληνικῶν ἐπιστολῶν ἀνθολογία» (Parisius, 1605), ὅθεν πρῶτος ὁ Heyler περιέλαβεν εἰς τὴν πονηθει-  
σαν αὐτῷ συλλογὴν τῶν Ἰουλιανῶν ἐπιστολῶν φέρει δὲ παρὰ μὲν Hercher τὸν ἀριθμὸν μζ', παρὰ δὲ Hertlein τὸν ἀριθμὸν μη' (p. 552)· ἀλλ' ἐν πρῶταις ταῖς ἐκδόσεσιν ἐπιγράφεται τῷ «Ζήνωνι» τοῦθ' ὅπερ ἀντίκειται τῇ ἐν τῷ κώδικι X λήξει πάντως ἐπιγραφῇ. Δια-  
φορὰς δὲ ἐν τῷ κειμένῳ εὗρισκω τὰς ἐξῆς δύο μόνον. Γρ. 18: ἀσ' εἴ γε κατὰ διάνοιαν.—  
19: παρὰ σοῦ πάντα ἀπὸ ἡμῶν. Ἡ κοινὴ γραφὴ ἦν ταῦτα, ἣν ὁ Heyler μετέβαλεν εἰς ταῦτα· τὴν διόρθωσιν δὲ τὸν εἰρημὸν παρε-  
δίξαντο ὁ τε Hercher καὶ ὁ Hertlein, καὶ τοι-  
ὸ κριτικὸς Reiske πολὺ πρότερον προὔτεινε τὴν εἰς πάντα μεταβολήν, δικαιοὶ δὲ νῦν αὖ-  
τόν ὁ ἡμέτερος κώδιξ.

10.—κε', Προαιρεσίῳ σοφιστῇ οὕτως ἐν τῷ X, p. 247<sup>a</sup>, ὡς καὶ ἐν τῷ κώδ. Bar. (Hertl. α', Hertl. 6')—p. 482, 7: ἀνδρα τοὺς λό-  
γους ἐγέρτα, ἴδε τὰς ἐν ὑποσημ. σχετικὰς  
κριτικὰς παραβάσεις τοῦ Hertlein—8: καθά-  
περ οἱ ποταμοί—10: ξυνταράττειν.—12-14:  
μυησαίμην· ἔμην μὲν γὰρ ποιεῖσθαι τοὺς λό-  
γους... ἰσθὲ δὴ μοι—15: τῆς δὲ καθόδου—  
16: ἀκριβ. πάντα ἀπαγγέλλω—18: τοῖς γυ-  
μνάσαι (sic) καὶ ταῖς μελέταις—19: τῇ σω-  
τῇ μέμνη' ἡ μετὰ δοτικῆς σύνταξις φαίνεται  
προτιμωτέρα.

11.—κζ', Εὐκλείδῃ φιλοσόφῳ [Herch. καὶ  
Hertl. ογ'] τῆς ἐπιστολῆς ταύτης οὐδὲνα κώ-  
δικα εὗρισκω σημειωμένον ἀλλαχοῦ. Ὁ δὲ ἡ-  
μέτερος κ. X οὐ μόνον ὀρθοτέρως τινὰς γραφὰς  
παρέχει, ἀλλὰ καὶ πληρεστεράν διδωσιν αὐ-  
τὴν τοῖς φιλολόγοις.—p. 594, 21: μόνον  
συνεῖται σοι—p. 595, 7: θεοῦ τι παρακελεύ-  
σῃ καὶ τὸν ἑπὶ—9: ἀντιῶς—10: καίτοι  
ἐγὼ μὲν—11: γυμνομένη—12: διενοεῖται  
ἀντὶ τοῦ «δινοεῖν»· εἴπα, ἀλλ' ἔδοξεν σε φω-  
λάττω, τοῦθ' ὅπερ καθιστᾷ σαφὲς τὸ ἐν ταῖς  
ἐκδόσεσι κώλων—13: οὐ μόνον οὐδὲν ἀδικεῖν·  
ἡ κοινὴ γραφὴ ἦν «οὐ μόνον ἀδικεῖν»· ὁ Hert-  
lein παρενέβαλε μεταξὺ τῶν αὐμόνων καὶ  
«ἀδικεῖν» τὸ «οὐκ»—14: ὡφελεῖν ἄν·<sup>1</sup> ὡς  
περ εἰ σκόδακα γενναίον ἀρετῶν ἔστω—15:  
ἐσχαλακέναι σε· ἀντὶ τοῦ σε ἡ κοινὴ γραφὴ  
εἶχε τὸ «σοί», ὅπερ ὁ μὲν Hercher ἀπέλει-

ψεν, ὁ δὲ Hertlein ὀρθῶς διόρθωσεν εἰς «σε»  
—16: ὁλοκλ. τῷ βλέμματι ἀντὶ τοῦ «βλέμ-  
ματι» ἡ κοινὴ γραφὴ εἶχεν ἡμαρτημένους τὸ  
«βήματι». Αὐτόγραφός τις ὅμως σημείωσις  
τοῦ Reiske μαρτυροῦσα ὅτι ὁ Φαβρίκιος ἀντὶ  
τοῦ «βήματι» εἶχεν ἀναγνώσει ἐν ἄλλοις πάν-  
τως κώδιξι τὸ ἀλήματι, ἰγνέτω ἀρρομῇ  
νὰ κατασκευασθῇ ὁ νόος τοῦ χωρίου· διότι ὁ  
Reiske ἀντὶ τῆς διόρθωσιν τὸ προφανὸς ἡμαρ-  
τημένον «βήματι» προὔτεινε τὴν εἰς ἀλή(μ)-  
ματι» ἡμαρτημένην πλὴν ἀνάγκησιν, ἣν εἰ-  
σάγαγε καὶ ὁ Hertlein ἐν τῇ πονηθείσῃ αὐτῷ  
ἐκδόσει. Ἀπασα δὲ ἡ κρινόμενη ὡδε περιό-  
δος, ἢ προστίθημι καὶ τὸ ἀνέκδοτον τέλος τῆς  
ἐπιστολῆς, ἀποκαθίσταται νῦν κατὰ τὸν κώ-  
δικα X ὡς ἔπεται. «Καὶ τοι ἐγὼ μὲν εἰς τὴν  
ὑπὲρ τοῦ κοινῷ σοι γυμνομένην σπουδὴν οὐκ  
ἐθέλω διανοεῖσθαι, ἀλλ' ὅλον σε φυλάττω τῇ  
θῆρξ τῶν κλῶν, οὐ μόνον οὐδὲν ἀδικεῖν, ἀλ-  
λὰ καὶ ἔμψαν ὅμοι τὸ Ἑλληνικὸν ὠφελεῖν  
ἀν[δοκίῳν], ὥσπερ εἰ σκόδακα γενναίον ἀνε-  
μόντον ἀρείς ἐσχαλακέναι σε τοῖς περὶ τού-  
των λόγους ἔχουσιν ὑποκλήρω τῷ βλέμματι. εἰ δέ  
σοι περισσεύει τοῦ πάχους<sup>2</sup>, ὡς μήτε πᾶν φιλῶν  
ἀμείλειν μήτ' ἐκείνους ἐνδεῖν, θῷ γρηῃσι πρὸς<sup>2</sup>  
ἔμψω τῷ δέμψω ἡδὴ τις καὶ ἀλλήτης εἰσδό-  
κιμος, ὅμοι καὶ πρὸς καὶ ἀκοντεῖν οὐ πα-  
ρηγεῖτο, μηδ' ἐτέρω τὴν ἀπερχομένη ἐν τῇ πρὸς  
θεοῖον ἀσχολῶ βλάπτω, ἀλλ' ἐν ἐκατέρῳ  
τὸ κατόρθωμα».

12.—κη', Μαξιμῷ φιλοσόφῳ, p. 248<sup>a</sup>  
[Herch. λζ', Hertl. λη']. Τῶν ἐπιστολῶν ταύ-  
την περιλαμβάνει καὶ ὁ κώδιξ Pk (=Parisinus  
2755), οὗ τὰς διαφόρους γραφὰς ἐχρησιμοποίη-  
σεν ὁ Hercher, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ Hertlein II, p.  
534—537. Ἐκ δὲ τοῦ ἡμετέρου X κώδικος  
κοινοποιῶ τὰς δε τὰς ἀναγνώσεις.—p. 534,  
19: Πάντα ἀθρόω—20: ἀλλο ἀλλῶς—21:  
εἴτε ψυχῶν παθῶν. Ἡ γραφὴ αὕτη πᾶν ὀρ-  
θότερα ἐστὶ τῆς ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν ἡμαρτημένης  
ἀναγνώσεως «εἴτε ψυχῶν τῶν παθῶν», ἣν ὁ  
Hertlein βούλεται εἶναι πάντως διεφθαρμένην·  
ἀλλ' ὁ Reiske παραδεχόμενος ταύτην ὀρθήν,  
λέγει ὑπερκριτικῶς ὅτι μετὰ τὸ «παθῶν» ἔπι-  
νεται ἐκπεπνὸν τὸ ῥῆμα «κατακταίνεσθαι».—p.  
535, 1: εἴχ. τοὶ θεοί, οἱ τέως.—4: ἐγε-  
νήμην ἄκων—5: αὐτοὶ εἰ καταπαρῆς—11—

1. Ἐν τῇ ὡς τοῦ κώδικος X γράφεται ὡδε τὸ  
«λείπει», ἐννοεῖται δὲ τὸ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι «δοκίῳν».

(Παλαιόγραφ. ἀελτῶν).

1. Αἱ ἐκδόσεις ἔχουσιν οὕτω τ ο σ ο ὕ τ ο ν  
τ ὁ χ ο ς π ε ρ ῖ ε σ τ ῖ ν.

2. Αἱ ἐκδόσεις ἔχουσιν τὸ π α ρ , ὅπερ ὁ Hertlein  
ὀρθῶς ἐρωτᾷ εἰ δέον νὰ μεταβληθῇ εἰς «πρὸς».

19: Βισετρίωνα· πολλήν δέ ἐστι γὰρ ἀνείλημνὴν, ἀπὸ τῆς κοινῆς εἰς ἀνὴρ κτλ. Οὐτως ἐν τῷ κώδι X, ἔνθα τὰ μετὰ τὴν ἀνείλημνὴν καὶ ἀπὸ τῆς κοινῆς τῶν ἐκδόσεων ἐλπίσται· 20-23: Καὶ ἐνταῦθα συντεταγμένη ἡ σύνταξις, ἔχουσα ἀπλῶς οὕτως: οὐδὲν ἄλλορ ἐπέλεον ἦκεν αὐτὸν ἐνδομῶρ· ὡς δὲ ἀνὴρ γλῶσσ μέρ, ἦτορ δὲ κτλ.—24: μετὰ τοῦτο δὲ πάντως ὡμην—p. 536, 2: οὐδαμῶς ἐθάρουν ἀντὶ τοῦ νεφελήναι· ὡς πρὸς Hertlein βούλεται συμπληρῶσαι εἰς «ἐν ἐνδομῶρ».—Αὐτῶν: ἴστω Ζεδο, πῶς παύων ἐπὶ τοῦ Ἰλλερίων κτλ.—10: περὶ σὲ (οὕτως καὶ ὁ Hercher) γαρερῶς ἐδήλουν. Τὸ γαρερῶς προτιμώτερον τοῦ ἀπερρῶν—13: ἀρρῶρ—14: ἐπιδόων—16-17: Καὶ αὖ παρὰ τῆς οὐδ. ἀπερρῶν ταῦτα μέρ ἴστω· ὡς γράφει κτλ.—Τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς, εἴη ἐν τῷ κώδι X οὕτως: οὐμῖαι δὲ οὐ καὶ μέλα ἥλυν ἐπιδόων (εἰς). πολὺ δὲ γὰρ ἀπὸ τῆς κοινῆς πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐνδομῶρ καὶ τὴν παρουσία τῆς οὐδ. οὐδ. ὡς δὲ εἰς σου τὴν ταχίστην, εἴτε σοὶ εἴτε πλείονος χρηστέον ἐχέμεν. ἀπὸ ταῦτα δὲ καὶ δὸς τῶν παρὰ τῶν ἐπιδόων. ὡς δὲ μὲν εἴς, ἔστι τὸ σὺν τοῦτο παρατέμνεται εἰς ἑταρὸς δὲ, ἐπὶ τῶν οὐδ. καὶ ἦκεν ἥδη, μὲν τῶν· πότερον δὲ ἐπὶ πότερον γενέσθαι θέλει, αὐτὸς τοῖς νῦν ἰσχυροῦται.

13.—ἀν, Εἰς τὴν αὐτὴν φ. 249 (Herch. νδ, Hertl. νι)—p. 565, 6: ἔστιν· 7: ἡπαρ· αὐτὸς ἐκαστῶν—9: ἀπερρῶρ· 10: εἴς· 11: ἐξέτον ἀντὶ τοῦ «ἐξέτον»· 13: καὶ ἐπιδόων—15: καταρρῶρ—16: ἀμῆλιν—21: ἐπιδόων· 23: γλῶσσ ταῦτα ἡμῖν συμβολέων· γράφει γὰρ μοι.

14.—κα, Εἰς ταῦτα γλῶσσ οὕτως ἐπιγράφεται (ἐν τῷ X φ. 249\*) ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἥν αὶ ἐκδόσεις ἀναγράφουσι τῷ Μαξιμῷ (Herch. λν, Hertl. λθ)—p. 537, 10: ἀλλὰ σοὶ—12: ῥῶστωρ ἀντὶ «ῥῶστωρ».

Καὶ αὐτὰ μὲν εἰσὶν αἱ διὰ τῆς γραφῆς τῶν ἐν τῷ X γνησίων ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν ἐπιστολῶν τῶν δ' ἀνεκδότων τὰ κείμενα τίθενται ἐνθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ παρόντος προλόγου. Σημειώσιν δὲ νῦν καὶ τὰς διαφερόντας γραφὰς τοῦ ἐν τῷ κώδι ἐπὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἰουλιανῶν γράμμι δὲ τῇ τῷ Hertlein (I, p. 311 κ. εἰ) ἐκδόσει.

P. 310, 1-3: Τοῦ αὐτοῦ παραμυθητικὸς εἰς ἐαυτὸν, ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ Σαλουστίνου· οὕτως

ἐν τῷ X, αἱ δὲ ἐκδόσεις φέρουσι τὴν διὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἰουλιανῶν κλέαρος ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τοῦ ἀγαθωτάτου Σαλουστίνου παραμυθητικὸς εἰς ἐαυτὸν». Τὸ συγγραμμῶν δὲ τοῦτο περιλαμβάνουσιν καὶ οἱ κώδικες V (Leidensis inter Vossianus 77) καὶ M (Marcianus 366), ἀλλ' ὁ τελευταῖος ἀνεπιγράφως.—10: ἔργον καὶ δ.—13: πασιονῶρ, πρὸς V.—16: ἐξέρει—p. 312, 2: ἀλλήλους—5: καταστήσεται καὶ γὰρ πῶς—6: παραμέρος ἀλλήλων—8: οἱ σοφοὶ τῶν λόγων ἔχοντες—9: ἀπάθειαν—10: ἐπεὶ τοὶ καὶ—18: ῥοσηλένομοι—23: ἀνδρῶν—24: ἀπάθειαν, ὡς ἐν τοῖς κ. VM—p. 313, 2: τοσοῦτον μὲν, ὡς ἐν τῷ κώδ. V—9: ῥῶμην, κατὰ τὴν κοινὴν γραφὴν, ἢν ὁ Cobet εὐσφῶς μετέβλεπεν εἰς «ῥῶμην».—12: οἰώθη δὲ δὲ—15: δι. σου τῶσδε φέρει γράμματος ἐκ διατρήσεως τοῦ γάρτου.—16: ταῦτα με μόνος—20: διὰ τοῦτ'—23: μή τι παροι, ἐν ταῖς ἐκδ. ἐπὶ τῶν—24: σοὶ γε—p. 314, 3: ἐξίης—7: διὰ τὴν σὴν γραφὴν, ἢν οὐκ ἐγὼ—13: ὡςτ' οὐδ' ἐδούλ.—14: εἰτε βεβόληται παρ' ἡμῶν, τοῦτ' ἀλλοῦ· τὴν γραφὴν «ἐλλοῖς» καὶ ὁ Herckelius προτινεν—17-18: τὰ ἐν ταῖς ἐκδ. «δοῖν» δὲ ὁ δαίμων, καὶ πρὸς ὧν ἀπὸ τῶν ἐκδόσεων ἐλλείπονται ἐν τῷ κώδι X—21: λέγω τῶν—22: φησὶν οὖν—p. 315, 4: ἡ ἐκείνος—5: οὐ τῆς χρείας—7-8: ἐπὶ τῆς τῆς τῶν ἀντατακμένων ἡμῖν πραττόμενα καὶ τῆς μοῆς· αἱ δὲ βάλ· 19: γλῶσσ· τὸ οὐκ εἰς ἐκαστῶν—21: οἶμαι . . . σὺ τὸ μὲν· ὡς τ' ἀναρρῶρ—p. 316, 2: εἰ ποτ' οὖν—5: λόγος, καὶ αἱ ἐκ Θράκης ἐπιδόων—11: τὸ ἐν τῷ κώδι M «ὁ ποιητὴς» ἐλλείπει—14: ἐκ τῆς γλῶσσας ὡς πρὸς γὰρ κτλ.—15: ὁποῖα, πρὸς τὸν κώδ. M—16: ἀραιρεῖται τὴν ὡδὲ ἀπὸ τῆς σὺν ταῖς ἐκδόσεσιν καὶ ἀνωτέρω, p. 312, 5—17: ἀπὸ προσθεμένης ἡ διόρθωσις τοῦ αὐτοῦ «ἐκ ἀνὰ» ὁρεῖται τῷ Reiske.—19: οὐδ' ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν—20: ῥῶστωρ—21: ἀλλοῦ, ἴδε καὶ κώδ. V—p. 317, 5: μὲν ἀλλοῦ—6: ἡ λέξις «ὡς γάρ» ἐλλείπει.—10: ἀπὸ τῶν ἡσδῶν—12: πᾶσι, πρὸς VM—13: τὰ ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν ἀλλοῦ ἀντὶ τοῦ «ἐκ τῶν» ἐκ τῶν—17: τὰ τῶν ἀλλοῦ—18: Τὸ ἀλλοῦ ἐλλείπει—20: τοῦ πεισθέντος ταῦτα ἐκείνῳ—p. 318, 5: ἀλλοῦ, ἴδε καὶ V. Τὰ ἀπὸ τῶν «ἐκ τῶν» κτλ. μέχρι τῶν ἐν γρ. 7 «ἀπὸ τῶν» ἐλλείπονται ἐκ τοῦ X—p. 319: ἀπὸ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА



λειπομένου—10: αὐτῷ—11: καὶ τὸν λέγοντα  
 δυσχεραίνει—13: αὐτοῦ—14: ἢ ἀποτοπὴ  
 προσήκη εἰς Αἰγυπτίους εὐρίσκειται καὶ ἐν  
 τῷ X—23: ἀγνοῖαν—24: αὐτοῦ, ὡς διωρ-  
 θῶσι—ὁ Hertlein | ἡμέρας καὶ πρῶς — p.  
 319, 3: καὶ γὰρ ἀνέγκλη λογίζομενος—  
 ἔλλειπονται ἐκ τοῦ X—p. 319, 7: καὶ τοῦ-  
 το—8: ἐκείνου | μὴ δὲ—14: ἡχθόμεν  
 τῇ r.—23: ἔργον ἡμασιν—p. 320, 2: λε-  
 γομένων, ὅπως ἡ διωρῶσιν εἰς αἰγενομέ-  
 νων—7: χρωμένον—8: ὅταν τὰ α—11:  
 ὅταν αἰξή, ἴδε καὶ M—20: οἰκοῦν—21: ἐν-  
 νοῖαν, πρβλ. τὸ ἐν M «οἰνοῖαν»—p. 321,  
 3: ὁφθαλμοί με—5 καὶ 6: οὐδὲν τὸ εἰδικα-  
 σμένα, ὡς καὶ ἐν τῷ M—7: ἀγνοῖαν οὐδὲν,  
 ἐν ταῖς δ.—12: τοῦτο τὰ θεῶν ἐν τῷ τῶ  
 θνητῶν—13: πολιτείας νόμων—16: ἐνστε-  
 ρόμενοι—17: κοῦν ἀντὶ «κενὰ» ἢ «καί-  
 ναν» | προσβάλλει, ὡς ἐν τῷ M—18: τὰ γρά-  
 μματα—20: παραλενοῦμεθα—24: οἰστρο-  
 γήτα—p. 322, 6: ἐλεῖθερος—8: ἐκ τοῦτον  
 οἱ πρῶν—14: ἐκείνου πρῶτον ἔστι—16: καθα-  
 ρῶς—19: ἔστι μοι—22 καὶ 23: καὶ τὸν Ἀ-  
 θωρ | τῶν ἱετ. ὅρ. ἐρευνᾷ τὰ—24 καὶ 25:  
 οὐδὲς ἡμᾶς ἀγνοῖσεται—26: καὶ θεὸς ἔπαθ-  
 —p. 323, 3: ἔπειτα—6: ἔπειτα τις—8:  
 τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ—13: οὐτε μὴν | εἰς τὸ  
 διδάξαι—18: μετὰ τὰ τέσσαρα—19: ἐπειδὴ  
 προσδοχῶν—21: αὐτοῖς—22: ἀφαιρετέον τῆς  
 λ.—25: δ' οὐκ—p. 324, 2: γόνων | τοῦτ'  
 ἔμοι γε—4: μὴ δὲ νομ.—6: περιβάσεται, ἀ-  
 ρετῆς κτλ.—7: δι' ἡν ἄρα—8: τὸν ἱερέα ἀν-  
 τὶ τὸν «Ναρέα»—9: ἀπεῖρω γὰρ ὡς οἶμαι  
 Στρυγόνες—12: πράγματ' ἔχειν αὐτὸν—15:  
 ἐπη-ης ἐστὶ—17: παρ' αὐτοῦ—23: τοι γὰρ  
 —p. 325, 1: αἰάντες ἄμω—3: τοὺς καθ'—  
 4: τοῖς δοθεῖσιν ἡκέτο—6: ἐκείνος ἐφ' ἡμῶν  
 σε—7: τὸ πλάσμα—13: γαῖα ἐστὶ—14:  
 ὅσα γαστρίαι π.—15: ἡμᾶς ἐστὶ | γινόμενα—  
 16: τῶν μὲν—17: ἔλαττον στίνας δὲ—18  
 καὶ 19: «ὅσως μεζόνων ἢ κατὰ τοὺς ἄλ-  
 λους» ἔλλειπουν ἐκ τοῦ X—20: γένοσα ἀντὶ  
 τοῦ ὕπο Spenh. συμπληρωθέντος «(ἐπὶ) οὐραν»  
 —p. 326, 1: προσήκειν αὐτῷ—4: γεγονός,  
 τοῖς λόγων—6: ὁμοιογενῆ—7: τὰ ἄλλα | ὅρ  
 τῶν πρῶθ—8: θρῆνολογούμενον—10: θράσας  
 13 καὶ 14: ταῖς ψυχαῖς ἐναπολείπεται—  
 16 καὶ 17: ἐνθόδω ἀπέλειπες—17: ἐπεὶ τὸ  
 γε ἰέναι—18: ἡμᾶς τοῖς αὐτοῖς—19: ἀπορ-  
 ραθμητός—23: ἐλλήνων, ἀνέχθως | καὶ  
 κατ' ἀρετήν—p. 327, 5: προσχεῖν—6: πότ'  
 ἔχει—7: σὲ δὲ προπέμψων γὰρ αἰών ἡλῃ

μετ' εἰσηγίας, ἄτοι μὲν ὁ θεὸς ἐμμετῆς, ὅποι  
 ποτ'—10: ἀγνοῖαν τὴν διὰ τῆς ἀσφαλῶς κἄν εἰ  
 πλείρ δέου—13: στέργων δ' ἡμᾶς | παθήσας  
 13 καὶ 14: ἀνθρώπος ἐτέρου κοινοῖαν, ἢ τοῦ  
 πιστοῦ σοι γέλου—15: ἀποφῆναι, ὡς ἐν τῷ  
 V | τὰ ἄλλα—16 καὶ 17: τοὺς οἰκὰς παρ' ἡ-  
 μᾶς πορεύων ἀσφαλῆ παρασκευάσαι γε καὶ  
 ταχέειαν—20: θεοὶ δὲ τε δ.λ.—21: οἰκοῖ δὲ  
 γέλου.

§ δ'. Μετὰ δὲ τὴν ἀντιβολὴν ταύτην τοῦ κώ-  
 δικος X συνιστῶ τὴν τοῖς περὶ τὰ Ἰουλιανοῦ  
 συγγράμματα ἀσχολουμένους γραμματολογι-  
 κόν τι ἐπιστόδιον, τουτέστι τὴν ἐν ἐποχῇ  
 τινι ἐπιτομὴν αὐτῶν, ἥς οὐδὲν ὁμοῖον παρὰ  
 δειγμα ἀπαντῶ ἐν τοῖς ἡλῃ ἐγνωσμένοις κώ-  
 δικῶν, ἀρῶν ἔχον ἐν τῷ πράγματι ταύτῃ τὰ  
 ἐν τοῖς προλόγοις τοῦ Hertlein λεγόμενα.

Ἀπὸ τοῦ p. 273<sup>a</sup>-277<sup>a</sup> τοῦ παρ' ἡμῶν τεύ-  
 χους (ἴδε σελ. 14) ὑπάρχει ὡς ἐλέγχον, τετρά-  
 διον μετὰ γραφῆς μὲν τῆς 1<sup>a</sup> ἑκατ., ἐπείρας  
 δι' ὧν χειρὸς ἔστι καὶ τοῦτο λείψανον κώ-  
 δικῶν τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ καὶ Αἰθανίου ἐπιστο-  
 λῶν, ὅπερ ἡ τὸ χειρόγραφον συμπληγῶσα χεὶρ  
 διέσωσεν ἐπιγράφουσα ἐν ἀρχῇ τὰ «καὶ αὐ-  
 τὰς αἰ ἐπιστολὰς Ἰουλιανοῦ τοῦ βα-  
 σιλέως εἰσὶν». Τίθημι δὲ αὐτάς μετὰ τὰς  
 ἀνεκδότους ἐπιστολάς, ἐνθα τῶν μὲν ἀρτίων  
 ἐπιστολῶν παρέχονται μόνον αἱ διαφοραί, τῶν  
 δὲ ἐπιτετμημένων αὐτὰ τὰ καίμενα ἵνα χρησι-  
 μώσῃ τὸ μὲν πρὸς κριτικὴν ἀντιβολὴν, τὸ δὲ  
 πρὸς διέγνωσιν τοῦ πρὶ ἐπιτεμῆσεως σκοποῦ.

Ἐγὼ δὲ περιορίζομαι ἐν τῇ ἐπιτομῇ πα-  
 ρατηρήσει. Τὸ λείψανον τοῦ ἐπιτεμένου κώδικος  
 ὠνόμασα X<sup>a</sup> πρὸς διέκρισιν ἀπὸ τοῦ προσηγορευ-  
 ῶντος κώδικος, ὃν ὠνόμασα X. Ἀρρετο. ἀπὸ τοῦ  
 τίλους τῆς παρὰ Hertl ἐξήκοντης ἐπιστολῆς  
 (II, p. 581) τῆς ἀπεθυσμένης κατὰ τὰς ἐκδό-  
 σεως τῷ Ἰαμβόλῳ, ἥ δὲ ἀκολουθία τῶν ληπτῶν  
 (ἀριθ. 2-26) ἐπιστολῶν κατεστρώθη κατὰ τὴν  
 τάξιν τοῦ κώδικος, ἐν ᾧ διέκριναν ἀρτίμωρον μόνον  
 ἐν τῷ 7<sup>a</sup> τεμαχίῳ, τῶν ἐπιτομῶν ἀριθμῶν ἐξα-  
 λειφθέντων, φαίνεται, διὰ τῆς κυρίως τοῦ βι-  
 βλιοθέτου. Ἡ γραφὴ ἔστι λίαν λεπτή καὶ μετὰ  
 συντομῶν ἱκανῶν, ἐν αἷς καταλείπονται καὶ αἱ  
 ἐπόμενοι: ὅθω, πρᾶ, μῆρ, σρία, πρᾶ, ἀνοῖς, ἀνών,  
 σρία, πῆρ, κτλ. Τὸ ὑπογεγραμμένον δὲ εἰ ἀπαν-  
 τῇ μόνον ἐν ταῖς λείξει παρατίπω (5), ἐπέρχη  
 (9), παρακλεῖσθαι (15).

Ταῖς ἐπιστολαῖς ἐπέκει ἐν τῷ X<sup>a</sup> ὁ τοῦ Ἰουλι-  
 ανῶ VIII λόγος μετὰ πλείστων ἄρα καὶ σπου-  
 δαίων παραλείψεων, ἧς καὶ ἐσημείωσα ἐν ἀριθ.  
 30. Ὁ ἐπιτομὴς δὲ τοῦτο τε καὶ τὴν ἐπιστολῶν

МЕЧНИКОВА

δείκνυνται ἐπιμελώς τὰ μέρη τὰ παραλειφθέντα ἐν μὲν ταῖς ἐπιστολαῖς διὰ τῶν δύο τελειῶν (:), ἐν δὲ τῇ λόγῳ διὰ τὸ σημείου ἐρωτοῦ καὶ διὰ δύο ἐπίσης τελειῶν (:·). Τοῦτο δὲ τὸ τῆς ἐπιμετρήσεως σύστημα φαίνεται μοι διδακτικόν πως ὑπὸ τὴν ἐξῆς ἔσφην. Οἱ ἀριθμοὶ 2, 5, 12, 19, 23, 25, 27 καὶ 28 παριστῶσιν ἐπιστολὰς συντάμους, ἐρισκομένους ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν. Ὅταν λοιπὸν ὁ ἐπιτομὴς περικύπτῃ καὶ ἴτι συντομώτερα κείμενα, ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 4, δὴν ἐπιτρέπεται ἄρ' γε νὰ ὑποβίσωμεν, ὅτι καὶ τὸ κείμενον τῶν εἰρημένων ὁκτώ τῶ ὄλων προεγνωσμένων ἐπιστολῶν δὴν περιεσώθη ἄχρις ἡμῶν ἔστιν, καὶ ὅτι κατ' ἀκολουθίαν, καὶ τῶν λοιπῶν ἐκδομένων ἐπιστολῶν τὸ κείμενον ἐστὶ παρομοίως ἡρωτερικισμένον, ὥστε μέλλουσα παρουσιάζεται τοιοῦτον ἡμῶν τεκμήριον, ὡς τὸ ἐν τῇ ἀνεκδότῳ πρὸς Θεόδωρον τὸν Ἀργυρέα ἐπιστολῇ (ἰδε σελ. 24), ὅς πληροτέρον κείμενον εἶχεν ὑπ' ὀφει ὁ Σωκράτης. Τῆς θεωρίας δὲ ταύτης παραδεικτὴς γενεὰ τῆς ὑπολείπεται νὰ ὑποβίσωμεν ὅτι ἡ τὸν συγγραφέα τοῦ Ἰουλιανῶ ἐπιτομὴς ἐγένετο τοῦ ἀπογενέστερον τῆς 13' ἐκδοτικῆς ἐκδόσεως, καὶ ὅτι ὁ τοῦ ὑπ' ὀφει ἡμῶν κώδικας ἀντιγράφους μεταξὺ ἑαυτῶν ἐπιτετακμένον συλλογὴν ἐπεμνήθη ἄλλως νὰ ὑποδείξῃ διὰ τῶν ἀνωτέρω σημείων τὰ ἀπογραφόμενα παραλείψεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ ὅτι, καὶ τὸ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἀριθ. 14 εἰρημένων ὑπερπεριβετο ὁ ἀντιγράφους ἐν τῇ ὥς ἡμῶν ἐκδοτῇ, ὅτι ἐν τῇ ἀσφαρὶ εἰκνῶν μὲν ὁ ἀντιγράφους ὁμοίηται περὶ Λαυρακίου, προσώπου ἐχθροῦ, μὲν τῇ ὁμοιότητι θεῶν, γνωστῇ δὲ τῇ ἀντιγράφους ἐκ πλήρους τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς κειμένου, δὲ καὶ διεσώθη νῦν μέχρις ἡμῶν ἐν τῇ Χ.

Τῶν ἐκδομένων ἐνταῦθα ἐπιτετακμένων ἐπιστολῶν τὰ κείμενα δύνανται προσέτι νὰ βοηθήσωσι τοὺς συντηρητικούς κριτικούς εἰς τὴν παραδοχὴν ὁρῶν τινων γραφῶν κοινῶν ἢ νέων. Ἐκ τῶν κοινῶν γραφῶν πολλὰ ἀπερίφραστα, ἀλλ' ἤδη ἔχοντες καὶ δύο ἄλλους κώδικας (X καὶ X<sup>a</sup>) φέροντας ἐπίσης τὰς αὐτὰς γραφὰς, δὲ καὶ ἐπεμνήθη νὰ σημειώσω λεπτομερῶς. Ἐκν λοιπὸν καὶ ἡ παραδοχὴς ὅτι νέων κωδίκων δὴν δύνηται νὰ πείσῃ κριτικούς τινες ὑποθέτας καὶ ἐν συγγραφῇ τῆς Δ' μετὰ Χριστὸν ἐκδοτικῆς ἐκδόσεως ἀεὶ τοῦτο δὲ ὁμοίως τῆς ἀρχαιότητος συγγραφῶν μαργαρίτας, αἱ εἰρημνίαι καὶ αἱ γραφαὶ χρησιμοποιοῦνται τοῦ λοιποῦ ὡς ἀπλῆς ἀντιγραφῶν δολίμων, μέ-

χρις οὗ πεισθώμεν ἔαν καὶ ἡ ἀνακάλυψις περισσότερων κωδίκων δικαιώσῃ τὰς ἐν ταῖς κειμένους τοῦ Ἰουλιανῶ γενόμενας παρὰ διαφόρων κριτικῶν διορθώσεις. Περὶ δὲ τῆς χρησιμότητος τῶν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς κώδεσσιν νέων ὅπως γραφῶν οὐδὲν λέγω, διότι αἱ μὲν προφανεστέρως ὁρθότεραι ἐγκαίρως ἐσημειώθησαν ὑποῦν δει, τῶν δὲ λοιπῶν τὰ προτερήματα ὅτι ἐξετάσωσιν, ὡς εἰκός, οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος περὶ κριτικῆς ἐργασίας ἀσχολούμενοι. Ἐμὲν δὲ καθήκον ἦν ἡ κατὰ τὸ δυνατόν ἀντιβολὴ τῶν κωδίκων πρὸς τὰ ἐκδομένα κείμενα.

Σημειωτέα νῦν καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐν τῇ ἡγουμένῳ κώδικι X (ἀριθ. 9, κδ') ὑπάρχει ἐπιστολὴ πρὸς Πλοταρχόν τινα ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν ἀπειθυνομένη τῇ Ζήνωνι. Τῇ Πλουταρχῷ δὲ τοῦτο ἀποδίδωσι τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν καὶ ὁ κώδεξ X<sup>a</sup>. Ἐτι, ἡ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι πρὸς Εὐκλείδην τὸν φιλόσοφον ὁ ἐπιστολὴ σώζεται ἐν ταῖς παρ' ἡμῶν δυοὶ κώδεσσιν πληροτέρεσσιν. Τὸ αὐτὸ ἔστιν καὶ περὶ τῆς πρὸς Εὐάγριον τὸν ῥήτορα ἐπιστολῆς ἀπογραφῆς μόνον ἐν τῇ Χ, τὸ δὲ τέλος τῆς πρὸς Μαξιμὸν τὸν φιλόσοφον (Hercul. 27) ἄλλως ἔχει ἐν τῇ Χ<sup>a</sup>. Ἀλλὰ τὴν ἀποδοσὴν ἀδιστάτου τινὸς ἐπιγραφόμενης πρὸς τὸν Ἰουλιανῶν ὑποστελλόμενης ἀμφοτέρωσι οἱ κώδικες (ἰδε σ. 16 καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐκδόσεως ἀριθ. 10). Πέντε δὲ τὸν ἀνεκδότων ἐπιστολῶν (ὡς τῆς πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν θεῖον, τῆς πρὸς Ἀργυρέα Θεόδωρον, τῆς πρὸς τὴν Θεοδώραν, τῆς πρὸς Πρίσκον καὶ τῆς πρὸς Μαξιμὸν) τὸ κῆρος προστεπιθεβαίνουσαι καὶ ἐκ τοῦ κώδικος X<sup>a</sup>.

Μετὰ δὲ τὸν ἐπιτετακμένον VIII τοῦ Ἰουλιανῶ λόγον φέρει τὸ τετραδὸν X<sup>a</sup> καὶ λέξις ἀπογεμμένη τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀθανασίου οὐδ' ὅτι, ἡς διεσώθη μόνον ἡ ἀρχὴ (σ. 277' 277') περιλαμβανούσα ἐξ μὲν ἐπιστολῆς ἐν ἐπιτομῇ, ἡ δὲ τῆς πρώτης μόνον λέξεις διότι ἡ συνέχεια καὶ τῆς ὑπῆρχεν ἐν ἐτέρῳ τετραδίῳ μὴ διεσώθη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ συμπεπληγμένου τῶν ὄλων 157' κώδικος.

Ἀθανασίου πρὸς Ἀνατολίον περὶ τοῦ Σπεκτάτου

Καὶ εἰ μὲν εἰκότως φαίνεται, τοῦτο π. οὐκ οἶδα. Τὸ δ' ὅτι φαίνεται ἀσφαλές, ἀκριβὲς ἐπίσταμαι, καὶ

1. Ἀρθ. 2000000 ἐκ Wolf.

2. Ἐλλείπονται αἱ πρώται λέξεις «Λαμπρὸς ἦν ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ δὲ ὁ μάλιστα Σπεκτάτος φιλῶν».

παρὰ τοῦ τῆνδε γλῶτταν οὐκ ἐκράτηθην· Ἐλ-  
γες ὑπὸ βαρβάρων<sup>1</sup>. Εἴπω δὴ τὴν βήτην, ἡ δὲ  
καταπαύεται τὸν Πέρσην ἐν τοῖς ἐκείνου βασιλείαις.  
Ἄλλ' ἐδοικα μὴ σε λυπήσῃ· σὺ γὰρ ἀξίους σοῦ  
ζῶντος, ἡνὲν ἄλλον ἐπαινεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐ-  
τὸ μένειν· λατρεῖν τοῦτο δ', ὅπερ ἀγρυπνῶν στρέ-  
φεις τὴν ὁρῇ<sup>2</sup> ὀλην<sup>3</sup>. Πρὸς θεῶν<sup>4</sup>, οὐκ ἐβούλου  
σοι ταῦτα ἐφ' ὅτι μᾶλλον, ἢ οἷς τοσοῦτων ἀρχῶν  
ὁπόσων ἀρχεῖς.<sup>5</sup>

6. 11

Ἐμοί<sup>11</sup> σγῆμα μὲν ἀρᾶ ὅν οἱ λόγῳ, δι' οὗς οὐδε-  
πώποτε φαυλότερον ἐμαυτὸν ἔφη<sup>12</sup>· μὴν· Πρὸς δὲ τὸν  
βίον<sup>13</sup> ἀφορμᾶ, καί<sup>14</sup> παρ' αὐτὸν ὧν λόγων μικρὰ  
μικρὸν ζωομένη. Τίς ἦν ὁ νοῦς ὧν ἐπιστελλόν; <sup>15</sup>  
Ἰσοκράτης παραινέει πείραν ποιεῖσθαι καὶ φίλων,  
οὕτω παρούσης ἀνάγκης. Τοιοῦτον<sup>16</sup> τὴν καὶ τὸ παρ'  
ἐμοῦ<sup>17</sup> μὴ γρηῃ, ἐπὶ γρηῃ. Τοιγαροῦν τὸν μὲν οὐκ  
ἐβόου, ἐγὼ δὲ ἐβόησα· καὶ ζημιώμενος οὐδὲν ἐ-  
μικρόν σου τὸν τρόπον. Οὐ μὴ πάντα γε εἰ βᾶθῃ  
μ αὖ<sup>18</sup>, ἀλλ' εἰς τὸ γένος, εἴπαρ τις, ἔτοιμος. Καὶ  
τῶν σῶν οἰκίων ἰδιότης οὐδεῖς. Εἴς<sup>19</sup> ἐπὶ μὲν τῶν  
ἄλλων τιμᾶς τὴν ἀρετὴν. Κᾶν ὁ ταύτης ἀμοιβὴς  
ἀρχῇ, κέκαρας μᾶλλον ἢ οἱ τιμωμένοι<sup>20</sup>. Τὸ [γ]έ-  
νος δὲ οὐδ' οὐ σοι φίλτατον· ὥστ' ἀρχὴν δαί<sup>21</sup> πάντα  
οἰκίσαν καὶ ἀπεικνῆν τὴν βάσανον<sup>22</sup>. Ἄρ' αὖ<sup>23</sup> καὶ

αὐτὸς<sup>24</sup> εἰδέναι τοῦδεῖν ἢ πάσχειν ἐπιτήδειος εἶναι  
μόνον· μᾶλλον δὲ εἰ μὲν ἐτρωςας, καὶ τέτρωςαι· εἰ  
δὲ παίζοντος ἐκείνα ἦν, οὐδὲ ταῦτα σπουδάζοντος.

Ἦδε λήγει ἡ β' ἐπιστολὴ· τῶν λοιπῶν δὲ ἐν  
τῇ Χ' ἐπιστολῶν σημειούμεν τὰς διαφορούσας  
γραφὰς καὶ τὰς ἰλλείποντας.

γ'. «Σπεκτάτω», Wolf, ἀριθ. CCCLV, p.  
173.—ὁρᾷν τε τὰ αἰεὶ δοκῶν.—σπεγγόμενος  
ἐρ' ἐκάστω. — Ἐλλείπονται τὰ ἀπὸ τῶν νῦν  
ἡμῖν ὁ Σπεκτάτος... τὸ ἐγκλημα δέλειται—  
Τοιαῦτά εἰσιν—δὲ αἰτιώμενος—Μαθητὴν δ-  
ρῶν σε—ἐκείνος, ἔν Βασιανῷ—καὶ τὸ τοῦ  
Ξάρθου.

δ'. «Τῷ αὐτῷ», Wolf, ἀριθ. CCCLXI, p.  
177.—ὡς αὐτὸς ἐπείχετο—οὐδὲν, ὡς ἡκοδο-  
μεῖ—ἡμῶν οὐκ ἠμελεῖς.—Ἐλλείπονται τὰ  
«Τὸ μὲν γὰρ οὐ φιλοῦντος, τὸ δὲ καὶ ὑβρίζον-  
τος».—Ἐλλείπονται τὰ ἀπὸ τῶν ἀδυνάτε-  
τος.—ἔτοιμοι... καὶ δόσω δίκην.—Ἡ ἐπι-  
στολὴ λήγει ἐν ταῖς λείξαις εἰς τῶν ἐπι-  
στολῶν.

ε'. «Τῷ αὐτῷ», Wolf, ἀριθ. CCCLXVIII,  
p. 181.—τῶν εἰς Ὁρατόρων ἐπὶ σοῦ—πα-  
ράκλησιν ἐπιφύρουσα—ἡς αἰτούμεν χάριτας·  
καὶ μὴν ἐγὼ οὐδὲν αἰτούμεν ἡμῶν μέγα·  
καὶ παρεδεδόται, ὡς τάχα τοιαῦτα· λείπεται  
οὐδ' ὡς μὴ φιλοῦντος ἐμμελεῖ· Ἄλλ' ὁ πρῶ-  
τος κτλ.—τοῦ νέου τὸν τρόπον—τοῦ μαθη-  
τοῦ, ταῦτα ἐν γρηῃ (εἰς).

ς'. «Τῷ αὐτῷ», Wolf, ἀριθ. CCCLXIV, p.  
179.—ἐμαυτὸν, εἰ χάριν—καὶ τῷ δοθέντι  
καλῇ· καὶ τῷ δοθέντι χάριν, ἐνέχυρον (sic)  
τὴν παρομῆν, ὡς ἀρα καὶ ἐν γρηῃ χρέματα.  
Ἦδε λήγει ἡ ἐπιστολὴ.

ζ'. «Τῷ αὐτῷ», Wolf, ἀριθ. LXX, p. 57.  
Ἀπολλοῦς μὲν παρὰ πολλῶν ἀκούσθαι λόγους, ἰ-  
παινοῦντων τουτοῦ Παρθένιον οἷον· τὰ λοιπὰ  
ἰλλείπονται, ἐνεκα τῆς ἀπωλείας τοῦ ἀκολού-  
θου τετραδίου.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἐν προλόγῳ περὶ τῶν  
κωθίκων Χ καὶ Χ' τῶν ἐν τῇ 157<sup>η</sup> τελεῖται τῆς  
κατὰ Χάλκην μονῆς τῆς Θεοτόκου· νῦν δὲ πα-  
ρατίθεται τὰς ἐν τῇ Χ ἀνικνόμενους τοῦ Ἰουλιαν-  
οῦ ἐπιστολὰς, μετ' αὐτὰς δὲ τὰς ἐν τῇ Χ'  
ἐπιτεταρμένους ἀναγνωσκόμενας.

1. W. δοκῶ καὶ αὐτὸς.

1. Οὕτω καὶ ὁ κ. Medic. A.

2. Ἡ ἐξὸ βαρβάρων ἐν λόγῳ.

3. Οὕτω καὶ οἱ κωδῆδες Voss. καὶ Reg. Max.

4. Οὕτω καὶ ὁ κ. Medic.

5. Ἡ ἐξὸ τοῦ τοῦ λακτέον.

6. Wolf. 6 π. ο. ο.

7. Wolf. 6 π. ο. ο.

8. Ἐνταῦθεν ἐλλείπουσιν ἱκανά.

9. Wolf. 6 π. ο. ο.

10. Ἐλλείπει ἐνταῦθεν ἡ τελευταία τῆς ἐπιστο-  
λῆς περίοδος.

11. Ἀπόσπασμα ἐκτενεστατῆς πρὸς Ἀνατόλιον  
ἐπιστολῆς XVIII παρὰ Wolf.

12. Wolf p. 7, γρ. 11.

13. Ἀτόπι γρ. 14.

14. Wolf. 6 π. ο. ο. τὰ

15. W. τις οὖν ἦν ὧν ἐπέστελλεν ὁ  
νοῦς.

16. W. p. 7, γρ. 19.

17. W. 6 π. ο. ο.

18. Ἐν τῷ κωθίκῳ Χ' ἡ τῆς λείξας ταύτης ἀνά-  
γνωσις ἀμφίβολος φαίνεται· ἐπεὶ δὲ οὕτω· περὶ (?)  
... μενοί, τοῦτο ὅπερ δύναται συμπληρωθῆναι  
εἰς ἐπεριτεταμένους.

19. W. οὐ π. ο.

20. W. 6 π. ο.

21. W. τὴν βάσανον ἀπεινῆναι.

22. W. p. 7, γρ. 30.

МЕЧНИКОВА



Εἰ τὰς σὰς ἐπιστολὰς ἐγὼ παρὰ φαῦλον ποιοῦμαι,

εἰ δὲ μοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοῦ,

Τὶ γὰρ οὐκ ἐνεστίεν ἐν τοῖς σοῖς καλόν; εὐνοία, πίστις, ἀλήθεια, καὶ τὸ πρὸ τοῦ-  
 5 του, οὐ χωρὶς οὐδὲν ἐστὶ πάλλα, φρόνησις ἀπασι τοῖς ἐαυτῆς μέρεσιν ἀγγινοῖς,  
 συνέσει, εὐδουλίᾳ διαθεκευμένη. Ὅτι δὲ οὐκ ἀντιγράφω, τοῦτο γὰρ καὶ κατεμύ-  
 διαν τὸ πρᾶγμα. Μαρτύρομαι τοῖς λογίοις θεοῖς, ὅτι πλὴν Ὀμήρου καὶ Πλάτωνος  
 10 οὐκ ἀκολουθεῖ μοι πικτίον οὔτε φιλόσοφον οὔτε ρητορικόν οὔτε γραμματικόν, οὐδ'  
 ἄλλος τις τῶν ἐν κοινῇ χρεῖα· καὶ ταῦτα δὲ αὐτὰ τοῖς περιέπτοις ἔσκε καὶ φ-  
 ῖ· καὶ ποτε ἄλλοτε καὶ νῦν, εὐχὼν πολλῶν πάνυ καὶ μεγάλων. Ἀλλ' ἄγχι πάντοτε  
 15 περιέμωμι τὰ πρᾶγματα, ὅφει δὲ ἴσως καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν Συρίαν γίνεσθαι.  
 Περὶ δὲ αὐτοῦ, φίλές μοι, πάντα ἱπαινώ, πάντα θαυμάζω, ἐν οἷς οὐδὲν ἐστὶν ἀπό-  
 20 δεικτον ἐξ ἐκείνων. Ἰσθι οὐν ὅτι καὶ πάντα πράξω σὺν θεοῖς. || Τούς κίονας τοὺς  
 25 ἑλκυσμένους ἡμῶν πρὸ τῶν ἄλλων τοὺς ἐκ βασιλείων τῶν πανταχοῦ λαβῶν ἀποκόμι-  
 σον· ὑπόστησον δὲ αὐτὰς τὰς ἐκείνων χώρας τοὺς ἐκ τῶν ἐναγχοῦς κατελθρημένον  
 οἰκίων. εἰ δὲ κάκειθεν ἐκτελείσθαι, ὅπως πλίνθου καὶ κύνεως, ὥς ἐξωθεν μαρμα-  
 30 ρώσαντες ἐντέλειστέρως χρησόμεθα. τὸ δὲ αἰσιον, ὅτι πολυτελείας ἐστὶ κρείττον  
 καὶ τοῖς οὐ φρονούσιν ἡδονὴν ἔχει καὶ τῇ χρήσει ἔχον πολλήν, αὐτὸς οἶδας. Περὶ  
 35 δὲ τῶν πρὸς Λαρκίων<sup>1</sup> οὐδὲν ἔτι εἰς ἐπιστολῇ σου· πλὴν τοσούτον παρανοή-  
 μεν πάλαι πιστεύω τῆς πρὸς τὸ δικαῖον καὶ οὐκ ἐπὶ τῆς ἀκοῆς αὐτοῦ ὑβρίων τοῖς λόγοις  
 40 πρὸς αὐτὸν γραφέντα καὶ πλῆρη πάσης ὑβρείας καὶ ὑπερφίας, ἀλλὰ χρὴ φέρειν ἀνδρὶς  
 γὰρ ἴσθιν ἀγαθὸν καὶ μεγαλοψύχον ἀκούειν μὴ κακῶς, λέγειν δὲ μὴ κακῶς.<sup>2</sup> Ὡς  
 45 προσέειπεν οὐδὲ πλῆττει οὐδὲ ἐγκαθίσταται, σφοδρότερον δ' ἐπὶ τοῖς βέλλοντασι ἀνα-  
 γχέιστα θυγνέει μὴν οὐδ' αὖτις ἐκείνου, τρέπεται δὲ ἐπὶ τὸν κακώτερον. Ταυτὰ  
 50 φησὶ σε λαβόντα παρ' ἐμοῦ δημοσιεύσαι, γελῶν ἐναι μοι<sup>3</sup> φαίνεται, ὅτι ἐν εἰς κρίσειν  
 οὐδὲν γὰρ ἐγὼ διὰ τοὺς θεοὺς πρὸς σὲ πώποτε γέγραφα, οὔτε πρὸς ἄλλαν ἀνθρώπου

1. Περὶ τὸν ἡμιονομένον θεῶν δ' Ἰουλιανὸς ἐπεμψε καὶ ἐτέραν ἐπιστολήν. τὴν γ' παρὰ Hertlein.

2. Ἰουλιανὸς II, 360. M. 234.

3. Ἐντεῖθεν υποτίθεται ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἔγγραφη ἐκ Βυζαντίου πρὸ τῆς εἰς Παρσίαν ἐκστρατείας τοῦ Ἰουλιανού (302). ἡ ὑπόθεσις δὲ αὕτη ἐντεθεῖται νομίμως καὶ ἐκ τῆς κνίσεως τῶν Λαρκίων κειμένων.

4. Περὶ τοῦ ὅτι Ἰουλιανὸς καλλωπιστοῦς τοῦ ἐν Δάφνῃ καὶ ὅρα Lebau (II, σ. 20 ed. Did.) καὶ ἐνθα παρατάμεται οὗτος.

Ἐνταῦθα ἐν τῇ κωδ. ὑπάρχει κενὸν ἀπὸ λείψεως.

5. Οὐτὸς ἐστὶν ἴσως ὁ πρὸς τὸν δ' Αἰλιανὸν ἐπε-  
 στείλη παρὰ Wolf 500 ἐπιστολήν.

6. Ὁ βιβλιογράφος ἔγραψε πρότερον ἐν τῇ κωδ.  
 καὶ ὁ φ ε ξ ω ν α δ ο υ· ἀλλ' ὕστερον ἐστράμει καὶ  
 ἀνέθεν τὰ ε καὶ α δηλώνον τὴν μεταθεσὶν τῶν λέξεων.

7. Ἐν τῇ κωδ. πρὸς σὲ πάντα καλῶν.

8. Ἐν τῇ κωδ. Γνωμικὸν ἐν.

9. Ἐν τῇ κωδ. Χ τ α ὕ τ α σ σ ι.

10. Ἐν τῇ κωδ. Χ ε ἵ ν α μ ο ι.

οὐδὲνα, ὃ μὴ δημοσίᾳ τοῖς πᾶσι προκίεσθαι βούλομαι· τίς γὰρ ἀσέβεια, τίς ὕβρις, τίς προπηλακισμός, τίς λοιδορία, τίς αἰσχρορρημοσύνη ταῖς ἐμαῖς ἐπιστολαῖς ἐνεργάσῃ ποτέ; ὅς γε, καὶ εἰ πρὸς τινα τραχύτερον ἔχων, διδούσης μοι τῆς υποθέσεως, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης εἰπεῖν, οἷα ψευδὺς ἐπὶ τοῦ Λαυδακ(ί)δου Ἀργυλλοῦ, σε μνηστεύον αὐτὸν καὶ σωφρονέστερον ἐφθελγέμενον, [ὥς] εἴ τις ἱερὰν ὑπόθεσιν μετῇ. Εἰ δὲ ἡς ὑπαρχούσης ἡμῖν πρὸς<sup>2</sup> ἀλλήλους εὐνοίας ἐμαρσιν εἶχε τὰ γράμματα, τοῦτο ἐγὼ πανέναντι ὑβουλόμην ἢ ἀποκρύπτεσθαι. Δικαί· μάρτυρας ἔχω τοὺς θεοὺς πάντας τε καὶ πᾶσας, ὅτι καὶ ὅσα μοι πρὸς τὴν γαμετήν, οὐκ ἂν ἤγχεσθην εἰς ἐνημοσίους· ὅπως ἦν πάντα σωφροσύνης πλήρη. Εἰ δὲ ἂ πρὸς τὸν ἐμαυτοῦ θεῖον ἐπίστευσα, τούτω καὶ ἄλλος τις ἀνέγνω καὶ δεύτερος, ὃ πικρῶς οὕτως ἀνιχνεύσας αὐτὰ δικαιούσῃ ἂν ὑπόσχῃ μέμψιν, ἢ ὁ γράψας ἐγὼ, ἡ σύ, ὁ καὶ ἄλλως ἀναγνούς. Πλὴν ἄλλα τοῦτα συνήρει καὶ μὴ ταραττέτω σε<sup>3</sup> ἥ σκόπει δὲ εἰκὼν μόνον· το-φ. 248<sup>a</sup>  
νηρός ἐστὶ Λαυράκιος, ὑπέβλεθε γενναίως αὐτόν. Εἰ δὲ ἐπεικὴς καὶ μέτρως ἐς καὶ ἡμαρτε περὶ σέ, ὅς αὐτὸν ἀνιχνεύμην· τοὺς γὰρ ἀγαθοὺς, δημοσίᾳ κἂν ἰδίᾳ περὶ  
15 ἡμᾶς οὐ καλῶνόντες γινώσκον, φιλεῖν χρή· τοὺς πονηροὺς δὲ ἐν τοῖς κοινοῖς κἂν ἡμῖν κεχαρισμένοι διὰ χειρὸς ἔχον, οὐ μισεῖν οὐδὲ ἐκτρέψασθαι ἤμεν, φιλικὴν δὲ προσέβλεψαί τινα, ὅπως μὴ ἰσχυρῶς κακοφρονήσας. Εἰ δὲ δυσκόλῃ καὶ λίαν ἐν, χρηστὴν πρὸς μηδὲν αὐτοῖς. Ὑπερ τοῦ γράψας καὶ αὐτὸς, ὅτι θρυλούμενος<sup>4</sup> ἐπὶ παν-  
20 ῖν τῇ τῇ ἱατρικῇ ὑποκρίνεται, ἐκλήθη μὲν παρ' ἡμῶν ὡς σπουδαῖος πρὶν εἰς οὖν ἰλθῆναι, φαρμακὴς (δὲ) ὅστις ἦν, μάλλον δὲ κατὰ κτηνολογίαν<sup>5</sup>, τὸ δὲ ὑπὸ τίνος αὐτὸς ἐντυ-  
χῶν φράσω σοί<sup>6</sup>, κατεργονήθη<sup>7</sup>; σοὶ δὲ καὶ ὑπὲρ τούτου χάριν οἶδα τὴν αἰτιήσαντα ἀγρῶν, ἐπειδὴ περ ἐβόην ἐκείνους διδωκώς· ἐπεὶ δὲ μοι μάρτυρες ἡμόγνηι καὶ φίλοι θεοί· δώσω μακρῶ λυσιτελεστέρους, αἰσθήσῃ δὲ καὶ αὐτός.

2.

|| Θεοδώρ<sup>8</sup>.φ. 249<sup>a</sup>

25 Τὸ βιβλίον ὑπερ ἀπέστειλας διὰ Μυθρόνιου δεδэгμῆ<sup>9</sup>, καὶ προσέτι πάντα ὅσα σύμβολα διὰ τῆς ἐφορτῆς ἡμῖν ἐπέμπετα. Ἐστὶ μὲν οὖν μοι καὶ τούτων ἕκαστον ἰδεῖν, παντὸς δὲ ἡδίων εὐθεὶ τὸ πεπύσθαι περὶ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἔτι, σὺν θεοῖς ἔρρω-  
ταί σοι τὸ σῶμα καὶ τὰ περὶ τοὺς θεοὺς ἐπιμελέστερον ὅμα καὶ συνήκωτερον σπου-  
δάσεται παρὰ σοί. Περὶ δὲ ὧν πρὸς τὸν φίλοισιν Μαξιμόν<sup>10</sup> ἔγραψας, ἐν τῷ φίλῳ  
30 μου Σιλεῖκου<sup>11</sup> διαφόρους ἔχοντος πρὸς σέ, πέπειστο μὴ ἐν αὐτὸν παρ' ἐμοὶ σπουδῶν πρᾶττεν ἢ λέγειν, ἐξ ὧν ἂν σε μέλιστα διαβάλλοι· τούτων κτίον δὲ πάντα εὐσημα διεξέρχεται περὶ σοῦ. Καὶ οὕτω λέγω τοῦ<sup>12</sup> ὅτι καὶ δικάζεται περὶ σέ καλῶς· ἐκεί-  
νον μὲν γὰρ αὐτὸς ἂν εἰδείη καὶ οἱ πάντα ὁρῶντες θεοί· τὸ δὲ, ὅτι πάντων ἀπείχεται.

1. Πρὸ τοῦ εἰ τ· ὁ ὑπάρχει χώρος δύο γραμμά-  
των ἐν τῷ κώδικι ἐξεληγμένους διὰ σταλάγματος ὁ-  
τέος ὕγρου.

2. Ἐν τῷ κώδ. π ρ ὁ ς ἡ μ ἔ ν· ἀλλ' ὁ βιβλιο-  
γράφος ἔγραψεν ἀνωθεν αὐτὸν τὰ θ' καὶ α' δηλώσας  
τὴν μεταθεσιν τῶν λέξεων.

3. Ἐν τῷ κώδ. θ ρ υ λ λ ο υ μ ε ν ο ς.

4. Ἐν τῷ κώδ. ἰ ἄ τ ρ ι κ ῆ ν.

5. Ἐν τῷ κώδ. κ α τ α κ τ ῆ ν ὁ θ ε ῖ ς.

6. Ἐν τῷ κώδ. φ ρ α σ ω σο ῖ.

7. Αἱ ἐν τῷ κώδ. γενεγραμμέναι οὕτως εἰς τρεῖς στιγ-  
μαὶ δηλοῦσιν ἵσως διὰ ἐλλείπειν τὴν ἐντάθεσιν.

8. Πρὸς τὴν Θεοδώραν ταύτην σώζεται καὶ ἐτέ-  
ρα τοῦ Ἰουλιανῶ<sup>9</sup> ἐπιστολὴ, ἢ ε' παρὰ Hertleoin.

9. Καὶ ἡ ἐτέρα πρὸς τὴν Θεοδώραν ἐπιστολὴ  
τοῦ Ἰουλιανῶ<sup>10</sup> ἀρχεται οὕτω· «Τὰ πεμφθέντα παρὰ  
σοῦ βιβλία πάντα ὑπεδέξαμην καὶ τὰς ἐπιστολάς  
ἔσμενος διὰ τοῦ βελτίστου Μυθρόνιου». Μυθρόνιος

δὲ οὕτως ἵσως ἐστὶν ὁ παρὰ Λιβανίῳ ἀναγενο-  
μένος (ἐπιστ. 471, 518, 519 ed. Wolf).

10. Περὶ τοῦ Μαξίμου τούτου, ὁδιστάκαλος καὶ ἀ-  
κολούθου χρηματίζαντος τοῦ Ἰουλιανῶ<sup>11</sup>, ἔρα Εὐ-  
νοκρίου βίου σαριστῶν (σ. 473 Did.) καὶ ἐπι-  
στολὰς τοῦ Ἰουλιανῶ<sup>12</sup> (Herll. σ. 494, 8, 495, 1,  
531, 18, 537, 4). Μνημονεύουσιν δὲ αὐτοῦ καὶ  
ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς.

11. Τοῦ φίλου τοῦ τούτου οὐδεμίαν μνησιν ἔδρον  
ἐν τε ταῖς συγγραφαῖς καὶ ταῖς λοιπαῖς ἐπιστολαῖς  
τοῦ Ἰουλιανῶ<sup>13</sup>. Ὁ Σιλεῖκος, ἡν φίλος καὶ τῷ Λι-  
βανίῳ, ὅστις καὶ ἐπέμψεν αὐτῇ πολλὰς ἐπιστολάς  
του· ποιεῖται δὲ αὐτὸς πολλάκις μνησθαι καὶ ἐν ἐπι-  
στολαῖς πρὸς ἄλλους φίλους. Σημειῶ δ' ἐντάθεσιν  
τοῦς ἀριθμοὺς τινῶν τοῦ Λιβανίου ἐπιστολῶν, ἐξ ὧν  
ἀποδεικνύεται τραχὺς ἡ στενοτάτη τοῦ Σιλεῖκου  
σχέσις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανῶ<sup>14</sup> 13, 591,  
608, 680, 712, 1138, λατ. ἐπιστ. 322 (σ. 814).

τῶν τοιούτων ἐπ' ἐμοῦ λίαν ἀληθεύον ρημί. Γίλοιον οὖν εἶναι μοι φαίνεται μὴ τὰ πραττόμενα παρ' αὐτοῦ σκοπεῖν, ἀλλὰ τὰ κρυπτόμενα, καὶ ὧν οὐδὲν ἐστὶ μοι φανερόν τεκμήριον ἐξετάζειν. ἐπεὶ κατέδραμες αὐτοῦ πολλὰ πᾶν καὶ περὶ αὐτῆς<sup>2</sup> ἰδιωτικῶς τινα<sup>3</sup> τὴν αἰτίαν σοι τῆς πρὸς αὐτὸν ἀπειγείας φανεράν ποιοῦσα, τοσοῦτον ἐγὼ ρημί πρὸς σὲ διαρρήδην, ὥς, εἰ τινα ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἢ ἐλευθέρων ἢ δούλων ἀγαπᾷς οὔτε νῦν εἰδόντα θεοὺς οὔτε ἐν ἑλπίδι τοῦ πείσειν αὐτὸν ἔχουσα, || 2492  
5 ἀνακρίνεαι. Ἐνόησον γὰρ ὡς ἐπὶ σκυτῆς πρῶτον. Εἴ τις οἰκετῶν τῶν φιλομνημένων ὑπὸ σοῦ τοῖς λυδορουμεῖσι καὶ βλασφημοῖσι σε συμπράττοι καὶ θεραπεύει πλέον ἐκείνους, ἀποστρέφεται δὲ καὶ μισοῖ καὶ βδελύσσεται τοὺς σοὺς φίλους ἡμᾶς, ἄρ' οὐ τοῦτον αὐτίκα ἀν' ἀπολέσθαι ἐθελῆς, μάλλον δὲ καὶ αὐτὴ τιμωρῆσαι; Τί οὖν; οἱ θεοὶ τῶν φίλων εἰσὶν ἀτιμώτεροι; Λόγισαι καὶ ἐπ' αὐτῶν τοῦτο δεσπύτας μὲν ἐκείνους ὑπολαβούσα, δούλους δὲ ἡμᾶς. Εἴ τις οὖν ἡμῶν, οἱ φασιν εἶναι θεράποντες θεῶν, οἰκίτην στέργει τὸν βδελυττόμενον αὐτοὺς καὶ ἀποστρεφόμενον αὐτῶν τὴν θρησκείαν, ἄρ' οὐ δίκαιον ἢ πειθεῖν αὐτὸν καὶ σώζειν, ἢ τῆς οἰκίας ἀποπέμπεσθαι καὶ παρᾶσθαι, εἴπω μὴ ῥᾶδον ὑπερορᾶν οἰκίτου κτήσεως; Ἐγὼ δὲ οὐκ ἀν' δεξιὰς 10 μὴν ὑπὸ πᾶν μὴ φιλούντων θεοὺς ἀγαπᾶσθαι· ὃ δὲ καὶ σὲ καὶ πάντας ρημί δεῖν τοὺς ιερατικῶς ἀντιποιουμένους, ἐντεῦθεν ἦδη διανοηθέντας, ἀφασθαι συντονώτερον τῆς εἰς τοὺς θεοὺς ἀγιστείας<sup>4</sup>. ἀπὸ τῆς οἰκίας δὲ ἕκαστον εὐλογον παρεχέσθαι τῆς αὐτοῦ τὸν ἱερέα, καὶ πρῶτον αὐτὴν ἔλκεν δι' ὅλης ἀποφῆναι καθάραν τῶν τηλι- 20 κούτων νοσημάτων.

### 3.

θεοδώρῳ ἀρχιερεὶ 5.

Δεξιμὲνός σου τὴν ἐπιστολὴν ἔσθην μὲν ὡς οἰκίς· τί γὰρ οὐκ ἐμελλον, ἀνδρα ἱερέον ἱερά καὶ οὐ φιλάτορον πᾶν εἶναι συνανόμενος; ὡς δὲ καὶ ἀφελὼν τὸν ἐκείνους δεσπῶν ἐν πολλῇ, οὐκ ἀν' ἐγὼ παραστήσαι τῷ λόγῳ δυναμὴν 25 τίς καὶ ὁποῖος ἐγενόμην. Πολύκις ἐμπιπλόμενος καὶ θυμῆδιαι, ὥσπερ ἐκείνην τὴν γενεαίαν σου καθάρων τρίτου, τὴν ἐπιστολὴν ἠσπάζομαι· ὑπὲρ ἧς καὶ μὲν καθέκαστα γράφειν μακρὸν ἂν εἴη, καὶ περιττῆς ἰσως ἀδολοσχίας οὐκ εἴω. Ἄ δ' οὐκ ἐπὶ νῆσσοι διαφερόντως, ταῦτα εἴπω· οὐκ ἀν' ὑκνήσασθαι· πρῶτον μὲν ὅτι τὴν παρο- 30 νίαν<sup>6</sup>, ἢ εἰς ἡμᾶς ὁ τῆς Ἑλλάδος ἡγεμὼν πεπαρήντηκεν, εἰ γὰρ τὸν τοιοῦτον ἡγεμόνα γὰρ καλεῖν ἄλλὰ μὴ τύραννον<sup>7</sup>, οὕτω φησὶ<sup>8</sup> ἡγεγας, οὐδὲν ἡγούμενος τοῦτων || εἰς τὰ γεγονέναι· τὸ γὰρ μὴν τῇ πόλει βελήθει ἐκείνη βούλευσθαι καὶ προθυμῶσθαι, 250<sup>9</sup> πρὶν ἢ ἐπὶ τῶν τῆς διατριβῆς, ἰναργίς ἐστι φησὶ πόσου γνώμης τεκμήριον<sup>10</sup>, ὡς τε μοι<sup>10</sup> δοκεῖ τὸ μὲν πρότερον Σωκράτει προσέλειν, τὸ δεύτερον δὲ οἰμαὶ Μουσωνίῳ. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ εἶπεν, ὅτι μὴ θιμνὸν ἀνδρα ἀπ' αἰσίου πρὸς τοῦ τῶν χει-

1. Ἐν τῷ κωδ. X εἶναι μοι. Οὕτω καὶ ἐν τῷ Xc.
2. Ἐν τῷ κωδ. X αὐτῆς.
3. Ὅτι ἡ Θεόδωρος ἢ ἀρχιερεὶς ἢ ἀπλῶς ἱερεὶς τῶν θεῶν δεικνύεται καὶ ἐκ τῆς ἱερέας πρὸς αὐτὴν ἐπιστολῆς, τὸν Ἰουλιανὸν καλοῦντος αὐτὴν αἰδέσθαι καὶ σέβειν. Ἐν τῷ κωδ. X ἀγιστείας.
4. Πρὸς αὐτὸν πείθει καὶ ἐντὶ τοῦ ἱερέως ἐπιστολῆς, ἢ ἐπὶ ταυτηρὶ ἀνεκδοτοῦ ἐπιστολῆς ἐποικίῳ (Hertlein). Εἰρησθῶ δὲ οἱ τῆς αὐτοῦ χρεῖαν τῆς ἐξ οὐδὲν ἀποπαισμάτα κ' ὁμοπνεύσει δὲ οἱ ἐκδοτὴς οὐκ ἠδύναντο καὶ τ' ἀνέκον μὴ καὶ τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ.
5. Τὰ ἐκ τῆς λέξεως ταυτηρὶ ῥήματα τοῦ Ἰουλιανῶς μέχρι τοῦ ὀνόματος Νέρων ἀνέγραψε πρότερον ὁ Σουλῆς ἐν τῇ ἐκείνῃ καὶ Μουσωνίος Καπίτωνος, ἐντα λέγει· Ἐπεὶ οὕτως, τοῦ Μουσωνίου, λέγει ὁ Παράδοξος ἐν ἐκείνῃ τὴν παρὰ τοῦ Μουσωνίου κτλ. φαίνεται ὅμως ὅτι τὸν Σουλῆ ἀποσπασμα πηγήσει ἐκ χειρογράφου ἀνεκδοτοῦ ἢ διασώσας ἀντιβολῆς.
6. εἴγω τὸν τοιοῦτον ἡγ. γ. γ. καὶ λεῖται κτλ. Ταῦτα ἐλλείπουσι παρὰ Σουλῆ.
8. οὕτω βαυδωσι· τὴν γραφὴν ταύτην ἐκείνου βαυδωσι· τὴν διόρθωσιν δὲ ταύτην παρεδίδουσαν τὴν προσηγορίαν ἡ καὶ ἡγεγας.
9. Παρὰ Σουλῆ ἐλλείπουσι ἐκείνῃ τὸ κῶλον τοῦτο· ἐφίλοσφου φησὶς (σημαίνει) ἐστὶ τε καὶ ἡρίων.
10. Ἐν τῷ κωδ. X ὡς τε μοι.



ρόνων και φαύλων βλαβήναι· ὁ δὲ ἐπέμελετο Γούκωνι<sup>2</sup>, ὁππότε<sup>3</sup> φεύγειν αὐτὸν ἐπέταττε Νέρων. Ταῦτα ἐγὼ τῆς ἐπιστολῆς τῆς σῆς ἐπαίνεσας, τὸ τρίτον οὐκ οἶδα ὅν τινα πρόπον ἀποδείξασθαι· γράφεις γὰρ κελύων σημαίνειν ὅ, τι ἂν μοι παρὰ μῆλος πράττειν αὐτός ἢ λέγειν δοκεῖς, ἐγὼ δὲ ὅ, τι μὲν πλέον ἐμυθῶ νῦν ἢ σοὶ προσήκει<sup>4</sup>. Περίστι<sup>5</sup> γὰρ σοι καὶ σχολή, καὶ φύσεως ἔχεις εὖ, καὶ φιλοσοφίας ἔρως, εἰς τοὺς ἄλλους τῶν πώποτε. Τρία δὲ ἄμα ταῦτα ξυνελθόντα ἤρκεσεν ἀπορῆναι τὸν Ἀμαρίωνα τῆς παλαιᾶς μουσικῆς εὐρετήν, χρόνος, πνεῦμα θεῶν<sup>6</sup>, ἔρως τε ὁμωφιδίας<sup>7</sup>. Χρὴ οὖν σε περιστάσθαι, καὶ διὰ τῶν ἐπιστολῶν τὰ πρακτέα καὶ τὰ μὴ παραινέειν πρὸς ἑαυτὸν· ὁρῶμεν γὰρ καὶ τῶν στρατευομένων οὐ τοὺς εἰρηνεύοντας συμ-  
10 μαχίας δεόμενους τοὺς πονουμένους δι' οἷμαι τῷ πολέμῳ· καὶ τῶν κυβερνητῶν οὐχ οἱ μὴ πλέοντας τοὺς πλέοντας παρακλοῦσιν, οἱ καυτιλλόμενοι δὲ τοὺς σχολῇν ἄγοντας. Οὕτως ἐξ ἑαυτοῦ δικαίον ἐράνῃ τοὺς σχολῇν ἄγοντας τοῖς ἐπὶ τῶν ἔργων ἀμύνειν καὶ παρεστάναι· καὶ τὸ πρακτέον<sup>8</sup> ὁρῶμεν εἰσθαι, ἐπειδὴν οἷμαι τὰ αὐτὰ καὶ προσβῆναι. Ταῦτα διανοηθέν σε προσήκει τοῦθ' ὅπερ ἀξιολογῶν παρ' ἡμῶν εἰς σέ  
15 γίνεσθαι δρᾶν, καὶ εἰ σοι εἴδον καὶ ξυνώμειθα, ἴν' ἐγὼ μὲν ὅ, τι ἂν μοι φαίνεται περὶ τῶν σῶν ἀπάντων πρὸς σε ἵκμενον, σὺ δὲ αὖθις πρὸς με περὶ τῶν ἐμῶν λόγων εἰς σε καὶ πράξεων ταύτης γὰρ οἷμαι τῆς ἐμοῦσθις οὐδὲν ἂν ἡμῖν γίνεσθαι κἄλλιον. Ἐρ-  
ρομένον σε ἢ θεῖα πρόνοια διαφυλάττει πολλοὺς χρόνους, ἀδελφεῖ ποθενότατε<sup>9</sup>. Ἴδοι-  
μί σε διὰ ταχέων ὡς εὐχεμαι.

20

Πρίσκω<sup>10</sup>

Περὶ τοῦ τῆν σὴν ἀγαθότητα πρὸς με ἦκειν· ἐπερ διανοῇ, νῦν σὺν τοῖς θεοῖς βούλευσαι καὶ προθυμήθητι<sup>11</sup>. Τυχὸν γὰρ ὕλινον ὕπερ, οὐδὲ ἐγὼ σχολῇν ἄγω. Τὰ ἱαμβόλιον πάντα μοι τὰ εἰς τὸν ὁμώνυμον ζήτην, ὄντας δὲ μόνος· ἔχει γὰρ ὁ τῆς σῆς ἀδελφῆς γαμβρὸς εὐδιόρθωτα· καὶ μὴ σφάλωμαι, καὶ σημείων τί μοι, ἡνί-  
25 κειν καὶ τοῦτο τὸ μέρος ἔγραψον, ἐγένετο θαυμάσιον. Ἰκεῖν τεῦμα σε ἴδ' διαβριλεύωσαν<sup>12</sup>, 2520α  
οἱ Θεοδώριοι καὶ τὰς σὰς ἀκοάς, ὅτι ἀρα φιλότιμος ὁ θεός<sup>13</sup>, ἀλλήθως καὶ μετὰ Πυ-  
θαγόρην καὶ Πλάτωνα τρίτος ἱαμβόλιος<sup>14</sup>. Εἰ δὲ πολυμήρον πρὸς σέ τῆν αὐτοῦ διὰ-

1. Σουβιάς· βαρύν.

2. Hertl. νίκη.

3. Ἐν τῇ ἐπιστημιμένην ἐκδόσει τοῦ κώδικος X<sup>a</sup> ἄλλως ἔχει τὸ τέλος τῆς περιόδου ταύτης· «νῦν ἢ σοὶ τὸ πῶν τοιοῦτόν ἐστιν ὁ πολυμήρων παραινέσεων· περίστις κτλ.

4. Τὰ ἐκ τοῦ περιέσσειν ῥήματα μέχρι τῆς λέξεως ὁμωφιδίας ἀπέσπασται καὶ ὁ Σουβιάς ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς. Ἰδε ἐν λ. Α. μ. φ. ω. ν, ἐνθα λέγει· «Ἀμαρίων· οὗτος παλαιᾶς μουσικῆς εὐρετής· περὶ οὗ λέγει ὁ Παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ· περίστις κτλ.

5. Σουβιάς· θεοῦ πνεῦμα. Ἐν τῇ X<sup>a</sup> πνεῦμα θεῶν, ὡς ἐν τῇ κώδικι X.

6. Ἐνταῦθα ὁ Σουβιάς προστίθῃσιν ὡς συνέ-  
μειναν τοῦ γαμβροῦ πολλὰ ῥήματα, ἅμα καὶ ἐν τοῖς δυοῖν κώδικι (X καὶ X<sup>a</sup>) οὐκ εὐρηνεῖται. Ἐνταῦθεν δὲ δύναται τις ἴσως νὰ υποθέσῃ ὅτι καὶ τὸ παρ' ἐμοὶ καίμενον τῆς ἐπιστολῆς τυγχάνει ἐπιστημιμένην. Τοῦτο δὲ τὸ παράδειγμα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ κώδικι X<sup>a</sup> καίμενα, ἀναγκαζοῦντι με νὰ θεωρῶ ὅτι οὐδὲ παρὼν σχεδὸν τὸν ἐγνωσμένον τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐπιστολῶν περιεσπῶν ἀρχὴς ἡμῶν πληρῆς τὸ καίμενον.

7. Ἐν τῇ κώδικι ἐξ α. ρ. γ. ῥ. ζ.

8. Ὁ κώδικι X<sup>a</sup> παρακτέον.

9. Ὁμοῦ καταστρέφει ὁ Ἰουλιανὸς καὶ τὴν τῆς Πρίσκου αἰ' (Hertl.) ἐπιστολὴν του, ἐνθα οὐκ ἔ-  
ρασε τῷ Hucher ὁ τύπος διαφυλάττει, ὅν  
ἐτρέφον εἰς διαφυλάττει.

(Παλατιογράφ. ἀελκτέον).

10. Τοῦ σοφιστοῦ Πρίσκου (Hertl. σ. 484 Did.) μέμνηται ὁ Ἰουλιανὸς καὶ ἐν τῇ πρὸς Λιβανίον (γ' Hertl.) ἐπιστολῇ του, καλῶν αὐτὸν φιλόσοφον, πρὸς ὃν καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ, αἰ' ἐπιστολὴν ἀπευθύνει. Ἡ παρούσα δὲ θεωρητικὰ δευτέρα.

11. Ταῦτα σχετίζονται πρὸς ὅσα ὁ Ἰουλιανὸς γράφει τῷ Λιβανίῳ (Hertl. σ. 482). «Ἐπειδὴ τῆς υποσχέσεως ἐπέλαβον· τρίτη γὰρ ἐστὶ σήμερον, καὶ ὁ φιλόσοφος Πρίσκος αὐτὸς μὲν οὐκ ἔχει, γράμματα δ' ἀπέστειλεν ὡς ἔτι προκείμενα· ὑπομνηστικὰ σε τὸ χρέος ἀπαιτῶν.

12. Ὁ κώδικι X ὁρίσθη λαλῶν λέγειται.

13. Ἐν τῇ κώδικι X<sup>a</sup> ὅτι· ἀρ' ὁ θεὸς. Τὸν διὰ τὴν νεοπλατωνικὴν φιλοσοφίαν ἱαμβόλιον ὠνόμασε καὶ ἀλλὰ τοῦ Ἰουλιανὸς θεῶν (Orat. IV, σ. 204, 11), θεῶν ὁ ὅτι αὐτὸν (σ. 518, 43), ἰερόφανος τῶν (fr. c. Hertl.), δαίμονιον (Orat. VII, σ. 288, 5) καὶ θεῶν (Ἡλίου) φίλον (Orat. IV, σ. 204, 17).

14. Τὸν αὐτὸν πρὸς τὸν ἱαμβόλιον θαυμασμὸν ἐκφράζει ὁ Ἰουλιανὸς καὶ ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Orat. IV (σ. 189, 14). «Οἷδα μὲν οὖν καὶ Πλάτωναν τὸν μέγαν καὶ μετὰ τούτων ἄνδρα τοῖς χρό-  
νοις, οὗτοι μὲν τῇ φύσει καταδεστέον· τὸν Χαλκιδάειον, τὸν ἱαμβόλιον· δι' ἡμᾶς τὰ τε ἄλλα περὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ ὅ, καὶ ταῦτα διὰ τῶν λόγων ἐμύνηται κτλ. Orat. VII (σ. 281, 48) αἰσπόμενοι δὲ νόσος ἔχοντες ἄνδρες, ὅν ἐγὼ μετὰ τοὺς θεοὺς εἶ-

νοικαν φανεράν ποιείν, ὡς ἔπεται τοῖς ἐνθουσιῶσιν, οὐ παρελθόντος ἡ συγγνώμη<sup>1</sup> καὶ αὐτὸς δὲ περὶ μὲν ἰαμβελίων ἐν φιλοσοφίᾳ, περὶ δὲ τὸν ὁμιώνων<sup>2</sup> ἐν θεοσοφίᾳ μενοιῶ· καὶ νωμῶ τοὺς ἄλλους κατὰ τὸν Ἀπολλοδώρου<sup>3</sup> μῆθιν εἶναι πρὸς τοῦτους. Ὑπὲρ δὲ τῶν Ἀριστοτέλους συναγωγῶν, ἃς ἐποίησεν<sup>4</sup>, τοσοῦτόν σοι<sup>5</sup> λέγω· πεποίηκας με ψευδεπιγράφων εἶναι σου μαθητὴν· ὁ μὲν γὰρ Τύριος Μάξιμος εἰς βιβλία μὲν πλείονα τῆς λογικῆς ἔλγχετο, ὁ δὲ Τύριος Τύριος Μάξιμος εἰς Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας ἐποίησας, ἴσως δὲ καὶ Βάκχον, ἀλλ' οὐ τὴν νερήνοφρον<sup>6</sup>. Εἰ δὲ ἄλληθι λέγω, παραγενομένη σοι, πολλὰ πάντων τοῦ πέρισι χειμῶνος ἐξελέγξει πάρεργα.

10

5.

Μαξιμόνῳ<sup>7</sup>.

Ναὺς ἐπέταξα γενέσθαι περὶ τὰς Κεγχρείδας<sup>8</sup>. τὸ μὲν οὖν ὅσας ὁ τῶν Ἑλλήνων ἠγορούμενος ἔρπει<sup>9</sup>, τὸ δὲ ὅπως χρῆ ποιέσθαι τὴν ἐπιμέλειαν, ἄκουε παρ' ἡμῶν, ἀδιωροδοκίτως καὶ ταχίως. Ὅπως δὲ μὴ μεταμειλήσει σοι τῆς ταυτάτης ὑπογράφας, αὐτὸς σὺν θεοῖς ἐπιμελήσομαι.

6.

(Ἀνεπιγράφος).

15

Ἐδίδάμην ὅσα ἐπέστειλεν ἡ σὴ φρόνησις ἀγαθὰ καὶ καλὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐπιματὰ καὶ διὰ καὶ πολλὴν ὁμολογήσας χάριν τοῖς οὐρανίοις θεοῖς, ἐν δευτέρῳ δὲ τῆς μελέτης ἀποδομένης, ὅτι καὶ προσληπτέριον ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς θεοῖς ταμιεύειν σπουδάζεις.

Ἰσως Ἀριστοτέλει καὶ Πλάτωνα ἀγαπαί(τε) τέλη-  
πάτες.

1. Ὁ ὁμιώνων οὗτος ἴσως ἦν υἱὸς Ἰμερίου καὶ ἀδελφεὸς τοῦ Σωκράτους· ὁ γὰρ ἔστι καὶ φίλος τοῦ Ἀδανίου, ὅστις ἐν ἐπιστολῇ πρὸς Ἀριστάντην (Wolf. s. 243 ep. 187) ὁνομαζόμενον ἐπὶ τῆς ἰαμβελίων ὁμιώνων. Περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦτο ἐπιστολαὶ (μ', μα', νγ', ξ', ζα' Hertl.).

2. Ἐτέρα μνήσις τοῦ συγγραφέως τοῦτον οὐκ εἴρηται ἐν τοῖς τοῦ Ἰουλιανῶν συγγραμμάσιν. 3. Κατωτέρω λέγει ὁ Ἰουλιανὸς ὅτι ὁ Πρίσκος ἐνὶ βιβλίῳ περιλαμβάνοντι τὴν ἅπασαν ἀναμνησθῆναι αὐτὴν βιβλιογραφικὴν πληροφορίαν ἀναμνησθῆναι δὲ τῶν ἐξ ἡμῶν οὐκ ἐπιβεβαιώσεται φωνὴ πρὸς αὐτὸν τὸν Πρίσκον (ep. 866) καὶ ἔστι τῶν, καὶ ἄλλων δὲ τῶν ἐκείνου μαθητῶν.

4. Ἐν τῇ αὐτῇ Χ τοσοῦτόν σοι.

5. Ἐνταῦθα ἐννοεῖται πάντως ἰσχυρότερον ὑπόμνημα τοῦ Μάξιμου εἰς τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅπερ οὐ διασώθη. Ὁ Ἰουλιανὸς βραβύει ἀπὸ τῆς ἀποδομένης τῆς πρὸς τὸν Πλάτωνα καὶ φανερῶς ἀναμνησθῆναι αὐτοῦ (Hertl. s. 565).

6. Μὴ καταργεῖται τῶν λογίων, καὶ δὲ ἀμειλίχως.

7. Ἐν τῇ αὐτῇ Χ τοσοῦτόν σοι.

8. Ἐνταῦθα ἐννοεῖται πάντως ἰσχυρότερον ὑπόμνημα τοῦ Μάξιμου εἰς τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅπερ οὐ διασώθη. Ὁ Ἰουλιανὸς βραβύει ἀπὸ τῆς ἀποδομένης τῆς πρὸς τὸν Πλάτωνα καὶ φανερῶς ἀναμνησθῆναι αὐτοῦ (Hertl. s. 565).

9. Μὴ καταργεῖται τῶν λογίων, καὶ δὲ ἀμειλίχως.

10. Ἐν τῇ αὐτῇ Χ τοσοῦτόν σοι.

11. Ἐνταῦθα ἐννοεῖται πάντως ἰσχυρότερον ὑπόμνημα τοῦ Μάξιμου εἰς τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅπερ οὐ διασώθη. Ὁ Ἰουλιανὸς βραβύει ἀπὸ τῆς ἀποδομένης τῆς πρὸς τὸν Πλάτωνα καὶ φανερῶς ἀναμνησθῆναι αὐτοῦ (Hertl. s. 565).

12. Μὴ καταργεῖται τῶν λογίων, καὶ δὲ ἀμειλίχως.

13. Ἐνταῦθα ἐννοεῖται πάντως ἰσχυρότερον ὑπόμνημα τοῦ Μάξιμου εἰς τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅπερ οὐ διασώθη. Ὁ Ἰουλιανὸς βραβύει ἀπὸ τῆς ἀποδομένης τῆς πρὸς τὸν Πλάτωνα καὶ φανερῶς ἀναμνησθῆναι αὐτοῦ (Hertl. s. 565).

14. Μὴ καταργεῖται τῶν λογίων, καὶ δὲ ἀμειλίχως.

15. Ἐνταῦθα ἐννοεῖται πάντως ἰσχυρότερον ὑπόμνημα τοῦ Μάξιμου εἰς τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅπερ οὐ διασώθη. Ὁ Ἰουλιανὸς βραβύει ἀπὸ τῆς ἀποδομένης τῆς πρὸς τὸν Πλάτωνα καὶ φανερῶς ἀναμνησθῆναι αὐτοῦ (Hertl. s. 565).

16. Μὴ καταργεῖται τῶν λογίων, καὶ δὲ ἀμειλίχως.

17. Ἐνταῦθα ἐννοεῖται πάντως ἰσχυρότερον ὑπόμνημα τοῦ Μάξιμου εἰς τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅπερ οὐ διασώθη. Ὁ Ἰουλιανὸς βραβύει ἀπὸ τῆς ἀποδομένης τῆς πρὸς τὸν Πλάτωνα καὶ φανερῶς ἀναμνησθῆναι αὐτοῦ (Hertl. s. 565).

18. Μὴ καταργεῖται τῶν λογίων, καὶ δὲ ἀμειλίχως.

19. Ἐνταῦθα ἐννοεῖται πάντως ἰσχυρότερον ὑπόμνημα τοῦ Μάξιμου εἰς τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅπερ οὐ διασώθη. Ὁ Ἰουλιανὸς βραβύει ἀπὸ τῆς ἀποδομένης τῆς πρὸς τὸν Πλάτωνα καὶ φανερῶς ἀναμνησθῆναι αὐτοῦ (Hertl. s. 565).

20. Μὴ καταργεῖται τῶν λογίων, καὶ δὲ ἀμειλίχως.

21. Ἐνταῦθα ἐννοεῖται πάντως ἰσχυρότερον ὑπόμνημα τοῦ Μάξιμου εἰς τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅπερ οὐ διασώθη. Ὁ Ἰουλιανὸς βραβύει ἀπὸ τῆς ἀποδομένης τῆς πρὸς τὸν Πλάτωνα καὶ φανερῶς ἀναμνησθῆναι αὐτοῦ (Hertl. s. 565).

22. Μὴ καταργεῖται τῶν λογίων, καὶ δὲ ἀμειλίχως.

## ΕΠΙΤΕΤΜΗΜΕΝΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΤΩΝ

## ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

## 1.

(Τεμάχιον τῆς πρὸς Ἰ. αὐτὸν ὑπ' ἀριθ. 581 ἐπιστολῆς εὐρισκόμενον ἐν τῇ ἀλ. δι. 581 τῆς ἐκδ. Herl. γρ. 10-14, οὗ ἡ ἀρχὴ [ἀπο]-λειπ[όμε]νον, ὡς περ οἷον οἱ μὲν κ. λ. Π. παρίνετος τῶν ἐκδόσεων ῥαῖς ἀλλ' ἀπὸ τῆς νείης ἀεὶ καὶ πανταχῇ προσφερόμενα) ἰλλεῖται ἐν τῷ Χ<sup>α</sup>. Διῃροὶ δὲ γραφαὶ παρατηροῦνται μόνον αἱ ἐξῆς δύο. Γρ. 10: εἰ μὴ ἐκείνοι ἀντὶ ἀκακίῃς—13: θεσμῶ ἀντὶ ἀδισμῶ).

## 2.

τῷ αὐτῷ.

(Εὐρίσκειται πλήρης ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν, ἀλλ' ἐπιγράφεται «Ἐπιτομὴ φιλοσόφου» [Herch. ν<sup>ς</sup>, Herl. ν<sup>ς</sup>]. Κατὰ δὲ τὸν κώδικα Χ<sup>α</sup> ἀπευθύνεται τῷ Ἰαμβλίῳ [ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 3]. Διῃροὶ γραφαὶ—p. 566, 23: μικρότερι, ὡς ἐν τῷ κώδ. Heidelb. 356—p. 567, 1: εἰ δὲ δὴ καὶ τὸν ἡμῶν τὰ τῆς προσρήσεως ἐν βραχὺ γένηται, μὴ δ' οὕτω—3: ὁ παρ' ἡμῶν).

## 3.

τῷ αὐτῷ.

Ἐγρῆν μὲν ἡμῶς τῇ γραμματικῇ πειθόμενος τῷ Δελφικῷ γινώσκοντι αὐτοὺς καὶ μὴ τολμᾶν ἀνδρὲς ἀκοῆς τοσοῦτον καταβαρύνειν, ὃ καὶ ἀφένει μόνον ἀντιβλέπει διαγερῆς. Μικρὰ μὲν ἀντὶ μεγάλων τῶν παρὰ σοῦ καὶ τῷ ὄντι ῥαλλὰ χροσῶν ἀντιπρόσθετος, οἱ δὲ ἔχοντες τὸν Ἑρμῆν τὸν ἡμέτερον ἐ-

στίνοντας:1 πρὸ σου<sup>2</sup> δὴ τὸν λόγον<sup>3</sup> εὐμενὲς νεύματι<sup>4</sup>, πάντως οὐδὲ τῆς Ἐκότης<sup>5</sup> τοῦ δειπνοῦ τὸ λιτὸν ὁ Θησεύς<sup>6</sup> ἀπηξίωσεν, ἀλλ' ἤξει καὶ μικροῖς εἰς τὸ ἀναγκαῖον ἀρκεῖσθαι.

## 4.

('Ανεπιγράφος) 8.

Τὴν ἱερικὴν ἐπιστομὴν σωτηριώδη τοῖς ἀνθρώποις τυγχάνει τὸ ἀναγλῆς τῆς χρείας μαρτυρεῖ. διὰ καὶ αὐτὴν ἐξ οὐρανοῦ πεπονημένα δικαίως φιλοφρονεῖται κηρύττουσιν.

## 5.

Εὐστοχίω.

(Herch. Θ'. Herl. κ'. Ἐν ταῖς ἐκδ. ἐπιγράφεται «Ἰουλιανὸς Εὐστοχίω»· ἐστὶ δὲ πλήρης καὶ ἐν τῷ Χ<sup>α</sup>, πῇ ἢ παρατηροῦνται αἱ ἐπόμεναι διαφοραὶ: p. 500, 22: συναγροῦσι, ὅταν ἀπροσδόκητος—p. 501, 22: πῶς δὲ οὐ μᾶλλον—4: οὐ μόνον ἡμῶν—6: ἡμῶν—7: τοῦτο, ὡς οἱ κώδ. G Ph—8: τῆς ἐπατείας· ἄξει—9: ἐν καὶ παρὰ πᾶσι, ὡς ἡ κοινὴ γραφή).

## 6.

Ἱμερῖω ἐπάρχῳ Αἰγύπτου<sup>10</sup>.

Οὐκ ἀδακρυεῖ σου τὴν ἐπιστολὴν ἀνέγνω, ἣν ἐπὶ τῇ συντακτικῇ θανάτῳ πεπονηται, τοῦ

1. Αἱ ἐντεῦθεν ἐλλείπουσαι γρ. 16-18 εὐρίσκονται μετὰ τὴν λέξιν νεύματι.

2. Οὕτω καὶ ἐν p. 1.

3. Ἐν ταῖς ἐκδ. καὶ αὐτὸς τὸν λόγον.

4. Ἰδε τὴν ὡς υποσημαίνω 1.

5. Ἐν ταῖς ἐκδ. Ἐκότης.

6. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπαντᾷ ἐν ταῖς ἐκδ. πρὸ τοῦ δειπνοῦ.

7. Ἐλλείπουσιν ἐντεῦθεν αἱ ἐν ἀλ. δι. 513 γρ. 18-20, 21-25 καὶ αἱ ἐν ἀλ. δι. 544 γρ. 1-5.

8. Ἐν ταῖς ἐκδ. ἐπιγράφεται «Ἰουλιανὸς νόμος περὶ τῶν ἱερῶν» [Herch. ζγ', Herl. 28b].

9. Ἐλλείπει ἐντεῦθεν τὸ λοιπὸν τοῦ νόμου τοῦτου, p. 544, γρ. 16-22.

10. Ἐν τῷ Har. κώδ. «Ἱμερ. ἐπ. Αἰγ. ἐπὶ τῇ γυναικί», ἐν ταῖς ἐκδ. «Ἀμερῖος». [Herch. λγ', Herl. λγ'].

1. Οὕτως ἐν τῷ Χ<sup>α</sup>, ἥτοι τῇ Ἰαμβλίῳ [Herch. κ', Herl. κα'].

2. Ἐν ταῖς ἐκδ. Phk γινώσκειν.

3. Ἐν ταῖς ἐκδ. ἀκοῆς, κατὰ τὸν κώδ. Bar.

4. Κοινὴ γραφή· ὁ κ. Ph ἔχει κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ ὅπου παρὰ βιβλίου 3 τίς Hercher καὶ ὁ Hertlein.

5. Ἐλλείπουσιν ἐντεῦθεν πολλὰ, p. 542, 8-24 καὶ p. 543, 1-13.

6. τὸν παρὰ σοῦ, οὕτως ἐν τῷ Χ<sup>α</sup>, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐκδ. Bar. Ph.



πάθος τὴν ὑπερβολὴν ἀπαγγελίας<sup>1</sup>, γυναικα νῶν ἀποβαλὼν σώφρονά τε καὶ θυμικὴν τῇ γῆμιναι, πρὸς δὲ καὶ παίδων ἱερῶν μητέρα πρὸ ὥρας ἀναπαύσεσσαν καθάπερ ὅσα λαμπρῶς ἡμῖν ἔχουσιν, εἰτα ἐν ὀλίγῃ καταβαλοῦσαν τὴν φλόγα<sup>2</sup>. «Παισταὶ δὲ πάντων ἄξιος ἦν ὁ καλὸς Ἰμέριος ἡμῶν ἀλγεινῶς τινὸς εἰς παῖδαν εἰσεῖν, ἀνὴρ καὶ λόγῳ χρηστὸς καὶ ἡμῖν ἐς τὰ μαλιστα<sup>3</sup> τῶν φίλων ὁ ποθεινότερος. Οὐ μὴν ἄλλ' εἰ μὲν ἕτερος ἦν, ὃ γράφειν ὑπὲρ τούτων ἔχρη, πάντως ἂν ἔδει μοι πλείονων εἰς τοῦτο τῶν λόγων<sup>4</sup>, τό τε συμβᾶν ὡς ἀνθρώπινον καὶ τὸ φέρειν ὡς ἀναγκαῖον καὶ τὸ μηδὲν ἐκ τοῦ μάλλον ἀλγεῖν ἔχειν πλέον εἶρα<sup>5</sup>, καὶ πάντα ὅσα ἔδοκει πρὸς τὴν τοῦ πάθους παραμυθίαν ἀρμόσσειν ὡς ἀγνοῦντα διδάσκοντι. Ἐπεὶ δὲ αἰσχρὸν<sup>6</sup> ἦν τοῖς καὶ πρὸς ἀνδρα τοὺς ἀλλοῦς<sup>7</sup> νοουθετεῖν εὐδοτα ποιῆσαι λόγους, οἱς χρῆ τοὺς εἰδοτάς σιωπῶναι καὶ σιωπῆναι<sup>8</sup>, φέρε σοι τὰλλα<sup>9</sup> παρὲς ἀνδρὸς εἶπω ὅρα<sup>10</sup>· οὐ μῦθον εἶτε δὴ λόγον ἀληθῆ<sup>11</sup>, σοὶ μὲν ἴσως οὐ ζῆλον, τοὶ πλείους δ' οὐ εἰκό<sup>12</sup> ἀγνωστον, ὃ δὲ καὶ μοῦνον ἡσπασμένος καθάπερ φαρμάκῃ νηπενθίσ<sup>13</sup> λῶ[σιν] ἂν ἴδῃς τὸν πάθους<sup>14</sup>.

7.  
περὶ παραμυθίας τοῦ [ ]η[μοκρίτου]...  
πρὸς Δαρείον.

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ἀκούειν<sup>1</sup>· ὁ δὲ Δαρεῖος, ἀνὴρ βάρβαρος καὶ ἀπαίδευτος, ἐκδοτός ἦν<sup>2</sup> καὶ πάθει.

1. Αἱ ἐκδ. ἀγγελίας πρὸς τὸν τῷ καὶ καθ' ἑαυτὸ λόγῳ τὸ δὲ τῷ ἔξιον εἶναι, γυναικα νῶν σώφρονα καὶ
2. Ἐαλπίσθαι ἐνταῦθα (γρ. 18-19) τὰ εἶτα καὶ τὸ τοῦ πάθους εἰς σὲ τεῖνειν οὐχ ἡττόν μοι δοκεῖ λυπηρὸν εἶναι.
3. Αἱ ἐκδ. ἡκιστα γὰρ.
4. Αἱ ἐκδ. ἡμῖν Ἀμέριος.
5. Ἐν τῇ Χ<sup>α</sup> εἰς (ἐκ) εἰς ταμάλιστα.
6. Ὁ Bar. κωδὴς ἐπ'.
7. Αἱ ἐκδ. εἰς τοῦτο λόγῳ.
8. Τὸ ἀδρεῖν ἀπαλείπει ὁ Hercher.
9. Ὁ Hercher διερωτῇ εἰς αἰσχρὸν.
10. Αἱ ἐκδ. καὶ τοὺς ἀλλοῦς.
11. Αἱ ἐκδ. μὴ εἰδ. σωφρονεῖν πα-  
θεῖν.— 12. Αἱ ἐκδ. τὰ δὲ λλκ.
13. Αἱ ἐκδ. σοφοῦ, μεθ' ὃν Horkelius προσθή-  
κεν εἰς, ὅπερ ὁ Hertl. ἔστω μετὰ τὸ ἀνδρὸς.
14. Αἱ ἐκδ. εἰ, ὡς εἰκός.
15. Ἐν τῷ κωδ. Χ<sup>α</sup>, τοῦ πάθους. Ἄλλὰ  
Hertl p. 533, 11-24 καὶ p. 534, 1-11.
16. Ἦ ἐμπειρὰ ἡ αὐτὴ ἀναγινώσκεται ἐν τῇ ὡς,  
ἐνθα προστίθεται καὶ ὁ ἀρμόδιος αἰ' ὅς ὑποτίθεται ὅτι  
ἐλπίσθαι ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ κωδ. ἦ ἐπιστολαί.
17. Ἦε Hertl p. 534, 12: εἰ δὲ Δαρεῖον,

τὸ δὲ, ἀνδρα «Ἑλληνα καὶ παιδείαν ἀληθῆ πρι-  
θεύοντα, καὶ παρὰ ταυτοῦ τὸ εἰκό<sup>1</sup> ἔχειν ἔχρη<sup>2</sup>,  
εἰτα καὶ ἄλλοις αἰσχρὸν τοῦ λογισμοῦ<sup>3</sup> γένει<sup>4</sup> ἂν,  
εἰ μὴ ταῦτόν γένετο<sup>5</sup> χρόνῳ.

8.

Μαξιμὸς φιλοσόφῳ.

(Εἰρίσκειται πλήρης ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν [Her-  
sch. i. e. Hertl. i. s.]—p. 495, 4: ἀκτίνας, ὡς  
ἐν τῷ κωδ. V—5: γεστοῦ καὶ νότου—6-8:  
ἡμεῖς δὲ σοὶ εὖς ἐπιστολῆς, καθάπερ Ἐρμῆ  
λόγῳ τὰς ἡμετέρας ἐγγειροῦμεν. πάντως  
οἷδ' ὁ Πήρος ἀδικεῖ τοὺς Κέλεις, ὅς τὰ μὲν  
κτλ.—13: πέμπει ἐντὶ τοῦ αἰπεινῆ.—15:  
ὅπερ ἀνω).

9.

Ἰαμβλίχῳ.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' ἂν ἐν ἀνθρώποις<sup>1</sup> φαίην ἂν ὅλους εἶ-  
να<sup>2</sup>, ὥς ἂν Ἰαμβλίχῳ μὴ συνῶ. Ἄλλ' ἐραστὴς  
μὲν εἶναι σὸς ὁμολογῶ<sup>3</sup>· κἂν γὰρ ἀνὰ μὲν με λέγει  
τις εἶναι κτλ. κτλ. Σημειῶν δὲ τὰς διαφερομένας  
γρᾶς, ὡς καὶ τὰς ἐλλείψεις.—p. 523, 12: τὴν  
ἐμὴν ψυχὴν ἢ δ. τῷ λόγῳ.—Ἐλπίσθαι  
αἱ γρ. 12 (ἀπὸ τοῦ «τῶν γε μὴν παλαιῶν κτλ.»)  
μέχρις 22 καὶ αἱ ἐν ἐσλὶ 524, 1-3. Συμμετρεῖται  
δὲ ὁ λόγος ἀπὸ τῶν «Πρωτὰ μὲν δὴ» κτλ.—p.  
524, 4: φασί—5: ὅτι τῆς σοφῆς κατὰ τοὺς  
κώδικας LPhkl.—8: τῆς μὲν ὧν ἴδεις φθό-  
σεως, κοινὴ ἀνάγκη—9: δὲ οὐκ—13: εἰ  
καὶ μὴ, ὡς ἐν τῷ V—15: ἀκτίνας—16:  
οὐ μόνον παρόντας, ἀλλὰ καὶ ἀπόν-  
τας.—18: νικᾷς—p. 525, 2: εἰς τὴν Ἀ-  
σκληνίαν, ὡς ἐν τῷ V.—Αἱ ἐν τῇ αὐτῇ ἐσλὶ  
(γρ. 6-6) λέγει «ὥστ' ἔμαθ' γε... κόσμῳ» ἐλ-  
δὲνδρα, βάρβη, καὶ ἀπαίδ, ἐκδοτοῦ  
κτλ.

1. Ὁ Herch. διὰ τὸν ἐν εἰς ἀκος.
2. Αἱ ἐκδ. ἐχρη<sup>1</sup>, ἔχρη<sup>2</sup>, ἔχρη<sup>3</sup> ὁ Sinf-  
nis μεταθέλων ἐν τῷ κωδ. V.
3. Ὁ Herch. διερωτῇ εἰς τῷ λόγῳ.
4. Οὕτω καὶ ἐν τῷ κωδ. V, ὅπερ Uebel μετέ-  
βαλεν εἰς σθ ἐνός.
5. Ἐν ταῖς ἐκδ. «Ἰουλιανὸς Ἰαμβλίχῳ φιλο-  
σόφῳ» [Herch. γγ', Hertl. δδ']—Ἰαμβλίχῳ  
ἐν τῇ Χ<sup>α</sup> αἱ γραμματ. 2-4 p. 523.
6. Οὕτως ἐν τῇ ἐκδ. Herch. Σημειοῦσθαι δὲ  
ἐν τῇ Χ<sup>α</sup> καὶ ἡ κατάληξις ὡν ἀνάγινώσκεται  
V ἐχει οὐδ' ἂν ἀνθρώπων.
7. Αἱ ἐκδ. εἰναί p. 525 ὡς κατὰ τὸν  
κωδ. V.
8. Ἐλπίσθαι ἐνταῦθα τὰ καθάπερ ἐκεῖνος  
τοῦ Τηλεμάχους.



γε κατὰ, οὕτω καὶ ἐν Χ—19: πάντα πρὸς ἡμᾶς, οὕτω καὶ ἐν Χ).

### 13.

#### Προκρίσιον.

Τί δὲ οὐκ ἐμῶν ἐγὼ Προκρίσιον τὸν καλὸν προσγορεύειν, ἀνδρὰ τοῦ λόγου ἀριεπύτου, καθάπερ οἱ ποταμοὶ τοῖς πεδίοις ἐπαφίθαι τὰ βέλματα, καὶ ζητοῦντα τὸν Περικλέα κατὰ τοὺς λόγους ἔξω τοῦ ζυνταράττειν! καὶ ζυγκυκῆν τὴν Ἑλλάδα; θαυμάζειν δὲ οὐ γὰρ τὴν Λακωνικὴν εἰ πρὸς οὐτὸν βραχυλογίαν μνησταιμένην. Ὅτι μὲν γὰρ πρέπει τοῖς σοφοῖς μακροῦς πάντι, ἡμῖν δὲ ἀρκεῖ καὶ τὰ βραχέα πρὸς ἡμᾶς. Ἰσθὶ δὲ οἱ πολλοὶ πανταχόθεν κλέω πράγματα ἐπερὶ<sup>13</sup>.

### 14.

#### Ἰουλιανὸς εἰς αὐτοῦ.

Εἰ πῦρ ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις, ὅπως αὐτοὺς ποιοῦμαι, ἐξ ὧν δὴ καὶ εἶπεν θεὸς ἄνθρωπον ποιοῦμαι. Τί γὰρ οὐκ ἐστὶν ἐν τοῖς σοφιστάσι; εὐνοία, πίστις, ἀλήθεια καὶ τὸ πρὸς τοῦτον, οὐ χωρὶς οὐδὲν ἐστὶ τέλλα, φρόνησις καὶ τοῖς ἐκαστοῖς μέρεσιν,

1. Οὕτω πάντες σχεδὸν αἰετῶδες, πλὴν τῶν Bar. καὶ X ἐχόντων Πρὸς αὐτὸν σοφιστῆν.

2. Οὕτω καὶ ὁ κωδὸς Palatinus, καὶ οἱ λοιποὶ ἐφείντα, ὅπερ ὁ Ruiske καὶ ὁ Hertlein διώκοντες ἔπειτα ἐφείντα, προέκρινον οὕτως ὡς ἀκρίβειαν μεταξὺ τῆς μετοχῆς ταυτησὶ καὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἐπαφίθαι.

3. Αἱ ἐκδ. ὡς περ. Σημειοῦσθαι δὲ ὅτι ἐν αὐτῇ ἀνεναντιοῦνται οὕτω τὸ ἡγουμένον κῶλον ἀντικεινῶς ἐφείντα (H. ἐπαφίθαι) τοῖς λόγοις διωρόμενον ὁρθῶς, κατὰ τὸν ἡμέτερον κώδικα, εἰς τὸν ταύτην γραφὴν ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Heiske προτείνει παρελκόμενος αὐτὴν. Οἱ ἡμέτεροι φωνοὶ κώδ. X καὶ X<sup>3</sup> ἐπικρατοῦσι νῦν τὴν ὁρθοτατην τοῦ Palatin. γραφῆν.

4. Αἱ ἐκδ. συνταράττειν.

5. Οὕτω καὶ αἱ κώδ. Phi.

6. Hertl. ὡς οὐ.

7. Οὕτω καὶ ὁ Hertl., καὶ δὲ ἐκδ. πρὸς σα.

8. Κοινὴ γραφὴ, ἢ ὁ Hertl. διωρόμενος εἰς ἐμῶν.

9. Αἱ ἐκδ. ὡς οὐ γὰρ.

10. Οὕτω καὶ ὁ Hertl. κατὰ τοὺς κώδ. Phi.

11. Αἱ ἐκδ. ἀπὸς λόγους.

12. Αἱ ἐκδ. ὅτι καὶ οὐ.

13. Αἱ ἐκδ. ἐπὶ πρῶτον. Ἐν τῇ X<sup>3</sup> εἰσάγεται τὸ

14. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην πληροτέραν ἵστανται ὁ X. Σημειῶν δὲ μόνον τὰς διαφερόμενας γραφάς.

15. Ὁ κωδὸς X<sup>3</sup> εἰσάγει.

ἀγγιζοῖται, συνάγει, εὐδουλίῃ διαδεικνυμένη. Ὅτι δὲ οὐκ ἀντιγράφω, τοῦτο γὰρ καὶ κατεμύμνω, σχεδὸν οὐκ ἄνω μὰ τοὺς θεοὺς καὶ μὴ νομίστης ἀκρίβειαν εἶναι μηδὲ παιδὶν τὸ πρῆγμα. Μαρτύρων οὐκ ἀκολουθεῖ μοι πυκνόν καὶ φιλανθρωπία: καὶ αὐτὰ τοῖς περιεπτοῖς εἶκοι καὶ φυλακτηρίοις δίδεται γὰρ αἱ: δέδμενος ὡς εἰκός, εἰπερ ποτε ἄλλοτε καὶ νῦν, εὐχῶν πολλῶν πάντων καὶ μεγάλων. Καὶ οὐ φημι τοῦτο, ὡς οὐκ ἐπαχθῆ τὰ πρὸς σὲ γραφέντα καὶ πλήρη πάσης ὑβρείας καὶ ὑπεροφίας: ἀλλὰ χρὴ φέρειν ἀνδρὸς γὰρ λίαν ἀγαθοῦ καὶ μεγαλόφρονος ἀκούειν μὲν κακῶς, λέγειν δὲ μὴ κακῶς. Ὅτι περ γὰρ τὰ βαλλόμενα πρὸς τοὺς στερεοῦς καὶ γενναίους τοῖχους, ἐκείνους μὲν οὐ προσκίναται οὐδὲ πλήττει οὐδὲ ἐγκλίθεται, σφοδρότερον δὲ ἐπὶ τοὺς βαλλόντας ἀνακλιᾶται, οὕτω πᾶσα λοιδορία καὶ βλασφημία καὶ ὑβρὶς ἀδικῶς ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καταχευέσθαι, θιγγάνει μὲν οὐδ' αὖτις ἐκείνου, τρέπεται δὲ ἐπὶ τὸν καταγχεύοντα. Σκόπει δὲ ἐκείνου μόνον: ποιεῖς ἐστίν, ὑπέμεινε γενναίως αὐτόν: εἰ δὲ ἐπεικὴς καὶ μέτριος ἐστὶ καὶ ἡμᾶς περὶ σέ, δὲς αὐτῷ συγγνώμην: τοὺς γὰρ ἀγαθοὺς δημοσίῃ καὶ ἰδίᾳ περὶ ἡμᾶς οὐκ καθήκοντες γένονται, φίλει γὰρ.

### 15.

#### Εὐκλείδης φιλοσοφῶν.

Πότε γὰρ ἡμᾶς ἀπελὶφθῆν ἴνα καὶ γράφωμεν, ἢ πότε οὐχὶ τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς ὡς παρόντα τε θεωροῦμεν; οἱ γὰρ οὐ μόνον συνεῖναι σοὶ καὶ σκευαλεῖν δοκούμεν, ἀλλὰ καὶ τῶν γε νῦν σοὶ προσκείμεν ὡς ὑπὸ παρουσίᾳ τῇ σῇ τὰ εἰκότα κηρύσσειν. Ἀλλ' εἴτε σοι φίλον ἐστὶ, καὶ πρὸς τοῦτο ἐκόντες ὑπακούομεν, πάντως γε τοῦ λόγου θεῶντι παρακαλεσθῆ καὶ τὸν ἱππὸν εἰς πεδὶν ἀξίει.

1. Ὁ κωδὸς X μὴ εἰσάγει.
2. Ὁ κωδὸς X γὰρ εἰσάγει ἀγαθοῦ.
3. Ἐν τῇ X<sup>3</sup> εἰσάγει ἀγαθοῦ λέγειν.
4. Hertl. Hertl. σῇ.
5. Αἱ ἐκδ. ἡμῶν ἀπελὶφθῆν.
6. Τὸ τοῖς προσκείμεν ὁ Hertl. εἰσάγει.
7. Οὕτως ἐγράφη καὶ ὁ Sintenis ἐπὶ τῶν αἰ γ α ὡ ν.
8. Αἱ ἐκδ. ἀξί σοι συνεῖναι.
9. Ἐλλείπει ἐν ταῖς ἐκδ.
10. Ἐλλείπονται ἐνταῦθα αἱ γρ. 3-5 ἐκδ. Hertl. p. 595.
11. Αἱ ἐκδ. ὡς πακούομεν.
12. Οὕτως ἐν τῇ X καὶ X<sup>3</sup>, αἱ ἐκδ. πᾶν τὸς γε, τὸ τοῦ λόγου, θεῶντι.
13. Αἱ ἐκδ. τῇ παρακαλεσθῆ ἐν γρ. p. 61.
14. Ἐλλείπονται ἐνταῦθεν αἱ γρ. 8-19 τῆς ἐκδ. Hertlein.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА



## E G.

μαζίμω φιλοσόφω<sup>1</sup>.

ἴκνται ἀδρόνως<sup>2</sup> ἐπεισὶ μοι καὶ ἀποκλείει τὴν φωνήν· ἄλλο ἄλλως<sup>3</sup> προελθεῖν οὐ ζυγωροῦν<sup>4</sup> τῶν ἐμῶν βουλημάτων, εἴτε ψυχικῶν παθῶν<sup>5</sup> εἴτε ὅπως φίλων καταμαζίνει τὰ τοιαῦτα. Τοῦτ<sup>6</sup> πόρρωθεν θεωρούμενος<sup>7</sup> ἰδένα ἄλλον ὑπελαβόν ἢ σέ, πλησίον δὲ ἦδη προσών<sup>8</sup> παρὰ σου<sup>9</sup> πάντως ἦκεν αὐτὸν ἐνθύμιον. Ἐγὼ γὰρ δὲ ἀνὴρ<sup>10</sup> φίλος μὲν, ἦτον δὲ τῆς προσδοκωμένης ὁμιλίας· ἐν μὲν δὲ τοιοῦτον ὄναρ ἐγένετό μοι<sup>11</sup>. Ταῦτά μοι μὲν ἴσως οὐ γράφειν, ἀλλὰ φράζειν χρὴ<sup>12</sup>. Πολλὰ γὰρ ἐλπίσεται μοι πρὸς τοὺς αὐτοὺς λέγειν<sup>13</sup>, ἀλλὰ γρη<sup>14</sup> ταῦτα σάσαι τινα καὶ τῇ παρούσῃ τῇ σῇ. Δεῦρο οὖν<sup>15</sup> τὴν τάξισιν εἴτε δυοὶ εἴτε πλείους χρησάμενος ὀρθήμην<sup>16</sup>. Ἀπώπειλα δὲ καὶ δύο τῶν πιστοτέρων οἰκιστῶν, ὧν ὁ μὲν εἰς ἄχρι τοῦ στρατοπέδου παραπέμψει σε, ἕτερον δὲ ἐξελθούσῃ σε καὶ ἦκεν ἦτοι μηνύσει<sup>17</sup>.

## I 2.

Ἀγκυρώσει<sup>18</sup> καὶ φανερῶσι<sup>19</sup>.

Εἰ δὲ μένει παρ' ὑμῖν ἡ πάλαι προθυμία καὶ μὴ καθάπερ φλέξ λυμπρὰ ταχέως ἀποσβέσθῃ<sup>20</sup>, μακαρίους ὁμάς ἐγὼ<sup>21</sup> ὁπολαύσωμαι<sup>22</sup>, τὰ δὲ ἐμὰ καὶ εἰ<sup>23</sup> φεγγαρομένη ἑλληνιστὶ θαυμάζειν ἄξιον. Οὕτως

1. Herch. λζ', Hertl. λη'.
2. Οὕτω καὶ ὁ κωδ. X. αἱ ἐκδ. ἀδρόνα.
3. Οὕτω καὶ ὁ κωδ. X. αἱ ἐκδ. ἀλλήλως.
4. Οὕτω καὶ ὁ κωδ. Pk.
5. Οὕτω καὶ ὁ κωδ. X (ὅρα ἀνωτ. σελ. 17).
6. Hertl. p. 535, 20.
7. Ἡ κοινὴ γραφὴ ἦν προϊών. Οἱ Reiske καὶ Sintenis διώρθωσαν εἰς προσών.
8. Οὕτως ἐν τῷ X<sup>a</sup>.
9. Οὕτω καὶ ἐν τῷ κωδ. X, αἱ δὲ ἐκδ. Οὕτως δ' ἀνὴρ.
10. Ἐνταῦθα ἐλλείπονται ἱκανὰ ὅρα Hertlein p. 535, 24 καὶ 536, 1 κτλ.
11. Ὅρα περὶ τῆς περιόδου ταύτης, ὡς καὶ περὶ τοῦ τῆς ἐπιστολῆς τέλους, ὅσα ὀρθήματα ἀνωτέρω (σ. 18) κατὰ τὸν κωδικὸν X.
12. Ἐλπίζειν ἐν τῷ X τὸ λέγειν.
13. Ὁ κ. X προστίθισιν ὡς τοῦ θεοῦ σοι.
14. Ὁ κ. X προστίθισιν ὡς πότερον δὲ ὑπὸ ποτέρου γενέσθαι θέλεις, αὐτὸς τοῖς νεανίσκοις σήμηνον.
15. Οὕτως ὁ κ. X<sup>a</sup>, αἱ ἐκδ. Εὐ μένει φίλος ὁ κ. X.
16. Herch. νδ', Hertl. νε'. Ἐλπίζειν ἢ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς. Hertl. p. 565, 5-7.
17. Οὕτω καὶ ὁ κ. X, αἱ δὲ ἐκδ. ἀπέσθη.
18. Οὕτω καὶ ὁ κ. X, αἱ ἐκδ. ἐγώ γε ὁ μὲν αἰ.
19. Ἐνταῦθεν ἐλλείπονται τάδε: p. 565, 10-13 «τέταρτος ἐνταῦθός» κτλ. μέχρι τοῦ «προσέλη-λθάτε».
20. Οὕτω καὶ ὁ κ. X, αἱ ἐκδ. εἰ καί.

ἐσμέν ἐκθεσθερωμένοι<sup>1</sup>· μὴ καταφρονήτε<sup>2</sup> τῶν λογισμῶν, μηδὲ ἀμελήτε<sup>3</sup> βουλευτικῆς μηδὲ τοῦ ποιή-μασιν ὀφείειν. Ἔστω δὲ καὶ<sup>4</sup> τῶν μαθημάτων ἐπι-μύλαια πλείον, ὅ δὲ πᾶς πόνος τῶν Ἀριστοτέλους καὶ Πλάτωνος δογμάτων ἐπιστήμη. Τοῦτο ἔργον ἔστω, τοῦτο κρηπίς, θεμελίος, οἰκοδόμος, στέγη<sup>5</sup>: Ἐγὼ νῆ τὴν θέαν δίκην ὁμάς ὡς ἀδελφούς φίλως<sup>6</sup> λόγῃ δὲ συνεχῆς εἰς ὅ ποτε τελευτήσῃ εἰσὼθεν εἰπεῖν παρατινύμαι, οἷον<sup>7</sup> τοὺς χείρονος<sup>8</sup> ἔνεκα.

## I 8.

θεοδώρω<sup>9</sup>.

Παντός ἴσον εἶ ἴσθι, τὸ παύσθαι μὲν περὶ τῆς σῆς ἀγαθότητος, θεοὶ σὺν θεοῖς ἔρρωται σοι· τὸ σῶ-μα: πάντα εὐφύμια διεύχεται περὶ σοῦ· καὶ οὐ-πω λέγω τοῦ<sup>10</sup> ὅτι καὶ ἐάκεται περὶ σὲ καλῶς. ἔχειον μὲν γάρ, αὐτὸς ἂν εἶδείη τὸ δὲ ὅτι πάντων ἀπέχεται τῶν τοιοῦτων ἐπ' ἐμοῦ λαν ἀληθεύον τημί. γελῶν οὐδὲναί μοι<sup>11</sup> φαίνεται, μὴ τὰ πρα-ττέμενα παρ' αὐτοῦ σκοπεῖν, ἀλλὰ τὰ κρυπτόμενα· καὶ ὧν οὐδὲν ἔστι μοι φανερόν τεκμήριον ἐξετάζειν.

## I 9.

## Εὐσταθίω φιλοσόφω.

(Ἐξορισμένος εἰ, ὡς καὶ ἐνταῦθα, πλήρης ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν [Hertl. λη', Hertl. λθ']· ἐπιγρηγρε-ται δ' ἐν αὐτῇ τῇ φιλοσοφῇ Μαζίμω). Ἀλλὰ τὴν ὡδε ἐπιγραφὴν προσεπιθεσάμεναι καὶ ὁ κω-δὶξ X. Διὰ φορὸν γραφῆς: p. 537, 6: ἀμελῶς εἴτε—8: με τίς | δικαστὴς τὸν Ὀμ.—10: ἡμῶν ἀξιώσωμαι—12: ῥάστον, ὅς· καὶ ἐν τῷ X<sup>a</sup>—13: ἔστω... σε ὁμ... ὦ οὕτως ἐφελκυσ-νυ—14: πάντες θεοί).

## 20.

θεοδώρω ἀρχιερεῖ<sup>11</sup>.

Δεξιμένους σου τὴν ἐπιστολήν, ἦσθην μὲν ὁ εἰ-κός· τί γὰρ οὐκ ἔμελλον, ἄνθρωπά ταιρῶν ἐμὸν καί.

1. Αἱ ἐκδ. προστιθέσιν ὡς τὰ εἰδὴ τὰ χωρία.
2. Οὕτω καὶ ὁ κ. X, αἱ ἐκδ. καταφρο-νεῖτε.
3. Οὕτω καὶ ὁ κ. X, αἱ ἐκδ. ἀμελῶτε.
4. Ἐν ταῖς ἐκδ. ἐλλείπει ὁ σύνδεσμος.
5. Αἱ ἐκδ. προστιθέσιν: «τάλλα δὲ πᾶρεργα, μετὰ μαζίμους σπουδῆς παρ' ὑμῶν ἐπιτελούμενα ἢ παρὰ τισὶ τὰ ἀληθῆς ἔργα».
6. Αἱ ἐκδ. «φίλως ταῦτα ὑμῖν συμβουλεύω» κτλ.
7. Αἱ ἐκδ., ὡς καὶ ὁ κ. X, ἔχουσι κρεῖτ-τονος.
8. Ἦτε ὁλόκληρον τὴν ἐπιστολήν ταύτην ἐν τῷ κωδ. X (ἀνωτ. σελ. 23 ἀρθ. 2).
9. Ὁ κ. X περὶ ὁμοῦ αἰ.
10. Ἐν τῷ κωδ. X<sup>a</sup> εἰναί μοι. Ὅρα κωδ. X.
11. Ἦτε ὁλόκληρον τὴν ἐπιστολήν ταύτην κατὰ τὸν κωδ. X ἐν σελ. 24, ἀρθ. 3.



ἡ πόρ φάος, ἀντί τῶν ἀφ' ἧς τὸ ἔπος — 6:  
 διὰ χεῖρα τοῦτο ὑψηλότερον τοῦ ἀνευθ' ἔργου — 9:  
 8: ἡ ψαί (sic), μέγα τε τέχνης ἔργον — 9:  
 ἀτορ ἢ τῶν τετραγ. — 10: μῦθος ἢ ἐκα-  
 τὸρ — 12: ἀλλ' ἐκείνου — 13: ἡ συμφορὴ  
 εἰς τὴν κατ' ἡ γὰρ — 14: οὐδ' ἂν τὸν ἐν' —  
 15: εἰ βούλει ἐκταῖν οὐδ' ἐπὶ μέρει — 16: θυγχεῖς  
 διακρίνου χρεῖμα ἢ καὶ ἄλλοι. ὅθεν δὲ κοινὴ  
 γὰρ ἔσθ'. Ἐνταῦθα οὖν εἰς τὸν λῆξιν τοῦ-  
 νον ὑπάρχει κενὸς χῆρος, ὅσον παρετήρησεν ὁ  
 Hercher ἐν τῷ V — 17: ἐπ' ἐνέμνηται, ὥστε ὁ  
 μὲν ἦλθ' ἐπὶ ἥτορι κατ. Τὸ ὄνομα α' Ἀλέξανδρος  
 ὡς εὐχάρις, ὡς ὑπονοούμενον — 18, 487, 1: ὁ  
 δὲ καὶ αὐτὸς — 2: ἐπέσεις — 3, εἰ δὲ δή τε,  
 ὅπερ προτιμήσατον — 8: δὲ καὶ παρὰ τὴν πα-  
 ρά — 10: τὰ μαθὼ σώσας, οὕτω καὶ ἡ ἀνὴρ γὰρ  
 ἡ: ὁ Hertlein κακῶς, νομίζω, ἔγραψε ἐπὶ μὴ  
 σθῆναι εἰς αἰὲν τῷ μῦθῳ: διότι ὁ Ἰουλιανὸς, 25  
 πάλαι δις μνησὶν τὸν Βαβυλῶν. [p. 472, 17.  
 570, 13], πάντως εἶχεν ὑπ' ὅθεν τὸν ἐπόμενον  
 στίχον τοῦ ὑπ' ἄρθ. 107 (Schneid.) μῦθον  
 εἰπάμενον δὲς μῦθον ἀντιφωροῦσθαι. Κατ' ἐ-  
 μέ ουδεμίαν διορθώσεως δεῖται ἐνταῦθα ὁ λόγος.

## 28.

Ἐκδιδίω κατὰ τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου.

(Hersch. ε', Hertl. ζ', p. 484 κ.ε.—p. 485,  
1: δεκεθρών—ο θεοτων, ως ἐν τῷ V—J  
καὶ 4: πράξει προστίθησμαι, ἴδε καὶ V—5-7:  
ἐν τῷ κωδικῷ X<sup>a</sup> ἀκαταγῶραι ταχὺς δὲ  
πάνν γὰρ με λυπεῖν—9: ἀκοῦσαι μνηρὸς  
παρὰ σοφ πραχθέντος—10: εἰς ἐλπίμεινον.

## 29.

၇၆ အံ့နမ့်။

\* Ἄλλοι μὲν Ἰππων, ἄλλοι δὲ ὀρνέων, ἄλλοι δὲ θη-  
ρίων ἐρῶσιν· ἐμοὶ δὲ βιβλίων κτήσεως ἐκ παιδαριού  
δεινὸς ἐντέτθηκε πόθος<sup>4</sup>.

## 30.

<sup>1</sup>Επὶ τῇ 4568ῃ Σελουστίου<sup>5</sup>.

(Heril. I, p. 311). Σημειῶ πρῶτον τὰ ἑλλείποντα ἐν τῇ ἐπιτομῇ τοῦ λόγου τούτου.—p. 311, 4-13, ἄρχεται ἐν τῷ κώδ. Xα ἐκ τῶν α' *Αλλὰ τίς ἡμῶν ἢ τῆς Ὁργῆως* κτλ.—p. 312, 1-5:

ἀπάθη τοῦτο τῆς Ἑλένης . . . καταστῆναι τὰ  
 ἑλλείπουσιν — 7-12: αὐτὸν προστίθεται  
 . . . δημιουργῶν, ἑλλείπουσιν — 20-26 καὶ  
 p. 313, 1-4: αὐτοῦ καὶ τῆς διανοίας . . .  
 κατέλινον οἶκον, ἑλλείπουσιν — 11-23:  
 πρὸς δὲ αὐ τοῦτος . . . μὴ τι πάθω, ἑλλεί-  
 πουσιν — 25-26 καὶ p. 314, 1-2: ὅθεν εἴ-  
 κτως . . . προνέειδος, ἑλλείπουσιν — 5-15:  
 αὐὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς . . . εἰπεῖν μελήθεω, ἑλ-  
 λείπουσιν — 20-25 καὶ p. 315, 1-2: αἷξ δὲ  
 ἐκείνων γνωρίζομεν . . . τὸν Ἄθωα, ἑλλείπου-  
 σιν — 4-10: εἰμὶ δὲ οὐδὲ τῆς χρεῖας . . .  
 ἔμμεχτον καρδίαν, ἑλλείπουσιν — 18-24, p.  
 316 καὶ p. 317, 1-7: ἀλλὰ τοῦτο μὲν εἰ  
 τῆς σῆς φιλίας . . . ἐπαύθῃ πλέον, ἑλλείπου-  
 σιν — p. 317, 13: ἀλέγων . . . ταυτέρῃ ἑλλεί-  
 πει. — p. 318, 1-25 καὶ p. 319, 1-3: ἀλλὰ  
 καὶ ταῦτα μὲν ὑποτέρου . . . εἰς εἰκός, λογι-  
 ζόμενος, ἑλλείπουσιν — Ἐν σελίδι 319, 1-  
 μετὰ τὸν λέξεων ἀφρων, ἀλλὰ ἐν μὲν ὁμοί-  
 ῳσιν ὑπάρχει τὸ σημεῖον τῆς παραλεί-  
 ψεως . . . p. 320, 16-18: ὅταν ἡ τὴν ὥραν  
 . . . μετὰλλουσινα, ἑλλείπουσιν — p. 320,  
 18-24: ὁμοίως, πότερον οὖν . . . ἔχον τι  
 πῆρσεως, ἑλλείπουσιν — p. 323, 15-23:  
 αὐτὰ μὲν πρότερον . . . τῆς λύπης, ἑλλείπου-  
 σιν — p. 324, 7-24, p. 325, καὶ p. 326, 1-11:  
 αὐὸ γὰρ διὰ τὸ κλίσις τοῦ σώματος . . . οὐ  
 εὐχόμενος ἐπὶ, ἑλλείπουσιν — p. 326, 1-  
 7: καὶ p. 327, 1-7: ἀλλὰ ὥς, εἰ γένιτο, ὁ-  
 μῶν ἀσείδητα, ἑλλείπουσιν.

Σημειωτέον δὲ νῦν καὶ τὰς διαφερούσας  
γραφάς, αἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλὸν ἡμοίαι εἰσι  
ταῖς ἐν τῷ κώδικι X.

αἱς ἐν τῷ καθόλου Χ.—  
 π. 311, 18: ἐν δὲ θήρας τὰς Τροαίας.—π.  
 312, 6: παραμέρος ἀλ' ἰδοὺς, οὕτω καὶ ἐν τῷ  
 Χ.—18: ἰσχυρὸν ἐνδομὸν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χ.  
 π. 313, 4: πάντα γὰρ ἐστ' ||| εἰσι |||||, οὕτως  
 π. 313, 4: πάντα γὰρ ἐστ' ||| εἰσι |||||, οὕτως  
 ἐν τῷ Χ.—9: ῥώμην.—24: οὐδ' ἐν  
 ἐξέταξι. ἐν τῷ Χ.—4: μόνος.—τῇ γούλῳι.—  
 π. 314, 4: μόνος.—τῇ γούλῳι.—  
 17: στερεῖς, οἶμαι καὶ Σωκράτης.—π. 315,  
 11: εἰς τὰ ἰσοῦς ἀντιδιδόμην.—π. 317, 30:  
 ἀπεὸν δὲ αἰτῶν.—15: αἶμα καὶ Πηλ.—16:  
 ἐπαρρηγία.—17: τὰ τῶν γούλῳι, οὕτω καὶ ἐν  
 τῷ Χ.—20: ἑλ. τ. πειθῶ. ταῦτα εἶναι, οὕτω  
 καὶ ἐν τῷ Χ.—π. 319, 7: παθεσθαι γὰρ.—  
 14: ἡχέσθην τῇ.—15: ὅτι μοι τινὸς τῶν γού  
 λῳι.—19: εἴτε οὐ.—23: ἀνεύρησις, ὁμαί  
 σι.—π. 320, 2: ἀποχ. τῶν λεγομένων, οὕ  
 τω καὶ ἐν τῷ Χ.—5: εἴτε μοι.—11: ὅταν,  
 οὕτω καὶ ἐν τῷ Χ.—12: ἀθήνη.—13: ἰο  
 νία.—21: ἐννοῶν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χ.—π.

1. Ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν. «Ἐκδοκίον ἐπάρχων Λι-  
γύπτου».

2. Ἐνταῦθα ὑπάρχει κενὸς χώρος διὰ μίαν λέξιν.

3. Herch.  $\zeta'$ , Herll.  $\theta'$ .

4. \*Αγορεύει δὲ λέγει ἐν τῷ Χ<sup>α</sup> ἡ ἐπιστολή.

5. Οὕτως ἐπιγράφεται ἐν τῷ  $X^a$ .







# ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

## ΚΑΙ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΒΑΣΙΛΑ

ἐν τριῶν κεφαλαίοις, οἱ προσήρτηται πίνακες ἀναγερόμενοι εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ 157 ἀγαμέκτου κώδικος τῆς ἐν Χάλκῃ μονῆς τῆς Θεοτόκου

VIII

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ.

α'.

Περὶ ἐρίων χ' ἑπομένων τευχῶν περιεχόντων  
ἐπιστολάς τῶν αὐτῶν τοῦ Λιβανίου.

Τὰ ἐπὶ ἑκκτὰ ἔτη παρελθόντα ὑπὸ τῶν  
κριτικῶν καὶ φιλολόγων συγγράμματα τοῦ σο-  
φιστοῦ Λιβανίου προσέδωκαν ἐν τῇ καθ' ἑμᾶς  
χρόνῳ τὴν προσοχὴν σπουδαίων ἀνδρῶν, ἐν οἷς  
ἐξέγουν ὁ Fr. Jacobs, ὁ Otto Jahn, ὁ C. U.  
Petersen, ὁ Moritz Schmidt, ὁ Cobet, ὁ ἡμέ-  
τερος Κόντος καὶ ἑτέροι. Ἐκ τούτων δὲ πάλιν  
τινὲς ἰδιόχουν πρὸς τὰ συγγράμματα τοῦ Λι-  
βανίου ἀγάπην ἀναπτύσσει ἀπὸ πολλοῦ ὁ τοῦ  
ἐν Kiel πανεπιστημίου σφόδρ. καθηγητῆς κ.  
Pyxarchos Foerster, ὅστις μετὰ τὰς ἐκδόσεις  
ἐνίων τοῦ Λιβανίου μελετῶν ἀπαρτίζεται νῦν  
καὶ εἰς τὴν ἀντιβολὴν τῶν ἐκδομένων τοῦ  
σοφιστοῦ ἐπιστολῶν πρὸς τὰς ἐν κώδεϊ τῶν  
αἰρωπαϊκῶν βιβλιοθηκῶν σωζομένων<sup>1</sup>. Γνωστοὶν

δὲ ὅτι αἱ τοῦ Λιβανίου ἐπιστολαὶ εἰσι ταμεῖον  
ἀνεκτίμητον μυθολογικῶν, ιστορικῶν, φιλολο-  
γικῶν καὶ φιλοσοφικῶν γνώσεων. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ  
λοιπὸν τῆς τῶν ἀγνώστων ἐπιστολῶν τοῦ 'Ιου-  
λιανοῦ ἐκδόσεως προθυμοποιούμεθα νῦν ἐν τῇ  
παρόντι κεφαλῇ ἵνα διαλάβω συντομώτατα  
καὶ περὶ τινῶν κωδικῶν τῆς ἐν Χάλκῃ μονῆς  
τῆς Θεοτόκου, ἐν οἷς σωζονται ἐπὶ μελέται  
καὶ 437 ἐπιστολαὶ τοῦ Λιβανίου. Ἡ τούτων  
δὲ σημειώσις μου οὐκ ἔχει καθαρῶς κριτικὴν  
ἀξίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκφραστικὴν χαρακτῆρα  
γνωστοποιήσεως καὶ ἐτέρου ὕλικου διὰ μέλλου-  
σαν τινι κριτικῇ χρησιμοποίησιν αὐτοῦ.

Τούτ' ἀπὸ σημείωσιν δὲ κώδικας διακρίνω  
τοὺς ἐξῆς σημείωσις.

|                |                  |
|----------------|------------------|
| X              | } Ἀριθ. κωδ. 157 |
| X <sup>a</sup> |                  |
| X <sup>b</sup> |                  |
| X <sup>c</sup> |                  |
| X <sup>d</sup> |                  |
| X <sup>e</sup> | " " 158          |
| X <sup>f</sup> | " " 159          |

Καὶ περὶ μὲν τοῦ χειρογράφου X<sup>a</sup> εἶπον τῇ  
δύοντα ἐν τῇ προλόγῳ τῶν τοῦ 'Ιουλιανοῦ ἐπι-  
στολῶν (ἴδε σελ. 20-21). Ἔσται ἀρκυόλογος ἐν-  
ταῦθα μόνον περὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων κω-  
δικῶν X, X<sup>b</sup>, X<sup>c</sup>, καὶ X<sup>d</sup>.

α) Περὶ τοῦ κώδικος X.

Ἐκρήθη ἀνωτέρω (σελ. 10 καὶ 14) ὅτι τὸ  
λεβανὸν τοῦ κώδικος τῶν 'Ιουλιανῶν συγγραμ-  
μάτων, ἐξ οὗ μεταγράφησαν αἱ ἀνέκδοτοι αὐτοῦ

1. Ἀρκούσαν σπουδαιότητα τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Foer-  
ster γενόμενης ἀντιβολῆς μαρτυρεῖ ἡ ἐξῆς μελέτη  
αὐτοῦ. De Libanii MSS Upsallensibus et Linco-  
piensibus commentatio (Rost. 1877). Ἐξέτας  
δὲ περὶ Λιβανίου μελέτας τοῦ αὐτοῦ φιλολόγου ἔρα  
ἐν Hermes IX 373-381, X 7-22, XII 217-222  
καὶ 500, Philologus τ. 35, σ. 710-811, Jahrbh.  
f. class. Philol. τ. 113, σ. 209-225, 491-504,  
633-644, Rhein. Mus. N. F. τ. 32, σ. 86-96.—  
Francesco Zamparelli und die Briefe des Liba-  
nios (Stutt., 1878).—Libanii ὑπὲρ τῶν ἑκχτησίων  
oratio rec. a R. Foerster (Rost., 1878).





ὁ δὲ ταῦτα—προγόνων αὐτῶν—τούτων ἂν εἴη  
ποιῆσαι.

Ἀριθ. LXXII (ἐν τῷ Χ ἀνεπίγραφος).—  
 σαφῶς ἐπίσταμαι—ὥστε ἐκείνον ἰδεῖν—θα-  
 ρούντως κελ.—ἄλλους, καὶ ταῦτα—καὶ γὰρ  
 νῦν ἢ τῇ φύσει.

Ἀριθ. DLIV. Τὴν ἄν τις—οὐδὲν ἡπτων ἐν-  
ταῦθα—οὐκ ἔστ' ἐλεύθερος.

Ἀριθ. CCCXVI (ἐν τῷ Χ ἀνεπίγραφος).—  
 διδάσκεισθαι τε τὴν ἀπ' ἐκείνης ἀπορίαν—τὴν  
 δι' αἰτίων—

'Αριθ. MCLXI. Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἁγίου ἁποστόλου Πέτρου καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εὐχογόρα. Ἐμετὸν<sup>1</sup> εὖρον.  
 Ἐν τῷ κώδικι X ἢ παρὰ Wolf MCLX ἐπι-  
 στολή συνήκνται τῇ MCLXI μετὰ τὰ ἀῆδι-  
 στον, τὸ κρατεῖν».

Ἄριθ. MCLXII. — ἡμᾶς ἀπὸδειξις — καὶ τὸ  
σὺν ἄλλῃ γράφειν — ἀλλ' ἄρκειν σοι τῇ γνώ-  
μῃ — ἢ αὐτὸν ἐκείνου καθ. — τοῦτο οὐκ ἐθέ-  
λεις — καὶ ὁ σὺς ἀδελφεός.

Ἀριθ. MCLXIII. — ἀπολέλυκε διὰ τῆς

Ἀριθ. MCXIV. — παρακαλῶν σέ.

\*Αριθ. ΜΕΛΑΥ (Οὐδέμια δὲ φῶρος γραφή).

οὐδενίᾳ διόφορος γραφῆς.

Αριθ. ΜΕΛΥ.—Ελκος

Ἄριθ. MXXXVIII.—Ἄνθρω ἐμὸν φ.—ἐν  
τῇ σῇ ἀρχῇ πάσχει κ. οὐ σοῦ τε κελ. εὐδὲ εἰ-  
κότος... τούτο, αὐτὸν—ἡμετέρας ἴδια...  
ὧν ἀπ.—ἐπεὶ καὶ σὲ πρὸς τούτο σὺν...  
λόγοι προήγαγον.

Ἀριθ. MCLXVIII — ἑξήκοντα ὀκτώ

καὶ — Μουσ. ἑτέροις βοηθεῖν.

Αριθ. ΜCXXXII.—Εγώ δε δίδωμι

αριζ. ὅγλω—τὸ μὲν δὲ ἀλλως—πει-

\*Αριθ. ΜΧCVI.—εἰ μὴ τὸ

-τοῦ τρόπου γυναικῶς . . . ὑπὸ τῆς

6) Περὶ τοῦ κώδικος Xb

Διὰ τῶν στοιχείων  $\chi^b$  ἐννοῶ λείψανον ἐξ

1. Οὕτως ἀρθεύτερον ἀντὶ τοῦ παρὰ Wolf  
Ἑμ α υ τ ό ν.

24 φύλλον ἐτέρου κώδικος ἐπιστολῶν τοῦ Λι-  
βανίου, ὃπερ διέσωσεν ὁ συμπεπληρωμένος.

τεῦχος τῆς ἐν Χάλκῃ μονῆς τῆς Θεοτόκου κα-  
τατάξας αὐτὸ πρὸ τοῦ λειψάνου Χ (ἴδε ἀνω-  
τέρως σελ. 12).

της γραφής χαρακτηῖρος πείθεται, νομίζω, ἐπὶ τὸ λείψανον τοῦ

το λειψανον τουτο εγραφη εν αρχαις της Ιδ' εκατονταετηριδος· αλλ' ο αντιγραφας ειναι φαινεται· οτι ελεγε·

τηρίδος, τὸ μὲν δίδῃσι ἡ γραφή πολλῶν ἐν ἀρ-  
χῇ φύλλων ἀπὸ κλεινῆς.

τῆς ἑκατονταετηρίδος, τὸ δὲ διότι ὁ γραφεὺς ποιεῖται πολλαχῶς γράψαι τὴν

...ου ε, ὅπερ ποῦ μὲν παντελῶς παραλείπει, ποῦ  
δὲ ὑπογράφει, τὰ μάλιστα δὲ προσμύσει.

ἐκροτέρῳ σχήματι (ε adscriptum). Συγκοπαὶ  
ἐξέων ὀλίγιστα ἀπαντῶσιν ἐν τοῖς πρώτοις

ἡ ἐπιστολὴ αὕτη λαν ἐφθαμένη ἐξ ὑγρότης·  
οὐ καὶ παραλείπεται.

Ἄρθ. κωδ. X<sup>b</sup> 4, ἐνθα ἀναγινώσκεται ἡ  
ἐξῆς ἐπιστολή: «Ἐπεκράτησε πάλιν τὸ δει-  
νὸν ἐκεῖνο, ὡς τῆς..... κακῆ, πάλαι μὲν ἀ-  
νῆλωται, ..... || (φ. 221<sup>b</sup>) τὸ ἔργον,  
οὐ λα...ρ, ἀλλὰ μέλλουσα μὲν, ὑφ' ἑρᾶν ἐλπί-  
δι, γενομένη δε...κα; μικρὸν ὥστε ἂν μὴ τὰ-  
χιστα ἡμῖν ἀφαιρήσῃς ἀβάλλης τὸ κακὸν τῇ  
τίχῃ, τῆς γε πατρίδος ἡμῶς ἐκβάλλει τὸ κα-  
κόν. οἶσθα γὰρ ὡς οἱ νοσοῦντες ἐπειδὴν μηδὲς  
ὠφέλῃ τοῦ σώτου κατηγόρησάν τε, ἀποπεθῶσιν  
ἐπ' ἄλλο χωρίον. οὐκ οὖν ἂν εἴη, πρὸς τὴν τὴν  
οἰκίαν ἀποδοῦναι, καὶ τὴν κατὰ τὴν ἐρωσθαι  
μοι δοῦναι».

Ἄρθ. CXXXVII. — Ἐν τε γοῦν τοῖς Σλ-  
λοις — καλὸν γὰρ αὐτὸν ποιεῖς, Medic. B.  
καὶ Medic. — οὐχὶ καλῆς — συγγένῃ (πρὸς Baroc.  
καὶ Medic.) — οὕτω καὶ ο. κ. Voss. — ἔτι δευ-  
το — ἐπανορθώσεις, Voss. — ἀφύεται (sic) σε  
ζητῶν οὐ δὲ ὦν.

Ἄρθ. CXLIII. — (ἐν τῷ X<sup>b</sup> ἀνεπίγραφος) —  
ἀπέλασες — οὐ δὲ ἀρείεις — συλαμῶναι ποί-  
μιν. . . ποί δι.

Ἄρθ. CL (ἐν τῷ X<sup>b</sup> ἀνεπίγραφος) — τῷ  
πλήθει τὸν βουλεμμάτων — Ὅστις δὲ — μὴ τι  
τοῦτον ἀποστ. — ὦν αὐτίκα, Baroc. — Τὸν δὲ  
ἀνδρα — εἶλον εἶλω τε ἐμῷ — τὴν δὲ ἡμετέραν  
π., R. min. — δώσιν, ἀφαιρήσεται, Angl. illi,  
R. min. καὶ Ambros. T. 5. — δοῦναι γ. ἡμῶν.

Ἄρθ. CLXVII (ἐν τῷ X<sup>b</sup> Modestow) — Συ-  
νεσχέθη οὐκ ἐκ. μ. παθόντι — τοῦ δὲ ἐπ.

Ἄρθ. MCXXII (ἐν τῷ X<sup>b</sup> ἐκ τῆς ἐπιγρα-  
φῆς διακρίνεται μόνον ἡ τελευταία συλλαβὴ  
κυρίου ὀνόματος, . . . νε.) — οὐκ ὥρη — ὑπερ ἐ-  
ρεῖη — ἀρεθ. τῆς φράσεως.

Ἄρθ. CLXIII (ἀνεπίγραφος) — χεῖρα ποι-  
ήσωσι — καταδ. καὶ τιμωρίαν καὶ κινδ. — ἦν  
γὰρ ἔτοιμος χωρεῖν μὲν ἐπὶ X., ὑπερ ἀναγκά-  
ζει — Οὐροσύνου — οὐ καθεύδει — ἐξέδραμε — ἡ-  
μεῖς — μέλλον δὲ τὴν ὕρην — ρεόντων, Medic.  
— τῆς σοῦ μόνος — ὡς καὶ τ. ἀμυχ. — κατὰ  
κρως, Laud. — καὶ ἡμῖν εὐμβάν.

Ἄρθ. CLXXIII. — φαιότης γενέσθι, R.  
min., Ambr. T. 5., Cod. nig., Baroc. καὶ  
Laud. II — παρὰ ποιηταῖς — ἐγκρατεῖς βόην τινὴ  
γ' ἡμῶν — περὶ τὰ τοιαῦτα πρῶ, κοινὴ γραφή. —  
δὲ ἐπαίνειν — ὡς τ' αἰτῶι τὸν μὲν ἐπ. — ἐπέθυ-  
σε, τὸν δὲ ζῶντα, καλεῖται γ. κτλ. — εἰ δὲ βούλει  
γα, R. min. καὶ cod. niger. — καὶ τοιοῦτος οὐ-  
τος εἰς ἡ. ἀναγναις, cod. niger — ἦν καλεῖται  
ἀγρῶσμεν. (Οὕτω λέγει ἐν τῷ X<sup>b</sup> ἡ ἐπιστολή).

Ἄρθ. CLXXV. — Ἄλλ' ἐγὼ σοι — ὑπερ  
τὸν μὲν εἶποι — τὸ δὲ, μικρὸν ἐν, ἐμπλήσαι — σοὶ  
δ' ἀμωρ πρέπει, τὸν μὲν διέσθαι, τὸ δὲ ἐμ-  
πλήσαι — ἔς, ἡκα μὲν |. πτωχός (sic) — τὰς  
ἀρετὰς βροτοῖς — θεομ. ἡδονὴν βλαβεράν — τοὺς  
περὶ λόγων ἰδρ. — ἔχει δ' οὐκ οὐκ τοιοῦτον,  
Voss. καὶ Mor. — ἐπὶ σοι τὸ ἔργον.

Ἄρθ. CLXXXII (ἀνεπίγραφος) — τὸν δὲ  
τὸν ἴσον — ἐν τοῖς εἰδῶσιν εἰμναις δοκού-  
μεν — οὐδὲ ὁμιλεῖν — οὐ θέλει εἰθέσαν — πολ-  
λὴν ἂν εἰδῶσέ μοι δεικνύειν — μυρία μὲν — δ'  
ἐπ' αὐτῆς — ὡς ἐστὶ καὶ οἶον ἐστίν.

Ἄρθ. CLXXXIV (ἀνεπίγραφος) — ἔ μόνον  
ἔργον, εἰ καὶ — φίλτ., εἴπερ ἐγὼ σοι (sic). καίτοι  
κτλ. — εὐ ποιεῖν κατὰ γρ. — ὡς πλούτος πολ. —  
εἰ δὲ βούλει γε τοιαύτη ἡ γνώμη ἡ τοῦ — πρό-  
θυμος, οὐκ ἂν εἴποιμι. — Τοιοῦτον γε μὴν —  
ἀλλ' ἦν ἐθελῶς, ἐστὶ δ. τὴν χάριν (ὡς δὲ λέγει  
ἡ ἐπιστολὴ ἐν τῷ X<sup>b</sup>).

Ἄρθ. CXCII (ἀνεπίγραφος) — Σέβων, ἐστὶ  
μὲν — ἀπὸ τῆς παιδείσεως, Baroc. — τὸ τε  
τῆς καὶ δέας ἀνέωξε — τοὺς ξένους τὴν κτλ. — ἐν,  
πέμψαι, in celeris cod., ἡ δὲ Baroc. ἔχει  
πέμψας — τὰ τε ἄλλα καὶ περὶ τῆς οὐς, ἀξίως  
βεβούλ. — ἀπὸ τῶν εἰς τε, Voss. καὶ Reg.  
max. — ἄλλους καὶ αὐτὸν — καὶ πρὸς αὐτόν.  
— εἰσι χαλεπώτεροι. — τὸ ἐρ' ἀγαθῶν — ἀγρόν-  
των μὲν νοθεύει — οὐς γρὴν ἄγαν. — οἱ δ' ἐκ-  
θευδόν — τὸ πῶς ἐξελέσθαι, τὸν δὲ δικαίον  
εἰνεκα — τὸν Ἑλλήνων ἀρετὴν — ἀλλοθῆναι — τε-  
νωῖν τε — ἀναβολὰς ἐκταται — πάντα με  
ἀφαιρ. — βαθυμήσαις.

Ἄρθ. CXCIV (ἀνεπίγραφος) — Ἡ πρὸν γί-  
νονται λόγοι — τῆς γῆς ἐπαινοῦντες — τοπρῶ-  
τον — καὶ ἐστὶ τῶν ἐν αὐτῷ, Laud. — ἀλλ' ὅ,  
τε κινεῖται. — ἡ τῶν ἀνδραπῶδων — ἐπὶ παρα-  
τεν — τοῖς τε δικαίους ἐπὶ γῆς — θεατῆς ὦν —  
τὴν ἐναντίαν — τριβῶνα, καὶ πώγωνα καὶ βα-  
κτηρίαν.

Ἄρθ. CCX (ἀνεπίγραφος) — ἡ πέρα, Voss.  
καὶ Medic. A. — ὡς εὐπρόσιτον — ἀποστὰς — οὐ  
γὰρ ἦν οὐδὲν — περὶντες ζῆν. — ἀπαλλάξει —  
τοῦ τοιαῦτα τρέφοντες — ἀσπ. τὸν ἀνθρ. ἰκτε.  
δὲ σοῦ — φιλονεικῶντος.

Ἄρθ. CCXXII (ἀνεπίγραφος) — εἰ δὲ οὐ τοῦ-  
το ποιεῖ — δικαίως ἂν ἐποίει — εἰνεκα γαλήνια  
— τὰ παρὰ σοῦ δὲ — τὴν τῶν εἰλῶν ἡμῶν —  
πρὸς τοσοῦτ' ἡκαῖς — καταπερρύνεται δι — γνώ-  
σις ὑπάρχων — Εἰκοί σοι — ἱππικὸς διεφρ. φι-  
λτατε — ἐν τῷ τοῖς οἰκίαις ἐλαίνειν, Ambros. T.  
5. — Ἀτακόν — τῆς ἐν νυκτομ. — οὐκ οἶδ' εἰ τις  
ἐστὶ κατὰ γρ. — ὡ ἀγαθὴ — λούσιν εἰκοίταις.

МЕЧНИКОВА





'Αριθ. DCCCLXXXIII (ἀνεπίγραφος) —  
ἐν εἰνὸς σου πρὸς... τῆς σὲ φωνῆς — μεθιστά-  
ναι δὲ ἐτέρῳ, ἡμῶν, οὐ βούλεται τὸν εὐ — οὐκ  
ὀλοφύει τὸν. — πρὸ τούτων ἑτέρα — τῆς σὲ ἐλ-  
θοῦσιν.

'Αριθ. DCCCLXCI (ἀνεπίγραφος) — τοῦτ' ἐ-  
δέξατο — πάλιν χρόνον — μανθάνειν τὴν τῶν  
Τὴ δὲ σὲ — μὴ δὲ δούλον — καπορωκόσιν —  
θεῶν ἔλθειν αὐτῶν καὶ ἑτεροι κώδ.) — ἡμῶν  
ἐμπλ. — Τὴ ἀπὸ τῶν «Καὶ γὰρ εἰ μὴ Ρώμη»  
κτλ. ἔλλαττον ἐν Χ<sup>β</sup>, ὅς καὶ ἐν τοῖς κώδι-  
ξ Barocc. Ambros. I. 5. Casanat. καὶ  
Strategi.

'Αριθ. DCCCLXXXVI (ἀνεπίγραφος) —  
Ἐδοξας οὐν με — Διαικὸν δὲ ἄγον — στήν, νεβ-  
τητα — παρ' Ὀμήρῳ — λαθὼν (sic) — λαθὼν δὲ  
— ὅμως αὐτὸς ἐστιαθεὶς — πρὸς αὐτὸν τοιοῦτος.

'Αριθ. DCCCLXXXVIII (ἀνεπίγραφος) —  
σθα τῶν νῦν δεδομένων — οἰσθα ἐρ' ἂ σὲ — εἰς  
— ἡμᾶς ἐφύλασσαν — ταύτην τὴν ἐτέραν. Δύο —  
ἡσθῆν δὲ σου καὶ ἐν τοῖς εἰρ. παρὰ σοῦ τοῦ  
καλοῦ — μὴ δὲ ἐπιστέλλειν — Σὲ δ' ἐχρῆν —  
ταῖς παρὰ τῶν ἄλλων σιτίων — μηδεὶν (sic)  
ἐπισπ. — μὴ δὲ προσπαῦλ. — πέμπειν τί, οὐ  
μ. — ἐν τοῖς αὐτοῦ πολλαῖς — ὠληγύρεται.

'Αριθ. DCCCLXXX (ἀνεπίγραφος) ἐν οἷς  
εἴη ἐρ. τοῦς τε ἡδικημένους εἰχόμεν καὶ λεγ-  
— τίνες μὲν συμμαχοῖ — δόρατά τε μὲν — Πειρί-  
— θους — Πειρίθω — ἀκμήν ἦγον, Reg. max. καὶ  
Medic. — ἱατρ. κρείττονας, R. max. Medic. —  
αὐτῶ συγγεν. σφμὶ τὸν μ. — πομπῶν νέων —  
— ἐν σοι τιμ. — ὄντισαι.

'Αριθ. DCCCLXXXV (ἀνεπίγραφος) — τοῖς  
εἰς αὐτὴν τοῖς παρὰ — ἰδυνήτης — οὕτως (sic)  
— Ὀδαιναθός — τὸν λόγον τὴν ἀγαγόντων — φωναι-  
— οὕτως μεγάλῃ — τὰ ἄλλα, ἂ βούλ. — ἐμοὶ χα-  
ρισόμενοι.

'Αριθ. DCCCLXXXIII (ἀνεπίγραφος) — ἀπο-  
λαύσας νυκτός — τὰ ἐν τῇ νυκτί — ταῦτ' ἦν  
πολὺν — ποθὲν αὐτοῖς — τοῖς τε ἡδῶς ἐχ. —  
τοῦ τε τιμῆσαι μὲν ἐμὰ — ὅπως αὐτὸς ἐφης,  
ἐγὼ δὲ — φιλ. πρότερον — διὲρ' ἦμιν ἦγ. — ἡ  
θεᾶσθαι καὶ τὸν — αὐτὸν ἐπέστρ. — ὅ με καὶ  
τρέχειν εἰς, Barocc. — ἦμεν ἐν τε τῷ λέγειν —  
ἔσγον ἂν περὶ πεπραγμένων, Barocc. — ἔσγον  
πάντως ἐν εὐχῇ — προκαλῆ τὸν ὄντα, καὶ κε-  
λευεῖν ἀντεπιστέλλειν — γίνεται φαυλὸς. — Δεῖ  
γὰρ με καὶ αὐτὸν γεν., Barocc.

'Αριθ. DCCCLXXXIV (ἀνεπίγραφος) — Ἥδει  
μὲν ὅτι διόση — πολλὰς ἰδομεν — Ἡρακλῆς  
— ὡς, Medic. — εἰ σιωπῶν — μοι τῶν γραμμάτων.

'Αριθ. DCCCLXXXIV (ἀνεπίγραφος) —

(Παλαιόγραφ. ἀελτίον).

περὶ Κλήμεντα — τοὺς ἐκαστὸν λόγους — πολλὰ  
γὰρ δέπου ἐργ. καὶ σὺς — ἡ Νίστωρ — μάλλον  
δ' ἂν — αὐτοῦ πεμπέσθω.

'Αριθ. M (ἀνεπίγραφος) — ῥήμ. τοῖς αὐ-  
τοῦ — Τὴ ῥήμ. δὲ ἦν, σὲ μὲν μεμν. — Τοῦτο  
οὐν ἐγ. — καὶ τῷ ἡδῶσαι — πλὴν δὲ τοῖς αὐ-  
— πο, Medic. καὶ Barocc. — προσόντες καὶ  
ἔρωτ. ὅτι — ταμῆιστα πεπ. — λαμβάνει. ἀλλ'  
— πρὸς — τοῦτο χαριολογή — τῆς ὠρελάας,  
Medic.

'Αριθ. DCCCLXXXIX. — γραμματίων λόγων,  
R. max. καὶ Medic. — Ἐν τε τῷ βοηθεῖν καὶ  
αὐτὸς ἄρχων ἀρχῆς — Ὅτι μὲν τὸ μίζον οὕτως  
ὁ μ.

'Αριθ. DCCCLXXXV. — τοῖς λογίσις θεοῖς. Εὐ-  
σέβιος οὐμός, Barocc. — διότι αὐτῷ τῆς βου-  
λῆς — καὶ ποιεῖν καὶ καταστάς εἰς τ. — καὶ  
πολλοὺ γε ὦν ἀξ. — Καὶ ὁ μὲν οἷς ἔλ. — οἷς ἀ-  
πῆγγειλαν — ἔδωκε. ἑλωμένοι δ' αὐ τὸν σοφ.,  
Bodl. — Εὐριπ. — ἐστιν αὐτῷ δικ., R. max.  
καὶ Medic.

'Αριθ. DCCCLXXX (ἐν τῷ Χ<sup>β</sup> Συμμάχῳ) —  
θεῶν δόξα — ἐν αὐτῶν — καὶ Μουσῶν λ. τάξι-  
— νων περὶ αἰνέειν — τοῦ ταῖς τῶν θεῶν — Ἄ-  
— ρίων — ἀνέειναι — Μακροῦ πασιγίτω — πάντ'  
— ἐν ὑπομνήματι. — ἔχει — Εἰ δ' ἐστιν ἱερὸς —  
κερδάνομεν — ἐμφαίν — τοῦ νεῷ — νόμισον δὴ  
— Ἐρίωνα — μὴ ὑπαμνησόμενος — οὐχ ἡρακλέ-  
— ναι — ἀνέλωται — δίνῃ αὐτήν.

'Αριθ. DCCCLXXXI. — τῶν αἰτίων ἀρι-  
— μένας.

'Αριθ. CCLXXVII. — ἔκκ. ἂν ἐφῆκας τῷ,  
τὸ πρὸς. — γὰρ καταγύρω — Τὴ γούν ἐγώ —  
κρείττωνος ἐγένου — χοροῦ πληθὺς ἰβείν — ἀλ-  
— λὰ μὴν, καὶ ἦγε — οὐδέποτε σφύρατος, Ambros.  
T. 5. Μίδου, Barocc. — οἷς ἐπιστάλαμεν  
αὐτοῦ δεδομένοι — ἀνθρώπων θύραις.

'Αριθ. MCCCXI (ἐν τῷ Χ<sup>β</sup> Αταβίῳ) —  
Εὐφράτη (sic) — ἀμφοτέρωθεν καὶ ἡ δόξα —  
Πληρέστερον φέρονται ἐν τῷ κώδ. Χ<sup>β</sup> τὰ ἐξῆς:  
— καὶ δὴ οὕτως Φιλίππου — οὐκ ἀνέκριν δὲ τοῦ πα-  
— τρός, εἰ δὴ οὕτως γε τοῦ Διὸς ἦμιν μὲν ἀ-  
— κούειν — Πικάνος δὲ οὐ π. — ἀνύτη μέτρον.  
Πέρασιν οὖν (ὁ Wolf ἐφίρει εἰς παρὰ σφ.) — εἰ  
δ' εἰς τοῦτο — τὸν τοιοῦτον ἐκδινόντων.

'Αριθ. LXVI (ἀνεπίγραφος) — οἷς δὲ καὶ ἐ-  
— μὸς — Ἐργαρεῖ δὲ, οὐ, Reg. max. — χρόνον σοι

1 Ἐν τῷ κώδει ὑπάρχουσι καὶ τινα σχόλια  
(interlin.) ἐργαρευτικά φράσεων τινων, ἃ παρ-  
— λειπῶ.

τοσούτων συγγ.—τὰς ἑαυτοῦ συγγένων—ἑαυτὸν τίτρηται—μυθῶνα αὐτῷ τῆς β.—δήπου καὶ τὸν Παλαμῆδην τιμ., τοῦ τὸς ἐκείνου—φροντίζας· καὶ αὐτοῦ νομ.—Σεβήρον—ἐκείθεν ἀμύνεσθαι.—πολλὰ δὲ τὰ τῆς π. σὺ δὲ ἐκείνους—ἐκείνης συμπεριόντων, τὸ τὸς (Reg. max. καὶ Voss.) ποικίλους κτλ.

Ἄρθ. DXLVII.—καὶ λήνας· καὶ πύλεις· καὶ ποτ.—ὄρεν ἀνείη, νόμιζε καὶ—ἀπουσίαν ἡμῖν.

Ἄρθ. CCCIV (οὐδέμια διέκροος γραφή). Ἄρθ. CCCXVII (ἀνεπίγραφος)—Λουπτιών, Ambros. T. 5, καὶ Vos. 445—ἔγω ἠκούσασαι—Γυμνάσιος δὲ ἐπαινήσας—αὐτὸν ἐκκαλεῖται, Barocc.—ἐν ἄλλαις ἀρχαῖς—Μέγιστον ἡμῖν ἐστίν.

Ἄρθ. XXXV.—ὁ δὲ ἐστὶ νέος· καὶ τέχνη· τὰ τοῦ δ' ἡλικίαν ἔκοντι.—ἐστὶ γὰρ ἄνθρωπος—τίς ἦν ὁ κλάων, πείθειν εἰχόμεν—ἐπεὶ γε τοὺς ὄρεν.—ἠκούσασαι—τούτων, ἣν ἔχεις ἀδελφῶν—γένου δὲ καὶ τούτοις—τί μείζω εἶποι· ἄν... τούτους ἀδελ.—ἄλλη φυλάξει.

γ) Περὶ τοῦ κώδικος ΚΣ.

Διὰ τῶν στοιχείων Χ' δηλ. τὸ ἴπ' ἀριθμὸν 158 πύχος τῆς ἐν Χάλκῃ μονῆς τῆς Θεοτόκου, οὗτινος παρατίθηναι ἐνταῦθα ἀπλήρῃ μόνον περιγραφῇ. Ἀντιβολὴν δὲ οὐδεμίαν ἐκείνου, οὐτὶ σπερμαῖται τῆς τοῦ Reiske ἐκδόσεως τοῦ Λιβανίου μελετῶν.

Τεύχος χαρτῶν εἰς 8<sup>ο</sup> (0,218×0,145) τῆς II<sup>ης</sup> ἑκατονταετηρίδος, συγκαίμενον ἐκ φύλλων στυλινῶν χάρτου 295. Ἐλλαίπει ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐν μόνον φύλλον. Περιεχόμενα:

A. Ἐπιστολαὶ ἠρθμηνέμεναι Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς Β' ἐπιστολῆς μέχρι τῆς ΡΕ', φ. 1—101<sup>ς</sup>. Η' γ' ἐπιστολὴ ἐπιγράφεται Εὐσεβίῳ Σαμωσάτων· ἀρχεται δὲ οὕτω: «Ὅτι τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι». Λεπτομερὲς τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἀναγραφὴν ἵπνουνται ἐν τῷ οἰκίῳ καταλόγῳ τῶν τῆς μονῆς Θεοτόκου χειρογράφων.

B. Ἐπιστολαὶ Συνεδρίου κυρηγαίου μητροπολίτου Πετολεμαίδων, φ. 102<sup>ς</sup>—153<sup>ς</sup>.

Ἄρχ. «Νικάνδρου. Παιδας ἐγὼ λόγου» κτλ.

Γ. Δημοσθένους Ὀλυμπιακοὶ λόγοι α', β' καὶ γ', φ. 154<sup>ς</sup>—169<sup>ς</sup>.

Δ. «Λιβανίου σοριστοῦ μελέται», φ. 170<sup>ς</sup>—263<sup>ς</sup>, αὶ ἐπόμεναι:

α') «Πρεσβυτικῆς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Ὀδυσσεύς.—Προβλεψία. Ἐν τούτῳ τῷ

λόγῳ μέλιστα» κτλ. Ἄρχ. «Ὁμῆρ μὲν ὤμας», φ. 170<sup>ς</sup>. Τέλος· «αἰ τοῦτο ὤμιν ἀρέσκει».

β') «Ἀρχιερεῖς ἀχιλλεύς τῆς Βρισηλίδος ἐπὶ τῆς οἰκίας διῆγε σκηνῆς ὄργισμένους· καὶ πρεσβεύεται πρὸς αὐτὸν Ἀγαμέμνων μετὰ πλείστον τὴν κόρην ἀποδιδούς δωρεῶν· καὶ γέγονεν ἀπρακτος αὐτῇ πρεσβεία καὶ Βρισηλίδι καὶ δώροις· χρόνος ἐν μέσῳ βραχὺς· καὶ προσήκη ταῖς Ἑλλήνων ἀτυχίαις πολλή. Ἦσθε· το Πάτροκλος καὶ συνήλθοι· καὶ τὰ μὲν δακρύων· τὰ δὲ νοσθεῶν, διαλλάξει πειράται τὸν Ἀχιλλεῖα τοῖς Ἑλλήσοι. Ἄρχ. «Ἡ μελέτη πραγματικῇ.—Ὁμῆρ ὁ Ἀχιλλεῦς, φ. 187<sup>ς</sup>. Τέλος· αμείψεται φωνῆς ἐκκλίνων τὸν θυρόθυον.

γ') «Ἀντιλογία παρ' Ἀχιλλεῖος πρὸς Ὀδυσσεῖα πρεσβεύοντα ἀποδιδόναι τὴν μήνην. Ἄρχ. «Ὅτι πρῶτον ὤμας εἶδον», φ. 202<sup>ς</sup>. Τέλος· «ἐνὸν μεθ' ὧμῶν ὁ Διομήδης τὸ δόρυ».

δ') «Ἀδύσκολος λάλῳν γῆρας γυναικα, ἐκὺν τὸν προσκαγγέλλει». Ἄρχ. «Ἐδεῖ μὲν ὁ βουλή», φ. 220<sup>ς</sup>. Τέλος· «γυναικα λάλῳν οὐκ ἔνεγκεν».

ε') «Φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κέκοντος, πύχτο τῷ Ἀσκληπιδῷ τάλαντον δώσειν, εἰ ὁ πατὴρ τὴν νόσον εὖρον· ὕμνας ὁ πατὴρ ἀποκαρτεῖται τὸν παῖδα». Ἄρχ. «Ἦν ἄρα ὅς ἐοικεν», φ. 229<sup>ς</sup>. Τέλος· «καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ τόκου ἐνυπάρχει τροφή».

ς') «Μετὰ Τροίας ἄλῳσιν καὶ Ἀγαμέμνωνος τελευτήν, Ὀρίστης ἀπικτονὸς τὴν μητέρα, κρίνεται φόνου». Ἄρχ. «Ὁμῆρ ὁ ἄνδρες μὲν ποτὶ», φ. 237<sup>ς</sup>. Τέλος· «εὐσεβεία καὶ σωφροσύνη καὶ νόμοι».

ζ') «Μετὰ τῆς ἐμπρηστοῦ γενομένου, τὸν αὐτοῦ πατέρα πειρώμενος σώζειν καὶ τὴν μητέρα· καὶ τῷ σώσει διήκαρτε καὶ τοὺς ὑφ' αὐτὸν προσπαύσαντες ἐπιστάχαιεν αὐτῷ μητρικὸν ὁ πατὴρ αὐτῷ ἰδόμενον φάρμακον ἐν τοῖς ἱματίοις τοῦ παῖδος, ὡς εἴη τὸ φάρμακον, οὐδὲν ἀπεκρίνατο· μετὰ ταῦτα γράφον διαθήκη, τῇ μὲν γυναικὶ τὸν παῖδα εἰσιν, ἀποκληρονομήσει δὲ τὸν παῖδα τὸ πατὴρ· καὶ νυκτὸς θυρόθυον γενομένου κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ πολλῶν συνελθόντων, ὁ μὲν πατὴρ ἐστὶν νεογραφῆς· τὸ δὲ εἶρος τοῦ παῖδος παραλαμβάνει ἡ δὲ μητρικὴ παραλαβέουσα· ὁ δὲ πατὴρ, ἵστας ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῆς οἰκίας ἐν ἡ καὶ αὐτὸν ἔμεινεν· ἀντεγκαλοῦσιν ἄλλήλους τὸν φόνον· ὁ τυρώς καὶ ἡ μητρικῇ. Ἄρχ. «Μόλις ὁ ἄνδρες δικασταί», φ. 248<sup>ς</sup>.

Ε') «Λιβανίου σοριστοῦ ἐκδοταί», φ. 264—



265, αὶ ἐξῆς πέντε— α' Κλιζρχω. Ἐμύλλον γράφων (Wolf I)— ε' Μοδίστω. Εἰ περὶ τὰς τῶν δυνατῶν (W. DXXXII)— γ' Σελεύκο. Ομολόγησεν ἀδικίαν (W. DXIV)— δ' Ἰαυδλίω. Μὴ σὺ γνήσιον (W. CCCXXX)— ε' Μοδίστω. Ἄκουε δὴ καὶ ἑτερον (W. CXCXVII).

ΣΤ'. α' Διογένης ῥήτορος, κατὰ Τιμάρχου (φ. 286<sup>a</sup>) μετὰ τινων σχολίων, ἅπερ ἴδε ἐν τέλει τῆς παρούσης ἐκδόσεως. Ὁ λόγος οὗτος τελευτᾷ ἐν τῷ κώδικι οὕτως: ἀφιλοσόφων ἀνδρῶν μεμνηθέντα καὶ καταφεύγειν ἐπὶ τοῖς εἰρημύουσιν ἐνῶ (Didot. Orat. Att. σ. 54, § 19, 46-47).

Ζ'. α' Βίος καὶ πολιτεία τῆς δόσιας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, οὐγγαρεῖς παρὰ Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων<sup>1</sup>. Ἀρχ. α' Μυστήριον βασιλείας. Τῶς τῆς ἑλλείπει ἐξ αἰτίας ἀποκεκομμένων φύλλων. Τὸ Ζ' δι' αὐτοῦ περιεχόμενον τοῦ 158 τεύχους ἐρχέται ὑπὸ ἄλλης χειρὸς τῆς ΙΕ' ἐκαστοῦτα τμήματος.

#### δ) Περὶ τοῦ κώδικος χδ.

Ὁ πέταρτος οὗτος κώδις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Λιβανίου σῴζεται ἐν φύλλων 78· ἐρχεται περὶ τὰ τέλη πλυνῶς τῆς ΙΔ' ἐκατονταετηρίδος καί, περισσείας ὑπὸ εὐσεβοῦς φιλοβιβλίου, προσέθηκε σὺν ἄλλῳ κώδικι κατακεκομμένῳ σήμερον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς κατὰ Χάλκην μονῆς τῆς Θεοτόκου, ἐνθα φέρει τὸν 159 ἀριθμὸν κατὰ τὸν ἑμὲν κατάλογον. Περιεχόμενα τοῦ 159 ἀριθμοῦ καὶ περιγραφή αὐτοῦ.

Τούχος εἰς 8<sup>α</sup> (0,206×0,142) τῆς ΙΔ' ἐκατονταετηρίδος, συλλεγόμενον ἐν φύλλων 193. Ἐβλέθη δὲ λίαν ἐκ βρεζιματός ἐν ὕδατι ἢ ἐξ ἄλλης βουστῆς ὕλης. Τὰ φύλλα 1—114 καὶ 115—193 ἀπέτελλον ἀρχῇθεν δύο κεχωρισμένους κώδικας γραφέντας ἐπίσης ὑπὸ δύο ἀντιγραφίων. Περιεχόμενα τοῦ ὅλου τεύχους:

Α'. Γραμματικὴ Μοσχολοῦ ἀκίφελος, φ. 1—44.

Β'. Μοσχολοῦ περὶ ὀνομάτων [ἢ ἐπιγραφῇ δὲν διακρίνεται]. Ἀρχ. «Τὸν ὀνομαζοντινὰ μὲν δηλοῦσι πᾶν, τινὰ δὲ, ἐνέριεναι», φ. 44<sup>β</sup>. Τέλος: «ὅσα δὲ γίνονται ἀπὸ τοῦ ἡμῶν τοῦ πέμπτου προπερισπώνται, οἷον ἀρίσιν. Τέλος τοῦ κυροῦ Μανουὴλ».

Γ'. «Τὸ περὶ συντάξεως τοῦ κυροῦ Μαζεί-

μον τοῦ Πλατοῦδου<sup>1</sup>», φ. 48<sup>β</sup>. Ἀρχ. «Τὸν ἐμύκτον τὰ μὲν, οὐδὲν καὶ μεταβλήουσιν εἰς ἑτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ» κτλ.

Δ'. «Ὀνομάτων ἀστικῶν ἐκλογή· οἷς οἱ δοκιμάσονται χρώταις ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ τινας αὐτῶν παρασημαίους καὶ διαφορὰς πρὸς ἄλληλα συντάξαι παρὰ τοῦ σοφιστῆτος κυροῦ Θεωμῆ τοῦ Μαρίστρου<sup>2</sup>», φ. 57<sup>α</sup>. Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ α. Αἰγυπτίου τοῦ τοῦ καὶ αἰγυμύλως γίνεσθαι» κτλ.

Ε'. «Κλήσις (sic) τῶν δ' ἀσχυρῶν τῶν εἰς μὲν διορθωθείσα παρὰ τοῦ Τρικλίνου<sup>3</sup>», φ. 105<sup>β</sup>. Ἀρχ. «Τῶντι, τίθης, τίθησι».

ΣΤ'. «Λεξικὸν περὶ πνευμάτων, ἐκλεγὲν παρὰ Τρόφανος, Χαιροβοσκῶ καὶ ἐτέρων<sup>4</sup>», φ. 109<sup>β</sup>. Ἀρχ. «Τὸ α' πρὸ τοῦ 6 φιλοῦται· ἄβυστος· ἄβυστος· ἄβυστος» κτλ.

Ζ'. α' Ἐπιστολαὶ Ἀθανασίου σοφιστοῦ<sup>5</sup>, φ. 115<sup>α</sup>—193<sup>β</sup>. Εἰς τὸ τέλος ἑλλείπει φύλλα. Ἡ τῶν ἐπιστολῶν τάξις κατὰ τὸν κώδικα τοῦτον ἀνεγέρχεται ἐν τῷ Ι' πίνακι. Συμμενοῦσθω ὅτι τοσοῦτον ἐβλέθη ἐξ ὑγγρασίας, ὥστε ἐν ἀντιγραφῇ τῶν ἐπιστολῶν πρὸς τὴν ἐκδοσὶν δὲν ὁ κοιτικὸς νὰ παραλίπῃ οὐ μόνον μέγιστα αὐτῶν τμήματα, ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἐπιστολὰς ὅλως ὡς ἀπύκτους. Ἐντεῦθεν δὲ ὑποτίθεται ὅτι διέμελλον καὶ τῶν μὴν προσοχὴν δέκα περίπου ἐπιστολαί, περὶ ὧν οὐδὲν σημείωμα ἔγραψα ἐν τῷ Δ' πίνακι. Προσπεθείσθω ὅτι πᾶσαι αἱ ἐπιστολαὶ ἦσαν ἀρχῇθεν ἡρμηνευμέναι, ἀλλὰ μὲν τῆς ἀρμηνείας μέρος δὲν διασώζεται τὴν σήμερον. Τὴν ἑλλείψιν ταύτην δὲ καὶ ἐν τῷ πίνακι διὰ μιᾶς παύλας (—), διὰ στήριξιν δὲ σημειῶ τὰς μὴ ἀναγινωσκόμενας πλέον ἐπιγραφὰς καὶ ἀρρογελεῖας<sup>6</sup> τῶν ἐπιστολῶν. Ἐκ τῆς ἀντιγραφῆς δὲ τῆς ἐμῆς ἀριθμήσεως καὶ τῆς τοῦ βιβλιογράφου γίνεσθαι ὅλον ὅτι τετραδία τινὰ

1. Ἐν τῷ Cod. Paris. 2669 ἐπιγράφεται οὕτως «Τοῦ σοφιστῆτος ἀνδρὸς Μαζείμον τοῦ Πλανοῦδης ἐκδοῦς ὡς ἐλέμους περὶ τῆς τῶν ἐρημάτων συντάξεως, μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβατικῶν». \*Ora L. Bachmann, Anecd. Graeca II, σ. 153 ἐν ὑποσημείωσι.

2. \*Ora τὴν ἐκδοσὶν C. Jacobitz. Lips. 1883.

3. Ἰδε περὶ τοῦ γραμματικοῦ καὶ βιβλιογράφου Τρικλίνου Nikolai, Griech. Literaturgeschichte III, σ. 171—173.

4. Πρὸς. Τὸ «Λεξικὸν περὶ πνευματικῶν» κτλ. ἐν Ὁρθογραφῇ Στεφάνου. C. Labbaei Glossaria etc. Lond. 1816—26, σελ. 833.

5. Τοῦ ὅρου τοῦτου εὐρίσκω παραδείγματα ἐν χειρογράφοις, ὡς λ. γ. ἐν τοῖς πίνακι τῶν εὐαγγελιστῶν.

1. Ἰδε Fabricii-Harless, Biblioth. Gr. X, σ. 286—Migne, Patrol. Gr. t. LXXXVIII, σ. 3697.

του Χ<sup>4</sup> εἰσιν ἀτάκτως συναρρομένα. Δι' ἑλλειψιν διαθεσίου χρόνου παρελείψα νὰ ἐκτελέσω καὶ τινὰ κριτικὴν ἀντιβολήν, ἣν ὅμως ἐπιφυλάττω καὶ ἐκπληρώσω ἐν ἄλλῳ καιρῷ, ἐπειδὴ φαίνεται νὰ ἐπὶ τοῦ Χ<sup>4</sup> ἔχει ἰδιόζουσαν φιλολογικὴν ἀξίαν διὰ μέλλουσιν ἐκδόσιν πολλῶν τοῦ Λιβανίου ἐπιστολῶν.

# 6'

Σημείωσις περὶ τινος κώδικος αἰωποίων μύθων.

Δι' περὶ τούτοις αἰωποίους μύθους ἀρχαίαι προέδωκαν, ὡς γνωστὸν, λίαν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, ὅτε φιλόλογοι τινες διαπραγματεύσαντες κατὰ τοὺς μύθους ἐν εἰδικαῖς διατριβαῖς, ὥστε καὶ ἐπιμελήθησαν τὴν ἐκδοσιν αὐτῶν ἐπὶ τῇ βασιεὶ διαφόρων κωδίκων. Οὕτως ἡ τοῦ ἡμετέρου Λ.δ. Κοραῆ αἰωποίων μύθων συναγωγὴ διατάσσεται πάντοτε λαμπρὸν ἔργον κριτικῆς διεξόδου, ὅπως μάλιστα ποτὶ νὰ συμπληρωθῇ κριτικῶς καὶ φιλολογικῶς διὰ τοῦ μετὰ θάνατον τοῦ ἀνδρὸς ἐμῶν γνωσθέντος νέου ὅλου. Διὰ τοιαύτην δὲ πολλήν μέλλουσιν κριτικὴν τῶν περὶ μύθων ἐκδόσιν, γνωστοποιῶ καλῶς ἑτέρον αὐτῶν κώδικον παρ' οὐδενὸς μέχρι σήμερον φιλόλογου ἐκτελεσθέντα. Κἀνταῦθα δὲ περιορίζομαι εἰς ἀπὸ τὴν μόνον σημείωσιν τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ, διὰ τὴν παρ' ἐμοὶ ἑλλειψιν παντός τοῦ ἐν τῇ περιγραφῇ ταύτῃ ἀναγκαζομένου βιβλιογραφικοῦ ὅλου, ὅπου καὶ δυσπρόσιτον καὶ δυσῆρετον καὶ θαυανερὸν πᾶν ὑπάρχει διὰ τοὺς ἐν Ἀνατολῇ ἐργαζομένους λόγιους. Ἀπεξῆναι δ' ὡς βέβαιον τὴν ἐκδοσιν τοῦ Καρλοῦ Halm, ἐν ἣ ἀρκεύονται ἀντιπροσωπεύεται πᾶσα ἡ μέχρι τούτου κριτικὴ ἐπεξεργασία.

Ὁ ὅς ὀφεί κωδὶξ καλεῖται ἐν τῷ 157 τεύχει προσθεδιδόμενος (ἴδε ἀνωτ. σ.15). Σχηματίζεται ἐκ φύλλων 15 ὀρθοῦ σχήματος, ἀπὸ τὸ 157 τεύχος συμπληρῶς προσερχόμενον εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, οὕτως ὥστε ἀποτελεῖται νῦν τὰ φ. 310<sup>ε</sup>-324 τοῦ ὅλου ἀναμικτοῦ ἐκείνου τεύχους. Τὸ πρῶτον φύλλον ἔστι καὶ πρὸ τῶν χρόνων τοῦ ἀγνώστου ἡμῶν συναρρολήτου τοῦ τεύχους· διὸ καὶ τὸ νῦν α' φύλλον τῶν ἐν αὐτῷ αἰωποίων μύθων ἐστὶ συμπληρωμα τοῦ τέλους τῆς ΙΔ' ἢ τῶν ἀρχῶν τῆς πεντακαίδεκάτης ἐκατονταετηρίδος. Φέρει δὲ τοῦτο γράφην ἐπὶ τῆς β' σελίδος ἢ πρώτης ἀρρήθης ἀρχαίας. Ὁ καθ' αὐτὴν δὲ κωδὶξ περιέχει γραμμὴν μνημονίαν τῆς πρώτης πεντακονταετηρί-

δος τοῦ ΙΔ' αἰῶνος. Τὰ κράσπεδα τῶν φύλλων εἰσιν ἐν πολλοῖς διάτρητα ἐκ σιτῶν, τινὲς δὲ καὶ κεκομμένα, ἀλλὰ συμπληρωμένα δι' ἄλλων τεμαχίων γάρτου. Τὸ κείμενον ἔχει πολλὰς συγκεκριμένους λέξεις, τὸ δὲ ὑπογεγραμμένον ἐσπανώτατα ἀπαντᾷ. Τὸ πρῶτον προσθετὸν φύλλον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην: «Μῦθοι βίω[σ]εις αἰσῶπου (sic) τοῦ μυθοποιῶ· κατὰ στοιχείον», ἣν ὅμως ἀδυνατῶ νὰ παραδιδῶ καὶ ὡς τὴν ἀρχικὴν τοῦ κώδικος ἐπιγραφὴν, διότι ἡ τῶν ἐν τῷ πρῶτῳ τούτῳ φύλλῳ σύνταξις τῶν μύθων α', β' καὶ γ' διαφέρει τῆς τῶν μεθεπομένων διὸ καὶ ὑποτίθωμι ὅτι οἱ μῦθοι οὗτοι ἀντεγράφησαν ἐκ κώδικος διαφόρου συντάξεως τῆς τοῦ ἐν τῷ 157 τεύχει. Πάντες δὲ οἱ ἐν αὐτῷ μῦθοι εἰσιν ἀρρηθμένοι, κατὰ δὲ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ βιβλιογράφου συμπροσυντάσσονται εἰς ρκδ' (=124), πλὴν παρέδραμε καὶ ἀρρηθίσῃ ἓνα ἐμμετρον μῦθον εἰσοσφόμενον μεταξὺ τῶν ἀρρηθμῶν π' καὶ πα', ἀλλ' αὐτοῦ δὲ ἔθετο δις τὸν καὶ ἀρρηθμὸν ὥστε, κατὰ τὴν ἐμὴν ἐξέτασιν, πάντες οἱ μῦθοι συμπροσυντάσσονται εἰς 126. Δι' ἑλλειψιν χρόνου οὐκ ἴδυνθην ν' ἀντιβάλω αὐτοὺς πρὸς τὴν ἐκδοσιν χάριν ὅμως τῶν κριτικῶν κατεστρωσα λεπτομερῆ αὐτῶν πίνακα (Ε'), ἐν ᾧ ἐσημείωσα κατὰ σειρὰν τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰς ἀρροτλείας αὐτῶν, ὡς καὶ τοὺς ἐν τῇ ἐκδόσει Halm ἀρρηθμούς. Πρὸς μικρὰν δὲ ἐκτίμησιν τῆς κριτικῆς αὐτῶν χρησιμότητος περιορίζομαι εἰς τὸς παρὰ Halm μύθους 215, 221, 301<sup>δ</sup>, 309, καὶ 144<sup>δ</sup>.

Ἄνωτ. 144<sup>δ</sup>. Ὁ μῦθος οὗτος, ὃν παρέλαβεν ὁ Halm ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Κοραῆ (ἀρρ. 27), ἀναμνηστικαί καὶ ἐν φ. 314<sup>ε</sup> τοῦ 157 τεύχους, ἔλαβεν αὐτὸν ἀρρηθμὸν λγ'. Διαφέρουσιν δὲ γραφῆς ἑκατόμνας τὰς ἐξῆς, αἱτινες οὐκ εἰσιν ἄνευ σπουδαίου ποσὶ ποσίου (ἀντὶ τοῦ πότερον τῶν μερῶν αὐτῶν καὶ καταπορεύεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ πρώτῃ ἀνακρίσει ἀκαταπαύεσθαι) — ἀναμνηστικὴ ἀπὸ τοῦ θάνατος. — ὁ μῦθος, οὗ (τὸ κωδὶξ) ἀπὸ τῆς ἐξουθεν, διὸ καὶ παραλείπεται συχνότατα ἐν τῷ κώδικι — εἴτε ἐχθροὺς μόνον ἰδοῦσαι ἀνταξίας αὐτὰ προσηγορεύει πάντως ἐστὶ τῆς αὐτῶν ἐχθροῦς μόνον ἰδοῦσαι, ἥτις, κατ' ἐμὴν, ἰδὲν μεταγενεστέρην παρέχεται.

Ἀρρ. 136 (C. 103. F. 255), φ. 318<sup>ε</sup> τοῦ κώδικος, ἀρρ. 29; μέτρον ποιῶν, ἰσοφ. κτλ. Τὸ ἐπιμῦθον ἔχει ἀπλῶς ἀπὸς ψευδολόγους. Ἀρρ. 215 (C. 74. F. 200), φ. 212, ἀρρ. 301<sup>δ</sup> ἐν τῷ κώδικι. Οὐδέμιαν ἀπολύτως ἀπορροκν

HAJKOBA BИCЛOBA

HAJKOBA BИCЛOBA

ἔχει, πλὴν τοῦ τραπέζης ἐρε[κ]α· τὴν δὲ γρα-  
φὴν οὐκ ἀρῶμεν ἐπιθεβαίνει καὶ ὁ γαλκηνός  
κωδῆς.

Ἄρθ. 221 (C. 25 κλ σ. 293. F. 55. S. 64) ρ. 314<sup>α</sup>, ἀρθ. λς'—δεῖ με ἐπὶ πάντων  
τῶν ἐν τῇ π.—'Ο μῦθος, δεῖ κατλ.

Ἄρθ. 301<sup>β</sup>, μῦθος γνωστὸς ἐν τῆς ἐκδό-  
σεως Κοραΐ (ἀρθ. 26) ἀναγνωστικῶς ὑπ' ἀρθ.  
λς' τοῦ γαλκηνού κωδικός (ρ. 314<sup>α</sup>-314<sup>β</sup>)—  
ἐργων ἀπορρημάτων (ἀπορρημάτων τοῦ ἀντιγρα-  
φῆος)—κ' ὅθεν καὶ κόλπον—ὁ μὲν ἀπελόμενος,  
ὥστε μὴ ἔχων συνταξὶς προτιμωτέρα—τόν  
γε ἐπιτοκ.—Τῇ τοῦ τονηροῦ δὲ κόματος (vi-  
tiosum) γραφῶν ἀπορρημάτων, ἢν ὁ Lachmann  
καὶ ὁ Halm διώρισαν ἐκ ἀλλοτρίων ἐπιθε-  
βαίνει καὶ ὁ γαλκηνός κωδῆς, ὅστις περιέχει  
ἐν τέλει τοῦ μύθου καὶ τοῦ ἐξ ἑκατοντηρίου, ἐλ-  
λειπὸν ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν· α' ὁ μῦθος, δεῖ καὶ  
ἀνθρώπων ἐπιτοκῶντας, λδδόμενος, ἀλλὰ τὸν  
γε διὸν οὐκον· λδδόμενος· δεῖ καὶ αὐτὸν διὸν  
ἀσθένειας τῆς ἐπιτοκῆς, καὶ καταστροφῆς αὐ-  
τῆς.—'Αλλὰ τοῦ ἐπιτοκῆς τοῦτου τοῦ τε-  
λευταίου ἡμῶν κώδων ἀναγνώσκονται ἐν τῇ ἐπι-  
τοκῇ τοῦ μύθου ἐκδόσει (Halm 301), ἐνθα ὁρῶμεν  
ὁ Halm ἔγραψε τὸ ἀπλοῦν αὐτῆς εἰς αὐ-  
τῆς.

Ἄρθ. 309 (C. 83. F. 237. S. 67), ρ. 314<sup>α</sup>, ἀρθ. λς'—ὁ δ' εἶπε ἀπόλαυαι λδ-  
γε—καὶ γὰρ ὅτε τὸν π.—'Ο μῦθος δεῖ οἱ μὴ  
μεταλαβόντες τῶν εἰρηχημάτων.

Ἐκ τῆς ἀντιβολῆς τῶν ἐξ τούτων μύθων, οὗς  
ταχύνει ἐξελιχθῆναι πρὸς ἰδιαιτέρην μελέτην,  
παρὰ τῆς βιβλίου ὁ ἀναγνώστης, ὅτι ἐν τῷ  
γαλκηνῷ 157 εὐρεῖται ὑπὲρ τῆς μύθων ἐ-  
χούσα τὴν κυνὴν τῶν παρὰ Halm συνταξίν.  
'Αλλ' ἀντιγράφει καὶ ἑτέρους πρὸς μελέτην μύ-  
θους, ὧν ἡ συνταξὶς συμφωνεῖ πρὸς τὴν τῶν  
παρὰ Κοραΐ ἀντιστοιχῶν μύθων. Δίδωμι δ' ἐν-  
ταῦθα τὴν ἀντιβολὴν τῶν ἐπομένων ἀριθμῶν.

Κοραΐ ἀρθ. 1, σ. 1, στίχ. 1 [γε]λιάρ [θ]έντες  
ἀντὶ ἀφελωθέντες—καὶ π. λδδάρ—στίχ. 2,  
βεβατάρ γιλιάρ ἀντὶ ἀβεβαίωσιν φιλικῶς—  
στίχ. 5 ἐλδοθῶν ἀντὶ ἀπειρηθούσης—στίχ.  
6 τὸν θέρων—αὐτοῦ νεοσσὸς ἰδωσάτο (sic)  
—στίχ. 7, 8 ἐκατελδοθῶν οὐ τοσοῦτον—  
στίχ. 8 ἡνίδα (sic) τῶ θαρ.—στίχ. 11 λεί-

π. 1. Περὶ τῶν κατὰ διαφόρους συνταξέων περὶ μύθων  
μύθων ἰστέον ὁ ἀναγνώστης τὴν σπουδαίαν τοῦ κα-  
θηγτοῦ Fedde μελέτην Ueber eine noch nicht  
edirte Sammlung äsopischer Fabeln, nach einer  
Wiener Handschrift. Breslau, 1877.

παι τὸ αὐτοῦτον—στίχ. 12 ἀπ' ἄρροθ—ἀε-  
τός, ἀναρροθ—στίχ. 15 οἱ αἰετοὶ ἀπαι-  
ρεῖται κατ' ἀπαιρέσεις—στίχ. 18 ἐὰν τῇ

Κορ. ἀρθ. 3, σ. 5, στίχ. 1 ἐγὼ ἄρροθ—2  
γνωμένῳ τε.

Κορ. ἀρθ. 4, σ. 5, στίχ. 3 τῇ τῶν ἀρρο-  
τέρων—8 ἐντεθεν ἀνασπῶσα—σ. 6, στίχ.  
6 σκοπεῖν.

Κορ. ἀρθ. 7, σ. 8, στίχ. 1 συνέγερεν, τοῦτ'  
ὅπερ ἐπικυρῶ τὴν παρομιλίαν διόρρωσιν τοῦ Κο-  
ραΐ.

Κορ. ἀρθ. 18, σ. 12, στίχ. 5 βολινομά-  
νοι [εἰς τὴν προτίαν αὐτῶν ἀσθένειαν ἀπὸ  
μαγῶν]. Ὅδε λέγει ἡ ὑπόθεσις τοῦ μύθου ἐν  
τῷ γαλκηνῷ κώδι. Σημειωτέον ὅτι τὰ ἐν ἀγ-  
κίλαις βήματα ἀναγνώσκονται ἐν τῷ αὐτῷ γα-  
λκηνῷ ὑπὸ χειρὸς ἑτέρας, διότι ὁ βιβλιογράφος  
ἀφῆκεν ἐν τῷ κειμένῳ κενὸν χώρον ἐνὸς καὶ ἡ-  
μισίως στίχου.

Κορ. ἀρθ. 23, σ. 17, στίχ. 1 ἀπολαγθεῖς  
—5 ἐνθένδε—7 ἐκτρέφειν.

Κορ. ἀρθ. 29, σ. 20, στίχ. 1 'Ερ σενόω  
τῶν δ. λ. ζ. πῶ. ἀναστέως ὠρχήσατο· σενόω  
μυθολογίας κατλ.—στίχ. 4 ὡς εὐρομεν αὐ-  
τὸ λέγοντα. Αἱ ἐκδ. εἰχον πρότερον εὐρομεν  
τοῦτο ὁ Κορ. διώρισεν εἰς αὐτῶν μὲν αὐτῶν  
—6 πρὸς ἑαυτόν.

Κορ. ἀρθ. 34, σ. 32, στίχ. 5 τὸ τοῦ ὁδο-  
ταῦ—7 τῶν ἀνθρώπων.

Κορ. ἀρθ. 63, σ. 38, στίχ. 4 τοῦτο στοχασ-  
—6 ἢν δ' οὐδὲν ἀνδρῶν—8 οἱ οὗτοι πολλοί  
καὶ . . . τὰ μὲν βιβλίου κατλ.

Κορ. ἀρθ. 349, σ. 221, στίχ. 1 Μὲν εἰλε-  
ται μὴν—2 ἴσασα—Τὲ ἐν μύθῳ ἔχει οὕτως·  
'Ο μῦθος μὴ γε λδάρ πτώματος, πῶδε. Ἰδε συμ-  
Κοραΐ ἐν σελ. 438.

Κορ. ἀρ. 351, σ. 227, στίχ. 2 ἡμεῖς λδδω-  
σα κατλ. Τοῦτο νομίζω προτιμωτέον τοῦ ἡλίου  
—4 καὶ θηροῖ.

Κορ. ἀρθ. 46, σ. 29, στίχ. 5 τοῦ δὲ ἀν-  
θρώπου.

Κορ. ἀρθ. 47, σ. 30, στίχ. 2 ἀναθεῖναι  
ἀνοθεῖν τοῦτον γέγραπται ἐν τῷ κώδ. (ἀναθῆ-  
σιν, ὡς καὶ παρὰ Κοραΐ.—3 ἐκεῖνα μὲν ἔλαγε  
—6 τὰ μὲν ἐκτός καὶ ἐντός—9 σοφισμένοι.

Κορ. ἀρθ. 113, σ. 62-63, στίχ. 3 προ-  
κηκοῦσα . . . ἰσθὲν καὶ ἐγὼ—5 οἱ οὗτοι.

Ἐν σελ. καὶ τῆς Μύθων αἰσωπεύων συναγ-  
γῆς ἀναφέρει ὁ Κοραΐς ὅτι κατὰ τὴν β' ἐκ-  
δοτικῆς ἐκδοσὶς ἡμῶν ὁ μαγιστὸς Ἰννέτιος,  
ὅστις ἔγραψε διὰ στίχων ἱαμβικῶν 53 μύθους,  
περιόρισας ἕκαστον εἰς 4 στίχους. Τοῦτους ἐξέ-



δοκεῖν ὁ Νευελῆτος καὶ ἐκ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ παραλαβὼν μετατίθησιν μετὰ τινων διορθώσεων καὶ ὁ ἡμεῖς Κοραῖς σημειώσας (σ. κζ') ὅτι ἐν τοῖς χειρογράφοις φέρονται τὰς τὰς ἐπιγραφάς· ἡ ἱκανοὺς διακρίνει τετραστίχη διελκυστὶς εἰς τοὺς μύθους [τοὺς] κλισιακούς μεταγραφαστῆς—α Βαβρίου ἐν ἐπιτομῇ μεταγραφέν ὑπὸ Ἱγνατίου μαγίστρου. Τοὺς μύθους τούτους μετέγραψα κἀγὼ ἐκ χειρογράφου τούτου τῆς Π' ἔκδοτος. ἀποκαταμένον ὑπ' ἀρ. 64 ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς κατὰ Λάλακιν μονῆς τῆς Θεωτόκου. Φέρονται δ' ἐν αὐτῷ (π. 3') τὴν ἐπομένην ἐπιγραφὴν Νοθεῖσαι Ἱγνατίου καὶ Βαβρίου συμπλοσσόμεναι εἰς 46 καὶ ἐξ αὐτῶν παρῶν ἐν τῇ Π' τὴν ἀντιβολὴν 40 μόνον, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν μεταγράφω τρεῖς.

Ο Κοραῖς ἐν σ. 106 κατεχώρισε τὸν περὶ γεωργίας καὶ πελάργου μύθον τοῦ Ἱγνατίου, ἐν συνείκει οὗτος ἐξ ἐκτενέστερου ἑαυτοῦ μύθου, οὗ ἔχον μετὰ Κοραῖς εἶρε παρὰ Σουδά ἐν λέξ. Νεῖς καὶ Σουδά, καὶ κληρονόμοι δέδοσαν τὸ ἀγιογραφικόν (ἀρ. 33 ed. Schneid.) καὶ τὸ βενετικόν χειρόγραφον κατὰ τὸν διαφύρου συντάξει (Fol. N° VIII). Ὁ Κοραῖς Κοραῖς Ἱγνατιακὸς μύθος τίσσεται ἐν τῷ γλ' κἀγὼ κωδ. δεύτερος τῇ τάξει, καὶ ἐν τῷ 3' στίχῳ ἀντὶ τῶν αἰ σὺ μοι ἀναγνωσάμεναι ἐξ ἑαυτοῦ ἐπιμνήσκων ἔχει ὡς καὶ παρὰ Νευελῆτι σ. 641. — Κορ. σ. 421-422. — Κορ. σ. 142, ἀρ. 210, στίχ. 1 ποῦ πατεῖ—3 εἴπερ ἤδισσας—4 εἶδες πᾶν ἄνθρωπον. Π' ἀρχὴ τοῦ ἐπιμνήσκων ἐν τῇ Π' κατὰ τὸ παρὰ Νευελ. σ. 639 ἑτέρον ἀντιγράφον.—Κορ. σ. 141, ἀρ. 218, στίχ. 2 διέγραψε.—Εν στίχ. 4' ἐπιδοθείσεται ἡ γραφὴ οὐ μὲν, ὡς καὶ ἡ διὰ μετριοῦς λόγου προσθήκη τοῦ δ'. — σ. 147, ἀρ. 223, στίχ. 2 γῆρας δὲ θνητῶν γραφὴ καὶ ἐξ ἑτέρου κωδ. γνωστῇ τῷ Νευελ. — σ. 76, ἀρ. 134, στίχ. 2 μὲν καὶ πρὸς αὐτὸν εἶπε πᾶν γὰρ οὐκ—3 οὐ γ' ἐν θέρε προσέειπεν κτλ. Ἐπιμνήσκων. Τὸ ἐν καιρῷ ὕμνῳ ἀσπασμῶν.—σ. 226, ἀρ. 349, στίχ. 1 ἐκπερε—2 ἐστασαν.—σ. 135, ἀρ. 209, στίχ. 3 λαχεῖν κρέουσιν—4 ἀπεισ. πλέον [ὁ περ] ἐκρ. Τὸ ἐπιμνήσκων ὡς παρὰ Νευελ. σ. 641.—Κορ. σ. 228, ἀρ. 353, στίχ. 2 τῆς θεῆς καθήμενος—3 καὶ ἔπειτα γῆραι—Τὸ ἐπιμνήσκων ἡ ἀρχὴ—Ἐπιμνήσκων τοὺς αἰτίους.—σ. 193, ἀρ. 293, στίχ. 3 καὶ λόγους ἀντὶ ἀνάγκης.—Ἐπιμνήσκων θεολογικῶν τοὺς ὁμοφρονήσαντας.—σ. 226, ἀρ. 350, στίχ. 1 τοῦ ἡλίου κοινὴ γραφὴ. Ἐν στίχ. 3' ἐπιδοθείσεται τὸ μόνον, ἔπειτα ὁ Νευελ. διαφώτισεν εἰς ὁμόνοια· αὐτοὶ δὲ κωδῆς ἔχει

ἐπόμενον. Ἐπιμνήσκων. Τὸ συνήθον τὸ ἐσόμενον ἀπρόσποτον.—σ. 124, ἀρ. 197, στίχ. 1 κέρως—2 ἐξεμνηστὶς τῆς δουλοπλίας. Ἐπιμνήσκων. Πλεῖν αὐταὶ τὰ προσήματα.—σ. 85, ἀρ. 143, στίχ. 1 πρέμματα. Ἐν στίχ. 2' ἐπιμνήσκων ἡ διορθωσις τοῦ Κοραῖς ἐλκεῖ—3 πρέμματα—4 πρέμματα γὰρ αὐτῶν ἐστὶν ἡμῶν ἡ ζ.—σ. 113, στίχ. 1 Πηγάς ἐαυτῆς προσβλέπων δορὰς θέας. Οἱ στίχοι 3 καὶ 4 ἔχουσιν οὕτως·

δ' ἢ/ἢ λόντα πρὸς δ' ἐν μέσῃ  
θεῖσαι παλαιοὺς εἰς ἔλαριν εἰς μάτην.

Ἐπιμνήσκων. Τὸ περὶ τὸν αἰὶν [ἀν]ήλικον ἐπιδοθείσ.—σ. 132, στίχ. 1 κωδὲς τυρὸν ἔτρωγε. Ὁ 3 στίχ. ἔχει οὕτως δ' ἡλίας ἐκράξεν, ἡ δ' ἔλετ τυρὸν—4 γ. κησὶς δ' ἔτρω.—σ. 92, στίχ. 1 ἔλετ αἰλουρος—3 ἐπὶ παρὰ Νευελ. Ἐπιμνήσκων. Φηλ. δὲ πολέμων ἡτοκρίσεις.—σ. 105. Ὁ περὶ γεωργίας καὶ ὄρεως Ἱγνατιακὸς μύθος, ἐν ὁ Νευελ. ἔχει ἐν τριῶν στίχοις, ἐκλαβὼν τὸν τέταρτον ὡς ἐπιμνήσκων κεχωρισμένον ἔχει οὐδενὸς μετριοῦς λόγου. Τὸ τετραστίχον ἔχει καλῶς καὶ οὐκ ἦν ἀνάγκη γὰρ συμπληρωθῇ παρὰ Κοραῖς ἐξ ἑτέρου ἀπογράφου συμπεριλαμβανόμενον παρὰ Νευελῆτι. Ἐν τῷ παρὰ Κοραῖς ἐπιμνήσκων ἀντὶ «τοὺς εὐεργέτας» γρ. τοὺς εὐεργέτας. Ἐπιμνήσκων. Κακοὺς οὐ δὲ εὐ ποιητ.—σ. 173, ἀρ. 263, στίχ. 2 προδτενεν. Ἐπιμνήσκων. Ὅτι τοῖς μὴ ὠρελοδοῖ τοὺς βλάπτειν παρέπειται πολέμους.—σ. 170 Φέρον ἰόντος κτλ. Ἐπιμνήσκων. Τὰ παρὰ τὴν ἄξιαν ἄτιμα διαβάλλονται.—σ. 182, στίχ. 1 Μάχη δ. συνῆπτε ἀπ' οὐ.—σ. 171 ὁδοῦν κτλ. στίχ. 1 ἔλετ ἡλός. Ἐπιμνήσκων. Ἄ μὴ ἡκεται τις, οὐδὲ καὶ μετῆται.—σ. 227, στίχ. 1 Πᾶσι πέτραις—4 θηροὶ πᾶσι. Ἐπιμνήσκων. Τὸ ἀργεῖον κοινωπίας ἀπαστων.—σ. 84, στίχ. 1 μακρὸν ἀμπελόν.—2 εἰς ἡνός—4 δὲ καὶ ἀμπελὸν μάλα.—σ. 227 Ἡτι κτλ. στίχ. 1 ἡ γὰρ ἀγρ. ἡ πόσις λαγῶν—2 λαγῶν δὲ γὰρ ἡ πόσις τοῦτον. Ἐπιμνήσκων. Τὸ σωθῆναι ἀλλοτρίων, καὶ χαλεπὸν δεκτέον.—σ. 108, στίχ. 1 κνηγός τις τῶν—2 ἔχρος εἶδες—4 ἔχρος, ὡς ἡ πόσις εἶπε.—σ. 118, στίχ. 1 Ἀλλοτρίων τῶν—3 πρώτη δὲ ὁμορ (Νευελ. σ. 641). Ἐπιμνήσκων. Τὸ ἐξ ἑράνων θράσος ἀλοει διαλέκται.—σ. 208 στίχ. 2 μισθὸν δ' ἐλόν τις γέραςος ἡτι γέρον—3 τράχ. ἐξ ἑμοῦ λαμῶν φ.—4 καὶ ὁμορ ἄλλο γῆραι πλὴν τοῦτον σκότει. Ἐπιμνήσκων. Μέγα κέρδος τὸ ἐκ κακῶν μὴ βλάπτεσθαι.—σ. 81, στίχ. 1 ἐκωσται—3 γῆραι, οὐ—σ. 181, στίχ. 2 εἴπερ οὐ μὲν—4 τράγου τε

HAJKOBA BIBLIOTEKA

HAJKOBA BIBLIOTEKA

καὶ ταύρου. Ἐπιμ.β. Τήρης καὶ τὸ πᾶν μέτρον  
 ἰσχύει. — σ. 151, στίχ. 1 σὲ μου — 4 οὐ γὰρ  
 λέγεις δίκαια. Ἰδε σημ. Κοραΐ ἐν σιδ. 427.  
 — σ. 192, στίχ. 2 μὴδ ῥε... παρατρέχεις  
 — σ. 173-74, στίχ. 1 ἐορτὴν ἐργάτων — 2  
 2 οἱμοὶ κεκδηγὼς σπ.δ. Ἰδε σημ. Κοραΐ ἐν σ.  
 430 — 3 γοῖσι μὴ γοῶσι τέκνον. Ἐπιμ. Ἀλ-  
 λαρῖον μὴ ἀφῶς ἐκτελεῖν — σ. 94, στίχ. 4  
 αὐτὸς ἔργα πλεον. Ἐπιμ.β. σοφῶν ἀντὶ  
 ἀσφαλτοῦ. — σ. 77, στίχ. 1 εἰσάπαν — 3  
 ὡς λαρεῖν ἄλσιν — 4 μελῶν. Ἐπιμ.β.β. Τὸν  
 πλεονὸς μὴ ἔργον.

Ἐκ τοῦ 64 ῥημάτων κώδικος καταχωρίζω  
 ὡς τοὺς ἐπομένους ἱστορικὰς μύθους.

Τῶν προέχοντων ἐν τῷ βιβλίῳ.

Πρὸς τοὺς ἐν τῷ βιβλίῳ. Ἰδε σημ.  
 ἀπ' ἀποκρίσεως ἑξαμηνεῖς ἐν τῷ βιβλίῳ.  
 ὁ Ζαῖς δὲ τοῦτον εἰς τοῦτον πρὸς τὸν  
 ἐξ ὁσπρεῖς ὁ τέκνον, πῶς περὶ τὸν βιβλίον.

Ἄλλος οὗτος πηγάδι ἐν τῷ παρὰ Schneid.  
 68 μύθου τοῦ Βαβυλίου, οὗ σώζεται καὶ ἡ  
 πικρὰ πῆλξ ἱστορίας. Κοραΐ ἀριθ. 187.

## 2.

Ἐν συμφωνίᾳ μὴ γαστρίσσειται.

Κλητὴ λόκος τῶν ἐπομένων εἰσορῶν κῶνα,  
 δέισαι τις ἐξέφραξε τοῦτον ὡς, εἰ, ἐξ,  
 κωνή: ἄλλα τοῦτο μὴ πάθω λόκος  
 ἐμοὶ φίλος, λιγὸς γὰρ ἡ κλοιὸς βαρεῖ.

Πρὸλ. Βαβυλίου ἀριθ. 99 ἐκδ. Schneid. Ὁ δὲ  
 Κοραΐς ἐν ἀριθ. 411 παρέχει τετραστίχον μύ-  
 θου τύπου ἐπισημαίνον ἀμείψας, ὅτι οὗτος ὁ ἐκδο-  
 τὴς ὑποσχεσθὶς ὅτι τοῦτο κακὸν χωλὸν μύθον  
 ἔχον. Ὁ χαλκὸς κώδις γνωστοποιεῖ νῦν τὸν  
 γνήσιον ἱστορικὸν τύπον.

## 3.

Ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀδικημάτων, τὰ δίκαια εὐπερα.

Βιβλίου τις πρὸς στήθος αὐτοῦ βίβλιν  
 ἀλλὰ οὐδὲ λοιπὸν ἴστω πολλὰ δεκτῶν.  
 Πίστων δ' οὐδὲν ἔπειτα ἐπὶ τῷ βιβλίῳ  
 παλαιῖ περὶ τὸν πτερόντων ἀλλοῦ.

## 4.

Μερίστους μὴ συνεισέγειται.

Χηλὴ βοῆς παύει τὸν βαρύνον τέκος  
 ἐρῶν δὲ κῆρυξ εἶπεν, ἦν ἑλᾶτο τῷ φῶν  
 καὶ τὸ δ' ἄλλο, ἔρῶν, κῆρυξ φῶν ὡς  
 Πρὸς οὐδὲν μῆτρ' ἐμπερὶς ἐσθ.

Πρὸλ. Βαβυλίου μύθον παρὰ Κοραΐ ἀριθ. 420  
 καὶ ἀριθ. 28 ἐκδ. Schneid. Ἰχνη δὲ τοῦ αὐτοῦ  
 ἀνεκλήθην ὁ Κοραΐς ἐν τῷ περὶ εὐγενεῖας  
 συντάγματι τοῦ Πρωτοκλήρου. Ἰδε προλεγόμενα  
 τῆς Συγκριτικῆς, σ. 54.

γ.

Νικολάου Καβάδα ἐπιστολὰς.

Περὶ τοῦ συγγραφέως τούτου ἀνέγνωθ' Ἀλ-  
 λαρῖον Diatr. de Nilis in Fabricii-Hartless  
 Bibl. Gr. τ. X, σ. 25—30, Ch. Mathaei  
 Poica. Ἐλλ. Mosquae, 1811, σ. 246. Bois-  
 sonade Nova Aneclota Gr. καὶ A. Δημητριά-  
 κωπου τοῦ Ὁρθόδ. Ἐκδ. ἐν Αἰνῶνι, 1872, σ.  
 83—84. Ἐπελέυσεν ἐν γράφῃ βαθεῖ πρὸ τοῦ  
 μαιούτου ἔτους 1371. Δίχα ἐπιστολαὶ αὐτοῦ  
 ἀνεκνήσθησαν ἐν τῷ 157 κώδι τῆς ἐν Χ22-  
 κη μονῆς τῆς Θεοτόκου, ὡς ἐσημαίνθη ἀνωτέ-  
 ρω (ἰδε σ. 14), ἀποτελεῖσαι τὰ σ. 294 —  
 300. Κατὰ τὸν συνημολογῶντα δὲ τὸν ἐν-  
 ῖν κώδικα, αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Καβάδα  
 εἰσιν αὐτόγραφοι, ἐν τῷ καὶ ἐσημαίνετο τὴν ἐ-  
 πομένην ἐπιγραφὴν «αὐτοῦ Νικολάου Καβάδα  
 τοῦ Χαμαίτου οἰκονόμου». Ὅτι δὲ τὸ τε-  
 ραθῆναι ἐν τῷ αὐτῷ ἀνεκνήσθησαν, αὐτόγρα-  
 φόν ἐστι, μαρτυρεῖται, νηλεῶς, ἱστορίας καὶ ἔ-  
 αὐτῆς τῆς γραφῆς, ὡς τὰ χαλκῶν ἀντι-  
 κειμένων ἐν τῷ 157 κώδι.

Τὸ ἐπωνύμιον Χαμαίτου ἀνεκνήσθηται καὶ  
 ἐν τῷ 343 Coisl. κώδι φέρονται, κατὰ τὸν  
 Montfaucon, τὴν ἐπομένην ἐπιγραφὴν αὐτοῦ  
 συγγραφέως καὶ λογιστάτου, καὶ τοῖς ὅλοις ἀ-  
 γνωστοῦ Χαμαίτου λόγῳ διάφοροι  
 καὶ συνταγμένοι. Ὅκτω τῶν ἐν τῷ χαλκῷ  
 κώδι ἐπιστολῶν ἀνεκνήσθησαν καὶ ἐν τῷ  
 κοισλινῶν, ἐν τῷ 400, κατὰ τὸν Montfaucon,  
 πᾶσαι φέρουσιν ἐπιγραφὰς, ἐν τῷ 400 τῶν  
 ἐν τῷ χαλκῷ τῶν ἐπιγραφῶν εἰσὶν  
 οἷον, ἡ πρώτη ἐπιγράφεται «αὐτὸς πατὴρ», ἡ  
 δευτέρα δὲ καὶ ἡ τρίτη «αὐτὸς πατὴρ» ἐ-  
 γουσι πᾶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς πρώτης ἐ-  
 ξιστὶν εἰκασθαι ὅτι καὶ αὐτὰς πέρπονται τῷ πα-  
 τρὶ, τοῦ ὅτι ἐπερ βεβαιώσεται καὶ ἐν τῷ κοισλιν.  
 κώδι. Ἡ δὲ τετάρτη τοῦ χαλκῶν τῶν ἐ-  
 πιστολῶν ἐπιγραφομένη «αὐτὸς πατὴρ», ἐν τῷ  
 κοισλιν. κώδι. εἰς ὄνομα τοῦ πατρὸς. Ἡ  
 πέμπτη πάλιν ἐπιγράφεται ἐν ἀμειψίᾳ τοῖς  
 κώδι ἐν τῷ πατρὶ, ἡ δὲ ἐν τῷ χαλκῷ ἐκτὴ  
 πέμπτη ἐν τῷ κοισλιν. Ἀνεπίγραφοι δὲ εἰσιν  
 ἐν τῷ κώδι τούτῳ αἱ ἐπιστολαὶ ὀδῶν καὶ ἐν-  
 νάτη πεμψέσαι, κατὰ τὸ κοισλιν. τῶν, Δου-  
 κοπούλῳ τῷ Μαυρίτῳ καὶ Συναδινῷ τῷ ὁ-  
 στικῷ Θεσσαλονίκης. Ἐν τῷ κοισλιν. δὲ κώ-  
 δι δὲ ἀπαντῶσιν αἱ ἐπιστολαὶ ἐξῶν καὶ  
 δεκάτῃ, ὡς τὸ κείμενον παρατίθημι κατωτέρω.

1. Biblioth. Coisliniensi, τ. 426.

Ἀπασι δι' αἱ ἐν τῷ χαλκῇ τῷ τεύχεϊ ἐπιστολὰς ἔχουσι τὴν ἐπομένην τάξιν.

1. Τῷ πατρὶ. Ἀρχ. «Ὁ μὲν τῶν θυμῶν τοῦ θεοῦ» κτλ.  
Τελ. «ὁφείτω τὸ Βυζάντιον».
2. (ἀντιγράφ.). Ἀρχ. «Πάνω τοι πυθίσκῳ» κτλ.  
Τελ. «ὅσον φιλῶντα δεικνύς».
3. (ἀντιγράφ.). Ἀρχ. «Ἐμοὶ μὲν ἐκώλυσε».  
Τελ. «ἐπεὶ τοὺς ἐπαίνους γε- νήσκει».
4. Τῷ Κωδ. Ἀρχ. «Ὅδ' ὅτι σε ἠρώω» κλ.  
Τελ. «τοὺς ἐν ἡμέρᾳ Ἑλλήνας».
5. Τῷ πατρὶ. Ἀρχ. «Οὐ μόνον γραμμῶν ἐ- ρχῶ» κτλ.  
Τελ. «πάντα ἱστορίας ἦκου».
6. Τῷ Κωδ. Ἀρχ. «Ἐξού προσεπύοντες ὁ- μῆς» κτλ.  
Τελ. «εὐεργίται σφόδρα φι- λῶντες».
7. (ἀντιγράφ.). Ἀρχ. «Τὸ περὶ τῶν σῶν με- δῶν» κτλ.
8. » Ἀρχ. «ὁφείτωσαν ἐγὼ τὸν καλὸν» κτλ.
9. » Τελ. «ἐπίστας, ὡς οὐ φιλεῖς».
10. » Ἀρχ. «Ἐγὼ λῶν, τὴν ἐπιστο- λὴν ἀναγινώσκων» κτλ.  
Τελ. «αὐτὸν ἐπαίρειν ἐν ἡμέρᾳ».
11. » Ἀρχ. «Ὁ πάντα ἐγὼ δυνάτω- ρῶν» κτλ.— Τὸ τέλος

τῆς δεκάτης ἐπιστολῆς ἔλκεται.

Δείγματος δι' χάριν μεταγράφω ὡς τὸ κε- μένον τῆς 7 καὶ 10 ἐπιστολῆς, ὡς ἀναγινωσκεί- ται ἐν τῷ χαλκῇ κώδικι καὶ ἀντισφραγί- μετὰ τῆς 7.

# I.

Τὸ περὶ τῶν σῶν μηδὲν ἐκείθεν ἀκούσαι πο- λὺν ἤδη χρόνον ἀναθίνας, τὸ πλῆθει τῶν ἐ- πιστολῶν, πῶς οἱ περιμεθήσω· ἐγὼ δὲ ἰδε- ξάμεν μὲν καὶ λαθὼν, ἐπῆλθον· καὶ πολλάκις οἶμαι ἐχάσθην· καὶ κῆρος οὐδεὶς ἐν τῷ πλῆθει καὶ προσῆν ἔρρητος ἦδον· τοὺς τε κομίσασθαι ἠγχομένην ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν, πολλὰ ἀγρυπ- νήσασθαι· ἀμείψασθαι δι' ἐκαστον, καὶ τοσοῦ- τον ἀντιβιβῆναι πλῆθος γραμμῶν οὐκ ἔχων, ὀλίγα πέμπω. σὺ δὲ εὖ οἶδ' ὅτι, πολλὰ καὶ με- γάλᾳ νομίσαι, τοῦ τε φίλτρον τοῦτ' ἀδύνατον, καὶ ἄνθρωποις, ὅτι κόσμος ἐκείνου τοὺς εὐ- εργέταις, τὸ μὴ τοὺς εὐ παθόντας, ἀντιστάγειν

δυνήσκει τὰ ἴσα· ἰσθὶ δὲ ἡμῖν τὴν μεγάλην πόλιν, τὰ τῆς οἰκίας ποιοῦσαν· τῆς τε τῶν βασιλέων ἐνικὴν φιλικήσας, τῶν τε ἐνταῦ- θα ἐταίρων χρηστοὶ δι' οὗτοι καὶ φιλοεικονού- ντες τοὺς παρ' ἐκείνων ορατάς, τῶν οἰκείων ἀποστέλλει τὴν μήνην· ἐμοὶ δὲ καὶ τὸ σῶμα τῆδε κάλλιον ἔχει· καὶ ὅπως μὲν ἐστὶν ὅσος· καὶ ἡδίστος· ἀπτόμεθα δι' στίλβον σὺν ἡδονῇ· πόνοισι δὲ ἐνταῦθα δεῖσιν, ἔκον ἐξίστι φέρειν, ἢ τὴν ἐκεῖ παιδίαν· πάντα δὲ ἡμῖν ἡ πόλις ἐν κατὰ γινόμενη, ὅτι μὴ σὲ βλέπειν παρέχει, τοῦτο σύγγει τὴν εὐδαμονίαν· καὶ με ἔδρασε τοὺς ἄλλους, ἐνὶ τούτῳ δι' ἀπελκύνει· νῦν δὲ ἐν οἷς ἀπελκύνει· ὡς τε εἰ μὴ σὴν ἦδον εἶναι ψῆ- ρον μένειν ἐπὶ καὶ μήπω κινήσει τὰ διδογμέ- να· πάλιν ἂν ἐγενόμην τοῦ δευτέρου. Τῷ- καὶ δὴν δὲ φίλων τὸν γενναῖον, καὶ πολλοὺς αὐτῶν κινῶν ἐκασταχοὺς τοὺς ἐπαίνους, πάντας τοὺς ἄριστους, τῶν ἀγῶνων κοινονοῦς ἔχει· τοὺς τε ἄλλους, καὶ τὸ καρτέλιον τοῦ χοροῦ, τοὺς βασιλεῖς αὐτούς· οἱ τοὺς ἀνδρῶς μεμνημένοι μέ- μνηται δι' ἐκαστον, οὐδέποτε, οὐ σὺν ἐπαίνο· τοῦτο ποιοῦσιν· ἐμοὶ δὲ οὕτω μὲν συνέμειξε οὐ- δὲ μετέδωκε λόγων, ὅτι δὲ ἐπίστευτε μόνον, τοσοῦτον ἐνέθηκε φίλτρον, ὅσον οὐδεὶς τῶν πο- λὺν μὲν χρόνον συγγενῶν ἐμοὶ, πάντα δι' πεποινηκότων, ὑπὲρ τοῦ πείσαι φιλεῖν·†

# 2.

Ὁ πάντα ἐγὼ διστάχων οὔτε τὴν ἐνεχυρο- μένην ἔχων καθαρῶς ἐτερόπληκτον, καὶ τὴν ξένην, ἀνέμους εἶδον· φίλῳ μὲν γὰρ ἐκατέραν· καὶ μετὰ ταῦτα ἐταίρων συνίσταται χορὸς· συνεί- ναι δὲ τὸν ἐξὸν ἀρεστότερος, ὃ παρὶναι συμ- βαίνει, χαίρειν ὃ τῶν ἀπόντων, οὐκ ἐκ πόθου· ὥστε στίλβον μὲν εἰς ἡμῶς τρέχων, ἀποσπόμε- νος βυζαντίων· τὸ δὲ συνείναι βυζαντίους, οὐκ ἀ- παλλάττει διακρίων μετὰ ἡμῶς τῶν οἰκῶν. καὶ μοι καθάπερ αἰνίγμα μέλει· ἀνέμους γὰρ, ὅ- θεν ἄλλους ἐνέστι χαίρειν· καὶ τὴν ἐορτήν ἔχει πένης καὶ ἡτῶν ὃ γενναῖον· ὅπως, ἐπειδὴν ἐντῶν, πρὸς τὸν ἐξ ἑτέρου τρέχει· τὸ δὲ οὐκ εὐραίνει μέλλον, ἢ τὸ παρελθὼν· ἀνέμους οὐ- τον πανταχόθεν ἔχει τὰ δυσχερῆ· πρὸς αὐτὸν δὲ ἐτέρως οὐκ ἐν λαβεῖν, ἢ γέμματα, τὸ μὲν ἐξίσταται τῷ χορῷ τῶν ἐταίρων, καὶ τὰ μὲν δι- δάσκων, τὰ δὲ ἐκείθεν μαθήσκειν. τοῦτο δὲ ἐ- μνατόν τε πείθω, καὶ τοῦ διοικῶν γράφει τοῖσιν· καὶ μὴ.....



ΠΙΝΑΞ Α'.

'Αναγραφὴ ἐπιστολῶν Φαλάρου τοῦ τυράντου

κατὰ τὴν τάξιν τοῦ 187 τεύχους τῆς ἐν Χάλκῃ μονῆς τῆς Θεοτόκου.

| Αὐτ.<br>ἀριθ. | 'Επιγραφαὶ τοῦ<br>κώδικος.  | 'Αρχαί τῶν ἐπιστολῶν. | Τίτλος αὐτῶν.          | ἀριθ.<br>ἐκδ.<br>Hersch. | 'Επιγραφαὶ<br>ἐκδ.<br>Hersch. |
|---------------|-----------------------------|-----------------------|------------------------|--------------------------|-------------------------------|
| 1             | ('Ανεπίγραφος).             | Πολύκλητος ὁ Μεσσήν.  | εἰργασαι, προσδέγου.   | α'                       | Λυαίνω                        |
| 2             | Μεγαρεῦσι χαίρειν           | Οὐ μέγα φρονέω.       | χαρίζομαι.             | β'                       |                               |
| 3             | Λυαίνῳ                      | Οὐκ ὀρθῶς ἔρρω.       | ἀπαλλ. πολέμου.        | δ'                       |                               |
| 4             | Ζευξίππῳ                    | Τῷ μὲν υἱὸς σου       | συγγνώμης ἀξιοῦσθαι.   | ς'                       |                               |
| 5             | 'Αμαία (sic)                | Εἰδῶς σου τὴν χρῆσιν. | κακοηθεία, βασάνους.   | η'                       | Σαμέχ                         |
| 6             | Κλειστοστράτῳ               | Πάνυ μοι δοκεῖ        | οὕτω νουθετεῖς.        | θ'                       |                               |
| 7             | 'Ιλακρίτῳ (sic)             | 'Αγθομένοιοι          | μαρτύριος ἰνιγαίν.     | ι'                       |                               |
| 8             | Μεγακλείῳ                   | Καὶ τοῖς ἵππους       | χρησόμεθα.             | ια'                      |                               |
| 9             | 'Αγλαῶ                      | 'Εκτενησαυρίζαμεν     | εὐτυχεῖν ἄλλω.         | ιβ'                      | 'Αγλάφ                        |
| 10            | Προδικῶ                     | 'Αλλοι μὲν ἦν         | αὐτὸ τὸ παθεῖν.        | ιγ'                      | 'Προδικῶ                      |
| 11            | Εὐμήλῳ                      | Οὔτε δοκῶντος         | ἔσεσθαι προσδέγου.     | ιδ'                      |                               |
| 12            | 'Οἰκρίτει                   | Τὰ μὲν σὰ             | σιγῆς κρείττον.        | ις'                      | 'Αριστοφῶντι                  |
| 13            | Εὐρηθεία γυναικί            | Καὶ περὶ ἐμαυτοῦ      | ἐπιστέλλοντάς με.      | ιη'                      | 'Ερυσείχ                      |
| 14            | Παυρόλῳ υἱῷ                 | Μάλιστα μὲν           | πρὸς τὸν πατέρα.       | ιθ'                      | Παυρόλῳ                       |
| 15            | Τῷ αὐτῷ                     | Τὰ μὲν παρὰ πατρός    | μᾶλλον καθίξει.        | κ'                       |                               |
| 16            | Τῷ Πευθαγόρῳ                | Ἡ Φαλάρου τυραννίς    | προσθεβαύωσι.          | κα'                      |                               |
| 17            | Θώρακι                      | Πότερον ἐμαυτὸν (sic) | ἡμῶν προσδέγου.        | κβ'                      |                               |
| 18            | 'Αφισφραδεῖ                 | Αὐθόδεια καὶ νεύτατος | αὐτῶν ἐπίσταλκα.       | κς'                      | 'Αριστοφῶντι                  |
| 19            | 'Αντιμάχῳ                   | Εἰ μὲν ἔχων           | χρημάτων ἀπόγνωσις.    | κς'                      |                               |
| 20            | 'Αριστομένει                | Μὴ συνέχθω μοι        | μετρήσαι τὸν βίον.     | κη'                      |                               |
| 21            | Ταῖς Στενοχόρῳ<br>θηγατράσι | Ταυρομενεῖται μὲν     | μᾶλλον νομίζω.         | λα'                      |                               |
| 22            | Λικίτῳ                      | Θαυμάζω διὰ τῆς       | πονηρ. μετίδωκαν.      | λδ'                      | Πολυδεύκει                    |
| 23            | ('Ανεπίγραφος)              | Τὰ μὲν ἄλλα τῆς       | μεριμν. ἐπίστασα.      | λε'                      | Γοργίῳ                        |
| 24            | Δημοτέλει                   | Συγγνώμην ἔχω σοι     | καταστρ. τὸν βίον.     | λη'                      |                               |
| 25            | Τῷ υἱῷ Παυρόλῳ              | 'Εδέξαμην τὸν ὑπὸ σοῦ | ἀφρονῶν εὐρεθείης.     | μ'                       | Παυρόλῳ                       |
| 26            | 'Ιππολυτίῳ                  | 'Επιτρέπω σοι πρὸς με | ἢ γνώμη βεβαίῳ         | μα'                      |                               |
| 27            | Πολυτίμῳ                    | Εἰ μὲν ἀπὸ τῶν        | Φιλ. οὐ ψεύδεται.      | μβ'                      | 'Ἰππολυτίῳ                    |
| 28            | Τελεφῳ                      | 'Αριστομένει τῷ σῷ    | περὶ τὸν βελτιώνων.    | μγ'                      |                               |
| 29            | Νικίῳ                       | 'Ερ' οἷς μισοῖς       | σὲ μισοῦσιν.           | μδ'                      |                               |
| 30            | 'Αδειμάντῳ                  | 'Ακούω σε διαφέρεσθαι | ἀνθρώπων οὐδὲνα.       | με'                      |                               |
| 31            | 'Αντισθέει                  | Τῶν ὑπ' ἐμοῦ          | οὐδὲν ἐξήμωσιν.        | μς'                      | ('Ανεπίγραφος).               |
| 32            | Μεγαμάχῳ                    | Μὴ μεταμέλω           | χρηστὸς γεγονέναι.     | μη'                      |                               |
| 33            | 'Επιστράτῳ                  | Ὡς πρὸς εὐτυχίῃ       | βίον εὐτυχοῦντα (sic). | μθ'                      |                               |
| 34            | 'Ετεονίῳ                    | Τῆς μὲν τῶν ἄλλων     | καρμ. διαφθείρας.      | να'                      |                               |
| 35            | Ἰμεραίου                    | Ἐγὼ πάντα μὲν         | θαυμασθήσεται.         | νδ'                      |                               |
| 36            | Ἀδάρῳ                       | Πυνθάνομαι σε         | θαυμάζωμεν, δεύτερον.  | νε'                      |                               |

(Ἑλλήν. φιλόλογ. Σύλλογος. Παλαιογραφ. Δελτίον).

| Αὐθ.<br>ἀριθ. | Ἐπιγραφαὶ τοῦ<br>κώδικος.  | Ἀρχαὶ τῶν ἐπιστολῶν.   | Τέλος αὐτῶν.        | ἀριθ.<br>ἐκδ.<br>Herch. | Ἐπιγραφαὶ<br>ἐκδ.<br>Hercher. |
|---------------|----------------------------|------------------------|---------------------|-------------------------|-------------------------------|
| 37            | Ἐπιγράμῳ                   | Περὶ τῶν αὐτῶν         | δοῦναι συμφέρειν.   | ξ'α'                    |                               |
| 38            | Ἀριστολόχῳ                 | Εἰ τὸ Στρηγόρι         | Στρησ. ἀξιώεις.     | ξ'γ'                    |                               |
| 39            | Ἀμφόλοτι καὶ<br>Θρασιβοῦλο | Ἡμεῖς μὲν ἀποδεδοκίην. | ἐχθροὺς γενέσθαι.   | ξ'δ'                    |                               |
| 40            | Τῷ εὐδ Παυρόλα             | Ἀφικόμενος εἰς Ἱμ.     | τύχης. ἔρρωσθ.      | ξ'ε'                    | Παυρόλα                       |
| 41            | Εἰρηθεῖα τῇ γυναικί        | Εἰ μὲν εὐλαβομένην     | μητρὸς φύδος.       | ξ'θ'                    | Ἐρυθρίχ                       |
| 42            | Περσθένει                  | Τὴν Εὐδοῦλου           | μέμψωνται.          | οβ'                     |                               |
| 43            | Ὀρσιλόχῳ                   | Εἰ τὸ μὴ βουληθῆναι    | παραπλήσιον.        | οδ'                     |                               |
| 44            | Μελιταίοις, χαλρεῖν        | Συμπέπεισμαι           | εὐλογώτερον.        | πγ'                     | Μελιταίοις                    |
| 45            | Ἰωνι (sic)                 | Πολλὰ λῆγων ἔχων       | οὐκαλεγεῖται (sic). | πς'                     |                               |
| 46            | Ὀρσιλόχῳ                   | Τῆς μὲν εὐτυχίας       | διὰ τὴν θυγατέρα.   | λ'                      | Μνησικλεί.                    |

ΠΙΝΑΞ Β'.

Ἀναγραφὴ ἐπιστολῶν τοῦ Ἀθανασίου κατὰ τὴν τάξιν τοῦ κώδικος X.

| Ἀριθμὸς<br>ἐν τῷ<br>κώδικει. | Ἑλληνιστ.                  | Ἀρχαί τῶν ἐπιστολῶν.     | Τίτλος αὐτῶν.           | Ἀριθμοὶ<br>Wolfii. |
|------------------------------|----------------------------|--------------------------|-------------------------|--------------------|
| α'                           | Ἀνατολῶ                    | Λαμπρός ἦν ἀπὸ           | εἰσάγει γάτην.          | 336                |
| β'                           | Τῷ αὐτῷ                    | Ἀνέγων σου τὴν ἐπιστολὴν | μὴ τὰ πάντα��ποβόρῃσεν. | 18                 |
| γ'                           | Σκεπτὰ                     | ὅς οὖν ἐμαυτὸν τέρω      | ἀρετὴν ἵππων ἐξέφρες.   | 355                |
| δ'                           | (Ἀνεπίγραφος).             | Ἄρ' ἐκείνων μύνησαι      | ὅπ' ἀνάγκης ἀπάντι.     | 361                |
| ε'                           | Τῷ αὐτῷ                    | Τῷ αὐτῷ εἶδει τὴν        | ὅτι πράξας χαρίζ.       | 368                |
| ς'                           | (Ἀνεπίγραφος).             | Ἐγὼ τὴν σὸν οἶον         | ἐν λόγοις μακροῖς.      | 369                |
| ζ'                           | (Ἀνεπίγραφος).             | Ἦδεν ὅτι μου δέξῃ        | καὶ ἐν γῇ χάριτες.      | 364                |
| η'                           | Σκεπτὰ                     | Πολλοὺς μὲν ἀπὸ          | τὴν εὐχὴν ἔργον.        | 70                 |
| θ'                           | (Ἀνεπίγραφος).             | Ἄλλ' ὅτι μὲν γελῶν       | ὃν ἐλέγχεις ὀνήσεις.    | 72                 |
| ι'                           | Εὐσεβία                    | Τίν' ἂν τις αἰτέητο      | ἀπολαύμεν καιροῦ.       | 554                |
| ιβ'                          | (Ἀνεπίγραφος).             | Οὐδὲν ἄποτον             | Συνέρον τοῦ δάκνειν.    | 67                 |
| ιγ'                          | Εὐαγόρα                    | Ἐμαστὸν εὖρον            | πρὸς ἑτερον βοηθόν.     | 1161               |
| ιγ'                          | Παλλιδίω                   | Καὶ τὸ ἐπιστέλλειν       | τὸν ἐμὸν βίον.          | 1162               |
| ιδ'                          | Πρωσία                     | Πολλῶν φρον              | δαίξει τοῦ προτέρου.    | 1163               |
| ιε'                          | Εὐστολῶ                    | Οὐδὲν ἄρα μάτην          | πιστογῇ φυλακῇ.         | 1164               |
| ισ'                          | Μαρκιδίω                   | Ἀγαθὸν θεραπεύεις        | οὐκ ἀπορήσεις.          | 1165               |
| ις'                          | (Ἀνεπίγραφος).             | Καὶ ταύτη τὴν διδ.       | καὶ τοὺς ἀγῶνας.        | 1167               |
| ιγ'                          | Μαρκῶ                      | Διονύσιος οὐτοσί         | σκυλῶν ἀποπέμφης.       | 1155               |
| ιθ'                          | Δομνίω                     | Ἀνὴρ ἐμοῦ φίλος          | ἀνισχυ. κεραι. δέλου.   | 1038               |
| κ'                           | Θεοδότῃ                    | Πολλὰς ἐραστας           | ἐτέρους βοηθῶν.         | 1168               |
| κα'                          | Κασσάρῳ                    | Παρσφῆτω καὶ             | πέμπειν ἐπιστολὰς.      | 1132               |
| κβ'                          | Τατιανῷ                    | Ἡμεῖς τὰ ἡμέτερα.        | ἀρέσκομεν ἂν.           | 1096               |
| κγ'                          | Παλλιδίῳ                   | Καὶ γράφων εὐφραίνεις    | τοῦ πλείονος.           | 1170               |
| κδ'                          | Τῷ αὐτῷ                    | Ρουρίως παῖς οὐτοσί      | ἡμῖν ἐπιτήδειος.        | 1153               |
| κε'                          | Ἰουλίῳ                     | Καλὰ παρὰ κλοῦ           | οὐ καλακεύειν τύχην.    | 1039               |
| κς'                          | Φουρτουνατίῳ               | Ἐγὼ τοῦ Ποσειδῶνος       | οὐδ' ἀπὸ ψεύδους.       | 1139               |
| κζ'                          | Πρισκία                    | Ἀπῆλλαξ με δέους         | ἐγγλήμα βεβαιούσα.      | 1115               |
| κη'                          | Σωπῆτροι καὶ Εὐ-<br>στολίῳ | Ὁ ἡμέτερος μὲν πολίτης   | πόλεως τῇ τέχνῃ.        | 1100               |
| κθ'                          | Μαρκιδίῳ                   | Ἦδὲ μὲν σου καὶ διδ.     | πατρῷος ἰσθάθω.         | 1171               |
| λ'                           | Δαδοχίῳ                    | Τὸ πικρὸν ἡδὺ γέγονε     | μεταβῆλλεσθαί σοι.      | 1172               |
| λα'                          | Σαλυστιῳ                   | Ἐδεῖ μὲν σοι τὴν         | τοιαῦτα χαρίζεσθαι.     | 1141               |
| λβ'                          | Νικοκλεῖ                   | Παρὰ Ἀλεξάνδρου          | θεοὶ τὸ δεύτερον.       | 1142               |
| λγ'                          | Τατιανῷ                    | Τοῦ χαίρειν ἡμετέροις    | νοῦν ἔχοντι μίζον.      | 1041               |
| λδ'                          | Ὁ Δομνίῳ                   | Ὁ συνίστημι σοι          | ἐκ πωμάτων ζητούντων.   | 1175               |
| λε'                          | Κασσάρῳ                    | Εἰ μὲν μὴ γράφων         | στρατιωτῶν ρήτορα.      | 1092               |
| λς'                          | Ἀπτολῶ                     | Ἦ μὲν ἀθμία              | ὡ πάντες θεοί.          | 1120               |
| λζ'                          | Θεοδόρῳ                    | Τὸν ἱατρὸν Δημήτριον     | ἐν τῷ φιλεῖν.           | 1176               |
| λη'                          | Οκλυστιανῷ                 | Ἐβουλόμην οὕτως εἶναι    | παρέχεις τοῖς φίλοις.   | 1089               |
| λθ'                          | Ἰοβίτῳ                     | Ἡρεσέ με τὸ λαβεῖν       | οἱ δὲ ἰσχυροί.          | 1180               |



| Αὐξων<br>ἀριθμός<br>ἐν τῷ<br>κώδικι. | Ἑπιγραφαί.     | Ἀρχαί τῶν ἐπιστολῶν.     | Τέλος αὐτῶν.             | Ἀριθμοὶ<br>Wolffii. |
|--------------------------------------|----------------|--------------------------|--------------------------|---------------------|
| μ'                                   | Διορντίω       | Ἐπαινῷ σου καὶ τὴν       | ἀλλὰ καὶ θυμαζόμενος.    | 1093                |
| μα'                                  | Κέλσῳ          | Τούς ἀπὸ γλώττης μὲν     | μνημονεύσας ἐμοῦ.        | 621                 |
| μβ'                                  | Τῷ αὐτῷ        | Ὅς' ἐν Νικομηδείᾳ        | πολλ. ἡγωνοθέτησεν.      | 654                 |
| μγ'                                  | (Ἀνεπίγραφος). | Ἀνδρὸς φίλου παῖδες      | διὰ τὰς εἴσεις.          | 657                 |
| μδ'                                  | (Ἀνεπίγραφος). | Ἐμείλλον αἰτιάσασθαι     | πατρῴων οὐχ ὄρων.        | 653                 |
| με'                                  | (Ἀνεπίγραφος). | Εἰ συμφορὰν τισιν        | βλέδων τελευτήσαι.       | 658                 |
| μς'                                  | (Ἀνεπίγραφος). | Υβρίσας οὐκ ἔλαθες       | Ἐνεγκόντος πρῶτος.       | 660                 |
| μζ'                                  | Ἰουλιανῷ       | Εἰ ταῦτα γλώττης         | ἔτι ἂν γινώσκειν.        | 1588                |
| μη'                                  | Μαξιμῷ         | Οὐκ ἀγνωσκέμενος         | ἐλθὼν εὐρήσει.           | 672 <sup>6</sup>    |
| ν'                                   | Βηλαίῳ         | Παλαιὰς τινος εὐεργεσίας | δεομένους παρέλθω.       | 672                 |
| —                                    | Λα. ταπεινῷ    | (Ἀνεπίγραφος).           | εἰ μὴδὲν πλέον.          | 674                 |
| να'                                  | Μομ. Ναν. ὁ    | Τοιούτους ἦν ἐκ παιδὸς   | ἀφαισθῶ φροντίζων.       | 676                 |
| νβ'                                  | Ἀει. ὁ         | Εἰς μοιχεύς ἀποστέλλων   | τῶν ἐμῶν εἰσπιπῶντα.     | 678                 |
| νγ'                                  | Ἀσκληπ. ὁ      | Νέει μὲν οὐκ ὀλίγοι      | βλέποντες μάχονται.      | 679                 |
| νδ'                                  | Κέλσῳ          | Ἠχθόμην ὅτι σε           | παραινέσεις κομίζονται.  | 688                 |
| νε'                                  | Ἀντιπάτρῳ      | Ἀνὴρ τις τῶν ἐπιεικῶν    | τυγχάνειτω τινὸς ἀγαθοῦ. | 698                 |
| νς'                                  | Θεμιστίῳ       | Ῥωμαῖος ἀνδρὸς πονηροῦ   | τὸ προεληφέναι.          | 707                 |
| νζ'                                  | Γαϊανῷ         | Ὅστι Σπεικτάτον          | δειξάι σαυλότερον.       | 703                 |
| νη'                                  | Κέλσῳ          | Τούτους μὲν ἀπολ.        | ἢ καὶ δένδρα.            | 690                 |
| νθ'                                  | Θεοδώρῳ        | Τυραννικὸν ἔτος          | τελευτὴν ἡγιστάμενος.    | 694                 |
| ζ'                                   | Νικοκλεῖ       | Τῇ μὲν μὲν τετιμ.        | ἀπαλύνει τῶν καλῶν.      | 708                 |
| ζα'                                  | Θεοδώρῳ        | Οὐ συνίστημι σοὶ Θεῷ.    | ἀδικία φεύγει.           | 752                 |
| ζβ'                                  | Δικετιῷ        | Νενίκηκας γὰρ με         | ἀνὴρ μεμψίτης.           | 762                 |
| ζγ'                                  | Ἀντιόχῳ        | Καὶ Ἡρακλεῖδῳ            | παντα. δικαιοσύνη.       | 759                 |
| ζδ'                                  | Ἀρθηρίῳ        | Εἰ μὲν εἰδὲθην           | ὡς ἀδυνάτων ἐρῶμεν.      | 768 <sup>6</sup>    |
| ζε'                                  |                | Εἰπων ὑπὸ τινῶν          | τοιαῦτα ποιεῖν.          | 799                 |

ΠΙΝΑΞ Γ'.

'Αναγραφὴ ἐπιστολῶν τοῦ Ἀθανασίου κατὰ τὴν τάξιν τοῦ κώδικος Xb.

| Λοξ.<br>ἀρ. | Ἐπιγραφαί.    | Ἀρχαὶ τῶν ἐπιστολῶν.        | Τίτλος αὐτῶν.               | Ἀριθμοὶ<br>Wolffii. |
|-------------|---------------|-----------------------------|-----------------------------|---------------------|
| 1           | Πρισκιανῷ     | Πολλὰ χροῖεν κιδούμαι       | ὑποκριτῆς μέλλον, ἡ ῥήτωρ.  | 127                 |
| 2           | (Ἀνεπίγραφος) | Χρόνω ἰδὼν τὸν δου...       | ἐμπερτήσασθαι τῆς ὁδοῦ.     | 136                 |
| 3           | (Ἀνεπίγραφος) | ...                         | ...                         | 131                 |
| 4           | (Ἀνεπίγραφος) | ...                         | ἐρρωσθῆναι μοι δοῦναι.      | 137                 |
| 5           | ... ἰω        | ... τὸ ἐπιστεῖλαι           | βερωρίας οὐ κινήσει;        | 143                 |
| 6           | (Ἀνεπίγραφος) | Παύμαι, μὴ πολλὰ            | ὀξέους ἱερὸς ποιεῖς.        | 150                 |
| 7           | (Ἀνεπίγραφος) | Μετὰν εὐστον                | τοῦτον μὴ ἀτιμάσας.         | 167                 |
| 8           | Μαθέσω        | Βάλλε δ' ἡλικισθαι          | ὅπ' αὐτοῦ, σὺ κύριος.       | 1117                |
| 9           | ... νι        | 'Αρῇ τὸ μὴ σὶν ὦρῃ          | ἀρεστίας ἀρχόμενος.         | 163                 |
| 10          | (Ἀνεπίγραφος) | Καλῶτε περὶ νῆα             | τοῖς δ' ἐκείνου, σωτηρίαν.  | 173                 |
| 11          | ... ανῶ       | Τὸ δὲ σὲ τιτούσας           | κελεύεις ἀρήσασθαι.         | 175                 |
| 12          | Ἀνδρονίκῳ     | 'Αλλ' ὅγῳ σοι περὶ          | παιδείαν παρακλῆαι.         | 182                 |
| 13          | (Ἀνεπίγραφος) | Οὐκ ἔμεν ἡμῶν               | τὸν ἔταίρον εὐ παθεῖν.      | 184                 |
| 14          | (Ἀνεπίγραφος) | Οἷον ἰδρασας ὁ τοῦτα        | ἔστι δοῦναι τὴν χάριν.      | 192                 |
| 15          | (Ἀνεπίγραφος) | Σέβων, ἔστι μὲν κῆρς        | ἐμπερτήσας με ἀλάλουν.      | 195                 |
| 16          | (Ἀνεπίγραφος) | 'Ἢ που πολλὰς               | ἐμπερτήσας καὶ βακτηρίαν.   | 210                 |
| 17          | (Ἀνεπίγραφος) | Τί τοῦτο νομίσαι χρῆ        | χρηστέαται, ἀρεστὶ γὰρ.     | 222                 |
| 18          | (Ἀνεπίγραφος) | Ἥμεῖς μὲν ὠμέλθα            | ἀγέστηται 'Ολύμπιον.        | 225                 |
| 19          | (Ἀνεπίγραφος) | Οὔτε ἡσθην, οὔτε ἡνέκθην    | βεβίωκεν ἐν θῆρῃ.           | 227                 |
| 20          | (Ἀνεπίγραφος) | 'Αλλὰ εἶναι ἀρεστήτε (sic)  | ἀλλ' οἷον, ὅγῳ (sic) ἴσμεν. | 240                 |
| 21          | (Ἀνεπίγραφος) | Οἶδα τιμῆς (sic) ἐπισταμένῳ | τοὺς φιλοσόφους ἔσας.       | 326                 |
| 22          | (Ἀνεπίγραφος) | 'Ἢδὲ σε ἔχειν ἡγοῦμαι       | ἡ ἀρετὴ σὺ δὲ ἐμ...         | 1133                |
| 23          | (Ἀνεπίγραφος) | Σὺ μὲν, ἀξίους με           | καὶ τοῦτο ποιήσας.          | 866                 |
| 24          | (Ἀνεπίγραφος) | Ὅσω μέτρω τὴν πύλιν         | καὶ οὐκ ἀποκρύφεται         | 875                 |
| 25          | (Ἀνεπίγραφος) | 'Ακούσας ἐπιδιδωκέναι       | ἔσται βελθός.               | 876                 |
| 26          | Σαπώρῃ        | Αἰ τοῦ θεοτάτου             | ἡκοντὰ σε τοῦ' ἔσται.       | 412                 |
| 27          | Πρισκιανῷ     | Τὰ μὲν ἄλλα                 | ἀγμίαν παραμυθεῖται.        | 1131                |
| 28          | (Ἀνεπίγραφος) | Οὐχ ὅτι ἄρχεις              | καὶ πειθῶ καὶ λήνας.        | 1127                |
| 29          | (Ἀνεπίγραφος) | Μετὰ τοῦ 'Ιδομενέως         | παρακλῆσαι ἐστὶν ἔταίρου.   | 1118                |
| 30          | (Ἀνεπίγραφος) | Ἐγνομαι ὅτι λαμπρὸς         | πρακτομένῳν μέλει.          | 1114                |
| 31          | (Ἀνεπίγραφος) | 'Α' νδρὸς ἦναι δεῖ          | σεσιγῆσθαι τῶν ὄντων.       | 1120                |
| 32          | (Ἀνεπίγραφος) | 'Ἢ μὲν ἀθῆμα                | ὡ πάντες θεοί.              | 1124                |
| 33          | (Ἀνεπίγραφος) | Ἰδοὺ καὶ ἄνδρας             | τῶν νόμων τὸν νόμον.        | 1115                |
| 34          | (Ἀνεπίγραφος) | 'Απὸ λαζῆς με δέους         | ἐγλήτμα, βεδαιούσθαι.       | 1129                |
| 35          | (Ἀνεπίγραφος) | Οἱ ῥῶρες προσεγκαλοῦσιν     | ἐπιδωρεῖν, ἀπολώλαμεν.      | 1130                |
| 36          | (Ἀνεπίγραφος) | 'Ολίγα ἐξέφυγέ σου          | τῆς κεφαλῆς κακόν.          | 1116                |
| 37          | (Ἀνεπίγραφος) | Οὐκ εὐκαρὶόν μοι            | ἦναι ἐκπῶσαι.               | 1132                |
| 38          | (Ἀνεπίγραφος) | 'Απρίκτιος κατὰ τὴν         | καὶ τὰλλα φιλανθρωπείῃ.     | 1121                |
| 39          | (Ἀνεπίγραφος) | Παρορῆτω καὶ ταυτὶ          | πέμπειν ἐπιστολὰς.          | 1123                |
| 40          | (Ἀνεπίγραφος) | 'Ἦν ὑπέσθου μοι             | ἐπέτρεπε δικαίως ὦν.        | 1123                |
| 41          | (Ἀνεπίγραφος) | Θαυμάζωμ' ἂν                | ὡν ἐπιμήκει τῶν...          |                     |

| Αὐτ.<br>ἀριθ. | Ἐπιγραφαί.     | Ἀρχαὶ τῶν ἐπιστολῶν.  | Τίτλος αὐτῶν.             | Ἀριθμοὶ<br>Wolffii. |
|---------------|----------------|-----------------------|---------------------------|---------------------|
| 42            | (Ἀνεπίγραφος). | Πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο   | πεποινη. τὴν ἐπικουράζην. | 883                 |
| 43            | (Ἀνεπίγραφος). | Ἐξελθὼν ἐγὼ τὰ        | τῷ τοῦ βασιλέως κάλλει.   | 891                 |
| 44            | (Ἀνεπίγραφος). | Πάνυ μοι βεβαιούην    | ὃ νῦν πρὸς ἐμέ.           | 936                 |
| 45            | (Ἀνεπίγραφος). | Οὐδ' εἰ πᾶσάν μοι     | ἄδικον καλεῖν.            | 968                 |
| 46            | (Ἀνεπίγραφος). | Πρὸς εἰδὼτα πάντα     | τῷ φῶδι τῶν βῆμάτων.      | 930                 |
| 47            | (Ἀνεπίγραφος). | Οὐκ ἔσχε μὲν σώσασθαι | ἀφ' ὧν ἀνάσσειται.        | 925                 |
| 48            | (Ἀνεπίγραφος). | Χρηστὸς ἀπολαύσας     | τάμὰ λελείψεται.          | 923                 |
| 49            | (Ἀνεπίγραφος). | Ἦδῃ μὲν ὅτι δειήσῃ    | τῇ σῇ ψυχῇ καταστήσειν.   | 914                 |
| 50            | (Ἀνεπίγραφος). | Γλώττα ἀγαθὴ          | ἀρχῆς πραγμάτων.          | 974                 |
| 51            | (Ἀνεπίγραφος). | Τῇ κατενεγκούσῃ με    | ἢ διδόναι δύνασθαι.       | 1000                |
| 52            | Καλεῖται       | Ἄλλ' ἢ μὲν ἀρίστου    | περὶ τῶν Ἀθηναίων.        | 829                 |
| 53            | Ἐθουργίω       | Οὐκ ὁλοκρῆς με        | τῇ τοῦ δικαίου μερίδι.    | 825                 |
| 54            | Συν μέτω       | Ἐγίνετό μοι φίλος     | φιλοτιμίαν, ἀφορμήν.      | 730                 |
| 55            | αὐτό μοι       | Εὐδαίμονα γρῆ         | συνεχόμενον αὐτῷ.         | 885                 |
| 56            | Ἀεὶ αὖ         | Εἰσῆλθες ἀν' ἐφῆκες   | εἰ μὴ νῦν ἀπορήσεις.      | 277                 |
| 57            | Ἀεὶ αὖ         | Ἐδὲ καὶ τὴν Εὐρωπὴν   | ἐλθεῖνόντων τὴν δοῦξαν.   | 721                 |
| 58            | (Ἀνεπίγραφος). | Ἄ μὲν ἀδικεῖται       | χρήσθαι τῇ φύσει.         | 66                  |
| 59            | Γερ[οστρίω]    | Ὅτι μὲν καὶ φίλεις    | ἀθάνατα καταστήσει.       | 547                 |
| 60            | Θεμιστρίω      | Κατὰ μὲν τοὺς λόγους  | ὕπερβολὰς ἐκφέρειν.       | 304                 |
| 61            | (Ἀνεπίγραφος). | Λουπτιῶν εἰπῶν        | ἐν τῷ διδάσκειν δεθέντων. | 417                 |
| 62            | Μαθέστω        | Μακάριον δὲν διημέν   | τοῖς κισίν ἐκδούνα.       | 35                  |



ΠΙΝΑΞ Δ'.

Ἀναγραφὴ ἐπιστολῶν τοῦ Ἀθαρίου κατὰ τὴν τάξιν τοῦ κώδικος Xd.

| Αρ. σελ. | Αἰξ. ἐκδ. ἐν τῷ κώδ. | Ἐπιγραφά.  | Ἀρχαὶ τῶν ἐπιστολῶν.    | Τίτλος αὐτῶν.                 | Ἀριθ. Wolf.      |
|----------|----------------------|------------|-------------------------|-------------------------------|------------------|
| 1        | α'                   | ..... σῶ   | .....                   | ... ποτείνεν εἶδει            |                  |
| 2        | β'                   | Ἀρωταίνεω  | ... Ρουφίνου παρ' ἡμῖν  | ... ἐπὶ εἰν Βωιωτοί.          |                  |
| 3        | γ'                   | Ἐπὶ τῷ     | ... σοφιστῇ Εὐσέβιῳ     | ... εἰ καὶ γεγενῆσθαι.        |                  |
| 4        | δ'                   | Μαρκιανῷ   | Τ. ... τῶν ἄλλων, αὐτὸς | ... θιῶρει τὴν σπουδὴν.       | 135              |
| 5        | ε'                   | Ἐπιστολὴ   | Π. ... τάξεως, οἱ σε    | .....                         |                  |
| 6        | ς'                   | Π. ....    | Δεῖ σε καὶ παρ' ἡμῶν    | .....                         |                  |
| 7        | ζ'                   | Σπ. ....   | Ὁ μάλιστα ἐπιθήμεις     | ... τυχεῖν ἀγαθοῦ τινός.      | 439              |
| 8        | η'                   | Πουγκίῳ    | Ἀπεσέκαμεν τοὺς         | ... διακᾶσαι.                 | 623              |
| 9        | θ'                   | Προσκινῶ   | Πολύχαρτον αἰδοῦ        | ... καὶ τῶν λόγων ἢ τύχη.     | 136              |
| 10       | ι'                   | Ε. ....    | Α. ... καὶ τῶν λόγ.     | ... σῶμεν.                    |                  |
| 11       | ια'                  | Παλαδῶ     | Ἀρνήτο                  | ... ἀφ' ἱστορίας ἀρχόμενος.   | 1117             |
| 12       | ιβ'                  | Δημητρίῳ   | Σ. ... ἀς αἰτῶν,        | ... καθήμενος                 | ... εἰ.          |
| 13       | ιγ'                  | Μοδίστω    | Οὗτος μὲν ὅς ὁλος       | ... νίστησαι.                 | 99               |
| 14       | ιδ'                  | Βασσανῶ    | Καλῶς                   | .....                         | 59               |
| 15       | ιε'                  | .....      | Οὐδὲν ἄποπον ὑπὲρ ἀγ.   | Σεβήρον τοῦ δάκνου.           | 67               |
| 16       | ισ'                  | Κλεόρχῳ    | Ἐμείλλον γράφων         | ... ἀρκοῖν καὶ νύκτα.         | 1                |
| 17       | ιζ'                  | Πρωσανῶ    | Τὴν δευτ. ....          | ... ἐλτιον.                   | 92               |
| 18       | ιη'                  | Κλεόρχῳ    | Δέχου δὴ καὶ ἀμ. ....   | ... τὸν Χάρητα.               | 612              |
| 19       | ιθ'                  | Δημητρίῳ   | Ἦδὲ σε ἔχειν ἡγοῦμαι    | ... ἀρετῇ, σὺ δὲ ἐμ.          | 326              |
| 20       | κ'                   | Εὐδαίμονι  | Βέλτης ἡδὺ              | ... ὑπ' αἰσῶ σὺ κύριος.       | 167              |
| 21       | κα'                  | Πρόκλῳ     | Α. ....                 | ... τοσοῦτος γὰρ ἔστι.        |                  |
| 22       | κβ'                  | Μ. ....    | Ρ. .... παῖς οὗτος      | ... ἡμῖν ἐπιτίθειται.         | 1153             |
| 23       | κγ'                  | Βοηθῶ      | Εἰ μὲν. .... πέμπειν    | ... μακρῶ που βέλτερον.       |                  |
| 24       | κδ'                  | Φιλίππῳ    | Ὅτι ἐπιστάλας           | .....                         | 394 <sup>ε</sup> |
| 25       | κε'                  | Πρ. ....   | Φιλίππου ἀδελφός        | .....                         | 886              |
| 26       | κς'                  | .....      | Ὀλίγους                 | ... κερκαλῆς κακῶν.           | 629              |
| 27       | κη'                  | Εὐσεβίῳ    | Τ. ... τις αἰτιώτο      | ... ἀπολαύμεν καιροῦ.         | 554              |
| 28       | κθ'                  | Τῷ αὐτῷ    | Ἐ. ... φίλος ἦν Ἰουλ.   | ... τιμᾶσθαι παρὰ σοί.        | 58 <sup>δ</sup>  |
| 29       | λ'                   | Ἀφρ. ....  | Νῦν ἱλπίζω παύσεσθαι    | ... ἀμφοῖν ἐπαινέσμεν.        | 860              |
| 30       | λα'                  | Ἀμπελίῳ    | Τιθεῖσθαι τοῦτο         | ... οὐτ' ἀδικον, οὔτε βαρὺ.   | 375              |
| 31       | λβ'                  | Βαρβατῶνι  | Α. ... σοῦ καὶ κτᾶται   | ... φροντίζων ἡδίκου ἀν.      |                  |
| 32       | λγ'                  | Πάππῳ      | Ἐν αἰτούντι δύο         | .....                         | 308              |
| 33       | λδ'                  | Ἐκδέκῳ     | Ἦκει μετ' ἐμῶν          | ... τῶν παιδικῶν.             | 350              |
| 34       | λε'                  | Συγκλητικῷ | Ζηνίδιος                | ... δικαίων εὐφραίνειν.       | 684              |
| 35       | λς'                  | Διονυσίῳ   | Καὶ τῶν Τρω. ....       | ... εἰν.                      | 757              |
| 36       | λζ'                  | Δομντῶ     | .....                   | ... ὑπὲρ τῶν νόμων τὸν νόμον. |                  |
| 37       | λη'                  | Εὐφημῶ     | Μὴ με. .... Εὐριπον     | ... παρακληθεῖς ὑπὲρ αὐτοῦ.   | 533              |
| 38       | λθ'                  | Ἰεακίῳ     | Π. .... ἐκείνην ἢ λαμ.  | ... ἵσως οὐκ ἀτυχῆσομεν.      | 726              |
| 39       | μ'                   | Εὐκλείῳ    | Π. .... ὁ πολλὰ στή.    | ... ὅτι φίλον αὐχ ὀρῶν.       | 773              |
| 40       | μα'                  | Ἀπολ. .... | Οὐδὲν θαυμαστόν         | ... τὴν νύκτα.                | 716              |
| 41       | —                    | Ἀκακίῳ     | Τῶν πολλῶν ἐκείνων      | ... ἔδωκεν Ὀμηρος.            | 666              |
| 42       | —                    | Τῷ αὐτῷ    | Οὐκ οὐκ τὸν ἀρχῶνα      | .....                         | 611              |

| Αἰ. ἀριθ. | Αἰ. ἀριθ. ἐν τῷ κωδ. | Ἐπιγραφαί.   | Ἀρχαί τῶν ἐπιστολῶν.     | Τίτλος αὐτῶν.            | Ἀριθ. Wolf. |
|-----------|----------------------|--------------|--------------------------|--------------------------|-------------|
| 43        | —                    | Χρωματίω     | Ἐγὼ δὲ σε ἐξ ἐκείνων     | .....                    | 605         |
| 44        | —                    | Σελεύκω      | Ὁμολογῶ . . . . . σαυτὴν | .....                    | 414         |
| 45        | —                    | Κληματίω     | Κράτιστον μὲν ἀγαθὴς     | ὡ συγγενῆς οὗτος.        | 328         |
| 46        | πγ'                  | Ἰουράτη      | Ἡρόκην . . . ὁ καλὸς     | καὶ νῦν κύανον.          | 40          |
| 47        | πδ'                  | Μοδέτω       | .....                    | .....                    | .....       |
| 48        | νγ'                  | Τῷ αὐτῷ (?)  | Εἰ μὲν τι τοῖς νέοις     | παρκαλεῖν βοηθεῖν.       | 1191        |
| 49        | νδ'                  | Κλεάρχῳ      | Ἰδοὺ καὶ . . . . .       | ... νὸς ὁ Διομήδης.      | 88          |
| 50        | νε'                  | Ἰγριεῷ       | Ἡ μὲν ἀθμία              | ὡ πάντες θεοί.           | 1121        |
| 51        | νς'                  | Καλλισπίω    | Ὁ μέγα τι λαδὼν          | ἐψηφίσμεν σοφιστήν.      | 410         |
| 52        | ζ'                   | Τ . . . .    | Ἐγὼ σου πρεσβύτερος      | χείρον διέβη.            | 720         |
| 53        | νη'                  | Εὐδαίμονι    | Σὺ μὲν ἀξιοῖς με         | καὶ τοῦτο ποιήσομεν.     | 1133        |
| 54        | θ'                   | Θεοδώρῳ      | Σαυτὴν ἀνέκρινον         | ..... ἀλλήλων.           | .....       |
| 55        | ξ'                   | Ὀλυμπίῳ      | Ἐγὼ τὴν πατρίδα          | ἐρρώσθαι μοι δοῦναι.     | 425         |
| 56        | ξα'                  | Ἐκλείῳ       | Ἦν ὅτε . . . νοντο       | τὸν ἔπαινον . . . . .    | 1122        |
| 57        | ξβ'                  | Ἰσ . . . .   | Ἐγώσε τὸ μὲν             | τῆς ἐπιστολῆς φέλει.     | 125         |
| 58        | ξγ'                  | Ἀγν. ἀρ. α   | Οἱ [ς] μὲν ἐπέταξας      | οὐκ ἀποκνητέον.          | 109         |
| 59        | ξδ'                  | Τῷ ἰδ. α     | Οἱ φῶρες προσεγ. . . .   | ..... ἀπολόλαμεν.        | 1128        |
| 60        | ξε'                  | Τατιάτῳ      | Ἐγὼ μὲν ὅτι λαμ.         | πραττομένων μέλει.       | .....       |
| 61        | ξς'                  | Γασσίῳ       | Ἄσποντον τὴν ἱερὰν       | .....                    | .....       |
| 62        | ξζ'                  | .....        | οὐκ εὐκρινόν με          | ..... ἐκώσκει.           | 1130        |
| 63        | ξη'                  | Ὀλυμπίῳ      | Ἄσπας ἔχει μὲ τις        | στεφανώσεται.            | 63          |
| 64        | ξθ'                  | Εἰσταθ.      | Οἱ ἀ' ὄντες με           | ... σοι τρήποις.         | 123         |
| 65        | ο'                   | Ἀκακίῳ       | Ἐφ' ἑλπίμα, ἀλλ' ὁ       | οἶμαι φθόνῳ.             | 121         |
| 66        | οα'                  | Ὀλυμπιαγῷ    | Ὅπερ οἱ τῶς ἐν χειμῶνι   | εἰς τυχὴν πατρί.         | 584         |
| 67        | οβ'                  | Ἀρδουσίῳ     | Οἷα ἡμεῖς φέρον          | .....                    | 182         |
| 68        | ογ'                  | Τατιάτῳ      | Οἱ πρόσθεν ἐλπίσας       | γνώσει δ' αὐτίκα.        | 1067        |
| 69        | οδ'                  | Οὐλ. λιατῷ   | Ἐγὼ τοῦ Ποσειδάωνος      | ἐπαίνου κρείτου.         | 1139        |
| 70        | οε'                  | Κληματίῳ     | Ἄν μὲν ἐπιθυμῇς          | .....                    | 335         |
| 71        | —                    | Ἀνδρονίκῳ    | Ἦν ὑπέσχετο μοι          | δικαίως ὦν.              | 1121        |
| 72        | π'                   | Μεγαθίῳ      | Θαυμάζωμ' ἐν             | ἐπιθυμῇ τύχῃ.            | 1123        |
| 73        | πα'                  | Φιλαργίῳ     | Τὸ τῆς Ἀμαλθείας         | ἔχον κρατεῖν.            | 106         |
| 74        | πδ'                  | Θεοδώρῳ      | Βοηθεῖ τοῦ δε παῖς       | .....                    | 118         |
| 75        | —                    | Ἰαμβ. λ. α   | Μή σοι φαί . . . . .     | .....                    | 330         |
| 76        | πε'                  | Ἀνατολίῳ     | .....                    | .....                    | .....       |
| 77        | πς'                  | Σπικακτῷ     | Οἱς οὖν ἱμακυτόν         | .....                    | .....       |
| 78        | πδ'                  | Μοδ. . . .   | Ἀκουε δὴ καὶ ἕτερον      | ἀρετὴν ἐπιπνεῖν ἐλπίσας. | 355         |
| 79        | πε'                  | Ἀνατολίῳ     | Ἐπειδὴ πλειόνων          | θαυμάζειν ἔργον αὐτοῦ.   | 197         |
| 80        | —                    | Βρασιδῷ      | Οὐδὲν θαυμαστόν          | ..... διελθεῖ.           | 317         |
| 81        | —                    | Τατιάτῳ      | Ὁ μὲν Ὀδυσσεύς           | κατεστεινός με λύπης.    | 978         |
| 82        | —                    | Γ . . . .    | Φοίνικας μὲν ἀπολ.       | .....                    | 701         |
| 83        | —                    | Ἀντιπύρῳ     | Βοῖσας ἀνδρὲς            | ὄμιον ἢ καὶ δένδρ.       | 604         |
| 84        | —                    | Ἀνατολίῳ     | Παρακαθήμεν τῷ θεῷ       | ἐχόντος τὸ προσηληνέαι.  | 707         |
| 85        | —                    | Ἀνδρονίκῳ    | (Μ)ή γ' παίζειν ἱοικας   | .....                    | 423         |
| 86        | —                    | Ἰετατῷ       | Ὅταν ἀρβύμῃσιν τῆς       | .....                    | .....       |
| 87        | —                    | Πολ. . . .   | Ὁ πολλὰ μετὰ σοῦ         | καὶ τὸν διηλλαγμένον.    | 841         |
| 88        | —                    | Ἡρακλ. λιατῷ | Οὗτος ἐστὶ Διφίλος       | .....                    | 959         |
|           |                      |              |                          | ἱερῶν καὶ Διφίλων.       | 888         |

| Αἰ.ξ.<br>ἀριθ. | Αἰ.ξ.<br>ἀριθ. ἐν<br>τῷ κώδ. | Ἐπιγραφαί.  | Ἀρχαὶ τῶν ἐπιστολῶν.      | Τίτλος αὐτῶν.             | Ἀριθ.<br>Wolf. |
|----------------|------------------------------|-------------|---------------------------|---------------------------|----------------|
| 89             | —                            | Ἀλεξάνδρῳ   | Εἰ δὲ Μ . . . ἦν νῦν      | ἐρωτήσεις ἐκείνου.        | 758            |
| 90             | —                            | Εὐσεβίῳ     | . . . ἐμὲ πεποιτημένον    | . . . . .                 | 764            |
| 91             | —                            | Π . . . . . | Εἰ τοῖς ἱππαινοῦσι δεῖ    | οὕτω νικᾶν.               | 157            |
| 92             | —                            | Τατιανῷ     | Ἐδεῖ τὴν βουλὴν           | . . . . .                 | 770            |
| 93             | —                            | Λεοτίῳ      | Ο . . . τοῦ χρυσοῦ        | . . . . .                 | 102            |
| 94             | —                            | Σοφρονίῳ    | Ῥήτωρ ὢν ἀγαθὸς           | παλαιᾶς τε καὶ νέας.      | 776            |
| 95             | —                            | Ἰννοτίῳ     | Ἐγὼ δὲ σε ἐβουλόμην       | ὄντος οὕτω μεγάλου.       | 819            |
| 96             | —                            | Τατιανῷ     | Τὸ μὲν εἶναι μείζω        | κελεύσας ἀρῆσομεν.        | 114            |
| 97             | —                            | Γαϊάρῳ      | Τὸ δὲ σὲ πάντα ἀγεῖν      | ὡς ὅρας καὶ ἀδικεῖται.    | 119            |
| 98             | ριε'                         | Καλυπτοῦ    | Ἦσαν τοῖς οὐ [με]τασχούσι | δεῦρο τύχη ἀγαθὴ.         | 382            |
| 99             | ρις'                         | Ἰουλιανῷ    | Διπλὴν ἀνήρτησαι          | οὐδὲ σὺ μεγάλην.          | 372            |
| 100            | ριγ'                         | Εὐκερτίῳ    | Πᾶς κελεύει μοι           | . . . . .                 | 122            |
| 101            | —                            | Ἀκαχίῳ      | Μείν' ὅν ἐγραψας          | ὑποκρίτ. μάλλον ἢ ρήτωρ.  | 127            |
| 102            | ριθ'                         | Φιλαργίῳ    | Χρόν' ἰδὼν τὸν Δοσίθεον   | οὐκ ἐρίει.                | 131            |
| 103            | ριζ'                         | Ἀνδρόρτικῳ  | Μέτρον ἀριστον ἔσθ' τις   | τούτων μὴ . . . μάτης.    | 150            |
| 104            | ριχα'                        | Μοδέστῳ     | Καλῶς περὶ αὐτοῦ          | . . . . .                 | 163            |
| 105            | —                            | Ἀνατολίῳ    | Ἐ . . . ὃν τὸν πλῆθον     | ὃ με νικᾶς μόνον.         | 211            |
| 106            | —                            | Πρισιανῷ    | Οὐδ' ὅσον σε πλῆθος       | ἀνίσταν τὸν πλῆθον.       | 212            |
| 107            | —                            | Ἀνδρόρτικῳ  | Οὐκ ὀλίγα μοι τῆς σῆς     | ἐγόμεν ἰανήσομεν.         | 216            |
| 108            | —                            | Ἱερωνίῳ     | Πάλιν ἐγὼ σοι             | Ἀμμωνίαν ζητεῖ.           | 228            |
| 109            | —                            | Μελετίῳ     | Ἐγὼ τὸν μὲν πατέρα σου    | πολλὰς ἐπιστελλειν.       | 237            |
| 110            | —                            | Πρισιανῷ    | Μάχαν' εἰδες ὑμεινῶς.     | ὃ τῷ τηλικούτῳ πρέπει.    | 247            |
| 111            | —                            | Εὐθηρίῳ     | Συκοφαντῆται σε τὸ ὄρεν   | ἐμπροσθεν ἀδελφούς.       | 262            |
| 112            | —                            | Ἰσικράτει   | Οὐτ' ἀληθὴ γράφεις        | Ἐὐθηρίῳ μνησὶν.           | 263            |
| 113            | —                            | Εὐσεβίῳ     | Σὺ μὲν ἄ πατέρα           | ἦν μοι νῦν ὀλίγα.         | 264            |
| 114            | —                            | Γερμανῷ     | Ἐγὼ σε οὕτω μὲν           | . . . . .                 | 271            |
| 115            | —                            | Ἀρραβίῳ     | Παρεῖ Ἀπελλίῳ             | οὐ λήψῃ ὄκνον             | 396            |
| 116            | —                            | Ἀνθίῳ       | Ἐγὼ πρὸς Ἱεροκλίᾳ         | καί τοις πέντε εὐχάρηται. | 397            |
| 117            | —                            | Ἀρισταύρτῳ  | Π πολλὰς ἡμῖν πλείον      | καὶ ἡμεῖς πειρωμένοι.     | 398            |
| 118            | —                            | Ἀκαχίῳ      | Χρηστὸς ἐν τοῖς γράμμασιν | ἐχόντες τάδεως ἡλθόν.     | 400            |
| 119            | —                            | Θεμιστοκλεῖ | Πάλιν ὁ σοφὸς παρ'        | οὐκ ἂν ἴσαστε.            | 408            |
| 120            | —                            | Ἀνατολίῳ    | Ἄλλοις μὲν ἄλλος          | ἄψαι καὶ τῶν μικρῶν       | 440            |
| 121            | —                            | Ἱέρακι      | Φιλῶ γὰρ ἡμῶν             | ἕτερον σύμμαχον.          | 441            |
| 122            | —                            | Ἀνδρόρτικῳ  | Εἰ λέγοιμι τις τὸ γένος   | εὐπραξίαν ἐκείνου.        | 467            |
| 123            | —                            | Εὐροπίῳ     | Ἄν γράψω τὴν χρυσίδα      | ζητεῖν ἐγκαλεῖν.          | 461            |
| 124            | —                            | Πανίῳ       | Τοῦ μὴ ἀποθανεῖν με       | τῶν δικαίων τυχεῖ.        | 5              |
| 125            | —                            | Μαρτυριανῷ  | Ἀισχύνομαι μὲν αἰτῶν      | ἐπιστεῖλ . . . ὡς δώσεις. | 9              |
| 126            | —                            | Ἀραβίῳ      | Τῆς Παλαιστίνης ἀρχῶν     | καὶ μαστιγώσεις λαβῶν.    | 11             |
| 127            | —                            | Ἰουλιανῷ    | Τῇ δὲ τὴν σὴν ἀρρωστίαν   | τὸν δὲ εὐλαῖν.            | 13             |
| 128            | —                            | Δημητρίῳ    | Οὐδ' αὐτὸς ὁ νέος         | τὸ λυμὸν συνοικεῖν.       | 22             |
| 129            | —                            | Γενσίῳ      | Πῶς δ' οὐκ ἐμείλυν        | παρ' ὅμων ἑλλείπει.       | 23             |
| 130            | —                            | Γιγνίῳ      | Οὐκ ἐπὶ μικρῷ γε          | μαθητὴν αἰτεῖν.           | 26             |
| 131            | —                            | Πολυχρόνῳ   | Τί τῆς σιγῆς ἔχεις        | καὶ ἴθι καὶ γράψε.        | 27             |
| 132            | —                            | Κερθῳ       | Νῦν τὸ ἐπιστελλῶν         | ἰεῶν κοινονίαν.           | 37             |
| 133            | —                            | Λεοτίῳ      | Ὅτι μὲν τὸ νῦν            | ἐποίησε μέμφαιτο.         | 41             |
| 134            | —                            | Εὐμοχρίῳ    | Πρώτην ἐπιστολήν          | . . . . .                 | 73             |

(Ἑλλήν. φιλόλογ. Σύλλογος. Παλαιογραφ. Δελτίον).



| Αὐτ.<br>ἀριθ. | Αὐτ.<br>ἀριθ. ἐν<br>τῷ κωδ. | Ἐπιγραφή.      | Ἀρχαί τῶν ἐπιστολῶν.      | Τέλος αὐτῶν.              | Ἀριθ.<br>Wolf. |
|---------------|-----------------------------|----------------|---------------------------|---------------------------|----------------|
| 135           | —                           | (Ἀνεπίγραφος). | Χάριν αὐτῷ σε ἐπιθ.       | ἐν κελύφῃ ὑπογράφειν.     | 80             |
| 136           | —                           | Ἀταρβία        | Εἰ μὲν οἷός τ' ἦν         | τῇ ὑπογράφῃ, ἢ μὴ.        | 81             |
| 137           | —                           | Μάγρω          | Τῶν μάλιστα φίλων         | χαρίζεσθαι φεύγει.        | 82             |
| 138           | —                           | Φλωρεντία      | Ἔως ἂν ἡ σὴ περί ἡμῶν     | τοῦ βήματος ὑπερεῖδεν.    | 83             |
| 139           | —                           | Μολέστον       | Σὲ μὲν εἴη τὰ εἰωθότα     | ἔλθης ἀπολαυσάμεθα.       | 95             |
| 140           | —                           | Σαλ . . .      | Ἐπὶ τὸν σὸν παρακαλῶ      | ἔγχεας ἐκείνου τυχεῖν.    | 101            |
| 141           | —                           | Μολέστον (sic) | Τῶν ἐμῶν πόλεων           | εἰπαιν τι καὶ λαβεῖν.     | 154            |
| 142           | —                           | Βασανῶ         | Ἦδεν ὅτι καὶ ταῦτα        | εἰς τὸ ποιῆσαι λαβεῖν.    | 155            |
| 143           | —                           | Ἰταλία         | Εἰ τοῖς ἱπαινοῦσίν με     | δώσεις τὴν χεῖρ.          | 157            |
| 144           | —                           | Ἀνδρονίκω      | Ὁ πάλαι πύργον            | ἐκείνων δ' ἱκετεύσει.     | 199            |
| 145           | —                           | Ἰσχυράται      | Πολλῶν φησὶν ἀγαθῶν       | δοῦναι τοῦ προτέρου.      | 1163           |
| 146           | —                           | (Ἀνεπίγραφος). | Οὐδὲν ἄρα μάτην ἐρ.       | πεπραγμένων φιλικῶν.      | 1164           |
| 147           | —                           | »              | Ἀγαθὸν θεραπεύεις         | οὐκ ἀπορήσεις.            | 1165           |
| 148           | —                           | »              | Καὶ ταῦτα τὴν διδασκαλίαν | ἐκείνων καὶ τοὺς ἀγῶνας.  | 1167           |
| 149           | —                           | »              | νομισθεὶς οὐτοσί, πολίτης | δῶ τὴν ἐπιστολήν.         |                |
| 150           | —                           | »              | . . . ἐποιήσας ἀπολύσας   | τῶν ἀπὸ τῆς πονηρίας.     |                |
| 151           | —                           | »              | Ἀνὴρ ἐστὶν ἐπικεικός      | ἐπαινέειν κακούς.         | 69             |
| 152           | —                           | »              | Ἀνδρόνικος ὁ ποιητής      | τῶν πολλῶν ἀρχεῖν.        | 75             |
| 153           | —                           | »              | Φίλος ἀνδρὶ παρῇ          | καὶ ποιεῖν οἰσθα.         | 133            |
| 154           | —                           | »              | Οὐδὲ γὰρ Ἀνδρόνικος       | συνήσθην εἰρησμένω.       | 158            |
| 155           | —                           | »              | Χρηστέος εἰ γράμματα      | πατὴρ οὕτω γίγνεται.      | 390            |
| 156           | —                           | »              | Τὸ δὲ πρῶτον τοῦτω        | οὐτ' ἀδικον, οὔτε βαρὺ.   | 375            |
| 157           | —                           | »              | (Ἀ) ἡμεῖς πειθόμεθα       | φρονέσαι τοῦ δευτέρου.    | 1193           |
| 158           | —                           | »              | (Σ) ὁ τῶν ἡμῶν κύριος     | σὺ γὰρ << μεμφομένη.      | 1194           |
| 159           | —                           | »              | (Ε) κείνης τῆς πετώμενης  | κἂν μηδεὶς ἐπεγείρῃ.      | 1189           |
| 160           | —                           | »              | (Α) μὲν περὶ αὐτῶν καὶ ὡς | ἡμετέρους εἶναι σοί.      |                |
| 161           | —                           | »              | Εἰδὼν ἐν τοῖς ἀγῶνι σου   | ὁ μὴ δὲ ἡμῶν ἀλγύνει.     | 1198           |
| 162           | —                           | »              | Καλῶς ἐποίησας.           | ἀφείλ συνήδου.            | 1190           |
| 163           | —                           | »              | Περιεργάζομαι μὲν         | (Ε) γὰρ δι' ὧμεν ὅτι      | 1192           |
| 164           | —                           | »              | (Ε) γὰρ δι' ὧμεν ὅτι      | ἀπορῆσαι τῶν νεανίσκων.   | 383            |
| 165           | —                           | »              | Τῷ Δέκρῳ πᾶσα             | ἐστὶν ἡ λοιπὴν.           | 1200           |
| 166           | —                           | »              | Ῥητόρας οὕτως ἡμῖν        | σοὶ γραμμῶν.              | 320            |
| 167           | —                           | »              | Πράττομεν ὡς ἂν           | ἀνάγκη ὡς οὐκ οἶδεν.      | 406            |
| 168           | —                           | »              | (Α) ἢ οὐδὲ τοῖς Τιβερίνῳ  | κείσθω καὶ τῷ τρίτῳ.      | 340            |
| 169           | —                           | »              | (Π) ὅθι μὲν σου καὶ       | πατρὸς ἐστὶν ὡς.          | 1171           |
| 170           | —                           | »              | (Ε) πατρὸς σου καὶ τὴν    | ἀλλὰ καὶ βασιλῆα ἡμεῶν.   | 1093           |
| 171           | —                           | »              | Μιμηταί σου φίλῳ          | τῷ δούκῃ.                 | 597            |
| 172           | —                           | Χροματίω       | Τῶν Ἑλλάδου θυγατέρων     | ῥευγνῶσαι τὴν παρῆσαν.    | 595            |
| 173           | —                           | (Ἀνεπίγραφος). | Μαρκιανὸς οὐ κηρύττων     | γράμμασιν ἔχειν χεῖρ.     | 8926           |
| 174           | —                           | »              | Ἔτερον τούτων δέχου       | πρὸς ἕτερον βοηθεῖν.      | 1170           |
| 175           | —                           | »              | Συμμάχων καὶ φιλοῦντα     | πρόγραμμα ποιήσονται.     | 1174           |
| 176           | —                           | Ἀρατολίω       | Κολάγε σοί τὰ περ.        | ἔχου τῶν ἀρχαίων.         | 415            |
| 177           | —                           | (Ἀνεπίγραφος). | (Ε) γὰρ τοῦ φίλου μὲν σοί | τὸν Ἀπολλωνίου τὸν ἰδίον. | 30             |
| 178           | —                           | »              | (Ε) ἰππῆναι σου τὰ        | κυβερνήτην ἐθνῶν.         | 352            |
| 179           | —                           | »              | Πόσση γὰρ ἡμῶν ἢ          | τὸ δίκαιον συμμάχια.      | 321            |
| 180           | —                           | »              | Συνηγίσθη μὲν σοί         |                           |                |

| Αὐξ.<br>ἀριθ. | Αὐξ.<br>ἀριθ. ἐν<br>τῷ κώδ. | Ἑπιγραφαί.     | Ἀρχαί τῶν ἐπιστολῶν.       | Τίτλος αὐτῶν.            | Ἀριθ.<br>Wolf |
|---------------|-----------------------------|----------------|----------------------------|--------------------------|---------------|
| 181           | —                           | (Ἀνεπίγραφος). | Τῶν Ἑλλαδίου θεγατέραν     | πολλαχόθεν ἀνάγκη βου... | 1095          |
| 182           | —                           | —              | —                          | ἀπορήνας μὲν ἀλαζόνα.    | 192           |
| 183           | —                           | Τῷ αὐτῷ        | Ποιοὶς Βουτοῖς συγγεν.     | τὸ πρᾶγμα βαδίζει.       | 401           |
| 184           | —                           | Εὐφρομῷ        | Τί τοῦτο νομίσαι           | πάρεστι γὰρ.             | 210           |
| 185           | —                           | Ἰ...           | Ο...                       | ἰδεδωκεν ἐν θήρ.         | 225           |
| 186           | —                           | Τοῖς Ἑλλάδιον  | Α... πέρσῃτε               | οἷον ἡμεῖς ἴσμεν.        | 227           |
| 487           | —                           | Ἰερσηνῷ        | Οἶδα τί μοι                | φιλοσόφους σκύπει.       | 240           |
| 188           | —                           | Ἰερσηνῷ        | Ἐπινοῦνται μοι τὴν         | ἐπιθυμοῦντας ἐγείρεις.   | 241           |
| 189           | —                           | Μακρίῳ         | Ὅμοι πικὰ τὴν ἐμὴν         | —                        | 242           |
| 190           | —                           | Μοδίστῳ        | Καλῶς μοι δοκοῦσιν         | —                        | 245           |
| 191           | —                           | Εὐθέρῳ         | Οὐ ταῦτα μὲν τοι           | —                        | 248           |
| 192           | —                           | Κλεάρχῳ        | Φερόμενον δὲ σε φασὶν      | εἰρωνεῖα χρονομένης.     | 256           |
| 193           | —                           | Εὐδοκίῳ        | Ἰβλάν ἐμοὶ γὰρ τοῦτο       | πλήθει τῶν ἀνδραγαθῶν.   | 258           |
| 194           | —                           | Πρωκίῳ         | Αὐτοκτονεῖς οὐ πάντα       | τοιαῦτα εἰρᾶσθαι.        | 259           |
| 195           | —                           | Ἀλεξάνδρῳ      | Οὐκ ἔρα... θυνία           | —                        | 285           |
| 196           | —                           | Ἀνατολίῳ       | Ἐπειδὴ σὺ μὲν φῆς          | —                        | 351           |
| 197           | —                           | Μοδίστῳ        | Πολλοὺς μὲν πρὸς πολλῶν    | —                        | 70            |
| 198           | —                           | Α...           | Ἔδρε τὸν ἐπιτελεῖται σε    | δυνασάμενον ἴσα.         | 1119          |
| 199           | —                           | Μ...           | Καλῶς ἡπιστάμενος ἐστὶ     | πρὸς τὸ πέραν ἐλθούσης.  | 1099          |
| 200           | —                           | Ἀλεξάνδρῳ      | Ι... νῦν μετὰ τῆς γυν.     | —                        | 1126          |
| 201           | —                           | —              | Ὅσω μέτρω τὴν πόλιν.       | —                        | 866           |
| 202           | —                           | Πρωκίῳ         | Ἀκούσας ἐπιδεδωκέναι       | —                        | 875           |
| 203           | —                           | Καλλιῳ         | Τὰ μὲν ἄλλα ἡ πατρίς       | —                        | 412           |
| 204           | —                           | Β... λῳ        | Οὐχ ὅτι ἔργους θαυμ.       | καὶ τὰ δὴ καὶ λιμένας.   | 1131          |
| 205           | —                           | Καλλιστράτῳ    | Μετὰ τοῦ ἰδομένου          | ἔστιν ἐρασιον.           | 1127          |
| 206           | —                           | Β...           | Α... ἡμῖν δεῖ τοῦ Παι.     | σεσιγγᾶσθαι τῶν ὄντων.   | 1114          |
| 207           | —                           | Μαρίῳ          | Ἀπρίκιος κατὰ τὴν παρ.     | τ' ἄλλα φιλαθροῦ τεύσθ.  | 1116          |
| 208           | —                           | Κασαρίῳ        | Π[αρ]οφθῆτω...             | πέμπειν ἐπιστάλας.       | 1132          |
| 209           | —                           | Ἰερογάντῃ      | Πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο.       | τὴν ἐπικουρίαν.          | 1442          |
| 210           | —                           | ... ρι...      | Ἐξετάξων ἐγὼ τὰ παρὰ       | τῷ τοῦ βασιλέως κἀλλει   | 991           |
| 111           | —                           | Ἀβουρκίῳ       | Π... μοι βεβαιῶν           | πρὸς ἐμὲ.                | 836           |
| 212           | —                           | Φερμύῳ         | Οὐδ' εἰ πάσας μοι          | —                        | 968           |
| 213           | —                           | Παιονίῳ        | Τῇ κατενεγκούσῃ με         | —                        | 1000          |
| 214           | —                           | —              | Ἐμοὶ φιλοτιμία καὶ         | ταῦτα μανθάνειν.         | 1001          |
| 215           | —                           | Μακεδῶν        | Πρὸς εἰ...                 | —                        | 936           |
| 216           | —                           | —              | Οὐκ ἔσχατον σῶσαι          | —                        | 925           |
| 217           | —                           | Σεμμάχῳ        | Χρηστὴς νικτὸς ἀπολαύσας   | —                        | 923           |
| 218           | —                           | Κ. λίμ...      | Γνωστὰ ἀγαθὰ περὶ          | —                        | 884           |
| 219           | —                           | Σωπλόδῳ        | Εὐδαίμονα γὰρ νομίζειν.    | —                        | 881           |
| 220           | —                           | —              | Ἐν τοῖς περὶ σοῦ λόγοις    | περὶ τῶν Ἀθηναίων.       | 864           |
| 221           | —                           | Τατιανῷ        | Εἰ με ἐθέλεις καὶ φέγγεσθ. | — ποιητέον.              | 827           |
| 222           | —                           | Ἀβουρκίῳ       | Οὐκ ἔλαθες...              | —                        | 825           |
| 223           | —                           | Νικόχ. λῃ      | —                          | — δίκην.                 | 721           |
| 224           | —                           | Μοδίστῳ        | Ἦσθην ἐτι με παρακαλεῖς    | νικήσεις.                | 714           |
| 225           | —                           | Ἰουλιανῷ       | Ὅσα κατηγόρησα τῆς         | εὐκλειαν.                | 712           |
| 226           | —                           | Ἰέρακι         | Ἐθαύμασα... ἀγνώρα         | —                        | 706           |

| Αρ. ἀριθ. | Αὐτ. ἀριθ. ἐν τῷ κώδ. | Ἐπιγραφή.           | Ἀρχὴ τῶν ἐπιστολῶν.         | Τέλος αὐτῶν.               | ἀριθ. Wolf |
|-----------|-----------------------|---------------------|-----------------------------|----------------------------|------------|
| 227       | —                     | Βασπόρω             | Οὐδὲν ἠμαρτάνει εἰ τις      | τὴν πρὸς ἐμὲ σιωπῇ.        | 668        |
| 228       | —                     | Ἀταρδῶ              | Ἐπειτ' ἐνεθυμήσθην          | πρὸς δὲ ἡμέας, οὐδὲ τοῦτο. | 648        |
| 229       | —                     | Κέδω                | Οὐκ ἐβλήσας ἀρεῖς           | καὶρὸν ζητῶμεν.            | 647        |
| 230       | —                     | Ἀκακίῳ              | Ἄλλὰ τί με ἰδοῦσιν          | ... οὐκίνα τὴν χάριν.      | 644        |
| 231       | —                     | Τῷ αὐτῷ             | Ἐμοὶ μὲ ἤρκει               | ἐπαινούντα δὲ οὐκ ὀνύσει.  | 643        |
| 232       | —                     | Συνισθεῖς σοὶ τε τῷ | Ἄ ἰποῖον ἂν περὶ Σωκρ.      | ὁ κείρων.                  | 606        |
| 233       | —                     | Μ . . . . .         | Ὅς τις μὲν στεφανώσεται     | τοῦδε καὶ ὀμψυσιν.         | 577        |
| 234       | —                     | Σαπάτρω             | Ἡμεῖς οἱ αὐτοὶ καὶ          | τῆς Λυκίας ἔχεται.         | 573        |
| 235       | —                     | Ἰα. Λικαῖῳ          | ... οἷσιν χρήματα           | ... .                      | 565        |
| 236       | —                     | Ἀκακίῳ              | Ἐξήμισιαις ἔχειν εἰσας      | ἔργῳ δεῖξον.               | 564        |
| 237       | —                     | Α . . . . .         | Τὸν Ἡμεῖς μὲν υἱὸν          | ... .                      | 487        |
| 238       | —                     | Α . . . . .         | Ἐπὶ μὲν μοι καὶ             | δι' ἐμὲ τὸν θρασύν.        | 472        |
| 239       | —                     | Α . . . . .         | Ἦκεν ἡμῖν ἐξ Ἰταλίας        | μέγα φρονεῖν ὑπάρξει.      | 466        |
| 240       | —                     | Α . . . . .         | Πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο         | καὶ χαρίστερον.            | 442        |
| 241       | —                     | Α . . . . .         | Λουππίων εἰπόν              | διδάσκειν δεθέντων.        | 417        |
| 242       | —                     | Ἀραβίῳ              | (Ὁ) τε ἀσθενεῖ σου τὴν γυν. | ... .                      | 407        |
| 243       | —                     | Ἀρω. Ἀντρέῳ         | Ποῖος Βουτοῖς συγγενός.     | πράγμα βελλίζειν.          | 401        |
| 244       | —                     | Α . . . . .         | ... . ἑλάντω ποιεῖν.        | ... .                      | 393        |
| 245       | —                     | Ὀρωρῶ               | Ἐπιτῶμεν ἀλλήλους           | ... .                      | 389        |
| 246       | —                     | Ἀκακίῳ              | Πρὸς μοι φαίνεται φίλος.    | καὶ κτηνέον.               | 374        |
| 247       | —                     | Ἀριστάντῳ           | Ἐμὲ μὲν ποτε καὶ τῶν        | ἀπὸ τῶν δικῶν.             | 377        |
| 248       | —                     | Θεμιστῶ             | Ἰδοὺ καὶ τὸ πάλαι βαπτ.     | ... .                      | 371        |
| 249       | —                     | Ἀριστάντῳ           | Νικάν. ὁμ. ἐν τῇ σά         | ... .                      | 367        |
| 250       | —                     | Ἀνατολίῳ            | Οἰσθὰ πάλαι ἠκελλόν         | ... .                      | 365        |
| 251       | —                     | Α . . . . .         | Ἀμφο μὲν ἐπ' ἐξ τῷ          | ἴσως οὐκ ἀνέστων.          | 286        |
| 252       | —                     | Ἀκακίῳ              | Εἰκότως ἀρῆσαι μοι          | εἰ μὴ νῦν ἀπορήσεις.       | 277        |
| 253       | —                     | Δημητρίῳ            | Ὅπερ οἷς ἐπεμύσας           | ... .                      | 128        |
| 254       | —                     | Α . . . . .         | Γνώστη μὲν τῇ αὐτῇ γνώμῃ    | ... .                      | 96         |
| 255       | —                     | Τῷ αὐτῷ             | Ε . . . . . τὸν πάντα       | σοὺ δὲ τὴν ψήφον.          | 59         |
| 256       | σιδ'                  | Μοδέστῳ             | Ἦδοναι τῇ τοιαύτῃ σοκῶ.     | ... .                      | 44         |
| 257       | σιγ'                  | Τῷ αὐτῷ             | Α . . . . . καὶ τῷ Πέρσῃ    | οἱ ἄνθρωποι                | 47         |
| 258       | σιδ'                  | Τῷ αὐτῷ             | Μικρὸν τὸν δεσμὸν ἀπορήξ.   | ἐκδοῦμαι.                  | 35         |
| 259       | σιε'                  | Δημητρίῳ            | Αὐτὴν τε ταύτην ἐβρήκα      | καλεῖν τοὺς ἄλλους.        | 31         |
| 260       | σις'                  | Μοδέστῳ             | Οὐκ ἂν καὶ τοῦδε σημείον.   | ἀπέχων μετ' ἐμὲ.           | 36         |
| 261       | σιγ'                  | Τ . . . . .         | ... ἰποῖον ἔγραφόν τε       | ἔμοι τὸ διδάσκον.          | 386        |
| 262       | σιη'                  | Ἀριστάντῳ           | Ἐξέστω παίζειν ἐπάγχω       | ποήσω τὰ κακὰ.             | 10285      |
| 263       | σιη'                  | Σεμπριῶ             | Ἄ δὲ νῦν γέγονε             | ... .                      | 918        |
| 264       | σιγ'                  | Δαρτῶ               | Ἰσως ὥσπερ χαλεπῶς          | περιστηκῶτων.              | 916        |
| 265       | σιζ'                  | Μαρκε. Ἰλῖῳ         | Καὶ σε ζηλοῦ ὁμῶν           | ... .                      | 913        |
| 266       | —                     | Ἀριστάντῳ           | Καλῶς σοι τεθρήνηται        | ... .                      | 914        |
| 267       | —                     | Τῷ αὐτῷ             | Σὺ μὲν παρεκλήσεις με       | Ἰουλιανὸν Ὀπάτος.          | 79         |
| 268       | —                     | Τῷ αὐτῷ             | ... . ἐπιστολῇ              | φανόμενα κατήγγερος.       | 494        |
| 269       | —                     | Τῷ αὐτῷ             | Ἀνέγνων τοὺς φίλους τὴν     | πάντα ὑπόσχεσιν.           | 18         |
| 270       | —                     | Τῷ αὐτῷ             | Οἶα τι τοῖς κακῶν           | ταῦτα τοῖς κακοῖς.         | 551        |
| 271       | σιγ'                  | Τῷ αὐτῷ             | Ἐγὼ τοὺς ὄντας μοι φίλους   | ἐκώλυσε τελευταῖον.        | 3946       |
| 272       | σιη'                  | Τῷ αὐτῷ             |                             |                            |            |



| Αὐτ.<br>ἀριθ. | Αὐτ.<br>ἀριθ. ἐν<br>τῷ κώδ. | Ἐπιγραφή.   | Ἀρχαί τῶν ἐπιστολῶν.      | Τέλος αὐτῶν.         | Ἀριθ.<br>Wolf. |
|---------------|-----------------------------|-------------|---------------------------|----------------------|----------------|
| 272           | σλβ'                        | Ἀνδρῶν      | Ἦμην σε πεπαισμένη        | πολλὰ τε καὶ ποικίλα | 1031           |
| 274           | σλ'                         | Βαρβαρίων   | Ἐγὼ σε πάλαι μὲν          | .....                | 1032           |
| 275           | —                           | Δ. ....     | Ἰσως μὲν ἐμοὶ καὶ πρὸς    | .....                | 1033           |
| 276           | σλε'                        | Θεμιστίων   | Ὁμολογῶ μὴ πυκνὰ          | .....                | 1134           |
| 277           | σλγ'                        | Δ. ....     | Μὴ λαβεῖν μὲν σε τὰ       | .....                | 1136           |
| 278           | σλδ'                        | Δωμητρίων   | Πρὸς ἕτερον Τάκταλον      | .....                | 1135           |
| 279           | —                           | Ἰουλιανῶ    | Τ... λην τὸν Ἀδελφίον     | .....                | 1035           |
| 280           | σλζ'                        | —           | Οὐδὲ πρότερον ἐν τοῖς     | φθιγγαῖται.          | 1036*          |
| 281           | σλζ'                        | Νεοσάει     | καὶ τοῦ πολέμου ὡς        | ἰδιόπρακτο.          | 1137           |
| 282           | σλη'                        | Οὐδιστῶ     | Χαίρω ὅτι τοῖς τοῦ βασιλ. | ἰδιον.               | 1138           |
| 283           | σλη'                        | Τῷ αὐτῷ     | Τοιαῦτα ... ἄρχων         | σεισμοῦ γιγνομένου.  | 1036*          |
| 284           | σμ'                         | Ἰουλιανῶ    | Ταῦτα μαντευόμενος        | ἀριστος καὶ δοκιμ.   | 1037           |
| 285           | σμ'                         | Δωμητρίων   | Ἄνδρ' Ἐμοῦ φίλος          | κρυπτοδιδου.         | 1038           |
| 286           | σμβ'                        | Ἰουλιανῶ    | ... παρὰ σοῦ γράμματα     | κολακεύειν τὴν.      | 1039           |
| 287           | σμγ'                        | Δωμητρίων   | Μόλις ... θησαν οἱ πρὸς.  | .....                | 1040           |
| 288           | σμβ'                        | Τῷ αὐτῷ     | Τοῦ γὰρ ἡμετέροις         | τῷ γε νοῦν ἔχοντι.   | 1041           |
| 289           | σμε'                        | Τῷ αὐτῷ     | Ἐλαβον σὺ καὶ αὐτὸς       | καὶ ἐν τῇ πόλει.     | 1046           |
| 290           | σμζ'                        | Μοδίστω     | ... λὸν μοι τὸ θέατρον.   | μάταιον εἶναι.       | 280            |
| 291           | σμζ'                        | Γερμανῶ     | Ὅτι μὲν ἄρχεις καὶ γὰρ    | πρὸς ἡμᾶς εἶναι      | 203            |
| 292           | σμη'                        | Εὐσεβίω     | Τὴν θηρία σώσεις          | ἐλπίσου λύσειν.      | 218            |
| 293           | σμη'                        | Λοπετίω (?) | ... τὴν τε πόλιν καὶ τὰ   | .....                | .....          |
| 294           | σν'                         | Ἀριστάνδρῳ  | ... ω σου κεκρατῆναι      | ἐλευθεροῦν.          | 1230           |
| 295           | σνα'                        | (Εὐσταθίω)  | Οἱ παῖδες σου ... ζεῖ     | ἡμᾶς μελεῖ.          | 1235           |
| 296           | σνβ'                        | (Αἰνιόκλη)  | Πολλὰ κακὰ περὶ τὸ        | δραπέτευσας.         | 1201           |
| 297           | σνγ'                        | (Αἰνιόκλη)  | ... μὲν ἐν ἀγροῖς ἔτι     | εὐχῆς.               | 1197           |
| 298           | σνδ'                        | (Καλλιόπῳ)  | Ἦκεν εἰς ἡμᾶς             | ἐπιστολὰς οὐδέν.     | 1034           |
| 299           | σνε'                        | Ἀνατολίω    | Ἦκενος οὐτοσί             | οὐκ ἀποστήσας.       | 566            |
| 300           | σνζ'                        | Β. ....     | Παλαιὰς τινος εὐεργεσίας  | .....                | 672*           |
| 301           | σνζ'                        | (Θεοδώρῳ)   | (Ν)ενίκηκας γράψας        | οὐκ ἀγνοεῖς.         | 762            |
| 302           | σνη'                        | (Ἰουλιανῶ)  | (Κ)ατήγαγεν ἡμᾶς εἰς      | .....                | 652            |
| 303           | σνθ'                        | .....       | .....                     | .....                | .....          |
| 304           | σζ'                         | Εὐδοξίω     | Οὐ τὸ ἐπιστεῖλαι θρα.     | οὐκ ἀποστήσας.       | 560            |
| 305           | σζα'                        | Μαξιμίω     | Μικρὰ πενήσσει λέγ.       | .....                | 561            |

## ΠΙΝΑΞ Ε'.

Ἀναγραφὴ αἰσωπειῶν μύθων κατὰ τὴν ἐκδοὺ τοῦ 157 τεύχους.

| Ἀρξὼν ἀριθμὸς ἐν τῷ κώδικει. | Ἀρχαὶ τῶν μύθων.                      | Τέλη αὐτῶν.                         |
|------------------------------|---------------------------------------|-------------------------------------|
| α'                           | Ἀετός καὶ ἁλώπηξ φίλιν θέντες         | οὐ διακροῦνται.                     |
| β'                           | Ἀπὸν ἐπὶ δένδρου καθήμεν              | ἐν χειρὶ προϊόμενοι.                |
| γ'                           | Ἀλώπηξ καὶ τράχος διψῶντες, εἰς φρέαρ | εἰθ' οὕτως αὐτοῖς ἔγχειρειν.        |
| δ'                           | Ἀλώπηξ μήπω θεασαμένη λέοντα          | εὐπρόσιτα ποιεῖ.                    |
| ε'                           | Ἄλγουρος συλλαβὴν ἀλεκτρούνα          | ἄπαρ γε μὴν πονηρεῖται.             |
| ς'                           | Ἀλώπηξ ἐν παγιδί ληθεύσασα            | δικὰ δὲ τὸ αὐτοῖς συμμέρον.         |
| ζ'                           | Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα            | μᾶλλον ἐμυτον.                      |
| η'                           | Ἀλώπηξ καὶ κρακάδειλος ἡμεροσθέντων   | τὰ πράγματα γίνεταί.                |
| θ'                           | Ἀλεκτρούνα τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας    | τῶν οἰκειῶν ἀπεργαζόμενος.          |
| ι'                           | Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθούσα κίθαρ.      | κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλογίστους.           |
| ιβ'                          | Ἀφρακίς ἐπὶ τινος οἰκῶν οἰκίας        | τὸ ἀνόμιμον ἀκούωνήτων.             |
| ιδ'                          | Ἀλκείη                                |                                     |
| ιγ'                          | Ἀνὴρ τις ἀποδημήσας, εἴτα δὲ πάλιν    | πᾶς λόγος περιττός ἐστι.            |
| ιδ'                          | Ἀνὴρ πένθος ἔσων καὶ κακῶς διακ.      | ἔργω οὐ προσδοκῶσι.                 |
| ιε'                          | Ἀνὴρ κακοπαθεῖν ἐν τῶν ἐν Δελ.        | ἀπαρλόγηστον καὶ ἀλάθητον.          |
| ισ'                          | Ἀλκίης ἐξελθόντες, ἐπὶ πύργῳ ἐπειδὴ   | ταῦτα τύχη ἰδωρήσαστο.              |
| ις'                          | Ἀνὴρ πένθος νοσῶν, μὲντα τοῖς θεοῖς   | ἐχθραίνει τὸ θείον.                 |
| ιγ'                          | Ἀνὴρ τις ὑπὸ χειμῶνος ἐν τῷ αὐτοῦ     | τῶν οἰκειῶν ἀπέχονται.              |
| ιβ'                          | Ἀνὴρ εὐπορῶν, γῆνὰ τε ἀρε             | ἀναβυλὴν ἀπεργάζεται.               |
| κ'                           | Ἀλθιοπά τις ὠνήσαστο                  | ὡς προήλθον τὴν ἀρχήν.              |
| κβ'                          | Ἀλκυὼν ὄρνις ἐστὶ φιλέρμος            | ἐχθρὸν φίλοις ἐμπίπτοντες.          |
| κγ'                          | Ἀλκυὼν ἐν τινι ποταμῷ ἤλκυε           | τὰς πατριδὰς εἰς στάσιν περιάγωνσι. |
| κδ'                          | Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο        | πρὶν εἰναι τοῖς πράγμασι.           |
| κε'                          | Βουταλὶς ἀπὸ τινος θυρίδος            | ἀνόντος ἡ μετένοια.                 |
| κε'                          | Γέρον ποτὶ ἔϋλα τεμὼν ἐξ ὄρους        | μαρίων κινδύνων ὑποστῇ.             |
| κε'                          | Γυνὴ γραιὺς ἀλγοῦσα τοὺς ὀφθαλμούς    | τὸν εὐεργετὴν πιστώμενοι.           |
| κς'                          | Γεωργός τις μέλλων καταλβεῖν          | θησαυρὸς ἔσται τῆς ἀνθρώποις.       |
| κς'                          | Γυνὴ χῆρα τις ὄρνιν εἶχε              | καὶ τὰ παρὸντα ἐπὶ ἀλλοῦσιν.        |
| κδ'                          | Γυνὴ τις θυγατέριον μήτηρ θύειν       | καὶ ἡ μήτηρ τοῦ πτωχῶς.             |
| κδ'                          | Γυνὴ τις ἀνδρα μέθυτον εἶχε           | τὸ ἔθος ἐπιτίθεται.                 |
| λ'                           | Γεωργοῦ παῖς ὅπτα κοιλίας             | κακῶν δρώμενων ἐποφύεσθαι.          |
| λβ'                          | Γυνὴ χῆρα φιλεργὸς θεραπεινίδας       | κακῶν αἵτια γίνεταί.                |
| λγ'                          | Γυνὴ μάχος καὶ θείων μνημάτων         | μικρὰ ποιῆσαι δυνάμενοι.            |
| λδ'                          | Γαλῆ εἰς ἐργαστήριον ἐλθούσα χαλκ.    | ἐαυτοὺς βλέποντες.                  |
| λε'                          | Γεωργός τις σκάπτων χροῖω             | τοῦτο χάριτας ἀποδίδουσι.           |
| λε'                          | Διχθεὶς τις ὑπὸ κυνός, τὸν ἰασ.       | ἀδικεῖν παροξύνονται.               |
| λε'                          | Δύο νεανίσκοι μαχεῖραν παρεκ.         | κατασφίγγεται τις αὐτῶν.            |
| λς'                          | Δύο τινὲς ἀλλήλους ἐχθραίνοντες       | πρὶ αὐτῶν κακοιμένους.              |

1. Παρέβραμον νὰ σημειώσω τὸν μῦθον τοῦτον.
2. Ἡ συνέχεια λαίπει ἐν τῷ κώδικι.

| Αἰξων<br>ἀριθμὸς<br>ἐν τῷ κώδικι. | Ἀρχαὶ τῶν μύθων.                       | Τίτλη αὐτῶν.                     |
|-----------------------------------|----------------------------------------|----------------------------------|
| λη'                               | Δύο τινὲς κατὰ ταύτῃν ὠδοιπόρουσιν     | βέβαιαι εἰσι φθοί.               |
| θ'                                | Δύο βάτραχοι ἀλλήλοισι ἔγειν.          | τὰ βελτίονα τραπέσθαι.           |
| μ'                                | Ἐν οἰκίᾳ τινὶ πολλῶν μὲν ὄντων         | ἐξαπατῶνται ταῖς ὑποκρίσεσιν.    |
| μα'                               | Ἐν συνόδῳ τῶν ἀλλήλων ζῶων, πῖθ.       | δυστυχῆσαι περιπίπτουσιν.        |
| με'                               | Ἐλαφος τὸν ἕτερον προωμένην            | τὰ δ' ὠφέλιμα βλαβερά.           |
| μν'                               | Ἐλαφος κυνηγὸς φεύγουσα, ἐπ' ἀμπ.      | ὕπῳ θεοῦ κολάζονται.             |
| μδ'                               | Εἰς μελιττουργεῖόν τις εἰσελθὼν        | ἐπιβούλους ἀπωθούνται.           |
| με'                               | Ἐθνος ὄντος τοῖς πλείουσι μελιτταῖα    | ἀπατᾶν νομίζουσιν.               |
| μς'                               | Ἐν τινὶ ταμείῳ μέλιτος ἐκχυθέντος      | αἰτία γίνεται.                   |
| μζ'                               | Ἑρμῆς γυναικὶ βουλευόμενος ἐν τινὶ     | τοὺς ἄλλους ὄντα μορφή.          |
| μη'                               | Ἐλαφος κυνηγὸς φεύγουσα εἰς ἄντρον     | μεγάλως ἐπειράθησιν.             |
| μβ'                               | Ἑρμῆς βουλευόμενος τὴν Τειρεσίῳ μαντ.  | πρὸς ἄνδρα κλέπτει.              |
| ν'                                | ἔχων τις δύο κίνας, θάτερον μὲν        | οἱ γυνεῖς οὕτως ἀγρίωσιν.        |
| να'                               | ἔχων τις γυναικα πρὸς τοὺς κατ' οἶκον  | τὰ ἄλλα γνωρίζεται.              |
| νβ'                               | Ἑρμῆς ὑστερήσασα τῆς τῶν ἑκείνου       | αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι.            |
| νγ'                               | Θύονος διακόμενος ὑπὸ δελφίνος         | δυστυχῶντας ὁρῶντες.             |
| νδ'                               | Ἰατρός νοσοῦντα ἑθέρησεν               | εἰ οἶνου ἀπείχετο.               |
| νε'                               | Ἰεζυτῆς ἰξὼν ἀναλαβὼν καὶ καὶ ἑκείνου  | τοῦτ' αὐτὸ λέγοντες.             |
| νς'                               | Κύων εἰσπηδήσας εἰς μαγειρεῖον         | μαθήματα γίνονται.               |
| νζ'                               | Κύων πρὸ ἐπαύλειος τινος ἐκάθευθε      | διὰ βίου τοῦτο φυλάττονται.      |
| νθ'                               | Κύων καὶ ἄλεκτωρ ἐταιρίαρ ποιησ.       | πᾶσι ποιοῦσι παραλογιζόμενοι.    |
| να'                               | Κορυδαλλὸς εἰς πύργῳ ἀλούς             | ὁ σκαμνὸς κινδύνον.              |
| νβ'                               | Κηπουροὶ κύων εἰς φρέαρ κατέπεσαν      | πρὸς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀγχιρίστους.  |
| ε'                                | Καρκίνος ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβὰς       | εἰς τὸς δυστυχίους.              |
| εα'                               | Κυθαρῶδὸς ἀφύης ἐν οἴκῳ κικάν.         | οὐδένος ἀξιοῖ εἶσι.              |
| εβ'                               | Κλέπτει εἰς τινα εἰσελθόντες οἰκίαν    | χρηστοὺς ἐσθὲν εὐεργετήματα.     |
| εγ'                               | Κορώνη φρονήσασα κύρακι                | γέλῳτα ὀφθαλμοῖσιν.              |
| εδ'                               | Κορώνη Ἀθηνα θύουσα                    | εὐεργετεῖν οἷα θέουσιν.          |
| εε'                               | Κόραξ τροφῆς ἀπορῶν ὡς κατείδεν        | ἐπὶ σωτηρίᾳ κινδύνουσαντα.       |
| ες'                               | Κολοῖς ἐν τινὶ περιστερῶν              | καὶ τὰ προσόντα πολλὰ λείπει.    |
| εθ'                               | Κολοῖν τις συλλαβὼν καὶ δῆσας          | εἰς μείζονα περιπίπτουσι.        |
| εζ'                               | Ζεὺς Ἑρμῇ προσέταξε                    | τοὺς σκοτίας· πρὸς ψευδολόγους.  |
| ο'                                | Ζεὺς πλάσας τοὺς ἀνθρώπους             | ἀναίσχυντους εἶναι.              |
| οα'                               | Ζεὺς γάμοις τελῶν πάντα τὰ ζῶα         | πολυτελῶς διατίθεσθαι.           |
| οβ'                               | Ἄεων ἀκούσας ποτὶ βατράχου             | ἀκούης μόνης ταράττεσθαι.        |
| ογ'                               | Ἄεων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν     | τὰ τῶν πέλας δυστυχίματα.        |
| οδ'                               | Ἄεων καὶ ἄρκτος ὁμοῦ βουνοῦρω          | ἄλλοι κερδαίνουσι.               |
| οε'                               | Ἄεων γνῶσας ἐνδοῖσι κατακίεθ.          | τὴν μηχανὴν περιτρέπει.          |
| ος'                               | Ἀλκός ὑπὸ κινῶν διγχεῖς                | δι' ὑποκρίσεως ἐνεθρεύοντα.      |
| οζ'                               | Ἀγχιώλ ποτὶ πολυεμποντὲς ἀεταῖς        | τῆς αὐτῶν σωτηρίας καταφρονοῦσι. |
| οθ'                               | Μάντις ἐπ' ἀγορᾶς καθήμενος            | προνοεῖσθαι πειρωμένον.          |
| οι'                               | Μύρμηξ διψήσας καὶ κατελθὼν            | χέριν ἀποδιδύναει.               |
| οβ'                               | Μῦς εἰλκε τις μῦν                      | πτώματος πέλας.                  |
| π'                                | Μονὸς ἄγριος ἐπὶ τινος ἐστώος δένδρου  | κινδύνον παρασκευάζεσθαι.        |
| πα'                               | Μύρμηξ ὁ νῦν τοπάλαι ἄνθρωπος ἦν       | τὸν τρόπον οὐ μετατίθενται.      |
| πβ'                               | Νυκτερίς καὶ βῆτος καὶ αἰθυῖα ἐταιρίαρ | τούτοις ἐῷστέρον περιπίπτομεν.   |
| πγ'                               | Νοσῶν τις καὶ ὑπὸ ἱατροῦ ἔρωτῶμενος    | καὶ βουλευόμενος λέγειν.         |



| Αὐτῶν<br>ἀριθμοὺς<br>ἐν τῷ κώδικι. | Ἀρχαὶ τῶν μύθων.                         | Τέλη αὐτῶν.                       |
|------------------------------------|------------------------------------------|-----------------------------------|
| πδ'                                | Νεθρός ποτὶ πρὸς τὴν ἑλαρον              | παράνεσις βάνουσι.                |
| πε'                                | Ξυλευμένοις τις παρὰ ποταμῷ              | τοὺς ἀδίκους ἐναντιοῦται.         |
| πς'                                | Νυκτερὶς ἐπὶ γῆς πεσοῦσα                 | τοὺς κινδύνους ἐκφυγεῖν.          |
| πς'                                | Ὁ κάστωρ ζῶν ἐστὶ τετράπουν              | χρημάτων ποιοῦνται.               |
| πη'                                | Ὁνος ὑπεριεχόμενος κηπουρῷ               | δευτέρων λάβωσι πείραν.           |
| πθ'                                | Ὁρνιθοθήρας ὄρνισιν ἐστὶ παγίδας         | ὅταν αἱ προσιώτερες χαλαπαίνωσιν. |
| κ'                                 | Ὁδοιπόρος πολλὴν ἀνίστας ὁδὸν            | διὰ πλεονεξίαν σοφισκόμενου.      |
| κα'                                | Ὁ ἀσπάλαξ τυρλὸν ζῶν ἐστὶ                | ἐλαχίστους ἐλέγχονται.            |
| κβ'                                | Οἱ λαγωοὶ ποτὶ συνελθόντες               | πασχόντων παραμυθιοῦνται.         |
| κγ'                                | Ὁνος ἔππον ἐμακχρίξεν                    | τὴν πέναν ἀγαπᾷ.                  |
| κδ'                                | Ὁνος ποτὶ ἀλεκτρῶν συνεθόσκετο           | ὅπ' ἐκείνων ἀπολλύνται.           |
| κε'                                | Ὁνος κακίῳ συνδιηπάτο                    | αὐτοὶ μάλλον βλάπτονται.          |
| κς'                                | Ὁδοιπόροι δύο ὥρα θέρουσι                | ἐπὶ τῇ χρηστότητι ἀπιστεῖσθαι.    |
| κς'                                | Ὁδοιπόροι κατὰ τινα αἰγιαλὸν             | οὐδενὸς εὐρίσκονται ἄξιοι.        |
| κη'                                | Ὁνος ἄγριος ὄνον ἰδὼν ἤμερον             | καὶ ταλαιπωρῶν κέρδη.             |
| κθ'                                | Ὁνος ποτὶ ἀγρόμενοι ἐπὶ τῷ συν.          | ἀθεράπευτον ἐστὶν.                |
| ρ'                                 | Ὁνος ἐκδοσόμενος λεοντὴν περιήει         | γλωσσαλγίας ἐλέγχονται.           |
| ρα'                                | Ὁνος ἐκδοσόμενος διέβανέ τινα            | ῥαδίως ὑφιστάμενος.               |
| ρβ'                                | Ὁνος ἡλωμένος τὸν νῆτον                  | φανερώτερος, δὴλοὶ εἰσιν.         |
| ργ'                                | Ὁνος καὶ ἄλλοι πῆς κοινωνίαν ποιησάμενοι | ἐαυτοὺς προσκαπολλύντες.          |
| ρδ'                                | Ὁνος ὄρεως καὶ εὐδίας                    | μάλιστα εὐεργετῆται.              |
| ρε'                                | Ὅτε πρῶτον κλέψῃς ἄνθρωπον, αἱ ἄνθρωποι  | εὐκατακρινόμενα ποιεῖ.            |
| ρς'                                | Ὁνος ὑπὸ πολλῶν                          | φοβεροὶ γίνονται.                 |
| ρς'                                | Παῖς ἐκ διδασκαλείου τὴν τοῦ μαθητοῦ     | μεῖζον αὐτῷ τὰ κακὰ.              |
| ρη'                                | Παιμὴν ἐν παραθαλάσσιῳ τῷ                | μαθήματα γίνονται.                |
| ρθ'                                | Παιμὴν νεογνὸν λύκου                     | χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει.           |
| ρι'                                | Παῖς περικλείει θηροὶ                    | ἐν κοινωνίαις ἄπιστον.            |
| ρια'                               | Περὶ στερὰ δίδει συνεχομένη              | θιέβρον ἐμβάλλουσιν.              |
| ριβ'                               | Περὶ στερὰ ἐν τινι περιστεριῶν           | τέσσαρα ποιοῦσιν.                 |
| ριγ'                               | Πλούσιος δύο θυγατέρας ἔχων              | καμφορὰς ἐργασθεῖν.               |
| ριδ'                               | Παιμὴν ἑλάσας εἰς τινα ὁρμῶνα            | εὐλοῖα ἐργάζονται.                |
| ριε'                               | Ροῖα καὶ μηλέα περὶ κάλλους              | ἄξιοι, πειρώμενοι εἶναι τι.       |
| ρις'                               | Σφήκες καὶ πέρδικες διψῆς συνεχομένη     | βλάπτονται, δὲ μεγάλα.            |
| ριζ'                               | Σφήξ ἐπὶ κεφαλὴν ὄρεως καθίσασα          | αἰρούμενος τὸν ἄνθρωπον.          |
| ριη'                               | Τῶν ὀρνίθων βουλομένων ποιῆσαι           | ὀρνίθῃσιν ἐκλῆξαι, αἶψα δεῖ.      |
| ρθ'                                | Ἦς καὶ κύων ἀλλήλους διελευδαυροῦντο     | ἐπαίνοιο μετασχέμεν εἰς αὐτοὺς.   |
| ρθ'                                | Ἦς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἥριον          | τελειώσεται κρίνεται.             |
| ρκα'                               | Φυλάργυρος τις ἄπασαν αὐτοῦ              | οὐδὲν ἢ κτήσις προσκομίζει.       |
| ρκβ'                               | Φέρον λεόντος δῆμα τοὺς ὄρεως ὄνος       | δουλοῦσιν ἀποσπόμενοι.            |
| ρκγ'                               | Χῆνες καὶ γέραννοι ἐπὶ ταύτου λειμῶνος   | ἐαυτοὺς ἐβλάψαν.                  |
| ρκδ'                               | Χελιδὼν αὐτοῦ ἰδεῖτο ἵστασθαι            | εὐπρεπείας κρείττον ἐστὶ.         |
| ρκε'                               | Χελιδὼν καὶ κορώνη περὶ κάλλους ἐφύλον   | ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαρίων.          |
| ρκς'                               | Ψόλλα ποτὶ πεθόρασα ἐπὶ πόδα             |                                   |

1. Παρέβραμον καὶ σημειώσαι τὸ τέλος τοῦ ἡμέτερου τοῦτου μύθου.

# ANTIBOΛH TOY YΠO W. WAGNER EKΔOΘENTOS ΠOYΔOΛOΓOY

ΠΡΟΣ ΑΕΣΒΙΑΚΟΝ ΤΙΝΑ ΚΩΔΙΚΑ.

Ὁ ἐν σελ. 170-198 τῶν Carmina gr. medii aevi τοῦ Wagner δημοσιευθεὶς Πουλολόγος, θεωρεῖται ἀξιολόγος, κείμενον ὑπὸ πολλὰς ἐπιφύσεις καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ φιλοσοφίᾳ. Τοῦτου ὁ ἕνα ἀντίβλητον αὐτοῦ πρὸς δεύτερον ἀπόγραφον τοῦ 1625 ἔτους, ὅπερ εἶρον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς Λειμῶνος. Φέρει δι' αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐμὴν ἀναγγραφήν, τὸν ἀριθμὸν 83 καὶ, ἐκτός τοῦ Πουλολόγου, περιλαμβάνει σὺν ἄλλοις καὶ τοὺς περὶ τετραποδίων στίχους, οὓς δημοσίωσεν ὁ Wagner ἐν τῷ προσημειωθέντι βιβλίῳ του<sup>1</sup>. Ὁ λεσβιακὸς κώδικς τοῦ Πουλολόγου περιέχει διάφορον τάξιν ἐν τοῖς στίχοις, ἣν, ὡς ἀξιοσημειώτον, παρατίθηναι ἐνταῦθα:

|        |         |
|--------|---------|
| Στίχοι | 1—93    |
|        | 204—387 |
|        | 110—160 |
|        | 456     |
|        | 461—502 |
|        | 97—126  |
|        | 405—460 |
|        | 161—213 |
|        | 583—633 |
|        | 503—506 |

Διὰ τὴν ἐνόησιν δὲ τις ἐὰν ὑπάρχῃ λογικὴ συνάφεια ἐν τῇ ἰδιότητι ταύτῃ τάξει τοῦ λεσβιακοῦ κώδικος, ὁρᾷται, νομίζω, νὰ μελετῇσιν λεπτομερῶς τὰ διασπώμενα μέρη ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐμὴν ἀντιβλήθην καὶ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Wagner τοῦ<sup>2</sup> ὅπερ ἀρίστη τοῖς βουλομένοις νὰ ἐκδόσῃσι τὸ δεύτερον τὸν Πουλολόγον, προστίθηναι δὲ μόνον ἐπὶ ἀμεριβάλλω λίαν ἂν ὁ ἀντιγραφεὺς εἶχεν ὑπ' αὐτοῦ ἀστακτοὺ ἀντιγράφον ἢ φύλλα διασπαρμένα ἐτέρου κώδικος, ἅτινα ἀντιγράφον συνειροδόγησεν ὡς ἡδύνατο. — Ἐκ τῆς προσημειωθεῖσας

τάξεως τῶν ἐν τῷ λεσβιακῷ κώδικι στίχων παρατηρεῖται, ὅτι ἐλλείπουσιν οἱ παρὰ Wagner στίχοι 94-96, 388-404, 537-582, καὶ 634-650, ἦτοι 83 στίχοι. Σημειωτέον ὅμως ὅτι οἱ τελευταῖοι τοῦ Πουλολόγου στίχοι ἐλλείπουσιν ἕνα καὶ τῆς παρὰ βιβλίον χειρὸς ἀποκοπῆς ἐνὸς φύλλου, ὅπερ ἔκειτο μεταξὺ τῶν φ. 235<sup>b</sup>-236<sup>a</sup>.

Ἐν τῷ λεσβ. κώδικι παρατηρεῖται προσέτι ἐπὶ ἐπαναλαμβάνονται δις οἱ ἐπόμενοι στίχοι 110-126, 204-213 καὶ 441, ὁ δὲ 244 στίχος ἀναγνωσκαίται πρὸ τοῦ 241 στίχου. Ὁ κώδικς οὗτος εἶνε ἐν γένει λίαν ἀνερόγράφος, ἵς πάντα σχεδὸν τὰ χειρόγραφα τὰ περιέχοντα βιβλινικὰ δηλώσθαι κείμενα, πεζὰ ἢ ἐμμετρὰ, οὐκ ἄσπον ἢ ἀνάγκῃ αὐτοῦ εἶναι εὐχερὴς. Ἐν τῇ ἐντιβλήτῃ παραλείπω τὰς ἀνερόγραφίας, ὡς ὅμως κριτικῆς τοῦ Πουλολόγου ἐκδόσεως ὅλῃ, ὅτι, παρασκευάσα ἀκριβέστατον αὐτοῦ ἀντίγραφον, εἴς τὸ οὐδὲ ἰσὺα λείπει. Προσθετέον ἐπὶ, ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ τῶν στίχων ὑπάρχουσι πολλὰ κενά, ἅτινα, φαίνεται, προωρίσθησαν εἰς τὴν ἐξαικέναν διασφύραν ζῶον· τινὰ δὲ τούτων ἐπληρώθησαν βραδύτερον ὑπὸ διαφόρων ἀστημέντων σχεδιασμάτων.

Στίχ. 2 κλητόρων εἶχε... παιδίον ἀντὶ αὐτοῦ—3 ὀρέων—4 ἐπίσιν· οὕτως ὀρθότερον—5 ἔπειραν... ἵς τὸ τραπ.—6 ὁμπερ—7 σιτοῦσαι... μακροσπονδυλάται—8 μελανοσπότη—9 τί θέλεις—10 οὐκ ἡμπερ—11 φοβέριστρον ἵς τὸν γάμον—12 στρέφεται ὁ κύκλος τὸ λοιπὸν τὸν περὶ (sic)—13 ἐμὲ... χαλκεοκοπιλάται· τὴν λέξιν ταύτην, ἣν ἀναγινώσκουμεν καὶ ἐν στίχῳ 70 καὶ ἣν ὁ Wagner γράφει οὕτω «χαλκίαι, κοπιλάται», θεωρῶ σύνθετον, σημαίνουσαν ἴσως κοπέλι χαλκίος—14 ἔραγες τὴν θήκην—15 εἰρίσκει... κάπου παλαιοκάρριν—16 Ἀπ' ὀρμυσίαν εἰς ὀρμυσίαν—17 ἔβλη ἀντὶ εἰσπύρας—18 Ἐγὼ καὶ ἀν... εὐμορρεν· ἐκ τῆς πούλια—19 τὴν μ' ἐπιπύρας, οὐ μὴν—20 Ἀμ' εἰσαι... ἀπ' οὐκ τὰ

1. Ἦδε τὴν περιγραφὴν τοῦ λεσβιακοῦ κώδικος ἐν σ. 80-81 τῆς Μαυρογορδάτου Βιβλιοθήκης. Κατὰ σημείωσιν τοῦ ἐν Χίῳ κ. Κ. Κανελλάκη ἡ λέξις π ο υ λ ο λ ο γ ο ς λέγεται τὴν ἡμέραν ὑπὸ τὸν κατοίκων τοῦ χωρίου Νενήθου, ἐνθα ὅλοι οἱ «οἱ» ἐξωβήρων συλλαμβάνοντα τὰ μικρὰ πτηνά.

(Ἑλλήν. φιλόλογ. Σύλλογος. Παλαιογραφ. Δελτίον).

πούλιζ—21 καὶ ὅρ. νὰ μέμψῃσαι διὰ τὸ σ' ἐγ-  
 κωμιάσω—23 Γαῖ' ὅροι... πάλιν δρεπανο-  
 μύτα—25 Τὸν πρῶτον οὐ βί. —26 τ' ἀρχα-  
 ρὴν ἄχρηστον... καὶ βρωμιάρην—27 γλῶ-  
 κωμάτων—28 πολὺν περιγέλῃ—30 καὶ ὁ  
 ἀποκρινόμενος ἔρχετο· ἐκεῖνος ὁ κῆρ γέρον· ὁβρι-  
 ζειν οὐκ οὐδὲν ποῖαν, τὴν ὥτιαν τὴν γράϊαν—  
 31 καὶ... καὶ οὐ ἐς τὸν γάμον τοῦτον—32  
 κυδοιολογία—33 λαθὼν κοπ... λυδανδρα-  
 νηθεμένει (sic)—34 τ' ἀποκρινόμενα—36 ἂν  
 οὐκ ἐβόηε γογγὺν καὶ πᾶρος τὰς ποδῆς σου—  
 37 αὐτὰς τὰς κοτυλίσθας καὶ πᾶρος καὶ  
 πεγαίνας—39 τ' ἀπερὸ—40 σπέρφ. πάλιν ἡ  
 ὥτιαν· πάλιν—41 ρουνομύτιν, τ' εἶναι τὰ—  
 42 βρωμ... βρωμιάρην, τ' εἶναι τὰ τ' ἀποκριν-  
 ομένων, καὶ τ' εἶναι τὰ τὰ λαλῆς, καὶ τ' εἶ-  
 ναι τὰ λῆ εἰς τοῦτα—43 πρὸς τὸ πωρὸν ὁ-  
 λώμων· οὐδὲ γὰρ—44 καὶ ὡς τὸ δισ... καὶ  
 ὡς—45 τ' ἀπερὸ—46 καὶ εἰς τὸν σπ... ρου-  
 νομύτιν—47 τ' ἀπερὸ τὰ κρή σου ποσὶς οὐ  
 πρὸς μοῖον—48 μίσητοι—49 κατ-  
 γοργεῖν τ. ὥτιαν—50 καὶ βασιλοπούλιζ τους—  
 51 αὐτὸν—52 τ' ἀπερὸ οὐκ, κακώτις—  
 53 ἀνέκλει τ. περὶ—54 καὶ ἀποβ...  
 σκυλλαν—55 Ἀπὸ... τ' ἀπερὸ—56  
 ἐστῆσαν, ἡ ὀλῆσις ἐκράτει τὸν νεκρὸν—  
 58 γὰρ τ' τὸν καλοῖονον ὁποῖον—59  
 μακρὴν... κακὴν ὅλος ἔχει—60 καὶ κα-  
 λωπὸς ἀνέκλει τ. περὶ—61 καὶ κακὴν—  
 61 τί ὁλῆς—62 σπ. μὲ τὸ σπῆν (sic) α-  
 πλο—63 ὅταν σπᾶσιν αὐθ. (sic)—64 καὶ  
 ὅταν—78 τ' ἀπερὸ... ἀπὸ τὸν γάμον | ὅτι  
 εἰς ἐντροπὴν εἶναι νὰ κατῆς εἰς τὸν γάμον—  
 68 μελανομαυροῦρατε... κορυτῆ—69  
 γερνός—70 γαλιανοπύδα—71 ὁπώρα-  
 γος (sic) καὶ οὐ τὴν θῆκην... | καὶ τῶρα εὐ-  
 ρίσκεις, ἀτυχεῖ, κάποι παλαιάρε—72 καὶ  
 ἀπ' ὁρμίσαν εἰς ὁρμίσαν—73 ἀρωστήρια—  
 75 ψῆμαν—76 τὸ πῶς πρέγει... | καὶ ὅταν  
 πετᾶται φαίνεται εἰς ἀπᾶντα τὰ ζῶα—77 τὸ  
 πῶς γὰρ εἰς τὸν κῶλ. σου βασιλεῖς τ' ἀποκρί-  
 νεται—78 τ' ἀρωστήρια τ. ἐκεῖνος—79 καὶ ἐμὲ  
 πῶς ἐπὶ ὁλῆσις—81 οἱ ἀρωστές μεγάλοι—  
 82 ὅταν τὸ νὰ σὶ ἔρσις—84 ἐκ τὴν παρῶ-  
 ζαν βαγ.—85 καὶ ἀπὸ τὴν περὶ τὴν πόλιν  
 καὶ τὴν πῆκιν τὴν εἰς—86 εἰς ἀρωστήρια—  
 87 καὶ ἂν τῶρα ἀπο—88 πρῶτον—91  
 καὶ ἀπὸ ἀποκρινόμενα—92 καὶ νύκτα—93 σ' ἐ-  
 ρισκων τὰ καπνία... μὲ βρωμ—97 Ὁ γὰρ  
 εἰς ἐπ... νὰ ὁβριζέιν τὸ χένερν—98 τὴν

γῆαν τὴν μουστῶαν—99 ἀνακαμπωμένη—  
 100 Ὅπως—101 νήματα... τῆς κυρῆς τῆς—  
 102 ὁποῖον... τὸν μέσον—104 γογγόν—  
 106 περὶ μουστῶαν, τ' ἀπερὸ—107 ἐγ-  
 ρίζει... μὲ θυμῷ—108 δειλὸν—109 βρω-  
 γαμέν—110 εἰς τὸ γαλ... γυρεῖς—  
 111 τ' τὴν πῆκιν σου—112 οὐκ εὐρῆς—114  
 γοματῆς—115 ὡς ἀνωστος γὰρ, ὅπου  
 σ'—116 Πάντες δ' εἰσι σε οὐκ οὐδὲν λ. γα-  
 λιώτης—117 ἐπαῖς... τ' ἐς τὸν ἔξιν—118  
 ποικῆσις... αὐτοῦς (sic)—119 ἐμὲ—  
 120 ἐμὲ ἐγνωρίζον με καὶ ἐμὲ σὲ κατέχον—  
 121 καὶ ἂν—122 Νὰ γάρωνται μὲ τὴν φ.  
 (sic), μεσημβρινὴ—123 ἐμὲ—124 ἔκαστος ὡς  
 ἐκεῖνος, ἐμὲ τὰ κατὰ τῆς—124 πρὸς ἐμὲ  
 λ. ἐπεμπερῆν—125 γῆαν—127 καὶ ἡ ὀλῆς  
 ἔρχετο—| καὶ λόγους ἐκπέμπει τοῖς τοῖς νὰ  
 τὸν λέγ(η)—128 πᾶν τ' ἀπερὸ—129  
 ὁλῆσις—132 πρὸς ὅταν (Cod. ὅταν)—134  
 ἐκπῆσις—135 μέσον—136 τὸ ἔξιν—  
 καὶ ἐμὲ—139 καὶ ὁλῆς τ. πραγματευτήν—  
 140 καὶ ἂν τὸ λέγω—142 νὰ λῶσαι—143  
 ἐκ τὸν καπνὸν—144 ἀπὸ οὐκ ἐκπῆσις—  
 145 ἂν. καὶ τὸ πῶς ἐκπῆσις ἐκπῆσις—  
 146 ὅταν—147 καὶ βλ. τὸ πραγματευτή...  
 περὶ ὅταν—148 ὁλῆσις ἔκαστος τὸ σῆμα—  
 149 Τὸ πῶς ἐκπῆσις νὰ τὸ ἐκπῆσις, νὰ τὸ γα-  
 κοπῆσις—150 καὶ—151 τ' ἔκπῆσις—152  
 Α' τῆμα (sic)—154 ἐμὲ... τ' τὸ καλῶ-  
 ν—155 πρὸς τὴν τὴν γυν. τὸν ἀρωστών—  
 156 καὶ ὁποῖον... μόνον—158 ἐμὲ  
 καὶ—160 πῶς ἐκπῆσις—161 εἰπὶ μοι... τί  
 ἐκπῆσις—164 καὶ ἀπὸ τ. π. φ. δ. εἰσαι μαζο-  
 μέν—165 καὶ... φαίνεται ἐκπῆσις—166  
 καὶ ὅταν κατῆς ν. λ. π. καὶ σπᾶν—167  
 καὶ—168 εἰς τὸ γογγόν... εἰς τὸν—  
 169 ἐμὲ γογγόν—170 πῶς ἐκπῆσις—172 ἀ-  
 πᾶν τ' τὸ μῆμα (καὶ τὸν μόνον)—174  
 καὶ ἐκπῆσις... σπᾶν—175 μέμα...  
 οὐκ ἐκπῆσις—176 μὲ τὸ γογγόν κατῆς—177  
 κατ. οὐκ ἐκπῆσις ἄλλαν—178 καὶ  
 ὁλῆσις λ. φ.—179 πῶς εἰσαι κατῆς ἡ φ.—  
 κατῆσις—180 ἐκπῆσις... λῶν κατῆσις  
 κατῆσις—182 ἐμὲ—183 ἐμὲ—184  
 ἐμὲ καὶ γογγόν... μῆμα κατῆς—186  
 καὶ ἂν τὸ γογγόν τὸ γογγόν ὅταν κατῆς καὶ ὁ  
 κατῆσις—189 γογγόν... 191 οὐκ κα-  
 τῆσις—192 πῶς ἐκπῆσις—193 καὶ ὁ περ.—194 κατῆσις... κατῆ-  
 σιν—195 ἔκπῆσις κατῆσις πολλὰ ὡς μῆμα  
 ὅταν ἐμὲ—196 φ. γ. καὶ πῶς ἐμὲ καὶ κα-  
 τῆσις—197 μὲ τὰ κατῆσις—198



ταῦτα διδ. τὰλλα μου τὰ πολυὰ μου—199 'ς  
τὸ πλῆν . . . ὁ πεπν.—200 καὶ ἄλφι . . .  
καρθίαν—201 πλῆν βοσ. εἰς γεωμὰ τους μὲ  
Θεῶν—202 καὶ ἄρ. εὐγενικοὶ εἰς πρῶνυμα  
καὶ εἰς διπνον—203 ἡδύλασι—205 ἐπὶ λυμῆς  
—206 'ς τὸν ἀετὸν . . . βασιλῆαν—208 πω-  
δῶν—209 ἔρατον (sic) εἰς τὸν κ.—210  
νὰ πᾶν μ. 'ς ἄλλον βράχον—212 ἐγχεταν—  
213 κατὰ γιν τους—214 καρακτῆς . . .  
ὀβριζέιν—215 ὀρθήν κορονόμυλον—216 πο-  
λιτικὴν—218 στανκοπελορρίκτουσα (ἴσως  
σύνθετος λέξις), πρῶτος θυγάτηρ, πόρνη—219  
κύριον υἱόν . . . ὁ πᾶν καταλύονται—220 τὰ  
'μάτια—221 τίθεται—222 κουδουκλήσσα  
223 κ' εἰς ἀτμ. τ. γ.—224 αἰσινται—225  
κ' ἐγὼ διὰ κα—227 ἐσθλὴν κατὰ πρῶσπον  
. . . καχαρίων—228 εἰς τὴν—229 καὶ  
ἀτιμῆσαι . . . καὶ ὑπομένει σέ τε—230 ἡξέ-  
ρουνε κ' ἐμένει μὲ κατέγονε—231 ἀπὸ γ. . .  
γροσορομένει—232 'ς τὴν βῆχιν ποικίλουν  
—233 οὐδὲ θέλεις τὸ βῆλιν—235 ἐξ οὗ . . .  
βούρακ—237 κ' εἰς τὸ σπῖτ.—238 καβαλ-  
λήριον—239 δειράει σε—240 αἶμα τῆς  
241 καὶ δὴν τὸ λέγω ψίμα—243 μωρ' ἐκ  
τῆν—244 ἐσπαγγαλίσαν σε—245 ἄλλη  
ποτὲ σ' οὐκ ἦν.—246 κ' ἐγὼ γένος κακορρί-  
ζικος, ἀλλῶς μονοκομπῆρας—247 γορτῆ-  
σιν—248 εἶσο (sic) . . . βρῆκ καὶ σκουληκας  
καὶ βούρακ—250 κορυσευται—252 μέμψασαι  
—253 κακοτῆρας . . . βραχονομαρμένει—254  
γενῶ, πάλιν τὰ ἀνατρίφω—256 κορυβουα-  
πασταλμνι (sic)—258 μένα . . . εἰδὲς το—  
261 μένα κατακαρμένει—264 ὁ παρακαλ.—  
265 ἐπεχίρουν . . . τὸν λέγῃ—267 κατουπνί-  
—268 καμῆλιν—269 γαρνίκον κίτρινον ὀξυ  
270 νὰ εἰποῦν ὅτι εἰς . . . | ὅτ' εἰσαι ἐκ τῆν  
'Ανατολῆν, ἐκ τοὺς ρουσκοματῆδες—271 καὶ  
οὐκ εἰσαι ἐκ τῆν Μεσοβ. κατ. λήλως κοπέλι—  
272 καὶ ἀπὸν . . . ἀρτὰί σε λογίριν—273  
καὶ ἀγύρας τὸ ἀτουπνί (πρὸλ. στίγ. 267)  
αὐτὸ τὸ καμ.—274 πειθὶ εἰσαι ἀπὸ τὴν Νι-  
κίαν—27 ῖζον τὸ καπνὸς . . . τὸ ἀτουπνί  
σου (ἰδε 273)—279 ἐγύρας—280 ἐμὲ—  
282 καλοῦσόν . . . μὲ τὴν χοιρὴν—283 καὶ  
ἐπῆρας—284 κ' ἐγὼ γένος τὸ καθόλου | μωρο-  
χρημῆρας (sic), ἄτυχος, μωροειδημένος—285  
φρωρελάται ἄρην σε—287 καὶ ὅπου . . .  
ακρωτήρ—288 καρῆλιν σου καὶ διγνεις τ' ὠδε  
κάτω—289 ἀστούρας, οὐκ εἶν—290 καὶ  
ἐγὼ . . . θυροῦσιν—291 ἔξαγγαλῆ εἰσαι . . .  
πετσουκαλῶν—292 σούβλιν σου 'ς τὸ σπῶ-  
μα—καρῆλιν . . . ὁποῦν ἐμπῆς (sic) καὶ εἰ-

σαι—294 οὐκ εἶν—295 περὶ καὶ διαβ.—  
296 μένα ἐκατάρουν—297 καὶ κἀποιες . . .  
κοπέλιν—298 καὶ ἀπὸν—299 ἀτουπνί . . .  
σεβαστή—300 καὶ σῖνα πάντες ἔξωρον . . .  
μῖνα—301 καὶ πᾶντα . . . φράεις τα—302 ἰδὲν  
τὸ ρουστῆν ἔθαλας ὡς—304 ἀτουπνί . . .  
σικῆδιν—306 εἶν—307 καὶ ἔν τὸ εἶπον—  
308 καὶ ποῖσω . . . ἀπαιδευσίαν—310 ἐγύ-  
ρουνε . . . ἀτιμῆσιν—315 τὴν ταρχῆν τὴν  
—316 καὶ πασιδῶν . . . περιεῖλιν . . . |  
καὶ λόγους ἐπεχίρουν τοὺτους καὶ τοὺς λέγει  
—317 εἰπέ με τραυλῆ, τραυλόγλωσσα καὶ  
τραυλοκκληθῶσα—318 σῆπερ—319 τί  
θέλεις—320 κίσσαν—321 ἀτζῆλωται, ἀδία-  
τροπα, ἐμῖνα—322 Κ' εἰσαι ἔξαγγαλῆ παιδὶ  
χαίρουσιν ἐμῶν—323 καὶ ἐραχαν τὴν θῆ-  
κην—324 σούβλιν του 'ποῦλιν . . . τὸν κο-  
πιδι—325 κ' ἐγύρας σε—327 ἐμπρῶς—328  
κ' εἰς τὴν ποδιαν τῆς βενετῶν . . . γαλῆξαν—  
329 πωγῆζαν—330 μαῦρον τ. Χαζῆρας—331  
καὶ ὡς . . . ψωμί—332 ἐτρώγει ὠλώρους  
(—ὠλως ὠμός, ἰδε 43 καὶ 339) τοὺς—333  
καθ' οὗ σὺ λέγω ψ.—235 ὀκνῶεις δι καὶ κα-  
θεύσαι—337 καὶ ἐν ἐγῇ . . . ὀκνῶεις—338  
πολ. καὶ σταθῇ—340 σπῖτι . . . π. τῶ—  
343 περὶ τὸν (ἰδε 148) . . . σε 'ς τὸ πωγγί-  
του—344 κατ' ἐν νὰ ὀρελῆση—346 ῖμακίου  
εἰμαι παιδὶ κ' ἐπὶ ψαλῆ μ'—347 νὰ πῶ πᾶς  
ἡμῶν λείπει τὸ εὐρηγορ—348 ῖμακίαν (sic)  
—349 μῖνιμα (sic)—350 κατ' ὁ κλ. . .  
τί κλέπτει τὰ κ.—352 καὶ σὺ, ὁ κακῶς τυχον  
καὶ ψυροζωμένον—353 ἐμὲ π. εἰπέ με τὸ  
π. τὸ π.—354 ὁ ψυροπῶν—357 καὶ ὁ λ.—  
358 ἄλλως καὶ σὺ τρονέα, γροτῆ—361 τὴν  
ράσαν, τὴν ἀρασιανὴν, τὴν κ. τὴν τρ.—362  
στρουβ. ὅλα διὰ να—364 μῖπως ἀκούσῃ . . .  
σε τ. κ.—365 καὶ ἐντὶς γαρῆν—366 γαρῆ  
πᾶν στρῖφ—367 τ' εἶναι τὰ λ. λουπῇ—  
369 καλαεθωάρας—371 φορημένα—372  
ἀκριδας—373 ἐμὲ—374 ἥρτο διὰ να—375  
πάντες εἰσιν—376 γαρῆν τινὰ πωγῆ πολὺ-  
κας—377 εἰ δὴλονότι εὐγῆναι τα καὶ θέτει  
τα—378 καὶ κλωσπαρεῖ ἀτυχῇ καὶ δὴν τὰ  
ἐπ.—379-380 'ς ἐκ τὴν ἀνδρείαν σου διέ-  
γναις καὶ τὰ ἀρπαζῆς—381 μῖακ 'ς τὴν ἐκ-  
κλησίαν—382 λουπον . . . ὁπῶραν—383 κἂν  
ἐραζέιν—384 καὶ πᾶν . . . τὰ αὐτὰ 'πὸ τὴν  
ἀρτίαις—385 καὶ πᾶν γρ.—386 τὸν ἀγρον  
συντάσσεται πολὺς—387 ἦν τὰ ἐμῆξῃ ἀπὸ  
σὲν καὶ σὺ οὐδὲν ἀρίνης—406 τρυπαγορρῶ-  
θουνε . . . ἐρακρμένη—408 τὸ γοῦ συνταχί-  
νεις—409 στραγγίλῃς—410 ὁπῶχας τὸ.

HAJ

МЕЧНИКОВА

ταῖρην... πούλα—411 ἐκ τὴν καρδίαν τὴν  
κακὴν—412 μίσησαι, ὕπαγε τὸ—413 ἔς τὸν  
γάμον—415 εἰπέ με... κοροῦσα ἦταν λ...  
417 μανθ... καρτεῖν—418 ἡξέφουν—419  
γυναικα ἥσουν καρθουναρία—420 τὴν τριχίαν  
—421 καὶ τὸ παλιουροῦσαν—423 ἐκ τὴν  
τρεχέαν (πρόβλ. 420) ἐσέθενεν κ. εἰς π.—425  
ποῖσεν κερθουὶ σας—426 ἀργαστήρι τοῦ  
χαλκίκα... παρκαλούσης—427 οὐδὲν τὸ λ.  
ψ... θωροῦσι—428 ἐπ' εὐχῆς τὸν Νικόν,  
ἐκείνον τὸν δουλέην—430 ἀναστρέφην...  
κορ... ξέρομαι τὴν—431 μεσημερινή, ἀδελ-  
τροπα—432 εἰ δὲ 'ποῦ ν' ἀφῆκαν λαρεῖν...  
ἀπάνω—434 τὸ σαρκυδέρην—435 ἄλλ' ἀδι-  
κῆς τὸν γ. ὅπου τὸ ρ.—436 καὶ 'πῶ νὰ γευ-  
μασθῇ—437 καὶ οὐ μαζῶνεις ρ., κρῖνεις τὰ  
—439 νὰ τὴ πῶ... κοροῦσιν—440 ἀ-  
διατάπει, στάγμα (sic)—445 ταῖρην—448  
εἰς παρτωτῶν—449 βουρκοῦλιν κ. θολὸν νερόν  
—451 παρκαλῶν μου ταῖρην—452 ἐξαμένη  
453 μέμμεται λ...—456 ὁ πονηλοῦς ἐξά-  
νηκεν, ἐστῆθη—458 νὰ ὑβρίσῃ—459 πᾶχα  
καλὰ νὰ βλάτῃ—460 ἔπεισεν, ἄρτισεν νὰ τὴ  
λέγῃ—462 καὶ εἰσι μικροσυνδῆλον, ἀσχη-  
μον—464 χαλᾶν... καὶ εἰς κομοῦδον  
465 κατέλιν τὸν ἀμύλιν—466 δυνατὴ μυ-  
ριοπειρασμένη—467 πικρὰ τὰ κατεῖδῃ σου  
εἰς Χαλάρην—468 ὅπ. τότε νὰ σοῦ—469  
κομοῦδον—470 ἡμὶ... κομοῦδῃ, ἡμ...  
471 εἶδον καὶ ἡξ...—472 τὴ λέγει, ἡ...  
τόνιν ἀπεκρίθηκα καὶ ἀπὸ ||||| τοῦ γ...  
γει—473 κακότυγε ἐκ Χαγ...—474 προ-  
τέρας (sic)—475 προυμένον τὸ παπᾶν—477  
νῆρθ, σ' ἀφῆκεν—478 παπαδιαν ἄλλ. χειροτό-  
νησέ σε—479 παπαδία—480 παρακαθίζε...  
σε ἔς τὴν μέτην—481 κουτσοῦτα—482 εἰς  
τὸν πύσκον—483 χωρὶς—484 καὶ με τὰ-  
τα—486 καὶ 'πᾶγεις—487 παπαδία...  
κρυβῆσαι—489 πούποτε—490 ἡ ψάρι πινος  
κίτταρεν—491 τὰ ὀμμάτια σου γύνονται νὰ  
τυρλώσου—492 καὶ ἂν εἰς τὴν Χαγίαν  
Βουλῆν τε καὶ Βῆλιν—493 τὸ νὰ ἰδοῦν  
ν' ἀκούσιν πολλ...—494 ἐκ τὴν πικρὴν τους  
—495 ἡμῖνα τὸ ἔρτικον—496 μικρὸν 'μα...  
ἀκούσιν—497 καὶ σὺ, καὶ τακτικόν—498  
εἰς τ' ἀμύλιν... ἡμῖνα οὐ κἀμω—499

νὰ π... τὸν ἀμπλουρὸν—500 καίπαθετην  
(sic)—501 γυθουροχέμον (λέξις σύνθετος)—  
502 Καὶ πάντες ὡς ἐπῆγασιν εἰς τὸ δικ...  
503 καὶ ὁ κῶς... λέγειν—507 εἰς τὸν ὄρ-  
θιν—511 εἰς ἐκκλησίας—512 ψ. π. τιτᾶ-  
σεις—515 ἡμῶς καὶ τ' ἄλλ. τὰ π., ὅλα που-  
λὶα σὲ πτ.—516 ἔρησε—517 Περιστερὰ ἐγ.  
τὴν κόρκα καὶ λέγειν—518 καὶ τὴν συντυ-  
γαίνεις—519 ὅτ' εἴσαι—520 καλοπληπτος  
—521 ἤμμεθεν οἱ δύο εἰς ἓνα σπῆθεν—522  
αὐθιγὴν... ἤμμεθεν—523 ὡρὶν των 'τρῶ-  
γαμεν... 'μπιστοσύνη—524 ἀλλήθεια ὑπακὴ  
νὰ κἀνωμεν—525 Τὴν θάλλ...—527 οὐδὲ πε-  
νίξῃ νὰ θωρᾷ ἀπ' ἔσω ἔς τὴν βελόνην—528  
μαγνήτην βαστάζει—529 οὐδὲ τρ. οὔτε  
—530 ἄστρον... τραγουτῶν—531-532  
'μμεθεν, ποῦ δὲ καὶ περπατοῦμεν—533 εἴτε  
ὅπισσα—534 ὁμῶς ἔχουμεν... ποῦ γῆς—  
535 ἀγανάκτισεν ἐκείνος ἰδικῶς μας—536  
Ατῆγεν (sic)... ἔς τὸ καρέβιν—583 ὁ μπό-  
ρος ὡς μπάρος ἀνερῶνται μετὰ μεγάλο—584  
ἔπει. ὑβρίσκει καὶ τὴν κίχλαν—585 ἐκῆλεσε  
—586 με ταῦτα τὰ κομοῦδοτὰ ἐμπλοῦτὰ  
σουροῦχα—587 κἀνωται—588 ἡμῖν—590  
Κλίγεις (sic) δι τὰ ἐξῆκα καὶ τοῦ μουσῶ (sic)  
—592 μάλλον ἐκ τῶν—593 σῶμα μου ἀπὸ  
τὸν κρόνον εἶναι—594 τίς σπέζῃς ταῖς εἰχῃ  
ἔς τὸ φαγῇ μου (sic)—595 καὶ εἰχα εἰς τὴν  
μάζαν μου, ὡς ἦμον μαθημένη—596 καὶ οὐ  
κἀν, κουρτάσκα, κροκάτα—597 παλὺ σου καὶ  
τὸ—598 εὐρέθηκες κ' ἐβῆλιν—599 ἐβλεπε  
ἐπὶ τὸν (sic) ὄρ—600 σε ὥσων—601 μῶθη-  
μα... εἶναι—602 λοιπὸν σηκώσου ἀπ' ἰδῶ,  
φῶς ἀπὸ τὴν μέσην—604 γυρῇ ἡ κίχλα λέ-  
γει τῶν—605 τ' εἰν' αὐτὸ ὅπου με λαιεῖς, καὶ  
ὅπου με συνωγαίνεις—606 ὅλα ἡμὶ τὰ—608  
καὶ Βουρκαμυσοῦντε, ἀνακαρῶ Τατῆρων—  
609 γνωρίζε σε—610 ἔς τὴν Τατ...—612  
καὶ ἀπὸ—613 καὶ ἄλλοι—615 'Ρο-  
μῶνιν—616 νὰ σὲ πᾶσιν κ' ἐγῆλασαν κ' ἐ-  
κρίσσαν τὴν 'Ρωμαῖαν ὀμῆν, μόνον νὰ σὲ  
πᾶσιν κ' εἰσὶν ἀνὲς δὲν εἰς ἡμῖν—617 πᾶσι  
618 ἀφέντης σου ἔς τὸ καπνοῦν, ποῦ ἐβλε-  
κε καὶ φρεῖ το—619 κομοῦνται—620 θωροῦσι  
—621 καὶ βῆσαν σὰς ἔς τὴν κομοῦνται  
622 διὰ νὰ ροβ... κομοῦνται—623 κα-  
τρία (sic)—627 αὐθιγὴν—628 ὑβρίσκει  
629 παιδὶν ἡμῶν... Κλαρόντζα—630 κα-  
τακοῦτ' α.

1. Ἐν ἑτέρῳ θέσει οὕτως ἔχει:  
καὶ τὸ κομοῦδον ἤρκατο ὑβρίσκει τὸ ὀρτικόν  
καὶ λόγους ἐπιχειρήσαντες ποιοῦντες καὶ τοῦ λέγει.

# ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ.

Σελ. 7, στήλη 2 γραμ. 33 γράφει πρωτασηκρήτευ.

» 14 » » » 8

Μανουήλ ὁ Φιλῆς ἀκμαίων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1280—1330 ἐποίησε πεντάστιχον ἀδιὰ τοῦ Καρδάμην εἰς ἀνώνυμον μέγαν στρατοπεδάρχην. Ἴδε Manuelis Philae, Carmina ed. E. Miller, I, σ. 99, ἀριθ. CCIII.

» 15 » » » 24

» σχετικῶς εἰσιν. (Καὶ ἀλλοῦ διέφυγε τὴν προσοχὴν ἡμῶν ὁ τόνος ἐν τοῖς ἐγγλινομένοις ὅστι καὶ εἰσι).

» » » » » 17

Χαμαέτου· πρβλ. σελ. 47, στήλη 2, γρ. 18 καὶ 23.

» 24

Ἐν 3<sup>ῳ</sup> ἐπιστολῇ τοῦ Ἰουλιανῷ στίχον οὕτω, γρ. 24-27 ὡς οὕτω· τίς καὶ ὁποῖος ἐγενόμην. Γαλήνης ἐμπαιλάμερος καὶ θυμηδίας, ὡς περ... ὑπὲρ ἧς... ἐξω' ἅ κτλ.

» 42 » 1 » 50

» Ἐλπίς.

» » » 2 » 3

» Ἀχιλλεύς.

» 43 » » » 21

» ἐν τῷ Δ' πίνακι.

» 44 » » » 29

» (Οἱ ἀριθμοὶ δὲν ἐσημειώθησαν ἐν τῷ πίνακι).

» 48 » » » 16

» Ὁ ἐν τῇ 1<sup>ῃ</sup> ἐπιστολῇ τοῦ Καθίσαια ἀναφερόμενος Τζουκανθῆλης συντασσέσθαι πλὴνως τῷ Κομνηνοῦ Δημητρίῳ Τζουκανθῆλῃ· καὶ ἐν τῷ cod. Monac. N° 198, φ. 371 ἀναγινώσκειται ἀνώνυμου ἐπιστολῇ πρὸς Τζουκανθῆλην. Ἴδε Man. Philae, Carm. ed. Miller, τ. II, σ. 235, στίχ. 19 καὶ ἐν 2 ὑποσημειώσει.

Τὰ ἐν σελίδι 43, στήλῃ 1, γρ. 8-9 ἀναφερόμενα σχόλια εἰς τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον τοῦ Αἰσχίνου ἔχουσιν οὕτω κατὰ τὸν κώδικα X<sup>6</sup>, παραβληθέντα πρὸς τὴν ἔκδοσιν Didot, εἰς ἣν καὶ παραπέμπομεν (Orat. Attici vol. II). Τινὰ ἀναγινώσκονται καὶ ἐν ἄλλοις γνωστοῖς κώδικι· παρασημειούμενοι δὲ κερχλαίων λατινικῶν στοιχείων.

18. *ληξαρκινὸν* Ἐνεγρόροντο ἐξ ἐτῶν ιη' καὶ ἐφυλκτόντο φυλακῆς περὶ τὴν πόλιν, ἐξ ἐτῶν δὲ κ' ἐπολέμουν· ἐκλήθη δὲ *ληξαρκινὸν* ἐκ τῆς λέξεως, ὅ ἐστι τῆς οὐσίας καὶ τοῦ κλήρου, ἐπειδὴ ἐντεῦθεν ἔξουσίαν ἐλάμβανεν αὐτοῖς ὁ ἐγγράφει τῶν πατρῶων, πρότερον ὢν ὑπὸ ἐπιτρόπους.—Πρβλ. FM.

30. *οἰκήσarta* Τὸ οἰκήσαντα ἐντάβηα ἀντὶ τοῦ διοικήσαντα νοεῖ, ὡς καὶ παρ' Ἰσοκράτει καὶ ἄλλοις εὐρήσκει.

32. *δογμασίαν* Πᾶλιν περιγραφτικῶς λέγει τὴν ἐπαγγελίαν κατηγορεῖται· ἐπαγγελία δὲ ἐστὶν ὄνομα δίκης κατὰ τὸν ἡταιρηκῶτων. MQ.

41. *κωθαρθοὺς ἢ κωθαρτάς* Κωθαρτής ὁ τῇ κωθάρ μόνον διὰ χειρὸς κωθαρμένος, κωθαρθός δὲ ὁ μετὰ τῆς κωθάρ καὶ τῇ ᾧδῃ χρώμενος. F.



45. γέγραφα μαρτυρίαν] Ὅτι ἔγραψα τις αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, λέγων ὅτι μαρτυρεῖ μοι ὁ δεῖ καὶ ἰδεῖναι τῷ μαρτυρεῖ λέγων ὅτι μαρτυρεῖ τοῦδε; ἔπειτα εἰ μὲν ἔλεγεν ὅτι καὶ, ἔγραφεν αὐτὸς ὁ μαρτυρεῖ ὅτι καὶ μαρτυρῶ· εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν ἔγραφεν. FM.

52. τοὺς ἀγρότους] Ἀγρίους καλεῖ τοὺς σφόδρα κινηδοποιούς. Πρβλ. FMQ.

53. κινεῖται] Κυβεῖον λέγεται ὁ τόπος ἐνθα εἰσέρχονται οἱ κυβεύοντες, ὁ νῦν κινουσὶ τινες ταυλοστέριον. — Τηλίκῃ δὲ σκηνιδίῳ τι περιπερικραμένον πενταχόβην, εἰς ὃ ἐνέβαλλον ἢ ἀλεκτρούνας ἢ ἄρτους μαχεσθαι. FMQ.

59. ἀστραγάδου—διασεύεσσε] Πολλὰκις τινὲς κώδωνας χαλκοῦς ἢ ἀργυροῦς ἐξήπτον, ἵνα ἀφείμενοι ἤχον τινα ἐκτελῶσι καὶ τέρψιν ἐν τῇ παιδίᾳ. Φιμῶς δὲ ἀλλοχτοῦ μὲν εἰς οὗς ἐμβέλλονται αἱ ψῆφοι, ἐνταῦθα δὲ ἂν κλοῦσιν οἱ κυβεῖται πυργία. FMQ.

61. παρούσα] Παρουσίαν ἐνταῦθα λέγει τὴν ἀπὸ μέθης ὕβριν.

64. Κρωβύλος sic] Κρωβύλον καλεῖ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἑγησάνδρου, οὗχ ὅτι οὕτως ἐκαλεῖτο (Ἑγησάνδρος γὰρ ἐλέγεται), ἀλλ' ὅτι ἤλειρε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐφιλοκῆλει περὶ τὰς τρίχας· κρωβύλος γὰρ ἐστὶν εἶδος ἐμπλέγματος, ὃ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκαλλοπίζοντο ὀπισθεν περικραμεῖν. Πρβλ. FMQ.

65. τοῦτον] Τὸν λέγει τὸν τόπον ἐνθα τὰ ὄψα ἐπιπράσκοντο.

97. ἐσχατὶα] Ἐσχατῖα εἰσι τόποι ἐσχατοὶ τῆς χώρας περατούμενοι ἢ εἰς ὅρη ἢ εἰς θάλασσαν. BFMQ.

97. ἀμόρφυρα] Ἀμορφή ἐστὶν (sic) εἶδος ξυλ(ου) πικρῶν ἔριων, ὃ φασιν ἐριόξυλον. Ἄλλοι δὲ λέγουσι τὸ ἐν τοῖς καλλήμοις ὅπερ ἔριον εὐρισκόμενον. Ἐσθῆτα ποιῆσαι ἀπὸ τούτου δυσχερές, διότι λεπτότακτον ἐστὶν ὡς ὁ ἴψος κατὰ τοῦτο δὲ καὶ πολύτιμον. FM.

103. ἀδανάτοις] Ἀντὶ τοῦ μισθὸν λαγόμενον ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λειωθεμένων νόμος γὰρ ἦν τοὺς τοιούτους ἐκ τῶν δημοσίων πείρεισθαι.

104. τοῖς ἀδανάτοις] Τοιούστιν οὐ διέκριναν καὶ ἐταξάν διδόναι αὐτῷ εἰς τροφήν.

107. ταλάντων] Ἰστίον ὅτι ἡ μὲν δραχμή ἐξ ὀδύλοι ἐστίν, ἡ δὲ μνᾶ ρ' δραχμαί, τὸ δὲ τάλαντον ζ' μναι.

114. ἀποφύγησάσθαι] Ἦγουν διὰ κρίσεως ἐκβαλεῖν τοῦ εἶναι αὐτὸν πολίτην.

A. II. K.

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

---

|    |                       |                                                                                                                                                                                                                                                              |        |
|----|-----------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------|
| Α. | ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ | Συνοπτική έκθεσις παλαιογραφικῶν ἔργων ἐν τῇ<br>Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ταῖς χώραις τοῦ Πόντου                                                                                                                                                              | Σελ. 3 |
| »  | »                     | » 'Ιουλιανοῦ αὐτοκράτορος ἐπιστολαὶ ἀνέκδοτοι μετὰ<br>προλεγόμενων καὶ κριτικῶν σημειώσεων . . . . .                                                                                                                                                         | » 0    |
| »  | »                     | » Διορθώσεις καὶ ἐπισημειώσεις εἰς τὰς ἐπιστολάς<br>τοῦ 'Ιουλιανοῦ . . . . .                                                                                                                                                                                 | » 34   |
| »  | »                     | » Λιβανίου ἐπιστολαί, αἰσώπειοι (καὶ ἰγνατιακοί)<br>μῦθοι καὶ αὐτόγραφοι ἐπιστολαὶ Νικολάου Καβέ-<br>σιλα ἐν τρισὶ κεφαλαίοις, οἷς προσήρτηται πίνακες<br>ἀναφερόμενοι εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ 157 ἀναμί-<br>κτου κώδικος τῆς ἐν Χελκῇ μονῆς τῆς Θεοτόκου. . | » 36   |
| »  | »                     | » Ἀντιβολὴ τοῦ ὑπὸ W. Wagner ἐκδοθέντος Πουλο-<br>λόγου πρὸς λισθιακὸν τινα κώδικα. . . . .                                                                                                                                                                  | » 65   |
| »  | »                     | » Διορθώσεις τινὲς καὶ συμπληρώσεις (σχόλια εἰς<br>Αἰσχίνην) . . . . .                                                                                                                                                                                       | » 69   |

---

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

26/09/25



904137

НБ ОНУ

Наукова бібліотека  
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО  
УНІВЕРСИТЕТУ  
Імені І. І. МЕЧНИКОВА

515897

1948



НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕНЧИКОВА

Ἐν σελίδι 6, στήλη 2<sup>a</sup>, γραμ. 32 ὅς εἰς δύο τελευταίαν στιγμὴν, μετ' ἧν ἀπέλειπον τὰ ἔξῃ· «καὶ οὕτως  
ὑποτίθεται» αὐτὸν ἐν γερμανικῇ ἑλικίᾳ κτλ. κτλ. μέχρι τέλους, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς εἰς Ἄλκιον  
παραπομπῆς. Ἀντὶ δὲ τῶν ἀπαιτηθέντων ῥημάτων ἀνάγκη τῆς «εἰς δὲ ἐπιστολῆς Ἰωάννου Λατὰ-  
ρείως, γραφεύσης ἐν Βυζαντίῳ τῇ 10 Ἰουλίου 1494, κατὰ τὸν κ. E. Legrand, ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ Κα-  
μαριώτης ἀπέβλεπε «περὶ τροπικῆς τῆς χειμερινῆς» τοῦ 1490 ἔτους (E. Legrand, Bibl. Hellénique I,  
σ. CXXXIV. II, σ. 322-324) τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐμελέτησε καὶ ὁ πρῶτος Ζακύνθος Νικόλαος Κα-  
τραμῆς ἐν σελ. 105-111 τῶν Φιλολ. Ἀναλ. Ζακύνθου).

Тиражи 6000 экземпляров II.

Імені І. І. МЕЧНИКОВА